

- S**ardis mastruce. Et ide linnat^o. ta. tū. linna idutus.
- L**ino. nis. ni. vel magis cā dīe ad nomen līnū. līni. leui. qđ a leo quoq; simplici nascit^o qđ ī vsu nō ē: ex quo oleo de leui. verustissimi tñ ēr liui ī pterito ptulisse iueniūt. Inuenit^o ēr litū ī supino sic vult Prif. in. io. li. Līni āt qñz ē vocatū h^o nois liui^o. s; āt modernos dicim^o lino. nis. leui litū. Est āt linere fm Du. ori doly opculū oppōere: coopire: r obturare doliū. r linere. i. inficere: deturpare: vel glutiare. r ppe ī hac significatōe dīlinere cū vna res qđ īficiēdo suppōit aly. Tūc paries linif cū calx supdu cit r lutū. Itē liere. i. destruere vl delere. vñ h^o litura. re. Līo pōit vt allino. nis. leui allitū. i. valde vl iuxta line re. Collino. nis. i. sil' linere. Delino. nis. i. valde vel deoz suz linere vl planare: vel deleē: vel occidere. Illio. nis. i. int^o vel valde linere. Interlio. nis. i. interpolatiz linere vl iterficere. Perlino. i. pfcē linere vel occidere. vñ plitor .i. occifoz. Oblīo. nis. i. ificere vel deturpare: qđ vulgo dī empegezare. Relio. nis. i. itez linere. Lino r ei^o pposita oīa sūt actiua: r hāc syl. li. vbiq; corri. r faciūt pteritū ī le ūt: r supinū ī litū penul. cor. Est. n. regula gnālis. Dē supi nū veniēs a pteritū termināte ī ui. syl. pdu. penul. Exci piūt hec litū ituz qđ citū sitū satū cognitū agnitū: q oīa corri. penul. Ex pdictis pz q lini īfinitiu^o corri. li. s; h^o li nū. ni. pdu. li. vñ vsus. Pnt multa lini calo d semie lini.
- L**ynosis. a lven qđ ē splen dī lynosīsis. morbus splenis: r hīc lynosus. sa. suz. r lvenofus. sa. suz. i. splenic^o q patif in splene. vñ Plau. i. Cassina. Cor vt opinor lvenofus hz.
- L**inquo. qs. g. qre. i. peccare vl dimittere. Et pōit vt deli quo. qs. g. i. pecco vl dmitto. vñ h^o delictū. i. pctm. Reli quo. qs. qđ pōit vt dereliquo. qs. Linquo r oīa ei^o ppo sita sunt actiua: r faciūt pterituz in lig: r supinū in lictuz abiecta u. In simplicitate tñ nō est in vsu supinū huius vbi linquo ad dīaz h^o vbi linguo. gis. qđ facit lictū.
- L**inteamen in linteū est. Liteolum in liteum vide.
- L**inter. teris. fe. ge. pua nauicla: dcm a linio: qz vadit r cur rit sup aquā qđ ī līniēdo. r cor. penul. genitiui linteris.
- L**inteū. a linū. ni. dī hoc linteū. tei. i. velū qđ in lectulo ster nit vel mātīle. Itē a linū hoc linteamē. minis: qđ ī lectu lo sternit. r pdu. penul. noiatiui. Et a linteuz dī hoc lin teolū. li. diminutiui Ezech. zo. Sastiret linteolis.
- L**inuz. ni. dicitur a lenis: quia sit molle r lene: vel greci di cunt linatin: r inde nos dicimus linū: r produ. li. sed linī īfinitiuī modi cor. li. sicut dixi in lino. nis.
- L**inx. Licos grece dī lup^o latic: r ide līnx lincis ge. icerti: r h^o lica. ce. p eodē aīali: qđ vulgo dī lup^o ceruari^o. Et dī a licos: qz ī lupoz gñe nūerat r ē eis silis. Et dī līnx oclos hīe tā acutos vt ēr vsu parietes penetret. Et ide lince^o cea. ceū. r hinc linceus. cei. dicit^o fuit qđā oculos hīs taz claros r tam acutos q existēs in sicilia vidit naues exe ūtes in aphrica vt dicit. Itē linceus. cei. qdaz mons ar chadie dictus sic ex abundantia lupozum.
- L**īnxa. a līnx dicit^o hec līxa. xe. dea bestiaz. Dec dea splen doz vel viuacitas visus itelligit. Dī autē hec dea magis dā bestiaz q; boīum: qz acuti^o vidēt bruta aīalia q; ho mines. vñ nocte hnt sui visus dīepamētū: qz tē aliq iue nūit obstacula. d die āt: qz nulla iueniūt fere nihil vidēt.
- L**iper^o. ra. rū. i. tener mollis vel delicat^o. r dī a lippus.
- L**ippio. pis. pui pitū. i. eē vel fieri lippū. vñ lippies. tis. pici piū oīs generis. Et est a lippio lippisco. scis. ichoatiui.
- L**ippitudo. dinis. lachrymatio vel putredo oculi: r dicitur a lippus. pi. addita tudo.
- L**ipp^o. pa. pū. p geminū p. vt vult Prif. in orthographia: q hz oculos lachrymātes quodā marcoze plēos. Et dī a pus. i. putredo. i. a putredie oculoꝝ: vt deriuatio sumat ab vltima syllaba. Et ppat lippioꝝ. pissim^o. vñ lippe. pi^o. pissime. aduerbiū. q aut dī lipp^o qđ līquozē putridū p
- oculos emittens potius ethymologia ē q; compositio.
- L**ipsanū. ni. grecū ē: r est neu. ge. Proprie lipsana dicit^o re lige que remanēt fm Dug. Inuenit^o etiā lipsanū vt qđ dī dicit^o pro vase in quo ponunt ossa sanctorū: r vt dicit ma gister Bene. produ. penul. Pap. etiaz dicit. Lipsana re lige. Joānes ep̄s in quodā sermōe de annunciatōe dī ca dicit. Palestina lipsanū abrae habet: Joseph ossa: vñ amplectit^o sepulchrū moysi: nec iuenit^o sepulchrū.
- L**iqmē. a liquo. qs. dī h^o liq̄mē. nis. r h^o liq̄mentū. ti. Liq̄ mē ppe dī pisciū: qz soluti ī salamētū pisciculi eūdē hūo rē liquāt: cuiusmōi liquoz dī salugovel muria: s; muria ppe dī aq sale mixta r effecta gustu ī modū maris.
- L**iqueo. a liquo. qs. dī liq̄o. ques. idē qđ liquoz qris. i. fluere decurrere vel dissolui. Itē liq̄re ponit^o p apparere vel manifestū eē: nā cū massa liq̄scit qđ pus erat occultū fit manifestū. Itē liq̄re ponit^o p deficere: qz cū nix liq̄t defi cit. Et a liq̄o dī liq̄t īpersonale. i. apparet: certū ē: vel ma nifestū: r liq̄sco. scis. ichoa. r accipit in eodē sensu ī quo r liq̄o: r ide liquefcit īpsonale r liquefcēs. Liq̄o pponit^o vt colliq̄o. ques. i. siml liq̄re. Itē deliq̄o. ques. i. decurre re qđ deoz suz vel valde liq̄re. Itē eliq̄o. ques. i. valde vl extra liq̄re. Item pliqueo. ques. i. ante liq̄o. Perliq̄o val de vel pfecte liq̄o. Reliqueo. ques. itez liq̄o. Et ab oib^o his ichoa. colliquefco: deliquefco: eliquefco: pliq̄sco: plo quefco: reliquefco. Liq̄o. ques. cū oib^o suis cōpositis est neu. r facit pteritū in quui p q. r geminū u. r caret supi. r corri. vbiq; hāc syllabā li. sicut r liquefco. Un Quid^o Meta. Deliquit: stagnūq; suo de noie fecit. vñ Quid^o de pōto. Nō mihi fata liquēt ceptos seruātia cursus. Liceo. ces. ēt facit licui: r tūc scribit^o per c. r vnum u.
- L**iquefcētia. a liquefcēti datiuo de liquefcens addita a. fit hec liquefcētia. tie. i. apparētia vel defect^o: vel ligditas: r cor. li. De liquefcētia r ligdis dixi in pma parte supai tractatu de lfa in capitulo de s. siue de liquefcētia.
- L**iqdus. a liq̄o. qs. dī liq̄dus. da. dū. i. fluidus vl māifest^o: r ppat. dior. dissim^o. vñ ligde. di^o. sime. aduer. r h^o ligdū tas. tatis. r liqdo. das. vñ actiuū. i. liq̄dū facer: r cor. g.
- L**iquo. quas. q̄ui. quare. i. liq̄dū facere: decurrere: de fluere: liquozē emittere vel purgare. vñ h liq̄toꝝ. tozis. tois. hec liq̄tio. onis. Et cōponit^o cuz con: r dī colliquo. quas. Itē cū de: r dicit^o deliquo. quas. Itē cuz e: r dicit^o eliquo qs. i. valde vel extra liq̄re vel purgare. vñ r ponit^o ppe colare vel foras emittere: manifestare: vel cū quodā vo cis lenocinio pnuciare. vñ eliq̄t^o. ra. tuz. Līquo qs. acti uū est cū oib^o suis cōpositis. r corri. hanc syllabā li. Un Persi^o. Et liquat r tenoz supplantat verba palato.
- L**iquoz. ris. vñ depo. caret suppletōe pteriti r vltimi supi ni. i. fluere: decurrere: vel dissolui. r produ. pma. r dī a li quo. qs. Itē inuēit^o h liquoz. quozis. nomē: r cor. pmas. r dicit^o a liqueo. ques. naz i. ante q. abbreviat. r liquoz: no mē: pter liquoz. qris. tertie iugatiōis: r lig pteritū. Un qđā. Sic distinguere liquoz pro fluxu pro fluo liquoz.
- L**iquui pteritum de liqueo per geminuz u. post q. scribi tur: vide in liqueo. ques.
- L**yra. a lirin dī h^o lyra. re. qđā īstīm canēdi qđ a varie tate vocū: qz diuersos sonos efficiat. Itē lyra grece dī ta tine sulc^o: r ppe aratri. vñ hec lyra apud nos dī sulc^o. r inde lyro. ras. i. arare vel sulcare: r ide pōit^o delyro. ras .i. desulcare: a sulco deuiare vel exorbitare: sic boues dī scordātes faciūt. vñ r sepe ponit^o p discordat. vñ Dora. in epi. Quicqd delyrāt reges plectūt achiui. Et hinc dī lyr^o. ra. rū. stult^o fatu^o r discordiosus. Et nō q; delyrāt ppe senū ē. r senes ppe dīr delyri: qz pp senectutē īsa niūt: r rectū tramitē tenere non pnt. Et scias q; delyro r delyr^o nō pnt eē pposita a lyra p īstīro canēdi: qz tūc ly ra habz primā breuē: sed lyra pro sulco pducit primam

ficat p3 in illo visitato vsu. Pollice tãgo lyrã: facio cū vo-
 mere lyrã. Delyro g̃ pponit a lyrã p sulco. vñ lyro r de-
 lyr p du. penl. sic lyrã p sulco pmã vt patuit p Doratiũ
 r hocvult Du. r magr bñ. Quidã tñ dñt delyro. i. discor-
 do: r pponit a lyrã p instro canedi: r sic f3 eos cor. penl.
 sed delyro p deuio cõponit a lyrã p sulco r sic produ. li.
 vñ vsus fm eos. Delyro discordo delyro deuio dico.
 Lyricen. cinis. maf. ge. i. cū lyrã canes. r componit a lyrã r
 cano canis: r cor. penulti. tam in ntõ q̃ in gtõ.
 Lyricina. ne. mulier que cuz lyrã canit. r dicitur a lyricen:
 r corri. penultimam.
 Lyric. a lyrã dñ lyric. ca. cū. ad lyrã ptinēs. i. dulcis r sua-
 vis. vñ carmã Doraty dñr lyrã: qz cū lyrã catabãt: vñ
 a lyrin dñ lyric. ca. cū. i. vari. vñ diuersus: r hinc carmã
 Doraty dñr lyrã a varietate carminũ q̃ i eis ptinēt: r
 lyrici poete: qz lyrã scribũt. Lyric. r pponit: vt plyric.
 ca. cū. i. dulcis r delectabil sup alios vñ sup cantũ lyre: r
 Lyrin grece: latie dñ diuersitas vñ varietas. (cor. ri.
 Lis. tis. fe. ge. r formaĩ gtũs a ntõ remota s. r addita tis. r
 dñ a limes. mitis. qz mittit lis inter duos r mora finit.
 rita inter mlros r iniuria rstat. Et dñ lis a ptentõ limi-
 tis: qz agros diuidit: r pdu. i. ante t. vñ gdã. Absentis ptē
 studeas in lite tueri. r scribit litiũ gtũs pluralis p t. r et
 retinet sonũ t. lz ponat inter duas vocales. r h° ad dñas
 de litiũ licy: r facit actũs plalis in es. r in is. vt lites vel
 litis. Cicero in frumētaria. Sedasti ingt et litis illoz.
 Lise vel lisan hebraice dñ: apls grece fm Dugu. Papi. vo
 dicit. Lifa hebraice: aplus grece: missus latine dñ.
 Lisciuũ. uy. dñ a lixer qd est aq: qz fit ex aq mixta cineri.
 Lisis interpretatur solutio.
 Litrimos ē quũ ptes sensus in vnũ locũ breuiter expedi-
 tos coacervat r cū qdã festinatõe decurrit: vt Cicero rē
 publicã qritas: vitãq̃ hoĩuz: diuges: libez rē. f3 Pap.
 Litbargyriũ. a lithos qd est lapis r argyros qd est argētuz
 dñ hoc lithbargyriũ. gryn. purgamentuz argēti qd spuma
 argēti vocat r fit ex argēto r plumbo. Idē r hoc lithar-
 gryn. ri. dñ. r inde lithbargyricus. ca. cum. qd fit de lithar-
 gryn: vel qd pertinet ad lithbargyrum.
 Litera ex lego r iter vñ itero ppoit litera re. q̃si legitera: qz
 legēti iter pbet: vel qz legēdo iterat. Vel dñ litera q̃si li-
 tura: a lio. nis. f3 vsuetudinē atiquoz q in ceratis tabul
 solebãt scribere: r postea linire vel liere: r f3 h° lra dñ tñ
 de figura. S3 q̃cũq̃ sit deriuatio vñ ppo isti nois lra dñ
 scribi p vnũ t. tñ: sic di. Du. S3 litera dñuat a lego. gis.
 vñ a lino. nis. r qz tã lego q̃ lio cor. pmã vñ q̃ litera pmã
 corripit: f3 rstat q̃ pmã pdu. vt p3 in illis vsib. Discer
 g̃ q̃ris vt recte vsificeris: Sint tibi nota tetra pes litera
 syllaba metra. Et ita vñ q̃ tibi sit positio: r sic q̃ scribat p
 geminũ t. sic multi scribũt. Ad h° pt dici q̃ lra scribit p
 vnũ t. nec obstat q̃ p̃ pdu. r legovñ lino pmã corripit:
 qz litera tenet nãz h° pteriti legi vel leni q̃ pmã pducũt.
 Et regula ita tradēda ē. Quãta fuerit pma nãlĩ i p̃miti
 uo: tãta remãet i suo directe dñuatio: vt sedes sedi: rex
 regi: litera legi. A lra deriuat h° r h° lralis r h° le. vt scia
 lralis q̃ d literis tractat: vñ q̃ efficit lratũ. Itē a lra dñ lro
 ras. i. literas instruere vñ lras piugere vñ rbinare. Sic syl
 labicare syllabas piugere: r dictioare dictões piugere.
 Et cõponit vt collitero. ras. sil literare. Oblitero. ras. i.
 delere vel obliuioĩ tradere. r inde obliteratus. ra. tũ.
 Literalis in litera vide.
 Literarius. a lratuz vel a litera dñ literari. ria. riũ. idē qd
 literatorius vel literis plenus. vñ Augu. in li. de ciui. dei.
 Quũ quidē literarius Uarronis opera predicaret.
 Literatorius. ria. riũ. in literatus vide.
 Literat. a lra dñ lratuz. ri. r h° lratuz. toris. r lrat. ra. tũ.
 Literator vel lratuz nō dñ ille q̃ h3 mlros libros r inspi

cit r reuoluit: vt monachus q̃ pprie pōt dici antiq̃ri: qz
 antiq̃s historias h3 ad manũ: s3 ille dñ literator vel lrat
 q̃ ex arte de rudi voce scit formare lras r piugere i syl-
 las: r syllabas i dictõib: dictões i oĩonib: r oĩones scit
 rgrue pferē r accētuate. vñ Diero. sup Math. Litera-
 tor ingt erat q̃ grãmatos grece dñ. Literat. rponit cū in
 r mutata n. in l. dñ illrat. ra. tũ. i. sine literis: nō literatus
 vel idiota. Et ppat lrat r illrat. Itē lratuz r illrat ali-
 ter accipiũt. Itē illa vox dñ lratã q̃ figuris visibilib an-
 tea inuētis r vsitatis pōt repñari. Illratã autē dñ illã q̃
 sic repñari nō pōt: vt sibilus vñ gemit i firmoz. Et a li-
 terator vel lrat dñ literator. ria. riũ. qd ptinet ad lras
 vel ad lratõz: vñ qd tractat de lris: vel qd efficit lratõz
 Literula. le. dimi. parua litera. (vel lratuz.
 Litimos. a lithos dñ lithimos. i. ipatiētia calcata vel cru-
 Lithos grece latine dñ lapis. (delitate irrisa.
 Lithostratos in lithostratum exponitur.
 Lithostratũ. Lithos qd ē lapis rponit cū stratos qd ē va-
 riatio: r dñ h° lithostrã. stre. r hoc lithostratũ. ri. i. pictura
 arte elaborata. Sit aut puulis crustis ac taxillis. i. q̃dra-
 tis lapillis tinctis in varios colores. Itē dñ lithostratos
 r h° lithostrat. Joã. i9. ca. In loco q̃ dñ lithostratos. Est
 g̃ lithostratos variatio colorũ i pauimto r rgeries diuer-
 soz lapidũ diuersoz colorũ vel pauimētũ vel op̃mirifi-
 ce fctm: vel et aliõ op̃ dũ saltē sit lapidũ varioz colorũ.
 Et scias q̃ iterlinearis glo. dic Joãnis. zi. Lithostratos
 grece. i. iudiciũ vñ iudiciale latie. r cor. penl. gti siue stra.
 Liticē. a litu. tui. r cano. nis. rpoit h° liticen. ci. (syllabã.
 nis. i. canēs cū lituo. r hñc h° liticina. ne. penul. cor. mlter
 q̃ cū cornu cantat. r cor. penul. liticen tã i ntõ q̃ in gtõ.
 Liticina. ne. penul. cor. in liticen vide.
 Litigo. a lis. tis. deriuat litigo. gas. r est litigafe cõrendere
 vel litē agere: ex quib̃ videĩ cõpositũ vel poti. sit et hy-
 mologia. Litigo. i. litē ago. r idē hic litigatoz. toris. r bec
 litigatrix. zis. r bec litigatio. onis. r hoc litigium. gy. i. lis
 vel litigatio: vel litis actio. i. alteratio. r inde litigiosus
 sa. sum. qui litigat. vel potius de quo litigat vt ager. Et
 producit primã litigo: sed penul. cor.
 Lito. tas. tau. tati. i. sacrificat. Differũt tñ: nã sacrificat q̃
 sacrificiũ fac: litat q̃ sacrificiũ facit: r qd sacrificio petit
 ipetrat. vñ vbalia litamē litatio litatoz litatrix. Lito cõ-
 ponit vt colito. tas. i. sil litare. Delito. tas. i. valde litare.
 Perlito. tas. i. pfcē. litare. Prelito. tas. i. añ litare. Reli-
 to. tas. i. itez litare. Lito cū oĩb̃ suis rpostis ē actiuũ: r
 cor. hãc syllabã li. vñ Theodolus. Egregio cicropi obef
 cã litãdi: s3 lis litis pdu. li. vñ gdãz. Ut rone lites animi
 Litoralıs in litus vide. (pus excutet lites.
 Litote in quarta parte exponit in ca. de colorib̃ r beto.
 Litũ supinũ de lino. nis. cor. primã: r inde litus. ra. tum.
 Litura. a lino. nis. dñ bec litura. re. i. deletio vel feditas: nō
 qualiscũq̃: sed maxime literarum.
 Litus. toris. ge. neu. dñ a ledo. dis. Et ē lit⁹ terra aq̃ vel ma-
 ri vicina. Et dñ sic a ledo: qz fluctu elidat vñ illidat. Vel
 deriuat a lito. tas. qd ē sacrificare: qz mariarũ picul mar-
 rinis libati i litore solēt dñs marinis litare. vñ lit⁹ dñ
 est a litãdo. vñ Dona. dic i mēto sup Virgiliũ: q̃ lit⁹ dñ
 locus iuxta altare vbi fiebat litatio r mactatio bestiaz.
 Serui⁹ aut dicit ei dicēs h° nō valere: qz pma h° nois
 lit⁹ pduci. vñ Qui. i. epi. Nō pfecturis litora bob⁹ arat.
 S3 pma h° vbi lito corripit. h° tñ magis ē frinolu: qz se-
 pe syllaba q̃ pduci i p̃mitio corripit i deriuatio vñ ecõ-
 uerso. Vel dñ lit⁹ a ligo: qz terrã ligat. vñ r dñ lit⁹ q̃si ligã-
 ton. i. terrã: r ē ethymo. r inde litore. rea. reũ. r h° r h° li-
 toralis r hoc. le. Et scribit lit⁹ p vnũ t. vt vult magister r
 bñ. Itē inuenit lit⁹. ra. tũ. r cor. li. a lino. nis. leui letũ.
 Lituus. a lito. tas. dñ bic litu. tui. i. cornu gracile: qz eo cõ-

uocabant ad litandū. Lituus ē dī baculus curuus quo augures utebāt vel pastores: tūc ē generis feminini.

Liuens in lineo. ues. exponitur.

Lineo. ues. lini liuere. i. nigrere: eē vel fieri liuidū: et ponit p̄ iuidere. vñ liuesco. scis. inchoa. et liuidus. da. dū. q̄ ē talis coloris vel iuidus. Et parat liuidus. dior. dissimus. vñ liuide. di. dissime. aduer. et h̄ liuiditas. tatis. Itē a liueo. ues. liuebā. bam. uersa in. ns. fit h̄ et hec et hoc liues uētis. i. niger liuidus vel iuidus. Liueo p̄ponit vt colliueo. lini. i. fil' liuere. vñ colliuiesco. uescis. inchoatiuū. Liueo cū oib' suis p̄positis ē neutru: et caret supino: et facit p̄teritū in. ui. syllabā. mutat. n. eo in i. et p̄ducit hāc syllā

Liuidus. da. dū. in lineo. ues. vide. (bā li' vbiq̄.

Liuor. a liueo. ues. dī h̄ liuor. uoris. i. liuiditas vel inuidia vel dolor vel vuln' fm̄ Dug. Pap. vō dicit. Liuor ē macula nigra nigredo vel inuidia. Proprie aut liuor ē plaga virgax vel inflatio vulneris cū pallore: et p̄ducit p̄maz. vñ Qui. Pascit in imis liuor post scā liq̄scit. ¶ Dic nota q̄ sic dicit Greg. in. 5. li. moza. exponēs illud Job. Paruulū occidit inuidia. Inuidere nō possum' nisi eis quos nobis in aliquo meliores putam'. Paruulus ē q̄ inuidia occiditur: q̄ ipse nisi inferior existeret de bono alterius nō doleret. Inuidia cū mētē tabefecerit cūctaq̄ iuenerit bñ gesta: p̄sumit. vñ bñ p̄ Salomonē dī. Putredo ofsiū inuidia: q̄ p̄ liuoris vitii aū dei oculos pereūt et fortia scā vtutū. Ossa q̄ppe p̄ inuidiā putrescere ē: q̄dā etiā robusta depire. Sz cur hec de inuidia dicim' si nō etiā q̄liter eruat intinem'. Difficile nāq̄ ē vt hō alteri non inuideat q̄ adipisci alter exoptat: q̄ q̄qd̄ t̄pale p̄cipit tāto minus fit singulis: q̄to diuidit i multis. Et scircō d̄siderātis mētē liuor ex cruciat: q̄ h̄ alter appetit: aut fundit' alter accipiēs adimit: aut a quātitate restringit. Qui ḡ liuoris peste plene carere desiderat: illā hereditate diligit: quā coheredū numer' nō angustat: q̄ et in oib' vna ē et singulis tōta: q̄ tāto largior oñdit' q̄to ad hāc p̄cipiētū multitudo dilatat'. Imminutio ḡ liuoris ē affectus surgēs eterne dulcedinis: et plena mors ei' ē p̄fect' amor eternitatis. Nā quū mēs ab ei' rei appetitu retrahit' que accipiētū numero p̄tī: tāto magis p̄ximū diligit: q̄to min' ex p̄fecto illi' sua dāna p̄imescit. q̄ si p̄fecte in amore p̄rie celestis rapit: plene ē et in p̄ximi dilectōe solidat': q̄ quū nūllā terrēa desiderat: nihil ē q̄d ei' erga p̄ximū charitati d̄dicat. Quē nimiz charitas q̄d ē aliud q̄ mētis oculus: q̄ si terreni amor puluerē tāgit: ab eterne lucis moy' ituitu lesus reuerberat'. q̄ aut p̄uulus ē q̄ terrēa diligit: magn' q̄ eterna p̄cupiscit: p̄t ē sic nō icōueniēter itelligi. Paruulū occidit inuidia: q̄m h̄ pestis lāguore nō morit' nisi q̄ ad huc i terrēis d̄sideris in-

Lixa. a lixen q̄d est aq̄ dī hic lixa lixe mas. ge. i. (firma. mercenari': puta q̄ sequit' exercitiū in expeditōe: et portat aquā ad opus exercitus in castris.

Lixabūdus. a lixa dī lixabūdus. da. dū. q̄ latis icedit passibus ad modū lixe: vñ lixabūdus silis lixati: et tē deriuat

Lixatura. ture. in lixo. xas. vide. (a lixo lixas.

Lixen. a lixos apud grecos dicitur lixen. i. aqua quasi lixem: q̄ fit soluta.

Lixeo. a lixo d̄riuat lixēo. xes. xui. et lixere lixare. vñ poti' lixari. Et p̄ponit vt collixeo. xes. elixeo. xes. relixēo. xes. Et ē neutz lixēo cū oib' suis p̄positis: et caret supi.

Lixiuum: quere supra in lisciuum per s.

Lixō. a lixen deriuat lixō. xas. xani. lixare. i. in aq̄ sola coquere. vñ hec lixatura. ture. coctio in aq̄: et hoc lixamen minis. et hoc lixamētū. mēti. et lix'. xa. xuz. in aqua coct'. Lixo cōponit vt collixo. xas. i. fil' lixare. Elixo. xas. i. valde lixare. relixo. xas. i. itez lixare.

Lixoz. xozis. dī portitor aq̄: et dī a lixen. (suis p̄positis,

Lixis. xa. xum. in lixo. xas. vide.

L ante

O

Locellus. li. dimi. vide in loculus.

Locito. tas. i. frēq̄nter loco: vñ frēq̄ntatiuū: a loco locas.

Loco. cas. caui. care. i. statuere stabilire vñ collocare. Locare ē dī i respectu ad cōducere. Cōducit hospitium q̄ p̄ eo p̄ciū dat. Locat q̄ p̄ eo p̄ciū accipit. vñ q̄dā. Qui capit ille locat. p̄ducit q̄ p̄ciū dat. Locare tñ q̄nq̄ ponit p̄ducere. vñ hic locator et hec locatrix. cis. et hec locatio. et h̄ et h̄ locabilis et hoc. bile. Loco p̄pōit vt colloco. cas. de loco. cas. i. valde vñ deorsuz locare vñ de loco remouere. Eloco. cas. i. valde vñ extra locare: vñ extra locū remouere. Illoco. cas. int' vñ valde locare. Preloco. cas. i. aū vñ p̄ alio locat'. Perloco. cas. i. p̄fē locat'. Reloco. cas. i. itez locare. Loco actiuū ē cū oib' suis p̄positis: et cor. lo

Loculus. li. ē dimi. a loc'. vñ et locellus aliū dimi. (vbiq̄. Est at loculus pen' cor. p̄ius loc'. Itē loculus ē bursa. Joan. iz. Sur erat et loculos hñs: ea que mittebāt portabat. Itē ē feret' Luce. 7. Et tetigit oculū. i. feret'.

Locuples. Loc' cōponit cū plen': et dī h̄ et hec et hoc locuples. i. diues q̄si locis plen' et plimaz possessionū possessoz. Vel locuples p̄ponit a loculus et plen' quasi loculos habens plenos: et parat locuples. tior. sim'. vñ locupletius. sine. aduer. locupletio. tas. tani. tare. i. ditare: vñ actiuū. et hec syllaba ple. p̄ducit tā in noie q̄ in verbo. formatur ḡtis a ntō remota s. et addita tis.

Locus. ci. dī a loco. cas. et est nomē et heroclitū. Nā in singulari ē mas. ge. hic loc': sed in plali ē mas. et neu. bi loci et hec loca. et dī locus tam suba q̄ quātitas qua aliqd locale circūscribit'. Itē locus dī maxima p̄positio vñ habitudo: vñ trahit' argumētū taz in dialetica q̄ in rhetorica. inde h̄ et hec localis et hoc. le. q̄ loco p̄tinet vñ circūscribit'. vñ localr aduerbiū: et hec localitas. tatis. Et scias q̄ locus p̄prie ē q̄titas circūscribēs corpus: sed hec loca lo coz p̄prie de his dicunt' in qb' passiōes habent'. loci aut ad logicos p̄tinet: et sic talis fit diuisio locoz: alij intrinseci: alij extrinseci: alij medij. Itē loc' est sedes argumenti vñ id ex quo ad p̄positā q̄stionē ueniēs trahit' argumētū. Itē locus dī facultas copia potestas p̄ditio t̄pā occasio opportunitas dignitas auctoritas honor magnitudo maiestas fastigiū splēdor gradus et glia. Et vt dicit Greg. cismis. Argumēta locos: hoies loca dices h̄re. ¶ Et nota q̄ fm̄ naturales q̄nq̄ sunt eēntialia loco. P̄ximū ē q̄ locus p̄tinet locatū: et nō ē aliqd de locato. et i hoc differt a forma et a vacuo. Forma eniz nō est aliud a locato: vacuū vō nō p̄tinet. Secundū est: q̄m locus est eq̄lis locato. Tertiu vō ē: q̄m loc' separat' a locato: et in hoc differt a materia et forma. Quartū vō est q̄ d̄ntie loci essentialis sunt supi' et inferi': et in hoc differt a vacuo in quo non est superi' et inferius. Quintū vero est: q̄m loc' est illud ad quod transfertur locatum naturaliter.

Locusta. Lōg' p̄ponit cū basta: et dī hec locusta. ste. q̄ pedib' sit lōgis sicut basta. vñ et eā greci tā maritimam q̄ terrestrē astatō appellāt. Et dicūt q̄ grillus sit vñ aliqd aial filē illi: fm̄ q̄ vulgariter dī māmalona. Est aut aial puū dente noxiū: et pls q̄ cetera aialia frugib' nocet. De hac dicit Greg. in. 3i. moza. Matutinis horis. i. t̄pib' vix a terra locuste se subleuat: cū vō estus exarsit tāto alt' q̄to alacri' volāt. Sanctus aut q̄cūq̄ p̄dicatoz cū gesta fidei t̄pā cōspicit: hūilis ac despect' aspiciē: et locuste more q̄si vix a terra subleuat'. Si aut p̄secutiōis ardos incādeat corde celestib' inherēs moy' q̄te sit sublimitatis oñdit: et pl' satis alis i altū rapit: q̄ get' i imis torpuisse credebāt. Raban' at sup. 3. ca. Marh. di. In dcis arnulphi galleaz ep̄i repim' minimū locustaz gen' fuisse in deserto iudee quo pass' est baptista: et vñq̄ hodie appa

rent: q̄ corpusculis in modū digiti manus exilib⁹ ⁊ bre-
uibus in herbis facile capiunt: cocteq; in oleo pauperū
p̄bent victū. Chrysoſto. v̄o dicit. Iſte locuſte ſunt volati-
lia q̄dā imūda: ſ; pua ⁊ nō ſatis in altū volātia. Locuſta
etiā inuenit̄ p̄ quodā genere herbar; vide in atacus.
Locut⁹. ta. r̄u. p̄ticipiū de loquor: ⁊ ſcribit̄ p̄ c. l; ſcribat̄ lo-
quor p̄ q. Dicit enī P̄rif. Deponētia deſnētia i quoz mu-
tant eā in cu. ⁊ ſumētia tū faciūt ſupinū: vt loquor locu-
tū. ſequor ſecutū: ⁊ a grō locuti addita o fit locutio.
Lodix. a lauo. nas. d̄r hec lodix. cis. quicqd in lectulo ſup-
ponit̄ ⁊ proprie pannus villoſus: ⁊ pdu. penult. genitiui.
vnde Iuuenalis in lib. 3. ſatira prima. Māgne mentis
opus nec de lodice parata.
Logica. Logos grece. i. ſermo vel rō. vñ logicus. ca. cum. i.
ſermotiōalis vel ratiōalis. vñ logica d̄r triuiū quaſi ſer-
motiōalis: q; p̄ſiſtit in ſermonib⁹: ⁊ excellēter dialetica
d̄r triuiū: q; p̄re alyſ artib⁹ triuiū p̄ſiſtit in ſermonibus:
⁊ inuenit̄ grece declinari p̄ eodez hec logice huius logi-
ces. vñ logici dicūt̄ triuiales vel dialetici. Itē logica d̄r
quedā ſpēs medicine. i. rōnalis. vñ logici dicūt̄ qdā me-
dici: q; diſcuſſis etatū regionū vel egritudinū qualitati-
bus artis curā rōnabit̄ ſcrutant̄: ⁊ a logica ſm̄ quālibz
eius ſignificationē hic ⁊ hec logicalis ⁊ hoc logicale. vñ
de logicaliter aduer. ⁊ hec logicalitas. tatis.
Logiſma. me. femi. gene. i. cogitatio ſermo vel rō ſm̄ Du.
P̄ap̄. v̄ero dicit logiſmus. i. cogitatio.
Logiſtricus. ca. cum. penul. cor. i. ſermocinalis rōnalis vel
cogitabilis: ⁊ dicitur a logos.
Logiū. a logos qd̄ eſt rō d̄r hoc logiū. gy. rōnabile respon-
ſus. i. ſine inuolutro. Itē hoc logiū d̄r manuale. ſ. exigū⁹
pannus ⁊ duplex: auro ⁊ gēmis ⁊ quattuor p̄textus colo-
ribus: habens magnitudinē palmi p̄ quadrū: cui intexti
erant duodecim p̄ciosi lapides. hic p̄anus etiā rōnale
d̄r: ⁊ ſuphumerali circa pectus pontificis annectebat̄.
Logos. i. ſmo vel rō ſm̄ Du. vel ſm̄ Hierony. in eplā ad
Paulinū. In p̄ncipio inqt erat v̄bū ⁊ verbus erat apud
deū: ⁊ de⁹ erat v̄bū. Logos grece multa ſignificat. naz ⁊
v̄bū eſt ⁊ rō ⁊ ſupputatio ⁊ cā vniuerſiūſq; rei p̄ quā ſūt
ſingula q̄ ſubſiſtūt: q̄ vniuerſa recte itelligim⁹ in xp̄o: q; ⁊
videlz xp̄s d̄r v̄bū q̄tū ad p̄ris dicētis manifeſtatōez:
cū q̄tū ad rez creatōez: rō q̄tū ad creaturaz ordinatio-
nē: ſupputatio q̄tū ad ordinatoz diſtictōez. vide i v̄bū.
Logotheca. Logos p̄ponit̄ cuz theca qd̄ eſt poſitio: ⁊ d̄r h̄ ⁊
h̄ logotheca. ce. q; v̄l q̄ ſmonē faē in pplō: v̄l q; edictū im-
peratozis vel alic⁹ p̄ncipis populo nūciat: ⁊ pducit the.
Loligo. ginis. a loliiū d̄r hec loligo. ginis. quidā piſcis vt di-
cūt ſepia: q; h; ſtrumā nigerrimi coloris ⁊ amariffimi ſa-
poris plenā. vñ q̄nq; ponit̄ p̄ nimia amaritudine. ponit̄
etiā loligo p̄ herba amara: ⁊ a loligo d̄r loliginus. nea.
neu. ad loliginē p̄tinens vel de loligine exiſtens. ⁊ loligi-
noſus ſa. ſum. plenus ⁊ abundans loliginibus.
Loliū. ly. ge. neu. illa mala herba q̄ creſcit iter ſegetes ma-
lū ſemē faē: qd̄ ſiſt̄ d̄r loliiū. vñ lolioſus. ſa. ſū. plen⁹ lolio.
Longanim⁹. a lōgus ⁊ aius cōponit̄ hic ⁊ hec lōganimis ⁊
⁊ hoc. nime. qd̄ ē d̄r longanimus. nima. nimū. ſ. q; nullis
paſſiōib⁹ p̄turbat̄: ſed ad vniuerſa ſuſtinēda patiens eſt.
idē ⁊ magnanimus: cui contrariū eſt puſillanimus.
Longe aduerbiū. a longus d̄r. Et p̄ponit̄ vt a longe de lon-
ge elonge oia quaſi in eodem ſenſu: ⁊ acuit penultimam
quuz ſit poſitione longa: ſicut dixi in ſecunda parte vbi
egi de ſex impedimentis accentus in caplo de impedi-
mentis diſtinctionis. ⁊ hoc etiā dicit Dugu.
Longeu⁹. a lōgus. ga. gū. ⁊ euū p̄pōit̄ lōgen⁹. ua. uū. i. lōgi-
eni. ſ. ſenex. vñ h̄ lōgeuitas. tatis. i. lōgi eni vita vel etas.
⁊ a grō longeui addita. tas. fit longeuitas: ⁊ pducit ge.
Longinquus. a longus d̄r longinquus. qua. quū. i. remot⁹

⁊ comparatur. quior. quiffimus. ⁊ a grō lōginqui addita
tas fit hec longinquitas. tatis.
Longo. gas. in longus vide.
Longiturnus. a lōgus d̄r longiturn⁹. na. nū. i. diuturn⁹ lon-
ge durās: ⁊ comparatur. ⁊ a grō longiturni addita tas fit
hec longiturnitas. i. diuturnitas. Baruch. 4. ca. In lon-
giturnis diebus. ⁊ in. 3. capi. Ut ſcias ſimul vbi ſit longi-
turnitas vite. vel ſm̄ aliā ſram: vbi ſit longiturna vita.
Longus. a lyen d̄r lōgus. ga. gū. q; ſit porrectū ad modum
lyenis. ⁊ cōparat̄ longus. gior. giſſimus. vñ lōge. gius. giſ-
ſime aduer. ⁊ hec lōgitudine. dinis. Lōgus cōponit̄ vt bi-
lōgus. oblōgus. ſemilōgus. Itē tam lōgus q̄ lōgus. i. val-
de lōgus. Et ſcias q; lōgus ⁊ lōgū h̄nt u. ſimplex poſt g.
ſ; in alyſ terminatōib⁹ hui⁹ nois longus nō eſt u. poſt g.
vt lōga lōge lōgo longā longis longos longas longozuz
longaz. Itē a longos deriuat̄ lōgo. gas. gavi. ⁊ eſt lōga-
re longū facere v̄l differre. Et cōponit̄ vt delōgo. gas. i.
valde longare v̄l curtare. Dilongo. gas. diuerſis modis
v̄l in diuerſas partes lōgare. Elōgo. gas. extra vel valde
longare. Prolongo. gas. i. p̄cul longare. Longo actiuuz
eſt cū oibus ſuis cōpoſitis: ⁊ nō habet u. poſt g.
Lophos. i. ceruus. ⁊ inde ponitur tragelophus.
Loquaculus. la. lū. penul. cor. i. aliquantulum loquax.
Loquax. a loquor. queris. d̄r loquax. cis. ge. ois. i. aſſiduus
vel abūdans in locutōe. ⁊ cōparat̄ loquax. quacior. qua-
ciſſimus. vnde loquaciter. cius. ciſſime. aduer. ⁊ hec lo-
q̄citas. tatis. i. abūdās locutio: ⁊ loq̄culus. cula. culū.
Loquela. le. p̄ vnū l. pducit penl. ⁊ d̄r a loquor. Et ſcias q;
Hregio. in. 8. moral. tractās illud Job. Uſquequo loq̄ris
talia. ſic diē. Uis ⁊ ſūma loq̄ntiū q̄drifaria q̄litate diſti-
guiē. Sūt enī nōnulli quos ſentiēdi ac dicēdi āplitudo
dilatat. ⁊ ſunt nōnulli quos ſentiēdi ſil̄ ⁊ dicēdi iopia an-
gustat. ⁊ ſunt nōnulli q; efficacīā dicēdi h̄nt: ſed acumen
ſentiēdi nō h̄nt. ⁊ ſūt nōnulli q; acumine ſentiēdi ſbnixi
ſunt: ſ; ex inopia locutōis obmutescūt. In qb⁹ nimiruz
q̄ttuor dicēdi q̄litate ſola crimini tertia ſubiacet: que
hoc ſibi p̄ locutōe arripit: ad qd̄ p̄ ingenium nō aſurgit.
Nā p̄ma laudāda eſt q; vtroq; valēter pollet. ſcda miſe-
ſerāda q; vtroq; humili⁹ caret. tertia v̄o deſpiciēda atq;
reprimēda: q; dū ſermone ſe erigit ſenſu iacet. q̄rta adiu-
uāda: q; explere qd̄ ſentit nō valet: q; mēbris inflatōe tu-
meſcētib⁹ ſil̄ ad aures audiētū vaſta: ſ; vacua p̄cedit.
Loquendus. da. dum. in loquor. queris. vide.
Loquor loq̄ris locutū. vñ h̄ locutor. toris. ⁊ h̄ locutio locu-
tiōis. Et p̄ponit̄ loquor cū noib⁹. ⁊ d̄r doctiloqu⁹. q̄. quū.
⁊ torpiloquus. qua. quū. ⁊ antiloqu⁹. qua. quū. q; p̄ loq̄.
⁊ multiloqu⁹. qua. quū. ⁊ ſtultiloquus. q̄. quū. vñ h̄ do-
ctiloquiū dulciloquiū turpiloquiū multiloquiū ſtultilo-
quiū antiloquiū. quū. i. p̄ma locutio. Itē cōponit̄ vt di-
uerſiloqu⁹. qua. quū. vñ hoc diuerſiloquus. ⁊ ſcribuntur
p̄dicta p̄ q. ⁊ nō p̄ c. Itē loquor p̄ponit̄ cuz p̄pōnib⁹: ⁊ d̄r
alloquor. q̄ris. i. loq̄ ad vnū. vñ ex vi p̄pōnis p̄ſtruit̄ cuz
actō rei rōnalis: vt alloquor te. i. loquor ad te. Et ē alloq̄-
orātis ⁊ iubētis: elog v̄o oratozis ē: oblog obtrectātis: ⁊
colloquor. q̄ris. i. ſil̄ loq̄. vñ hoc colloquiū: p̄ſiliū vel con-
cio vel qd̄ vulgo d̄r plamētū. Eloquor. q̄ris. i. valde vel
ornate vel apte loq̄ vel manifeſte enūciare. ⁊ ē oratozis
vt dcm̄ eſt. vñ hoc eloquiuz. P̄reloquor. q̄ris. p̄locutus
ſus. i. añ loquor. vñ h̄ ploquiū. P̄roloquor. q̄ris. i. palio-
log vel in p̄ſpectu ⁊ palā loq̄: vel p̄cul loq̄. vñ h̄ ploquus.
Obloquor. q̄ris. i. p̄tra vel male vel detractiue loq̄: ⁊ eſt
obtrectātis vt dcm̄ ē. Reloquor. queris. i. itez v̄l retro-
loq̄. Loquor ⁊ eius cōpoſita ſunt deponētia: ⁊ corripit̄
hāc ſyllabā lo vbiq; vñ ſacer⁹. Pauca loqui d; q; vult
vrbānus haberi. Et in ſupino ⁊ in oibus verbalibus ⁊ i
participijs p̄teriti tēporis mutant q. in c. ſ; Dug. Et a

loquor inuenit loquendus. da. dum. cū tñ loquor nō hēat
 p̄cipiū in dus: sic nec et alia v̄ba deponētia. et iō loquen-
 dus d̄z exponi i actiua significatōe: sic vult p̄rif. i. 4. li.
 In dus inqt q̄dā forma ē p̄cipialis. i. q̄ terminatōez h̄z
 p̄cipioz futuri t̄pis passiuoz: et signat dignū eē aliq̄e
 eo q̄ demonstrat: vt laudā dus. i. laude dignus. loquendus
 dign^o loq: de quo loquāt hoies. Vel pōt dici q̄ loquor
 oliz fuit v̄bū cōe: et sic loquendus ē eius p̄cipiū: qz multa
 fuerit oliz cōia q̄ mō sūt deponētia vt vult p̄rif. in. xi. li.
 Itē scias q̄ hoc aduerbiū nō p̄ponit tñ cū trib^o v̄bis. s.
 neque nescio nolo. vñ nō loquor nō pōt eē p̄positū. vñ
 in Actib^o ap̄toz vbi d̄r. Nō possum^o q̄ audiui^o et vidi-
 mus nō loq: sūt due p̄tes nō loq. ¶ Itē nota q̄ p̄suevit
 dubitari de illa latinitate scripta in euāgelio Luce. Si-
 cut locut^o ē ad p̄res n̄ros Abraā et semini eius in secula.
 videt̄ enī incōgrua: qz datiu^o copulat̄ actō. Ad hoc dico
 q̄ abraā ē datiu^o casus sic et semini. s̄z tūc videt̄ ibi abu-
 sio: qz isti duo datiu^o apponūt huic determinatōi ad pa-
 tres: et hoc bñ pōt fieri: qz ponit̄ loco d̄ti ad p̄res. i. p̄rib^o:
 sicut d̄r loquor ad te. i. tibi. Animaduerte etiā q̄ vt dicit
 p̄rif. Deponētia desinētia i quoz mutāt eā in cu: et sumē-
 tia tū faciūt supinū: vt loquor locutū sequor secutū.

Lozamētū: a loz. fi. d̄r hoc lozamētū. mētū. et dicunt̄ loza-
 menta plura loza vel laquearia: vel in parietibus tabu-
 le vel aliqua ligna que nectuntur.

Lozari^o. a loz d̄r lozarius. raria. rariū. qd̄ ad lozū p̄tinet v̄l
 tortus vel solutus vel ligatus: et hic lozarius. i. tortor.

Lozeus. rea. reum. i. tortus vel solutus vel ligatus vel ad
 lozum pertinens et deriuatur a lozum.

Lozica. a loz deriuat̄ hec lozica. ce. penul. pdu. qz lozis ca-
 ret. Solis enī circulis ferreis p̄terit̄. vñ d̄r lozica q̄si lo-
 ris carēs: et ē ethymologia. et ide lozicat^o. cata. catū. q̄ h̄z
 lozicā vel lozica indutus. et lozico. cas. cani. i. lozicā idue-
 re. Et cōponit̄ vt collozico. cas. i. siml^o lozicare. Delozico.
 cas. i. valde lozicare: v̄l diuersis modis lozicat̄: vel poti^o
 lozicā exuere vel vberare. Elozico. cas. i. lozicaz exuere.
 Illozico. cas. i. lozicā induere. p̄relozico. cas. i. ante lozi-
 care. Relozico. cas. i. itez lozicare vel lozica expoliare.
 Et est actiuū cū oibus suis compositis: et p̄ducit ri.

Lozico. cas. in lozica vide.

Lozipes. Loz p̄ponit̄ cū pes: et d̄r lozipes. pedis. ge. cōis. i.
 claudus q̄ h̄z pedes tortos ad similitudinē lozi: vel q̄ h̄z
 pedē lignēū q̄busdā lozis religatū et cor. penul. tā in ntō
 q̄ in grō. Iuuēa. Lozipedē rect^o derideat: ethiōpē alb^o.

Lozum. a lozis. cis. d̄r hoc lozum. ri. i. corrigia vel coriuz v̄l
 habena freni. et produ. lo. Horatius in epi. Seruus ha-
 bens precium lozis non vteris aio.

Lorb iter p̄traf̄ d̄clinās v̄l iuict^o: qz factis sodomoz nō cō-
 sensit: s̄z eoz illicita carnis icēdia d̄clianit vide et i ebr^o.

Lotio. a loti genitiuo de lotus. ta. tum. addita o. fit hec lo-
 tio. onis. i. ablutio vel lauatio.

Lorium. ty. d̄r a lauo. uas. laui lotū. et est lotiū lixiuium cū
 quo vestes abluunt̄: vel lotiuz d̄r vrina. et vt dicūt. Uri-
 nas hominum: sed lotia dic̄ a sinorum.

Lor^o. a lotu vltio supino de lauo. uas. addita s. fit lot^o. ta.
 tū. i. ablut^o. Et p̄ponit̄ vt illor^o. ta. tuz. i. nō lot^o vel imun-
 dus. Et scias q̄ supinū de lauo. uas. facit lotū fm̄ vsum
 modernoz. Inuenit̄ etiā lautum et lauatum. vñ lauāt^o.
 ta. tum. et hēc lauatio s̄z antiquos. Et vt dicit Grecis. Lo-
 tum vel lautū triplicatur siue lauatum.

L ante V

Lubricus. a labor. beris. deriuat̄ lubric^o. ca. cum. i. labilis.
 Prope lubricū ē illud qd̄ q̄to magis tenet̄ tāto magis
 labit: vt anguilla. Et ē illud d̄r lubricū in quo qs labit:
 vt via lutoza et aquosa et glacies. vñ i psal. Fiat via illoz
 tenebre et lubricū. Et hinc lubrico. cas. i. labi vel vacilla

re: et corri. bri. vñ p̄rudēri^o. Lubricat incert^o dubia sub
 imagine visus: fm̄ Dug. Et vt dicit p̄ap. Lubricus d̄r
 a labili: qz labile ē qd̄ labit sicut fluius. lubricū nō dici-
 tur p̄prie: qz labit: s̄z in quo qs labit. Itē lubric^o d̄r qd̄
 qd̄ labit dū tenet̄: vt piscis. serpēs. vñ vsus. Labil^o ē flu-
 uius dicat̄ lubricus anguis. Itē lubricus aliq̄n d̄r lenis
 vitiosus van^o friuolus inept^o lasciu^o luxuriosus.

Luca luce qd̄ā ciuitas dicta a luce defluēs: qz olim multū
 eluxit. vñ h̄ et hec lucēsis: et lucanus. cana. canū. patriū.

Lucanar. a lucus dicit̄ lucanar. naris. fouea in luco et pro-
 du. penulti. tam nominatiui q̄ genitiui.

Lucanica. a lucāia d̄r hec lucāica. ce. quoddā genus cibi: et
 vt dicūt salsticia: qz p̄mo in lucania ē facta: et cor. penul.

Lucanista. a lucanus dicitur hic et hec lucanista. niste. qui
 legit lucanum vel imitatur.

Lucan^o. a lux d̄r h̄ lucan^o. cani. qd̄ā poeta: qz iter alios poe-
 tas eluxit. et vt dilucide tractaret lōgū p̄structōis hypba-
 ton sp̄ euitauit. vñ lucan^o. na. nū. adiectie: pōt eē p̄riuz v̄l
 gētile: et h̄ lucāia. puicia v̄ltra romā. Itē inuenit̄ h̄ lu-
 ca. ce. qd̄ā ciuitas. vñ lucan^o. na. nū. p̄riuz et h̄ et h̄ lucēsis
 et h̄. se. Itē inuenit̄ h̄ lucan^o. ni. i. splēdor matutin^o. et tē cō-
 pōit̄ vt anlucan^o. ni. i. eruptio aurore añ lucē canēs. i. al-
 bens. et adiectie anlucan^o. na. nū. i. añ lucē surgēs. et pdu.

Lucar. a lucus d̄r h̄ lucar. caris. pecūia vel (ca. syllabā.
 p̄ciū ex luco collectū: qd̄ vulgo d̄r siluaticuz: et forestage
 gallice. et pdu. penul. gti. Itē inuenit̄ h̄ lucar. caris. maf.
 ge. p̄ qd̄az aue q̄ pulchre et dulciter canit p̄mo mane q̄
 lux emanat: et tūc lucar d̄r a luce: et cor. penul. genitiui.

Lucas iter p̄traf̄ ip̄e surgēs vel ip̄e eleuās: et d̄r lucas a lu-
 ce: ip̄e. n. fuit surgēs a mūdāoz amore: eleuās se i amo-
 re dei p̄ p̄replatōez: fuit et lux mūdi: eo q̄ mūdū illumi-
 nauerit vniuersū. Math. 5. Vos estis lux mūdi. Lux at
 mūdi d̄r ip̄e sol: q̄ qd̄ lux h̄z i situ sublimitatē: i aspectu
 delectabilitatē. Ecclī. xi. Dulce lumē et d̄lectabile ē ocul^o
 videre solē. in motu velocitatē. Ecdre. 3. ca. 4. Magna ē
 terra et excelsū celū: et velox cursus sol. In effectu vtilita-
 tē: qz sic dic̄ Ari. Nō gnāt hoies et sol. sic lucas h̄uit subli-
 mitatē p̄ celestiū p̄replatōez delectabilitatē p̄ dulce cō-
 uersatōez: velocitatē p̄ feruētē p̄dicatōez: vtilitatē p̄ do-
 ct̄rie sue p̄scriptōez. Et dic̄ Hiero. Lucas fuit natōe an-
 thiochen^o: arte medic^o: ap̄toz discipulus: postea pauluz
 secut^o ē. vsq̄ ad p̄fessionē ei^o fūiēs fuit d̄no sine crimie.
 Nam neq̄ vxozē vnq̄ neq̄ filios carnis p̄pagionis ha-
 bēs. 84. āno vite sue sp̄iscō plen^o in bitinnia obyt: ibiq̄
 sepult^o fuit. Cui^o qd̄ ossa regnāte Cōstātino p̄stātino po-
 lim sunt postea trāslata atq̄ a p̄stātinopolitāis miro fa-

Lucellū. li. dimi. paruū lucrū. (uore suscepta.

Lucensis. in lucanus exponitur.

Luceo. ces. xi. Et p̄ponit̄ vt alluceo. ces. xi. valde v̄l ad ali-
 qd̄ lucere. Colluceo. ces. xi. sil^o lucere. Diluceo. ces. xi. di-
 uersis modis lucere v̄l diuersis lucere. ide h̄: diluciliū.
 Eluceo. ces. xi. Illuceo. ces. xi. i. itro v̄l valde lucere. In-
 terluceo. ces. xi. i. iter aliq̄ lucere: v̄l luci eē p̄uiū. Perlu-
 ceo. ces. i. p̄fecte lucef̄. p̄reluceo. ces. xi. i. añ lucere. Itē
 luceo p̄pōit̄ cū post v̄l p̄cul v̄l porro: et d̄r postluceo. ces.
 v̄l poti^o polluceo. ces. Itē p̄ponit̄ vt reluceo. ces. itez lu-
 cere. Sbluceo. ces. i. sub^o v̄l paz lucere. Trāsluceo. ces.
 i. v̄ltravsq̄ ad aliā p̄tē lucef̄. Et ab oib^o istis ichoatina.
 Lucefco. scis. elucefco. scis: collucefco. scis. Et ab oibus
 istis d̄scēdūt ip̄sonalia actiue termiatōis: vt lucet luce-
 scit. Et qz qd̄ lucidū ē aptū ē. iō lucere pōit̄ q̄z p̄ certū
 eē v̄l appere: tā p̄sonaliter q̄ ip̄sonalr. Itē lucere ponit̄
 p̄ eē p̄uiū luci v̄l visui: vt sepe ista solz. i. puia luci et visui
 ē. Luceo cū oib^o suis p̄positis ē neutz: et caret supi. et fa-
 cit p̄teritū in xi. et vbiq̄ p̄ducit hāc syllabā lu. vñ in au-
 roza d̄r. Anglico lucet sepe colore satban. Et scias q̄ lu-

teo deberet facere luctū in supi. sic dicitur. Prif. vide in ter-
tia pte in tractatu de pteritis scde coniugationis i fine. Itē
vt vult Prif. luceo deriuat a lux vt habes in 2. pte: vbi
agit de accētū vboꝝ in fine. Sz sz Dug. a luceo ces. de
Lucerna. a luciniū vlt a luce dī h^c lucerna (riuat lux cis.
ne. q̄st iter se lucē ardēs: ē tñ breuis hec syllaba lu. vnde
perfi^o. Disponite piguē nebulā dormire lucernā. vñ h^c
lucernula le. dimi. pua lucerna: z hoc lucernariū nary.
i. cadelabzū: qz sustinet lucernā. z lucernofus sa. suz. ple-
nus lucernis z lucernari^o naria. nariū. qd ptinet ad lucer-
nā. z hic lucernari^o nary. q facit lucernas. z hec lucerna-
ria nariē. vxoz ei^o: vlt ē mulier faciēs lucernas. Et scias
q sz Greg. lucerna dī q̄st lux in testa: z est etymo. z fm
hoc pōt puenire xpo q lucē sue deitatis coniunxit teste no-
stre fragilis hūanitatē in vnitāte persone.

Lucernula le. dimi. parua lucerna. z cor. penul.

Lucibilis. a luceo ces. dī hic z hec lucibilis z hoc le. qd est
apū vt luceat. z differt a lucidus. vide in lucidus.

Lucidariū cidary. qdā liber i quo mlra elucidat. z dī a lu-

Lucid^o. a lucid^o deriuat lucido cidas. z ē lucidare (cid^o.
lucidū facere apire: expōere: declarare: vlt manifestare:
Et pōit vt allucido das. i. valde vlt iuxta vlt ad aliqd lu-
cidare. Ablucido cidas. i. obscurare: tegere: vlt cooperire
Dilucido cidas. i. diuersis modis lucidare. Elucido das
i. valde vel extra vel apte lucidare. Illucido das. pluci-
do das. relucido das. Lucido cū oib^o suis ppositis ē acti-
uū: z cor. ci. q aut dī lucido q̄st lucē do. etymo. ē: nō ppo-
sitiōis vel deriuationis ostensio.

Lucidulus la. lum. penul. cor. aliquantulum lucidus.

Lucidus da. dū. dī. a luceo ces. z dī a lucibili: qz lucidū ē
qd aliū de illumiat. lucibile vō ē qd p se lucz. z pparat lu-
cidus dioz. dissim^o. vñ lucide dī. sime. aduer. z h^c lucidi-
tas tatis. q aut lucid^o dī q̄st luci dat^o etymo. ē.

Lucifer. a lux z fero pponit lucifer ra. rū. penul. cor. i. lucē
ferēs. z hic lucifer feri. i. ven^o vel sol. z h^c lucifera fere. i.
luna: qz pre alyz stellis iste ferūt lucē. Lucifer at solē p-
cedēs z mane nūciās tenebras noctis lumine sui fulgo-
ris aspergit. Lucifer et metaphozice dī qdā āgelus ma-

Luciflu^o. a. uz. a fluo is. z lux pponit. (lus. vide in vesp.

Lucifuga ge. cōis ge. lucē fugiēs. a lux z fugio gis. pponit
vñ h^c lucifuga ge. dī qdā auis q semp fugit aspectū diei:

Lucigēa ne. pe. cor. ge. cōis. i. luce gēit^o vlt gēita. (z cor. fu.

Lucina. a lux dī h^c lucina ne. dea part^o. f. Juno vel pallas
vel diana vel lucana. Et dī lucina: qz nascētib^o pbeat lu-
cē: vel qz pfit in luce nascētib^o z eos recipit z fouet vt fin-
gunt poete: z dēpta media syllaba dī hec luna. z pducit
lucina penl. sic z alia denoiatiua desinētia in na. sic vult
Prif. z in grecista dī. Ipazqz castrēsis sil z lucina ruralis.

Lucinia nie. dī a luce auis qdā ē q mae canere icipit sic vi-
cta: qz cantu suo signat ortū diei: q̄st lucida. hec eadē dī
acredula. hec vulgo dī rosinolus. i. philomēa. Dorat. in
fmo. Lucinias soliti ipensa pādere coemptas.

Luciniū cinu. cincēdela lucerne: qz det lumē. Et dī a luce.

Lucino. a luce dī lucino nas. i. suadere vlt q̄st luci vicinare
Et pponit vt allucino nas. i. iuxta luciare. Ablucio nas.
i. a luce absentare: alienare. Et est actiuum cum oibus
suis compositis: z cor. ci.

Lucratuus ua. uuz. i. acquisitus qd aliqs lucrat: vel p qd
quis lucratur: z dī a lucrū cri.

Lucrifacio. lucrū pponitur cū facio: z dī lucrifacio cis. i. ac-
grere: z acuit fa in pma scda z tertia psona pntis tps.

Lucrifio fis. ex lucrū z fio pponit. i. acquiri.

Lucrin^o ni. mas. ge. qdā lacus dicit^o a lucrū: qz olim p copiā
piscium vectigalia magna prestabat. z hic lucrinus na.
nū. penul. produ.

Lucroz craris. crat^o. i. acgrei. vñ hoc lucz cri. i. acq̄sitio. z

hinc lucrosus sa. suz. i. plen^o lucro: z cōparat. Lucroz cō-
ponit vt collucroz craris. i. sil^o lucrari. z ē deponēs cū oi-
b^o suis ppositis: z corripit lu. nāliter: vide in opinio.

Lucta cte. in luctoz vide.

Luctificus ca. cū. penul cor. q facit vel designat luctū: vel
de quo habet luctus. z pponit a luctū z facio facis.

Luctoz. a lucta deriuat luctoz taris. ctatus. suz. z pponitur
vt colluctoz ctaris. i. sil^o luctari. obluctoz z relectoz ctā-
ris. in eodē sensu. f. ptraluctari z resistere. Lucta at cte.
i. pugna dī a latus teris. z dī sic a cōplexu latez: qb^o cō-
min^o certātes inunt. q greca appellatōe athlethe vo-

Luctū ē supinū de lugeo ges. z et sz regulā de lu- (cant.
ceo ces. sz deficit in frequēti vsu.

Luctuo ctuas. i. flere. a luctus dī.

Luctuosus sa. suz. plen^o luctu a luctus dī: z cōparat.

Luctus tus. tui. i. plozat^o: a lugeo ges. dī.

Lucublādus. da. dū. i. lucēs blāde: z pponit a luceo z blan-
dus. z pparat lucublādus dioz. dissim^o. vñ lucublande
dius. dissime. aduer. i. blāde dius. vel dissime. lucens.

Lucubratiō. a lucubro bras. dī hec lucubratiō onis. z ide
h^c lucubratiūcula le. dimi. i. vna modica vigilia. f. studiū
vlt vigilātia vni^o noctis vlt minimū d luce. vide in luctu-

Lucubratiūcula: in lucubratiō vide. (bro bras.

Lucubro bras. a luceo ces. dī h^c lucubrū bri. modicū lumē
vel modic^o ignis q solet ex stupa z cera fieri. sz vñcunqz
fiat sic dī. z fit in ymbra. Idēz z lucubra dī. vñ lucubro
bras. i. vigilare: z ppe lucubrare ē ad lucubrū. i. ad lucer-
nā in nocte vigilare. Itē lucubrare est paz lucere. vñ h^c
lucubratiō onis. z hec lucubratiūcula dimi. Itē a luctu
bro bras. lucubrat^o ta. tū. i. paz lucēs z pparat lucubra-
tus bratiōz. sim^o. vñ lucubrate bratius. sime. aduer. Itē
a lucubrare lucubre. i. mane vel vigilanter: z cor. cu.

Lucubrum bri. in lucubro bras. vide.

Luculentus: a luce z lentos qd est plenū cōponit luculēt^o
ta. tū. i. plenus luce. i. clarus: aptus splendid^o. vñ z hō dī
luculēt^o q est lingua clar^o: z fmōe splēdid^o. Et pparatur
luculēt^o tior. tissim^o. vñ luculēter. tius. tissime. aduer. z
hec luculentia tie. claritas z lucis plenitudo. z hec lucu-
lentitas tatis. ide z luculēto tas. i. luculētū facere.

Luculeū. gen^o albi marmoris: z nascit in Lboo isula cui lu-
cull^o nomē dedit q delectat^o i illo p̄mū id Romā vexit
vlt aduexit: solūqz pene hoc marmor ab amatore nomē

Luculus li. i. paruus luctus. (acceptit.

Luc^o ci. mas. ge. i. desitas arboꝝ soli lucē detrahēs. i. nem^o
adeo desum q sol ibi lucere nō pōt vñ p d̄riuz dī luc^o a
lucēdo fm Dug. Pap. dī. Luc^o dicit^o catha antiphrazsz
i. p antiphrazsz. qz caret luce pre nimia arboꝝ ymbra.

Ludibilis a ludo dis. dicitur hic z hec ludibilis z hoc bile.
aptus ludo vel ad ludendum.

Ludibriū bry. i. derisio. z qd illudif. Et dī a ludo dis. vlt lu-
dibriū est aliq̄ res q ludo z p̄tptui h̄re digna ē. Nach.
li. z. ca. 8. Ludibrio habite ciuitatis iniuriam.

Ludibūd^o da. dū. i. ludo plen^o z silis ludēti. z dī a ludo is.

Ludicrū. a ludo dis. dī h^c ludicrū cri. i. lud^o. z ludicr^o cra-
crū. z h^c z h^c ludicris z h^c cre. z i plali ludicres ludicra nō
ludicria: vt vlt prif. z sūt i eodē sensu. f. ludo plen^o: vlt qd
ludis gerit: vñ ludicrosus sa. suz. plen^o ludicris: vlt ludi-
bil^o fm Dug. Pap. vō dī. Ludicra sūt ludoz carmina:
vel turpia. z ihonesta vlt certamina q i ludis gerūt. z cō.
di. nāl. vñ i auroza dī. Ludicra dicitur^o oia nra voces.

Ludificoz ludus pponit cū facio z dī ludificoz caris. i. lu-
dendo deridere z modeste: z est deponētale. vñ Teren-
tius. Postqz ludificat^o est virginē: sed antig dicebant lu-
difico cas. in actiuo genere. z cor. fi.

Ludius a ludo dis. dī hic ludius dy. i. ioculatoz. vnde hec
ludia die. i. ioculatrix.

Ludix cis. fe. ge. quedā vestis est: et dicitur a ludo dis. et dicuntur ludices vestes a ludis theatri. Cū enī egrediebantur de ludici p̄stibulo iuuenes: bax̄ vel amēto tegebāt caput et faciē ne cognoscerēt: q̄z solebat erubescere q̄ lupanar intra

Ludo dis. lusi ludere lusum. vñ h̄ lusoꝝ soꝝis. et h̄ lu (uit. dus di. et ludēs tis. p̄rouer. 26. c. 1. Sicut noxi⁹ ē q̄ mittit lanceas et sagittas in mortē: sic vir q̄ fraudulentē nocet amico suo: et cū fuerit dephensus dicit ludēs feci. Ludo p̄ponit̄ vt alludo dis. i. illidere: vel p̄sonare: p̄gruere: cōcordare: vt h̄ alludit ad historiā. Abludo dis. i. discrepare dissonar: discordare: cessare. colludo dis. i. sil' ludo. de ludo dis. i. deridere. diludo dis. i. diuersis modis ludere vt in diuersis p̄tib⁹ ludere. eludo dis. i. deridere: decipere. illudo tibi et illudo te. i. derideo in eodē sensu cū ntō et actō p̄struit̄. preludo dis. i. ante ludo. pludo dis. i. p̄fecte ludo. pludo dis. i. p̄cul vel p̄ alio vel ante ludo. obludo .i. male et p̄trarie ludo: vel h̄ ludētē ludo. reludo dis. i. retro vel itez ludo. Et scias q̄ ludo et ei⁹ p̄posita faciūt p̄teritū in si: et supinū in suz. et pdu. vbiq̄z hanc syllabā lu. Doza. in poetria. Ludere q̄ nescit cāpestrib⁹ abstinet armis. et sunt neutra p̄ter deludo eludo et illudo s; q̄ construunt̄ cū actō q̄ actiua sunt. De ludo alee hēs i elyna.

Ludulus li. penul. cor. dimi. paruus ludus.

Luecula le. dimi. parua lues.

Lues a luo luis p̄ deturpare dicit̄ hec lues luis. i. macula sordes vt pestilētia: morb⁹ repētī⁹: vel dicitur a labe: vt a luctu: q̄ luctū faciat. Est. n. repētī⁹ lāguoz sil' cū mōte vt

Lugeo ges. xi. ctū. gere. i. flere. s; vt dixi in fleo fles: (niēs lugere ē cū aliqb⁹ dōis miserabilib⁹ et habit⁹ mutatiōe flere. Lugeo p̄ponit̄: vt collugeo ges. i. sil' lugere. elugeo ges. i. valde luger. et hic i choatia lugesco collugesco. scis. elugesco. q̄ aut dicitur lugeo q̄si luce egeo et lucens q̄si luce egēs ety. ē. Lugeo cū oib⁹ suis p̄positis ē neutri: et fac̄ p̄teritū in xi. et supinū in ctū: et pdu. hāc syllabā lu. vbiq̄z. vñ

Quid. in epi. Infelix q̄ p̄ma vix lugebat ademptū.

Lugubris. a lugeo ges. dicitur h̄ et hec lugubris et hoc bre. i. flebilis vñ lugubriter aduer. et cor. gu. nāliter.

Luid⁹ da. dū. i. maculosus. vel luc. i. tabe fluēs. et dicitur a lues et liuidus ēt iuenit̄ p̄ eodē.

Lumbago. a lumbus dicitur hec lumbago ginis. i. lumboz debilitas: et pdu. ba.

Lumbare a lumb⁹ dicitur hoc lūbare ris. qd̄ et lumbar baris. dicitur p̄ apocopā. i. cingulū circa lumbos: qz eo lūbi religēt̄ vel qz lumbis ihercat. Idē dicitur et corale et bracariū et renale. s; p̄prie renale ē qd̄ renib⁹ alligat̄: sic ventrale circa ventrē cingulū. et pdu. ba. lumbare.

Lumbratoriu ry. idē qd̄ lūbare: et dicitur a lūbus.

Lumbifragiū gy. i. fractio lūboꝝ. et componit̄ a lumbus et

Lumbricosus in lumbricus vide. (frango gis.

Lumbric⁹ a lubric⁹ vel lumbus dicitur hic lūbric⁹ ci. penul. pdu. vermīs i restinoꝝ et terre q̄si lubric⁹: qz labif: vel qz in lūbis sit. vñ lūbricosus sa. suz. plen⁹ lūbricis.

Lumbulus li. dimi. paruus lūbus: et cor. penul.

Lumb⁹ bi. a libidine dicitur h̄ lumb⁹ bi. qz in viri corpe voluptatis cā in lūbis ē: sic in vmbiculo i femis: vide i vmbi

Lumē. a luo luis. dicitur h̄ lumē nis. qz luit. i. purgat et (licus. delet tenebras. et idē lumine⁹ nea. neū. de lumine exis: vel ad lumē p̄tinēs: vt clarus. et luminosus sa. suz. i. clar⁹: qz ex se h̄ lumē. s; lumiatū ē qd̄ aliūde lumen accepit et cōpat̄ luminosus sioꝝ. sissim⁹. Silr. et lumiat⁹ cōparat̄.

Luminare a lumen. dicitur hoc luminare ris. i. lumē: vel qd̄ lumē facit. et h̄ et hec luminaris et hoc nare. adiectiuū.

Lumino a lumē. dicitur lumino nas. nauī nare. i. clarificare: lumine illustrare. et inde luminatus ra. tū. Et ē dicitur iter luminosus et luminatū sic dixi in lumē. Et p̄ponit̄ lumino cū ad: et dicitur allumino nas. Itē cū con et dicitur collumino nas.

Itē cū de et dicitur delumino nas. i. valde vel deorsum luminare vel lumen remouere: obscurare. Itē cū in: et dicitur illumino nas. et ē actiuū cū oibus suis p̄positis: et corripunt oia hanc syllabam mi vbiq̄z.

Luna a lux dicitur hec lucina penu. pdu. a q̄ dēpta media syllaba dicitur hec luna ne. q̄si lucina: qz luce lucet aliena. Luna mē. n. a sole accipit et acceptū reddit. Et ē eadē luna diana et p̄serpina. s; luna in celo dicitur. diana in syluis. p̄serpina in infernis. et a luna dicitur lunat⁹ ra. tū. i. curuat⁹ ad modū lune iam dimidiē: et luno nas. i. curuare. vñ Qui. metba. Lunauit gēma fumosus forriter arcū. Itē a luna dicitur hec lunatio onis. i. t̄ps a quo luna recedit a sole. et postea p̄sequit̄ eundē. Itē lunatio. i. curuatio: et tūc dicitur a luno nas. Luna p̄ponit̄ vt h̄ et hec illunis et hoc ne. i. sine luna: vel obscurus. et hoc semiluniū ny. media luna vel t̄ps q̄ luna videt̄ dimidia: et h̄ iterluniū ny. spatiū t̄pis qd̄ videtur inter defectū lune et clementū eiusdē. et hoc pleniluniū ny. t̄ps q̄ luna ē plena: et hoc nouiluniū ny. t̄ps q̄ luna ē nona. i. cū incipit illuīari a sole. Et nō. q̄ luna corpus ē obscur⁹: et p̄ se nō lucet: s; lumē accipit a sole. Itē nō q̄ luna minor ē qualibet alia stella: et vicinior terris. Itē luna ē sexta pars terre. Terra vō est octaua pars solis. vñ colligit̄ q̄ luna est q̄dragesimo octaua ps solis. Est q̄ sol octies maior q̄ terra: terra sexies maior q̄ luna. vñ colligit̄ q̄ sol est q̄dragesimo octies maior q̄ luna. vide i terra. Itē iuenit̄ hec luna ne. p̄ q̄daꝝ ciuitate olim edificata ad modū lune iam dimidiē: sed mō destructa ē. vñ hic et hec lunensis et hoc lunense. vide ēt in diana.

Lunatic⁹. a luna dicitur lunatic⁹ ca: cū. q̄ singul' lūatōib⁹ vexat et mēte laborat: vel qz singul' lunatiōib⁹ p̄tingit cū luna plena ē. hos ēt lunaticos vulg⁹ vocat: qz p̄ lune cursū cōcomitent̄ eos isidie dmonū. Et scias q̄ ex vitio lune nō patiūt̄ lūatici: s; dmonēs eos his vexat t̄pib⁹: vt p̄ lunā i

Lunula. a lūa dicitur h̄ lunula (famēt lūe creatorē. et cor. pe. le. di. pua luna: vt qd̄da gen⁹ moniliū. Prope lunule sūt auree bullule d̄pēdētes i similitudinē lūe scē. Isa. 3. ca. In die illo auferet dñs ornamētū calciamtoꝝ et lunulas et toꝝas. vñ lunulat⁹ ra. tū. i. moniliat⁹: lunulis ornatus.

Luo luis. o. in. i. fit lui. et i. in tū. fit lutū. Et ē luo equocū ad gnq̄z. Nā luere. i. deturpare vt maclare et luere. i. purgare vt delere: vt luere. i. punire: et luere. i. p̄soluere: vt sustinere: vt iste luit penā. i. p̄soluit: et luere spectat vel p̄tinet ad actū v̄uecū: cū sūt in amore coeūdi. verueces luit q̄ coeūt: vel amore coeūdi feruēt. vñ vulgo solet dici. Arietes mō sūt luti. Loco p̄ponit̄ vt alluo is. lui. i. abluo vel delauo: vt poti⁹ paulatī abluēdo augmēto. Inuenit̄ q̄si ēt abluere p̄ p̄sumptiōe aq̄z. Itē abluo is. i. lauare purgare sordes: et lues remouere: vt p̄sumere abluendo. vñ ablut⁹ ra. tū. Itē luo p̄ponit̄ cū cō. et dicitur colluo is. i. sil' luo. Itē p̄ponit̄ cū circū. et dicitur circūluo is. i. circūcurrer. vt fluere: vt circūdelauare et corrodere. Itē p̄ponit̄ cū di. et dicitur di luo is. i. d̄lauare vt delauādo d̄struere delere vt purgare vt p̄miscere: vt distēperare: liq̄re. vñ delut⁹ ra. tū. Itē cōponit̄ cū e. et dicitur eluo is. i. lauare: purgare: vt delauādo d̄struere: corrodere: vel effūdere: et dissipare. Itē p̄ponit̄ cū iter: et dicitur iterluo is. i. delauādo itercurrere. Itē cū p̄. et dicitur p̄luo is. i. p̄re alyz luere vt delauare. Itē cū p̄. et dicitur p̄luo is. i. p̄fecte luere vel delauare. Itē cū p̄. et dicitur p̄luo is. i. p̄cul delauare: vel d̄struere delauādo vel dispergere et effūdere. Itē cū porro: et dicitur polluo is. lui. lutū. Et illud p̄ponit̄ cū vngo: et dicitur pollingo: inde pollinctoz. Itē luo p̄ponit̄ cū re: et dicitur reluo is. i. retro vel itez luere vel delauare. Luo et eius cōposita actiua sunt: et faciūt p̄teritum in lui et supinū in. lutū. et pdu. lu. in supi. Inuenit̄ ēt in luitū supinū apud antiquos. Luo vō s̄m q̄ p̄tinet ad actū veruecū ē neutz. Itē oia p̄posita a luo redolēt hāc

signifi
ret an
sui fir
tionib
penas
Lupa. a
ppter
Lupana
bulu
Lupar
g lupo
Lupatu
ad mo
le ē et
Lupcal
Luperc
vel fa
corib⁹
lis per
ludoꝝ
si luci
Lupulu
Lupina
abun
Lupine
abun
Lupin⁹
gumi
itrat:
nū. ad
pmā
Lup⁹. li
q̄si leo
pede
Qui.
Itē
qz ēt i
ferre
derit
si por
vociē
nec p
git. pe
lus n
Lura. a
Lurco
tū et
co ca
qdā
nā b
et tur
Lure
Lurid
brof
vel t
Luscio
Luscil
ciosi
ontē
Lusc
tur
ce et
luci
Lusi
Luso
lusi

significationē. s. lauare vel delauare. Itē qsq; p se pside-
ret an aliqđ ppositoꝝ a luo redoleat hāc significationē
sui simplicis quā mō assignauim⁹. De p̄dictis significa-
tionib⁹ de luo danť tales versus. Ere luo pignus: cruce
penas: luce tenebras. dñ ēt luere qñ salī ouis.
Lupa. a lup⁹ dñ lupa pe. vxoz lupi: z etiā meretrix dñ lupa
ppter similitudinē rapacitatis.
Lupanar. a lupa p meretrice dñ hoc lupanar naris. i. p̄sti-
bulum: domus meretricū.
Luparius. a lupa dñ hic luparius ry. z hec luparia. s. canis
q lupos psequit⁹: z ad hoc officiū ē p̄cipuus.
Lupatū a lup⁹ dñ h⁹ lupatū qđdā gen⁹ asperoz frēoz scñ
ad modū dētiū lupoz q ineq̄les sunt. Silr z lupatū ieq̄
le ē z graui⁹ mordet. Alij dicūt q lupatū ē molinellum
Lupcal. in lupcus est. (ip̄sius freni: z pdu. pa.
Lupercus a lupus z arceo ces. cōponit⁹ hic lupcus ci. i. pan-
vel sacerdos panis: z dñ lupercus q̄si lupos arcens a pe-
corib⁹: qz pan. i. de⁹ pastoz lupos arcet: vñ hoc lupcal ca-
lis penul. pdu. festū vel tēplū panis vel fossa pastoraliū
ludoz in luo q̄si theatrū facta: q̄ aut dñ lupercus qua-
si lucū colens: etymo. est.
Lupulus li. dimi. paruus lupus.
Lupinariū a lupinus dñ hoc lupinariū ry. locus vbi lupini
abundāt vel crescunt.
Lupinetū. a lupin⁹ dñ hoc lupinetū ti. locus vbi crescūt vl
abundant lupini.
Lupin⁹. a lupus dñ hic lupin⁹ ni. penul. pdu. qđdā gen⁹ le-
guminis: qz sonitu suo terreat lupos. cū enī lup⁹ lupinos
irat: ip̄si folliculi sonant: z ita ille terret. Itē lupin⁹ na.
nū. adiectiuū: res p̄tinēs ad lupū vel de lupo exñs: z cor.
p̄mā z pdu. penul. lupin⁹.
Lup⁹. licos grece lupus latine. vñ hic lupus pi. vel dñ lup⁹
q̄si lepus: qz q̄si leoni ita sit illi v̄tus in pedib⁹. vñ q̄qd
pede presserit nō viuit. Accipit⁹ ēt lupus p lupato. vnde
Qui. tristiū. Et placide duos accipit ore lupos. i. frenos
Itē a lup⁹ dñ hic lupus pi. qđdā piscis ad similitudinez lupi:
qz ēt ip̄roba voracitate pisces alios psequit⁹. Lup⁹ ēt dñ
ferre⁹ arpa: qz z canicula dñ: z dñ sic: qz sigd i puteū ceci-
derit rapit z extrahit. Ambro. in. 6. hexame. dicit. Lup⁹
si p̄oz hoīez viderit vocē eripit z despicit eū tāq̄ victoz
vocis ablate. Idē si se p̄ueniūz senserit: deponit ferociā
nec p̄t currere. si in te isurrexerit lupus: petrā cape z fu-
git. petra tua xp̄s ē: si ad xp̄z pfugas: fugit lup⁹. i. diabo-
lus nec terrere te poterit.
Lura. a lues vl luo is. dñ hec lura re. i. os ventris vl cullei.
Lurco comis. maf. ge. i. auidus z imūdu denozator q mul-
tū z turpiter comedit: z dñ sic: vel a lues vl a lura. vñ lur-
co cas. i. multū z turpiter vorare. Et lurconin⁹ na. nū. vñ
qđdā cū vellet aliū redarguere iquit. Tu habes lurconi-
nā buccā z ambzonina labia: volēs significare q̄ multū
z turpiter comedebat: z libēter de bene saporatis.
Lurconinus na. nū. penul. pdu. in lurco onis. exponit⁹.
Luridus. a lura dñ luridus da. dū. i. pallidus: obscur⁹: tene-
brosus: sordidus. s. pprie luridus color dñ color mortui
vel dñ luridus a lozo: qz h⁹ hēat cutē. s. pallidā: z cor. pe.
Luscio onis ip̄m oculoꝝ vitiū.
Lusciosus. a luscus vel luce dñ lusciosus sa. suz. q z luscio-
siosus sa. suz. dñ. i. q vespere nil videt: z inde hec luscio-
onis. ip̄sum oculoꝝ vitium.
Luscus sca. scū. q tñ hz vñū oculū z altero caret. z cōponi-
tur a luce z carēs: qz luscus paz lucē hz. vel qz careat lu-
ce z nō lucib⁹. vel p̄ponit⁹ a luce z custos: ide dñ lusc⁹ q̄si
lucis custos. s. oculi nō oculoꝝ. vel cōponit⁹ a luce z sciēs
Lusi ē p̄teritū de ludo dis. (qz lucē sciat z nō lucet.
Luso. a ludo dis. si. suz. su. u. in o. fit luso sas. vñū fre. a quo
luscio tas. aliō fre. i. breuiter vel sepe vel fre. ludere.

Lusoz. a ludo dñ hic lusoz sozis: z lusozius ria. riū. z hoc lū-
Lusciosus in lusciosus ē. (soziū ry. locus vbi ludit.
Lustrabilis in lustralis vide.
Lustralis a lustrō stras. dñ h⁹ z hec lustralis z h⁹ le: idēq; lu-
strabilis le. i. qđ facile p̄t lustrari. Itē lustralis le. qđ lu-
strat vel qđ aptū ē ad lustrādū. i. purgādū circūdādū vl
Lustramē a lustrō stras. dñ h⁹ lu- (luminādū: z cor. stra.
stramē minis. i. purgatio: vel circuitio: vel luminatio.
Lustricus a lustrō stras. dñ hic lustric⁹ ci. penul. cor. i. nou⁹
dies nascētū: z forte i tali die puer purgabat ap̄ genti-
Lustrō stras. strauī. stratū. i. purgare piare: z lustrare (les.
. i. circūire circūdare. z lustrare. i. luminare serenare. vñ
v̄sus. Lustrō circūdo designat: siue sereno. Purgō circū-
eo lumio siue pio. Lustrō p̄ponit⁹ vt collustrō stras. i. sil-
lustrare. illustro stras. i. valde lustrare: illuminare: circun-
dare: purgare. vñ h⁹ z hec illustris z h⁹ stre. p̄lustrō stras.
. i. pre alyz lustrare. vñ p̄lustris. plustrō stras. i. p̄fecte lu-
strare. sublustrō stras. i. subt⁹ vel paz lustrare. vñ h⁹ z h⁹
sublustris z hoc stre. i. paz lucēs: z q̄si obscurus. Lustrō
stras. cū oibus suis p̄positis ē actiuū: z pdu. lu.
Lustrō onis. maf. ge. dñ a lustrō stras. z dñ lustrō ille qui va-
gus est z nil aliud agit nisi qđ foras lustrat.
Lustrū stri. dñ a lustrō stras. z dñ lustrū spatiū gnq; ānoz.
qz olim sp̄ i fine gnquēny solebāt lustrare ciuitatē z pur-
gare: faciēdo in circuitu ei⁹ amburbale. Silr faciebant
circa agros. vñ in hymno. Lustra sex q̄ iā pacta zc. Itē
lustr⁹ dñ obscur⁹ latibulū feraz. i. cubile feraz. Et lustr⁹
dñ lupanar meretricū. z i v̄traq; significatōe dñ a lustrō
stras. p̄ triū: qz parū illustrat. i. illuminat: qz. s. sūt abdita
z obscura. sūt ḡ lustra ferarū: z sūt lustra meretricuz. lu-
stra ferarū sūt eaz obscura latibula: vel cubicula in sil-
uis. Lustra meretricū sūt lupanaria in ciuitatib⁹ vl sub-
urbis. vñ v̄sus. Lustra cubile fere: gnquēnia lustra fue-
re: vel sic. Lustrū circuit⁹ spatiū purgatio silua. Et nota
q̄ in hymno de passiōe xp̄i dōz ē. Lustra sex q̄ iā pacta:
qz est metrū trochaicū: z dñ trochaicū a trocheo quē re-
cipit in quolz loco ip̄ari. s. in p̄mo tertio ḡnto septimo. s.
in loco pari recipit tā sp̄ōdeū q̄ trocheuz. vñ p̄z q̄ nō dōz
dici lustris sex q̄ iam pactis t̄ps iplens corporis: qz p̄m⁹
pes nō dōz esse sp̄ōdeus imo troche⁹ cuz sit locus impar.
Constat aut troche⁹ ex p̄ma lōga syllaba z vltima breui
Est ḡ dicendū. Lustra sex q̄ iam pacta t̄ps iplens corpo-
ris: z tūc t̄ps venit appositue ad lustra.
Lusus sus. sui. i. locus a ludendo dictus fm̄ p̄ap.
Lutatus a lutū p̄ cenō dñ lutatus ta. tū. z est lutatus iun-
ctus z luto inuolutus: z ponitur simpliciter p̄ inunctus
z luto obuolutus: z est tractū a porcis qui se luto obuol-
uunt z p̄t esse participiū de luto: taris. passiuo.
Luter a lutū dñ h⁹ luter teris. i. concha vel cantarus aq̄ri⁹
fm̄ Dug. Luter ēt dñ lauatoziū z qđcūq; vas purgādis
sordibus deputatuz a luo luis qđ est purgare. vñ qđam:
Dic luteris vasa purgandis sordibus apta.
Luteus a lutus p̄ calore dñ luteus tea. teū. i. croce⁹ vel q̄si
rubeus vel roseus. vñ luteolus la. lū. Itē a lutuz p̄ cenō
dicit⁹ luteus tea. teū. i. sordidus vel luto plenus. Itēz lu-
tens dicit⁹ de luto existens: vel ad lutū pertinens.
Lutū a luto p̄ cenō dicit⁹ luto tas. i. inquinare obuoluere.
Et componit⁹: vt alluto tas. colluto tas. z est actiuū cum
oibus suis cōpositis: z cor. hanc syllabam lu.
Lutosus a lutum z cenō dicit⁹ lutosus sa. sum. i. luto plen⁹
vel sordibus: inueniē ēt lutuosus sa. sum.
Lutulentus a lutū z lentos qđ est plen⁹ cōponit⁹ lutulen-
tus ta. tū. z dñ lutulētus sordid⁹ fetidus luto plen⁹. Et cō-
parat⁹ lutulētus tior. simus. vñ lutulēte tius. tissime. ad-
uer. z hec lutulētia tie. i. feculētia: feditas: sordidatio.
Lutū a luo is p̄ turpare vel maculare dñ hoc lutuz ti. soz

des terre cenū. vel lutū dī q̄si lotū p̄ rariū q̄ nō sit lo-
tū. i. mūdū. Et scias q̄ iueniē h̄ lutus ti. p̄ quodā colore
croceo r̄ q̄si rubeo: r̄ differūt i tpe: q̄z lut⁹ p̄ colore p̄mā
p̄du. s̄z lutū p̄ cenō eā corripit: s̄z q̄nq̄z grā metri hec di-
stinctio pfundat. Itē lutū ē supinū de luo is. r̄ tūc p̄du.
p̄mā. vñ vsus. Tellus vnda lutū faciūt: r̄ a luo lutū. Itē
Lenū dico lutū croce⁹ color ē tibi lut⁹. Uas luteū fragi-
lut⁹ ti. in lutū exponit. (le toga lutea tegmē berile.
Lutuofus a lutū dī lutuofus sa. suz. plen⁹ luto.
Luuiio a lues luis dī hec luuiio onis. i. tabes: fluxus: fetidi-
tas sordes: vel turpis voracitas. vñ in hymno. Mētib⁹
pulsā luuione. i. tabe vitioz vel fetiditate.
Lux cis. p̄pe est ipsa suba: s̄z lumen qd̄ a luce manat. i. can-
dor r̄ splēdor lucis. r̄ dī a luceo ces. lux s̄z Dug. s̄z P̄ris.
videē velle q̄ luceo deriuat a lux. vñ dicit in. 9. li. Que-
rif an luceo ces. xi. debeat nā p̄ductū accipi cū lux p̄du-
cat. In quo ē illud q̄rif an nomē a vbo: an magis ex no-
mine v̄bū natū sit: qd̄ eē mihi rectius videē: qm̄ ab igne
igneo ignes r̄ ignesco. r̄ flāma flāmo flāmas r̄ flāmasco
r̄ sic p̄z q̄ luxi p̄teritū p̄ducit p̄mā nāliter cū lux lucis a
quo nascit̄ p̄ducit. vñ in auroza dī. Lucē p̄ pomo p̄di-
dit oīs hō. Et scias q̄ lux q̄tū ē de se semp̄ ē effectiua ca-
loris: ēt lux lune. vñ Arist. dīc in li. de aialibus: q̄ noctes
plenilunij sunt calidiores: s̄z p̄ter nāz lucis que cōis ē
oib⁹ corporib⁹ celestib⁹: q̄libz stella h̄z vtutē p̄sequētes
determinantē suā sp̄z rōne cui⁹ lux ei⁹ r̄ mot⁹ sunt vel
ifrigidare v̄l humectare. r̄ sic de alijs: sic r̄ p̄ter motum
cōez q̄ ē mot⁹ diurn⁹ q̄libet orbis h̄z motū p̄p̄iū. Auic.
ē dīc in. 6. li. de nālīb⁹. q̄ sol nō facit calorem in inferio-
ribus nisi mediante splēdore: r̄ sic calor ex splēdore
procedit. vide in nouilunium r̄ in sol. Dic nota q̄ glosa
dicit super illud Matth. 5. ca. Vos estis sal terre. prius
sal q̄ lux: q̄ prius vita q̄ doctrina. Vita ducit ad sciam
vitatis. Qui deū timet scia nō caret. Et Bernardus dīc.
Ardere tm̄ paz ē: lucere tm̄ est vanū: ardere sil r̄ lucere
p̄fectū ē: Itē Bernardus. Ligua magniloqua: manus
ociosa: doctrina lucida: vita tenebrosa ē res mōstruosa.
vide in scia. Scias ēt q̄ lux ē illuminās: nō illuminata sic
lux dīna: de q̄ dī in Joā. i. Erat lux vera q̄ illuminat oēs
hoiem. Itē est lux illuminās r̄ illuminata sic ap̄loz lux
de q̄ dicit dñs. Vos estis lux mūdī: a deo illuminati: r̄ ho-
mines v̄bo r̄ exēplo illuminātes. Itē ē lux illuminata r̄
nō illuminās: sic lux r̄ vita simpliciū. P̄rie luci similis ē
lux solis. Scde luci silis ē lux lūe. Tertie luci silis ē lux
Luxi ē p̄teritū de luceo ces. r̄ p̄du. p̄mā nāl̄r vt (terre.
oñdī i lux r̄ sic sumit̄ Baruth. 3. Luxit̄ ei cū iocūdita-
te. Itē luxi ē p̄teritū d̄ lugeo ges. vñ i Ebreno. ca. 3. Lu-
Luxos grece latine dī solutio. (xit añ murale. i. fleuit.
Luxuria. a luxos dī hic luxus xus. i. solutio libidinis: s̄z po-
naē p̄ q̄libet supfluitate r̄ magnificētia. r̄ luxus xa. xuz.
.i. libidie solut⁹. vñ r̄ mēbra loca mota luxa dicunt̄. i. so-
luta. r̄ hīc hec luxuria rie. idē qd̄ lux⁹. i. solutio libidinis
pp̄rie. s̄z mō ampliata est appellatio: vt luxuria dicatur
supfluitas in coitu r̄ in cibo r̄ in vestitu: r̄ ēt in alijs reb⁹
r̄ inde luxuriosus sa. suz. i. solut⁹ i voluptatib⁹ r̄ in libidi-
ne p̄mptus. s̄z p̄digus ē sumptuosus q̄ oīa porro agit r̄ q̄
si p̄ycit. Itē luxuriosus ē vict⁹ nō necary: s̄z sumptuos⁹
r̄ oneros⁹ apparatus delitys affluēs r̄ in q̄cunq̄ re dī lu-
xuria: dī r̄ luxuriosus: r̄ cōparat̄. Itēz a luxus dī hec lu-
xuries rie: idē qd̄ luxuria. s̄z luxuria pp̄rie ē in coitu: Lu-
xuries in alijs attēdit̄. r̄ luxurios aris. qd̄ antīq̄ dixerūt
luxurio rias. i. meretricari luxuriā exercere: r̄ ponit̄ pro
supfluere: vel supabundare: vel pinguescere. vñ vīdo-
cīensis. Nō cupidū satiat aliena pecunia nullū. Dānis
alteri⁹ luxuriare decet. Et Quid. in epi. Luxuriat frigi-
do sanguie piguis hum⁹. Vide i rapt⁹ de sp̄eb⁹ luxurie.

Luxus xus. xui. r̄ luxus xa. xuz. in luxuria vide.

Littera obscur⁹ i extremitate di-
ctionū sonū h̄z vt tēpluz
ap̄tū: fortē in p̄ncipio vt magn⁹. medio-
cre in medio vt ymbra. Itē sola h̄ semi-
uocalis post s. ponit̄: qd̄ murax ē vt sima-
ragdus r̄ ante liqdā vt ramnus r̄ ante s
posita in finali syllaba noīs more mute.

iterposita i. facit gr̄m: vt hyems hyemis. velut iops ino-
pis. celebs celebis. Itē m. transit in n. r̄ maxie. d. c. q. t. se-
quētib⁹: vocali quoq̄ sequēte intercipit b. vt cōbust⁹ cō-
buro. Finalis dictionis subtrahit̄ m. in metro. P̄lerūq̄
si a vocali icipiat seq̄ns dictio vt illū expiratē transfixo
pectore flāmas vetustissimi tm̄ nō eā semp̄ subtrahēbāt
Enni⁹ in. io. annaliū. In signita fere cū milia miliū octo
Anceps ēt vel liquida dī: q̄ post mutā posita sic. l. n. r̄
eadē syllaba cōem facit syllabā fm̄ p̄ris.
Macedo donis. fuit qdā rex. vñ qdaz terra dicta est mace-
donia. r̄ hic macedoni⁹ nia. niū. r̄ h̄ r̄ h̄ macedo donis.
r̄ h̄ r̄ h̄ macetes tis. gētilia: r̄ cor. ce. vñ Luca. In mace-
duz terras miscens aduersa secundis. Itē in auroza dī.
Paulo vir macedo post hoc i troiade parat.
Macellio: in macellum exponitur.
Macellū li. dī a macto ctas. q̄z ibi mactē pecora: vñ macel-
lulū li. dimi. r̄ h̄ macellio nis. r̄ h̄ macellarius ry. q̄ pe-
ra mactat r̄ carnes vedit. r̄ macello las. i. mactare truci-
dare. v̄l macellū dī a macero ras. q̄z ibi cānes macerāt.
Maceo ces. cui. dī a macero ras. r̄ est macrum esse vel fieri
macrum: r̄ hinc macesco scie. inchoa.
Macer. a macero ras. dī macer cra. cruz. i. tenuis. r̄ subtilis
r̄ comparatur macer crioz. cerrim⁹. vnde macre crins.
cerrime: aduer. r̄ hec macritudo nis. r̄ hec macies ciei. i.
exilitas corporis. Quidā dicūt q̄ a macer qd̄ cor. p̄maz
deriuat̄ macero ras. macer enīz p̄p̄iū p̄mā p̄ducit.
Macera: a macto tas. dī h̄ macera re. i. macellū. vñ h̄ mace-
rari⁹. i. macellarius v̄l macellū. r̄ macera dīr a macero
Macerari⁹: i macera vide. (ras. q̄z ibi carnes macerant̄.
Maceria: a macros dī h̄ maceria rie. Macerie dīr longi
parietes qb⁹ vinee v̄l aliō claudunt̄. Itē maceria dī mē-
brana scōdinaz vel scōpaz: q̄ iuolunt̄ pueri in vtero q̄ di-
uidit̄ in partu r̄ sequit̄ puerū. vñ sup Hen. 38. Quare di-
uisa ē pp̄ te maceria: dicit vna glo. Secūdinaz mēbra
nula quā rupit cū manū emisit. (structoz.
Macerio: a maceria dī hic macerio nis. i. maceriarium cō-
Macerio ras. rani. ratū. i. sterere: dilaniare: frāgere: debili-
tare: mollificare. Et p̄ponit̄: vt cōmacero ras. dimacero
ras. remacero ras. r̄ ē actiū cū oib⁹ suis p̄positis: r̄ pro-
du. p̄mā macero r̄ maceries q̄uis veniāt a macer sine
macies corripientib⁹ p̄mam. vñ Qui. in epi. Maceror
interdū: q̄ sum tibi cā doloris. Et P̄rudē. maior. Quā-
uis maceries flozentes ambiat agros.
Machera: a macros qd̄ est lignū dī hec machera: penul. pu-
du. i. gladius longus ex vna parte acutus.
Machia grece latine dī pugna: r̄ acuit penul.
Machil est tunica talaris tota hyacintina: habēs ad pedes
.7z. tintinabula: totidemq̄ immixta ac depēdētia ma-
la punica: r̄ acuitur in fine.
Machina: a machia dī hec machina ne. oē qd̄ īgenio para-
tur: vt manualis balista r̄ filia: r̄ pp̄rie illa q̄ ad pugnas
parant̄: s̄z ēt q̄libet artificiosa cōpositio vel p̄structio di-
cat̄ machina. r̄ iueniē ēt machina pro insidijs: r̄ cor. pe.
Machinis: a machina ne. dī hec machinis nis. r̄ sūt machi-
nes instrumenta edificioz dicta sic a machinis quibus
insistunt p̄pter altitudinem parietum.
Machinoz. a machina dī machinoz naris. nat⁹. sum. nari. i.
machinas facere: vel parare: p̄struere: vel cogitare ma-

li: vel aliqd aliud cogitare: et proprie malū: vel astute infidiari. Et hinc ybalia. et ponit cū con: et dicit cōmachinōz naris. n. in m. uerfa. et cor. cbi.

Machinosus. a machina dicitur machinosus sa. suz. i. plen⁹ machinis: vel argumētōsus et ingeniosus ad machinas faciēdas. vel infidiosus: qz machina sepe iuenit p' infidys.

Machinula le. dimi. parua machina.

Macia. a macies ciei. dicitur pluralit^r h^c macia. cioz. itestina. s. q' sordes eyciūt. Inuenit et h^c macia cie. p' qdā spē valde

Maciēcula le. dimi. parua macies. et cor. cu. (clara.

Macilēt⁹. macies ponit cū lētos: et dicit macilēt⁹ ta. tū. i. mater macie plen⁹. Et cōparat macilēt⁹ tior. rissim⁹. vñ macilēt⁹ tius. sime. aduer. et hec macilēt⁹ cie. i. macies.

Macoz. a macies vel maceo ces. dicitur macoz coris. i. macies.

Macredo dinis. i. macies. Un⁹ in Aurora. Mortalis macule nulla macredine fusca.

Macrobi⁹. macros qd ē lōgū cōponit cū bios qd ē via. et in de dicit⁹ ē macrobi⁹ qsi lōga via: vtpote de celo ad terrā qz tractat⁹ ei⁹ a sūma spa q' dicitur applanos describēdo circulos planetarū: et mot⁹ eorū dē vsqz ad terrā deducitur. Macroby et dicit sunt qdā in idia duodeci pedū staturā

Macrocosm⁹ mi. i. maior mūd⁹. Et ponit a ma- (hūtes. cros lōgū et cosm⁹ mūdus. Hecis. S. signas mūdū maiorē p' macrocosmū. h' alio noie dicit megacosmus.

Macrologia gie. acuit pen. et exponit in q' rta parte in ca. de vitys annexis barbarismo et soloecismo.

Macros vel macron grece latine dicitur longū.

Macro tas. tau. tare. dicitur imolare: trucidare: interficere. vñ vsus. Mactat significat necat imolat atqz trucidat.

Mact⁹. a magis aduer. comparandi et auct⁹ ponit mact⁹ ta. tū. i. magis auct⁹. i. plen⁹ glia. s. bon⁹ valēs. Inuenit etiā mact⁹ p' mactat⁹: et tunc deriuat a mactoz mactaris. Et nō. qz nulla termiatio. isti⁹ nois mact⁹ ta. tū. ē in vsu nisi termiatio vti. s. macte q' termiatioe vtimur tā. p' nō qz

Maculo. a macies dicitur maculo las. laui. lare. i. detur (ytō. pare ingnare: corūpere. vñ maculat⁹ ta. tū. Et ponitur imaculat⁹ ta. tū. Itē a maculo dicitur hec macula le. i. nō. vitii: turpitudine. Macula et dicitur squāma lorice: et filū rbe- tis. et a mactō dicitur maculosus sa. suz. Mactō ponit vt cō maculo las. et ē actiuū cū oib⁹ suis ppositis. et cor. hāc syl

Madeo des. dui. dere eē vel fieri madidū. vñ ma (la. cu. did⁹ da. dū. i. hūidus. et madesco scis. ichoa. i. icipio made re. Madeo ponit cū facio: et dicitur madefacio cis. i. hūme facere. Itē cū fio: et dicitur madefio. i. hūmefieri. Itē ponit cū con. et dicitur madeo des. Itē cū de: et dicitur demadeo des. i. valde vlt⁹ dōrsū madere. Itē cū di: et dicitur dimadeo des. i. di uersis modis madere. Itē ponit: vt emadeo des. i. val demadere. Itē imadeo des. i. valde vlt⁹ it⁹ madere. Per madeo des. i. pfecte madere. Remadeo des. i. itez ma dere. Madeo neu. ē cū oib⁹ suis ppositis: et caret supi. et facit pperitū i dui. et cor. hāc syllabā ma. vbiqz. Un⁹ Qui. tristiū. Et deslente suos dimaduisse sin⁹. Item Luca. p. Fraterno pmi maduerūt sanguine muri. (madozis.

Madiditas. a madeo des. dicitur madiditas tatis. idē qd madō

Madido. a madeo des. dicitur madido das. dau. et est madida remadidū facere. et est verbū actiuū. et cor. di.

Madidulus la. lū. aliqz tulū madidus: et dicitur a madidus.

Madidus da. dum. in madeo des. vide.

Madius dy. vide in maius. (tas: et cor. penul. gti.

Madoz. a madeo des. dicitur h' madoz dozis. i. pluuiā: hūmidi

Madula. a madeo des. dicitur hec madula le. vas ad yrinaz re- cipiendū: qd etiā hoc madellum dicitur.

Magalia. a magar dicitur h^c magale lis. qsi magare l. posita p' r. et sunt magalia case pastorales vel case apbroz viles. ead⁹ et mapalia. s. i magalia pma pdu. i mapalia vō. cor.

Magal lingua punica noua villa dicitur.

Magdalen⁹. Magdalū qdā oppidū. vñ magdalenus na. nū. hinc dca ē maria magdalena. Et hec magdalene bu ius nes. grece. et acuit in fine. et iterprat turris s. z Dug. et ē g. eiusdē syllabe cū d. Et scias q' cū addit maria de- bet dici maria magdalena s. hoc nomē magdalena per qdā noticiā sumat p' maria peccatrice. Pōt et dici ma ria magdalene si magdalene ponat expositorie. P' risci. tñ dicit vbi agit de formatioe gti in. 6. li. q' greca in e. vlt q' grece declinant: vt libye byes. mutata e. i. a. ad formā latinā reducūt. vñ s. h^c bñ dicit h^c magdalena ne. et tunc mutatur accentus: sicut et declinandi modus. et pdu. le. magdalenus na. num.

Magis ponit p' magis: s. h^c poetica licētia s. Pap. vtimur. Magis aduer. comparadi. Utz mltomagis et qstomagis sint due pres habes in scda pte vbi agit de aduerbioz accē tu. Inuenit in Mat. 6. ca. magis pluris. i. multo pluris p' cy vlt estimatiois. vlt magis pluris. i. magis magni pcy qz

Mayster a maior et sterion qd ē stat⁹ ponit. Et dicit Cilla. mayster qsi maior i statioe sic mister mior i statioe. et dz scribi media p' duo y. vñ psonas: et aliō vocale: vt dicat mayster. s. qz i. psonas affinitate g. sonat: iō ex vitio quo rūdā iā p' suetudo ioleuit: vt et apud puctos scribat per g. s. sepe in oi p' pōne et deriuatioe vna lra ponit p' alia: et sic pōt ibi scribi p' g. sic cōiter scribit. Oz aut dicit mayster qsi magis doct⁹ etymo. ē. A mayster deriuat h^c mayster stre. et h^c mayster cul⁹ li. i. parū mayster i psona vel poti⁹ in scia. vñ h^c mayster cula le. Itē a mayster tri. dicitur mayster stra. strū. adiectiue: et h^c mayster iū ry. honoz vel di gnitas vlt offiū maysteri: et h^c et h^c mayster al: et hoc le. Itē maysteri dicitur maiores ciuitatis: vlt senatores: p' sules: iudices. vñ h^c mayster at⁹ tus. eoz dignitas. et sepe mayster at⁹ iuenit collectiue p' ipsis. s. q' mayster atū hūit. et mayster at⁹ ē v' bale h^c vbi mayster o stras. Itē a mayster dicitur mayster o stras. strau. strare. i. docere. et ē actiuū cū oib⁹ suis pposi tis. et cor. p' maz. Un⁹ et Lato. Inuenies aliqd qd te vitare mayster o. (S. h^c opponit h^c qd dicit Dug. q' mayster dz scribi p' duo y. qz regula ē. I posita iter duas vocales accipit p' duplici psonate: et sic oz q' mayster pducat p' mā pōne: s. stat q' ea corripit. Ad hoc si volum⁹ sustine re Dug. possum⁹ dicere q' cū dicit q' i. posita iter duas vo cales accipit p' duplici psonate. h^c v' ex ē in simplici di ctioe: s. mayster ē ppositū: sic pleni⁹ dixi supra i pma pte in tractatu de lra vbi egi de i. psonate. Mayster pōit cū gto militū: et dicit h^c mayster militū h^c mayster milituz: et tūc notat dignitatē magnā quā qz hēbat i v' be roma na: et is mō dicit mare scale: s. qz sūt due pres pōt fieri sup positio p' quocūqz aliquos milites mayster atē. Et pcedit mayster in tali pōne: qz mayster ē dignior militib⁹ qb⁹ p' fidet. talis at mutatio nō pueniret si diceret mayster platonis: qz nō sumeret p' alio in pōne qz extra pōne. ois. n. cōpositio imutat et cōmoditatē hz: aliogn ē iutilis: et nō tenenda. et iō talis cōpositio mayster platonis: pote stasianuensū non est recipienda.

Maysteratus in mayster est. (centuat in fine.

Magmas locus qdā est de quo habet in. i. Reg. ca. 13. et ac

Magmētū. a magmē dicitur h^c magnamētū ti. i. diuiamētū: et p' syncopā hoc magmētū ti. qdā pinguisimū extū: vlt s. p' pfectū. Cornut⁹. Quicqd mactat vel qcqd distrahit di cit magmētū. ita narrat Dug. Pa. etiā dicit. Magmē tuz aly pinguisimū intestinū: aly secūda pfecta. Cornu tus vō. Quicqd mactatur vel distrahitur.

Magnalis. a magn⁹ deriuat hic et hec magnalis. et hoc le. i. magnus: vel q' magna facit. Un⁹ illud. Loquebant va rys linguis apostoli magnalia dei.

Magnamentum in magmentum exponitur.

Magnanim⁹. a magn⁹ et anim⁹ componit magnanim⁹ ma

rate di
teplus
medio
femi
pt sma
ante s
mute.
os ino
q. r. se
n⁹ cō
lerūqz
nffixō
bebāt
ū octo
l. n. r. i

mace
donis.
mace
za dī.

macel
q' pecc
truci
cerāf.
el fieri

brillio
crius.
ciei. i.
p' maz
cit.
mace
acero
ant.
ongi
dī mē
o q' di
re di
ēbz
actor.
m cō.
ebill
acero
r pro
r sine
ceroz
Quā
ul. p'

pedes
a ma

para
gnaz
io di
oz. pe.
acbi
ibuo

ari. i.
ma

Mū. penul. cor. 2 h 2 hec magnanimitas: 2 hoc me. in eodē
 sensu. i. audax: fortis: magni animi ad difficilia icipiēda
 2 patiēda. Judi. 5. Magnanimoꝝ repta ē p̄tētio. vñ ma
 gnanimiter aduer. 2 h̄ magnanimitas tatis. s. sp̄tanea
 rez difficultiū aggressio. 2 ē pusillanimitas p̄riū a magna
 Magnas. a magn⁹ d̄r h̄ 2 hec magnas natis. q̄ ma
 gn⁹ ē i p̄plo 2 potēs. 2 p̄ eod̄ d̄r magnat⁹ ta. tū. penl. pdu.
 Eccle. 20. ca. Uir prudēs placebit magnatis. 2 acuit i fi
 ne magnas ad d̄riaz isti⁹ acti p̄lalis magnas qd̄ ē adiecti
 Magnat⁹ ta. tū. in magnas est. (uuz.

Magnes. a magn⁹ d̄r h̄ magnes netis. qd̄ lapis p̄ciosus in
 die⁹ ferꝝ ad se trahens. 2 d̄r sic qz magnas h̄z vires. 2 p̄

Magnifico. a magn⁹ 2 facio p̄ponit magni
 fico cas. caui. care. i. magnū facere: exaltare: collaudare.
 vñ magnific⁹ ca. cū. i. sublimis: ḡnosus: gl̄iosus q̄ magna
 fac. Et p̄paratur. s̄z ei⁹ p̄paratiu⁹ 2 suplatiu⁹ nō sunt in vsu.
 vñ magnifice aduer. D̄r quoqz h̄ 2 h̄ 2 hoc magnificēs
 tis. 2 p̄ magnific⁹: s̄z nō ē in vsu. Et p̄p̄t magnificētior
 tissim⁹. vñ magnificēter ti⁹. sine. aduer. 2 hec magnifi
 cētia tie. sp̄tanea rez difficultiū p̄sumatio: s̄z rez p̄clarā
 dans p̄sumationē. 2 ita d̄r a magnanimitate: qz illa cōsi
 stit in aggressiōe: h̄ in p̄sumatione. Lū ḡ magnific⁹ defi
 ciat i p̄paratiu⁹ 2 suplatiu⁹: 2 magnificēs positiu⁹ nō sit
 i vsu subit magnific⁹ locū hui⁹ positiu⁹ magnificēs: 2 sit
 qd̄ā mixta p̄paratio. s. magnific⁹ cētior. tissim⁹. 2 cor. oia p̄

Magnific⁹ in magnifico cas. vide. (dicta h̄c syllabā fi.

Magniloquus. a magnus 2 loquor p̄ponit magniloqu⁹ q̄.
 quū. q̄ magna loquif. vnde hoc magniloquiū quū. i. ma
 gna locutio. 2 cor. lo. syllabā.

Magnope. i. fm magnū opus: vel valde. 2 est aduerbiū. sed
 qñ h̄z duo oo. sunt due partes magno opere.

Magn⁹ na. nū. p̄parat irregulariter maior maxim⁹. Et com
 ponit: p̄magn⁹: p̄magn⁹. t̄magn⁹: q̄magn⁹ oia p̄ valde

Maguder. h̄ maguderis v̄l maguder p̄ apocopā
 Maguderis ē sc̄ds caulis q̄ nascit in t̄rso absciso: v̄l ipe
 t̄rso abscisus. Uñ p̄ris. d̄c q̄ significat frugē. i. genus
 caulis q̄ nascit ex ea pte cui⁹ radix sirpis auellit. vel vt
 aly d̄cūt saliginē. 2 facit actm̄ in im̄ t̄m̄: 2 abltm̄ in i. t̄m̄.
 vñ vsus. Im̄ t̄m̄ faciūt hoc q̄rtū noīa casus. Uñ buri tuf

Mag⁹. sic d̄r i historijs magi d̄r (fm maguderisqz sitiqz.
 a magnitudie sc̄ie. quos. n. greci p̄hos: p̄le magos appel
 lāt: iudei scribas latini maystros fm̄ Dug. Papi. v̄o sic
 d̄c. Magi oli stellaz iterp̄tes dicebant. s. q̄ p̄diuinabāt
 q̄liter se haberet q̄sqz cū nascere: sic de his legiē in euā
 gelio q̄ natū xp̄z anūciauerūt: cui⁹ artis sc̄ia vsqz ad euā
 geliū fuit p̄cessa: vt edito xp̄o nemo ex̄ide natiuitatē ali
 cui⁹ de cetero iterp̄tare. Postea magi etiā dicti sunt q̄
 vulgo icantatores 2 malefici ob facinoꝝ magnitudinē
 nūcupant. Di elemēta p̄cutiūt: mētes turbāt hoīuz: 2 si
 ne v̄llo veneni haustu violētia t̄m̄ carnis iterimunt. Et
 ide magic⁹ ca. cū. Et scias q̄ oriētales solēt p̄ualere i ar
 te magica. vñ qñqz oēs orientales d̄r magi. Et diuidit
 ars magica in p̄stigiū 2 maleficiū. P̄stigiū ē sensuū hu
 manoz illusio. fm̄ hoc incredibiles rez mutatiōes vidē
 tur fieri: vt. s. terre cumulus videat̄ castrū: lapillus talē
 tū: seges coboz militū galeata. Maleficiū aut̄ cū ḡnali
 ter posset dici qd̄libz maleficiū. s̄z h̄ sp̄aliter illd̄ d̄r quo
 nob̄ ita demōes subycim⁹ vt nobis peant missatica n̄ra
 deferētes. vñ qd̄ā. Uir mag⁹ ē magn⁹ mag⁹ ē cū fit lup⁹

Maialis. a maior d̄r h̄ maialis hui⁹ lis. porc⁹ dome
 sticus 2 pinguis carens testiculis.

Maiestas. a maior d̄r hec maiestas tatis. i. honor: dignitas
 splendor sic d̄cā q̄si maior pt̄as. 2 format a maior oz. mu
 tata in es 2 assumpta tas. sic honor honestas. Et ide ma
 iestatiuus maiestatiua uuz. i. potestatiuus.

Maiorica 2 minorica insule sunt byspanie maior 2 minor:

que 2 baleares dicuntur. 2 cori. ri.

Maioro ras. rani. i. maiorē facere: verbū actiuū. 2 dicitur a
 maior. 2 pdu. io. siue penul.

Maius may qd̄ā mēsis dicit⁹ a maiorib⁹: sic iuni⁹ dicit⁹ a iu
 nioribus. Lū enī Romulus institisset rēpublicā diuisit
 pplz in duas ptes. s. in senes 2 in iuuenes. i. in maiores 2
 minores: 2 ad honorē partiū ab illis partib⁹ duos mēses
 noiauit. s. a maiorib⁹ maiū: a minorib⁹ iuniū: sic habetur
 in Quidio fastoz. Maius dicit⁹ a maiestate: vel a maiā
 m̄re mercury: 2 iuni⁹ a iunioze vel iunētute: vel a iun
 ctione romanoz 2 sabinoz. Et scias q̄ qd̄ā solēt p̄ferre
 hoc nomē p̄ d. s. madi⁹: s̄z male. d̄z enī ex toto eē in eadē
 voce cū neutro isti⁹ noīs maior. s. mai⁹: s̄z d̄rie cā in noīe
 mēsis i. d̄z p̄ferre vocalr: q̄ in p̄paratiu⁹ p̄ferē p̄sonāter
 si p̄grue p̄ferat s̄z Dug. P̄ap. t̄m̄ vult vt vtrūqz dicat.
 vñ d̄c. Madi⁹ mēsis d̄cis qz tūc terra madeat: q̄ 2 ma

Maiusculus la. lū. penl. cor. i. aliq̄stulū maior. 2 s̄z Cius d̄r.
 P̄risi. a maius addita culus fit maiusculus la. lū. dimi.

Mala le. i. maxilla. 2 d̄r a malon qd̄ ē rotundū: qz rotunda
 est vel qz mala q̄si mola a molo lis. vel a mādō dis. 2 est
 mala supior: mādibula v̄o iserior. P̄rope at̄ male sunt
 eminētes ptes sub ocul⁹: sic d̄cē p̄ rotūditatē. Itē a ma
 lon h̄ mal⁹ li. qd̄ā arbor: qz fruct⁹ ei⁹ oīuz pomoz sit ro
 tūdissim⁹. vñ 2 illa sūt v̄a mala q̄ vebemēter rotūda sūt.
 vñ h̄ malū li. fruct⁹ illi⁹ arboris. 2 h̄ mal⁹ li. arbor nauis
 d̄r: qz rotūd⁹ est ad modū mali: 2 qz in sūmitate h̄z istar
 mali. v̄l d̄r mal⁹ q̄si malle⁹: qz q̄si ex q̄busdā ligneis mal
 leolis fit. quoz volubilitate vela facili⁹ eleuant. Jsa. 30.
 Donec relinq̄mini q̄si mal⁹ nauis. 2 pdu. p̄mā mala p̄o
 maxilla: 2 mal⁹ p̄ arbore: 2 malū p̄ fructu: 2 mal⁹ p̄ arbo
 re nauis: 2 hi mali loꝝ. p̄ d̄tēb⁹: 2 malo v̄bū. i. magis vo
 lo oia pdu. ma. S̄z mal⁹ la. lū. 2 hoc malū li. i. p̄ctm̄ cor.
 p̄mā. vñ vsus. Mala mali mala p̄tulit oia mūdo. In ra
 te tristi malū cū frāgit nauita malū. Malo carere mal
 q̄ mala mādere malis. Mala etiam dicit⁹ ouis alba. Et
 inde componitur malonomus.

Malach hebraice latine rex interpretatur.

Malachias iterp̄taē āgel⁹ d̄ni. i. nūci⁹: q̄cqd. n. loq̄bat q̄si a
 d̄no eēt mādātū ita credebāt. 2 in ita nomē ei⁹ septuagi
 ta trāstulerūt dicētes. Assūptio v̄bi d̄ni sup̄ isrl̄ in manu

Malachiz libri regū q. 3. 2 q̄rto regnoꝝ volu
 mie p̄tinēt. Meliusqz ē m̄lto malachiz li. regū q̄ mala
 chod. i. regnoꝝ d̄cē: n. n. m̄ltaz gētū regna d̄scribit: s̄z
 vni⁹ isrl̄itici ppli q̄ tribub⁹ duodeci p̄tē: sic d̄c̄ Diero.

Malagma. a mal⁹ la. lū. d̄r h̄ malagma. tis. (i p̄logo regū.
 qd̄ā medicamentū. vel malagma d̄r: qz sine igne mace
 re. i. cōterat sine igne dicit⁹: qz herbe vel sp̄s ex q̄b⁹ sit
 nō decoquunt. s̄z macerant. i. p̄terunt. Et d̄r malagma
 sic q̄si molagma. qz molēdo. i. terēdo agitur. vel p̄t̄ d̄c̄
 malagma q̄si malū agens. i. educēs curādo. Sap. 16. ca.
 Eteniz neqz herba neqz malagma sanauit illos.

Maledic⁹ ca. cū. maledicēs. 2 cor. pe. vide in dico cis. Qua
 liter aut̄ intelligant̄ iterp̄tatiōes siue maledictiones q̄
 inueniunt̄ in sacra scriptura: dictum est in precor.

Malefacio cis. feci. factū. cōponit a male 2 facio. 2 acuit pe
 nul. siue fa. secūde. 2 tertie p̄sone p̄ntis indicatiui modi
 .s. malefacis 2 malefacit: cā consorty p̄me p̄sone. Vide
 in secunda parte vbi agitur de impedimentis accentus
 in ca. de impedimento consorty.

Maleficus. a malefacio cis. d̄r maleficus ca. cuz. penul. cor.
 .i. malefaciens incātator. Et hinc hoc maleficium. cy.

Malefid⁹ da. dū. qñ est vna dictio p̄posita ex male 2 fides
 significat illū q̄ lenitatē h̄z: 2 nō suat fides: s̄z qñ sūt due
 ptes significat illū cui nō seruat fides: vt iste est fid⁹ ma

Malitia tie. in malus est. (le iter hostes.

Malitosus. a malitia dicitur malitosus sa. sum. i. p̄terior

malus: qz frequēter malus: callidus: astutus: vsutus: subdo-
lus: insidiosus. Et parat maliciosus sior. sim. vñ malicio-
se sūs. sime. aduer. vñ hec maliciositas tatis.

Malign. a mal. dñ malign. na. nū. i. rixosus. Et parat. vñ
maligne nius. nissime. aduer. z hec malignitas tatis. Oz
aut dñ malign. qñ male ignit. vel qñ malo igne ignit.
etymo. ē. z a malign. deriuat. maligno nas. nau. nare. i.
maligne facere: vñ poti. malignū facere z molestare. z i
codē sensu iuenit. malignoz naris. deponē. z dñ ppe ma-
lign. q malicie votū vel op. pagit. Malicia dñ cogitatio
Maluolus. a mal. z volo vis. pponit. mali. (pauē mētis.
uolus la. lū. z h. z hec z hoc maliuolēs tis. Et parat. ma-
liuolēs tior. tissim. vñ maliuolēter tius. tissime. aduer. z
hec maliuolentia tie. z corzi. uo.

Malle. i. magis velle. Malle. i. magis vellem.
Malleol. li. dimi. paru. malle. Jte malleol. penul. cor. dñ
nouell. palmes inat. pōis āni flagello: z ē dūs sic ob si
militudinē rei: qz in ea pte q decidit ex veteri sarmēto
pminēs vtriusq. mallei spēs pbet. In glo. at. Dan. 3. ca.
dicunt. malleoli vimina vel sarmēta arentia. z cor. o. vñ
qdā. Malleoli sarmēta notāt aut vimina sicca.

Malle. a mollio lis. dñ h. malle. lei. qñ molle. quia mollit
ferz. vel qz dū calet z molle ē cedit: z pdu. illō. vñ mal-
leolus li. dimi. z malleo as. aui. are. i. malleo pcutere. vñ
malleator dicitur faber ferrarius.

Malluianus in malluuius est. z pdu. penul.
Malluui. lues. pponit. cū man. z dñ h. malluuius uy. vas
ad abluēdas manus: z ad sordes manuū recolligendas
aptū. vñ malluuian. na. nū. vt malluuiane sordes. i. sor-
des manuū i malluuiio collecta. vñ pōit. malluuiū a ma-
lato onis. maf. ge. dñ a malo qd ē rotūdū. (nu. z abluo.
Mallonē greci comā capitis dñt: quē nos cirz vocam.

Malo manis mauult malui malle. i. magis velle. Et pponi-
tur a magis aduer. z volo vis vult. Et scias q h. vbum
malo manis in aliqb. tpi. scribit. p vñ l. vt malo ma-
lebā malui maluerā. In aliqb. vō p geminū l. vt mallez

Malobatz. a mala le. dñ h. ma. (malle: sic z volo vis vult.
lobatru. tri. qdā vnguētū: a malis lauādis sic dictū.

Malogranatū. malo pponit. cū granū vñ granatū: z dñ hec
malogranat. ti. qdā arbor cui. fruct. dñ h. malograna-
tū ti. qz hēat grana iteri. Idē z malūpunicū. Et scias q
sepe iuenit malūgranatū p malogranatū: z malagrana

Malomellō. malo pponit. cū mel: z (ta p malogranata.
dñ h. malomellū li. gen. pomi melliflui z dulcis: qz fru-
ct. ei. hēat saporē mellis: vñ qz i melle seruetur.

Malon grece latine dicitur rotundum.
Malom. mi. pastor ouiu a mala z nomos pponit. mala eni
dicit. ouis alba: nomos pastor. z cor. penul.

Malua ne. dñ qdā herba a mollio lis. qñ mollia: qz vētrem
molliat. hz. n. nāz molliēdi z soluēdi aluū. vñ dñ malua
qñ molliēs aluū. z ē ety. vñ maluace. cea. ceū. res mal-
ue: vñ prinēs ad maluā. Maluace. ēt dñ vilis n. bon. vt
Maluicia cie. qdā vestis dca a malua: qz ex mal. (malua.
naz. staie. pficit. quā aly maluacinā aly maluellū vocāt.

Malumpunicū vide in malogranatū.

Malū li. i. pomū. z pdu. pma vt dixi in mala le. Et dñ malū
multis modis. ē eni malū armenicū vel armeniacū: qz
ab armenia pus sit aduētū. ē z malū cidoniū dictuz ab
oppido crete: ex cui. pomo cidonicū pficit. z ē malū ma-
cianū a loco dcm vñ p. aduētū ē. z ē malū amerinū: qz
amari sit saporis. z ē malū pficū: qz eā arborē in egypto
iferuit. Persi. hec arbor in pñda fructū siccū generat i
terfectoziū: apud nos vō rotūdū z suauē. Est z malū pu-
nicū dcm sic qz ex punicea regione sit aduētū: vel qz gra-
na hēat rubea qñ punicea. Idē z malūgranatū: qz inter
corticis rotūditatē granoz pteat multitudinē. Jte vt

dñ pap. mala dulcia vix egerunt: pblegma nutriūt: fel-
lis ardorē mouēt: iflationes faciūt: qz sunt frigida z hūi-
da. Mala vō accida z matura oib. cōmoda sunt: z bene
digeruntur. Sunt z agrestia mala: qz cruda stridunt: cor-
cta bñ digeruntur. Vide in nux nucis.

Malus la. lū. dñ a melan qd ē nigrū. qz niger sit z puerfus. z
parat. anozmale peior pessimus. vñ male pei. pessime
aduer. z hec malicia cie. z hoc malū li. substātiue z ē du-
plex malū. s. culpe z pene. malū culpe non ē a deo: qz oia
bona p ipz scā sunt: z sine ipo factū ē nihil. i. pctm. qz pec-
catū in qstū pctm. nihil ē. Sz malū pene a deo ē. z cor. pri-
mā malus la. lū. adiectiuuz: z malū substātiū. Inuenit
ēt mal. li. substātiū: z h. malū a malon qd ē rotūdū: sz
tūc aliud signat. z pdu. pma sic dixi i mala le. Vide i pe

Mābres acuit in fine: z iterptat. mare (na: z in pecco cas.
pelliceū vel mare in capite. z fuit ppriū nomē cuiusdā.
vñ qdā ciuitas dca fuit mambre a noie illius.

Māmilla. a māma me. dñ h. māmilla le. dimi. Et sunt mā-
me muliez: māmille viroz: vbera pecoz. papille vō sūt
capita māmaz q sugētes pprehēdūt. z cor. pma māmil-
la. vñ Juue. Et nusq. visis triginta clara māmillis. lz i il-
lo vsu pma ponat. lōga. Māmillas vir bz. pec. vber. fe/

Māma: a mala dñ hec māma me. p gemi. (mina māmas.
nū m. qz rotūda est vt mala: z sunt māme mulierū.

Māmona iterptat. diuitie: z est nomē demonis q pest. diui-
tys: z dñ māmon: non qz in ei. ditione sint diuitie: sed qz
eis vtif. ad decipiendū irretiēdo laqueis diuitiaz.

Māmotrep. pi. puer q lac diu sugit: z est ppositū a māma z
Man. i. videre: vel vt dñ pap. man qd ē māna (trepid.
iterptat. qd est hoc. Lū. n. de. pus plueret manna filys
israel qñ mirantes dixerūt. Man: hoc est: qd est hoc.

Manaa iterptat. mun. vñ sacrificiū vñ holocaustū vñ sola-
tio Baruth. i. ca. De qb. emitte holocaustomata z th. z
facite manaa. vel aliq. libri hñt. māasyl. māna: sz manaa
ē vā lra ēt fm. hebraicā vitatē: sic colligit. ex glo. Hiero.
sup. illud. Diere. i. 7. in fine. Portātes holocaustū z victi-
mā z sacrificiū z thus zc. Sacrificiū inqt. p quo. 70. iter-
pzetes ipm. hebraicū posuerūt manaa qd i nris codicib.
scriptoz. negligētia māna legit. qz. f. Baruth. i. iuenit vt
dixi. Facite māna: sz ibi vt dñ mag. Dug. dz. eē manaa.

Manasses hebraice dñ obliuio latine. vñ dicit. ē manasses
qñ obliuiosus: qz pater ei. iacob sit oblitus laboz suoz
vel qz per multa scelera z sacrilegia deliquerat z oblit.
fuerat dñ: vel qz de. sit oblitus pctozum illius.

Manceps. man. pponit. cū capio: z dñ h. māceps pitis. i. fu.
z dñ māceps qñ manu capt. qz maxie illi h. noie cense-
bant. qz i bello capiebant: z i fuitutē redigebant. Et ide
h. mācipiū py. i eodē sensu. sz mō ampliata ē appellatio
h. nois māceps vñ mācipiū vt dicat. fili. vel filia nondū
emācipata a pte. Et inde qdqd. manucapi z subdi. pōt. dñ
mācipiū: vt hō. equ. ouis. h. n. aialia statiz vt nata sunt
mācipia eē putant. nā z ea q de numero bestiarum sunt
tūc vident. mācipia esse qñ capi vel domari ceperint.

Māceps pponit. cū e. z dñ emāceps. z cū ne: z dñ nemāceps:
z vt dñ pap. mancipiū nō sexum: sed conditionē fugat.

Mācin. a māc. dñ mācin. na. nū. q vtif. sinistra p dextra ma-
Mācipi. idecli. qd māu. capi. pt. (nu. vñ ecouerso. z pdu. pe.

Mancipiolum li. dimi. paruum mancipium.

Mancipium exponitur in manceps cipis.

Mancipo. a māceps dñ mācipo pas. pau. pare. i. fuire vñ in-
fuitutē redigere vñ mācipiū facere. z mācipare. i. manu
trahere vñ dare vel ducere: z ponit. simplr. p dare vñ p
ducere: z sic est actiuū: sz pro seruire est neutrū. z cor. pe.

Manc. a man. dñ māc. ca. cū. p. riu. qz manū nō hz: vñ mā-
cus pponit. a manu z careo qñ māu. carere: sz vt etymo.
potius qz ppositio. manc. ēt dñ cui aliqd. deest ad perfe-

etione. vñ mancat^o ta. tū. i. manu truncatus.
Madatela le. i. mādātū a mādō das. 7 pdu. te.
Mandatū. a mādō das. dñ hoc mādātū ti. qđ mittit. vñ mā
 datū. i. pceptū. Uñ dñs in euāgelio Jo. Mādātū nouū
 do vobis: vt diligatis iuicē 7c.
Mādibula le. iferioz maxilla. 7 dñ a mādō dis. Judi. i. 5. cap.
 Inuētāq; maxillā. i. mādibulā asini. 7 infra. In maxilla
 asini: 7 in mādibula pulli asinoz deleui eos. 7 cor. bu.
Mādo das. dauī. tū. are. i. pcipe. vel mandare. i. mittere. vñ
 vsus. Qui mittit mādāt q̄ pcpit h̄ q̄q; mandat. Et scias
 q̄ qñ supioz mittit vel scribit iferiozi vel subdito. Tibi
 tenoze pñtiū mādō vel mādām: nō itelligit eē pceptū.
 s; qñ addit pcpiedo tūc est pceptū: vt si dñ. Tibi tenoze
 pñtiū pcpiedo mādām. Et s; etymo. dñ mādō. i. manū
 do: qz oli i pmissio negocio alter alteri manū dabat. Mā
 do ppoit cū a. 7 dñ amādō das. i. extra vel lōge mādare 7
 absentare. 7 in eodē sensu iuenit amēdo das. Itē pponit
 cōmēdo das. Itē pmādō das. i. añ mādare. Itē remādō
 das. i. itez vel retro mādare. Mādō das. cū oib^o suis cō
 positis ē actiuū. 7 in ppositōe aliqñ mutat a. in e. vt amē
 do das. 7 cōmēdo das. aliqñ retiet a. vt remādō mādās
 Isai. 28. Māda remāda 7c.
Mādo dis. di. sum. mādere. i. comedere Job. 30. Māde
 bāt herbas 7 arboz cortices. vñ h̄ 7 bec mādibilis: 7 h̄
 le. Et pponit cū cō: 7 dñ cōmādō dis. 7 cū re. 7 dñ reman
 do dis. Et ē mādō neu. cū oibus suis ppositis. 7 facit pre
 ritū s; quosdā mādūi vñ mādī vel mādidi. 7 supinū mā
 sum: s; nō sit in frequēti vsu. s; videt̄ fm regulas pñs.
 q̄ pteritū facit mādī: 7 sup. māsūm. 7 formā pteritū a
 a pñti o. in i. mutato. 7 supi. ē a pñti do mutato i sup. Dic
 ē pñs. q̄ verba tertie coniugatiōis desinentia in do n. añ
 do hñtia o. in i. mutāt i pterito pfecto: 7 in supi. do in sū.
 vt defendo dis. di. sup. scādo dis. di. sum. ita a fili mādō
 dis. di. sup. 7 hoc magis videt̄ eē tenēdū fm modernos.
Mādo donis. mas. ge. a mādō dis dñ. 7 ē mādō q̄ multum
 mādīt. i. leccatoz ardelio gulo comedo auid^o eluo 7 epu
 lo. 7 in eodē sensu hic 7 bec 7 hoc mandox cis. 7 pdu. pe
 nul. genitiui mandonis 7 mandocis.
Mādox docis. in mādō donis. exponitur.
Mādra dre. mas. ge. i. bubulcus. a bobus sibi cōmēdatis.
 vñ qz noīa boum mādāt memorie. vel mādros dñ ouis.
 vnde mādra pastor ouium.
Mādragoza re. penul. cor. ē gen^o pomi silis paruo peponi
 odore 7 sapore vel spē. vñ qz hēat mala suaue redolētia
 in magnitudine mali maciani. vñ 7 eaz etiā latini vocāt
 malū terre. hāc poete antropozeos appellant: qz hēat ra
 dicē formā hoīs si milātē. Antropos enī grece latine di
 cīt hō: cui^o cortex vino mixto ad bibēdū dāt illis: quoz
 corpus ppter curā secādū ē: vt sopporati dolorē nō sen
 tiāt. Dui^o spē due sunt. Semia folys lactuce silib^o: ma
 la generās in silitudine prunoz. Masculus folys bete
 silib^o. De hoc aut pomi gñe qdā opinant̄ q̄ acceptus in
 escā feminis sterilib^o fecunditatē pariat. Sen. 20. ca. dñ.
 Egressus ruben tpe messis triticee in agro repperit mā
 dragozas q̄s matri lie detulit. 7 ifra. Dormiat tecuz hac
 nocte p mādragozis filij tui vir tuus.
Māduco. a manducus deriuat̄ (manduco cas. caui care. i.
 comedere. 7 pdu. penul. fm vsus. Uñ qdā. Mādūcare
 potes formicā si caput aufers. Oz aut dñ manducare q̄si
 manu ducare: vel q̄si manū ad os ducere etymo. ē. Mā
 gister tñ bñ. dic q̄ videt̄ pponi a manu 7 ducō cas. cui^o
 pma breuis ē. qđ si vez ē māduco cas. debet penul. cor.
 vsus tñ eā pdu. Dicim^o q̄ magis videt̄ eē breuis q̄ lō
 ga: pñderata. i. ipsius significatiōe 7 ppositiōe. nec vllus
 nobilis auctor aufus fuit eā sic ponere: qz credo q̄ dubi
 tabant oēs. Et iō tutius ē vt seqmur vsū q̄ penl. pdu.

qñ pes arbitriū ē 7 ius 7 norma loquēdi.

Manducus. a mando dis. dicit̄ hic manducus ci. penul. p
 du. i. ioculator: ore hians: vel turpiter mandens.
Mane accētua^t in fine. 7 iuenit̄ Dañ. 5. Dñ enī ibi. Mane
 tetbel fares: 7 h̄ iterptatio sermonis: mane numerauit
 de^o regnū tuū 7 cōpleuit illud. Tetbel appēsus es in sta
 tera 7 iuētus es min^o habēs. Pbares diuisus ē regnū 7
 datū ē medis 7 psis. Itē iuenit̄ hoc mane idecli. vel ma
 ne aduer. tpsis: 7 tūc nō acuit̄ in fine. 7 deriuat̄ a manu
 qđ ē bonū. Et qđ meli^o ē mane: qñ de tenebris deuenit̄
 ad lucē. vel mane dñ a mano nas: qz tūc dies manare in
 cipit. 7 pdu. pñmā. s; mane vñ impatiui modi pñmā cor.
 Uñ vsus. Caro dico mane cū debeo surgere mane.
Maneo nes. māsī suz. i. morari. 7 manere. i. expectare. 7 fm
 hoc pstruūt cū actō. Uñ Act. 20. ca. Uicula 7 tribulatio
 nes me manēt. Uñ vsus. Qui māet expectat: 7 q̄ manet
 ille morat̄. Māneo pponit̄: vt cōmāneo nes. permaneo
 nes. remāneo nes. Itēz māneo cōponit̄: vt emineo nes.
 nui. 7 componit̄: vt supemineo nes. nui. Itē māneo com
 ponit̄: vt imineo nes. itē pmineo nes. pmineo nes. Mā
 neo cū oibus suis ppositis ē neu. 7 illa ei^o pposita q̄ reti
 nēt lřaturā sui simplicis faciūt pteritū in si: 7 supi. in sup.
 Illa vō pposita q̄ mutāt a. simplicis i i. faciūt pteritū in
 ui. disas: 7 carēt sup. Et nō. q̄ s; pñs. māneo dberet face
 re pteritus pfectū regulariter manui sic teneo tenui eo
 mutata i ui. diuisas: s; fac māsī ad dñiaz hui^o dñi manu.
 Itē māeo nes. h; pñmā breuē. s; hi manes niū. pñmā pdu.
 vñ vsus. Illic pluto manes: vbi terrēt tristia manes.
Manes niū. nib^o. actō manes: vñ manis mas. ge. i. dy iferna
 nales 7 aie ifernales. 7 dñr a manū qđ ē bonū p pñmā qz
 nō sūt boni: s; efferi 7 crudeles. Uel manes dñr a mano
 nas. qz late manāt p auras. 7 pdu. pñmā. Uñ Hora. i. ep.
 Carmie dy superi placant̄ carmie manes. Sed māneo
 nes. cor. pñmā. vñ manib^o qñ ē dtūs de manes niū. pdu.
 pñmā. qñ vō ē datiu^o 7 abltūs de man^o nus. nui. cor. pñmā.
 Uñ qdā. Cū manib^o mādō sine manibus oīa tango.
Māngo. Mān^o ppoit̄ cū ago: 7 dñ māgo gonis. i. mercator:
 7 ppe vēditōz equoz: qz manu agat equos: 7 ē qz mer
 cator pōt dici māgo: qz res suas māu agat. 7 pdu. pe. gi.
Mania nie. est sane mentis alienatio vel furor: dicta sic ab
 infania quā greci mania vocant. Uel dicit̄ a manin qđ
 est diuinare: qz bec amētes 7 insanos facit: quozum aliq
 efficiuntur leti: aly tristes: aly furiosi. Mania etiam di
 citur quedam furia infernalis.
Manica. a man^o dñ h̄ manica ce. pe. cor. cathena vñ vincu
 lū quo captiuoz man^o ligant̄. Et dñ māica q̄si manūca
 piens etymo. ē. vñ ppha. Et nobiles eoz in manicis fer
 reis. Itē manica est illa pars tunice q̄ ē ab humero vsq;
 ad manū. Uñ dicit̄ Pap. Manice sunt vincula quibus
 man^o vinculant̄: s; ē tunicz sint. vñ manicat^o ta. us.
Manico cas. caui. care. i. festiare: mane ire: mane p̄surgere.
 vel mane puenire: 7 dñ a mane. Quedā glo. dicit̄ sup
 lud Lu. zi. Dis ppl̄s manicabat ad eū. i. mane venire ac
 celerabat. 7 pducit̄ pñmā syllabam manico cas. s; mani
 ca ce. eam cor. sed penul. vbiq; corripitur.
Manifest^o. man^o pponit̄ cū festus: 7 dñ manifestus ta. us.
 .i. apert^o clar^o vel cert^o: q̄si ad manū posit^o 7 pmp^o. Mā
 manifest^o exponi solet 7 nō abscondi. vñ etiā dñ manife
 stus q̄si manēs fest^o: 7 est etymo. Itēz in festo oīa debēt
 extrahi pulchriora: 7 in aperto poni. vñ 7 dicit̄ manife
 stus. i. promptus apert^o 7 palā posit^o. Et pparat̄ manife
 stus stioz. stissim^o. vnde manifeste sti^o. stissime. aduer. et
 manifesto stas. vñ manifestari^o ria. riū. q̄ manifestat vñ
 manifesta^t vel manifeste 7 aperte aliqd faciens. Quid
 sit manifestū vel notoriū in iure dicā in notorium.
Manin. i. diuinare.

Manipulus:
 Manipulari:
 re. 7 man
 manipu
 manipu
 regē por
 Manipulus
 tūtu sego
 plics: 7 ē
 militi:
 vel alic
 lus a mā
 etiā man
 extplo
 mentuz
 Mania idē
 de celo
 nū erat.
 debat to
 sti illis
 pozis su
 i filios h
 qđ qsq;
 aduerb
 gnū ē h
 quā i m
 na. Cū.
 cere m:
 nī ē b
 3 regula
 vel in g
 Mann^o: a
 palepb:
 suetus
 Mano. na
 vt cōm
 est neu
 i poetri
 nes. cor.
 gutta r
 Mātionar
 Māfito.
 fm De
 Māstun
 Māso. f
 frequē
 Māfuci^o.
 Māfuefa
 Māfue
 fueo. f
 tē vel
 Māfuct
 iniurū
 vñ m
 Sap.
 Māfust
 itez m
 fueo. f
 sum. v
 dictu
 Māte n
 Mātele
 Mānci
 eo cō
 cia: g
 loca

Manipulus: in manipulus vide.

Manipularis: a manipulus dicitur hic et hec manipularis et hoc re. et manipularius. ria. riū. ad manipulū ptinens: vel de manipulo existens: vt manipulares milites qui sunt de manipulo. manipulares etiā dicimus eos qui signa ante regē portant. et cōponitur vt cōmanipularis. ris.

Manipulus: a manu dicitur h manipulus. li. et ē manipulus tātu segetis quātū man^o cape pōt. vñ et dicitur sic q̄si manū i plēs: et etymo. Et hic manipulus dicitur societas ducētorū militū: qz añq̄ signa eēt: manipulos. i. fasciculos stipule vel alicui^o herbe sibi p signis faciebāt. Vel dicitur manipulus a manu: qz olim bellū manibus incipiebāt. Inueniē etiā manipulus per syncopā. vñ Luca. Lōuocat armatos extēplo ad signa manipulos. Itē manipulus dicitur ornamētū sinistre manus sacerdotis.

Manna ideclī. et h^o māna. tis. penl. gtī. cor. dicitur qdā cib^o q̄lis de celo cecidit filijs israel: et dicitur a manū qd ē bonū: qz bonū erat. cuiuscūq; enī rei saporē exiebat: q māna comēdebat talē habebat. Sap. i6. Paratū panē de celo pstitit illis sine labore oē delectamētū in se habētē: et oīs saporis suauitatē. Substātiā enī tuā et dulcedinē tuā quaz i filios hēs oñdebas: et defuēs vniuscuiusq; volūtati: ad qd q̄sq; volebat pueriebāt. Vel manna dictū ē a manu aduerbio admirātis apud grecos vel hebreos: q̄si qd signū ē hoc: vel qd ē hoc: Et ide a manu. i. ab admiratiōe quā i mane hūerūt cū pmū māna repierūt dictū ē manna. Lū. n. i mane p̄ vidissent māna admirātes ceperūt dicere manu: q̄si dicerēt qd ē hoc: q̄ bonū: q̄ dulce. Inueniē etiā h^o māna. ne. neu. ge. sic et pasca. sce. Sz h^o videt eē p̄regulas. P̄rif. qz nullū nomē neutz i p̄ma declinatione: vel in gnta iueniē. Sz pōt dici q̄ p̄rif. itelligit de noib^o Mann^o: a māsuēt^o dicitur h^o mān^o. ni. i. (latinis. vide et i mel. palephredus: qz māsuētudinē manūū sequat: vel qz māsuētus sit. Vel dicitur a man^o: qz manu nitat et ducat.

Mano. nas. nauī. natū: nare. i. fluere vel decurrere. et p̄pōit vt cōmano. nas. demano. nas. emano. nas. pmano. nas. et est neutz cū oib^o suis p̄positis. et pdu. hāc syl. ma. Dora. i poetriā. Oē supuacūū pleno de corpe manat. sz maneo nes. cor. ma. vñ versus. Si vitiū remanet lachryme tibi gutta remanet. Sac bñ qd manet: que tibi plaga manet. Mansionari^o. ria. riū. i. manēs vel ad māsiōnē ptinēs. et dicitur Mansio. tas. frequē. de māso. sas. et cor. si. (a maneo. nes. fm Dug. Pap. vō dicit. Māsiat frequēter manet.

Mansuetudo. le. dimi. parua mansio.

Mansuetudo. fas. frequen. de maneo. nes. fl. sum. su. et est mansio frequenter maneo.

Mansuetudo. cy. i. edax: vñ ad mādedū parat^o: et dicitur a mādo. dis.

Mansuetudo. cis. feci. cere. i. placare: mulcere: et.

Mansuetudo: manus cōponit cū sueo sues sueui: et dicitur mansuetudo. sues. sueui. suere. i. esse vel fieri mansuetū: siue mītē vel domari. vñ mansuesco. scis. inchoa.

Mansuetudo: a māsueto. sues dicitur māsuetus. ta. tū. i. mitis nulli iniuriā faciēs: vel domit^o: q̄si manu vel manui assuetus vñ māsueto. tas. i. mitigo: quasi manu suesco. i. cōsuesco. Sap. i6. Māsuetaat ignis. Vide in mitis.

Mansuetudo: a mādo. dis. di. sum. dicitur mansus. sa. suz. i. comestus. itez māsus. sa. suz. i. māsuetus. et tunc dicitur a mansueo sues. fm Dug. itez pōt dicitur mansus a maneo. nes. si. sum. vñ dicit Pap. Mansa comesta mansuetudo. mansus dicitur a manendo q̄ integrū sit. iz. iugeribus.

Mante mantes: i mātōs exponit. et acuit i fine. (exponit.

Mantele. telis. plurali: hec mantelia dicitur. i. mātile: in mantile

Mancia: a mancos dicitur hec mancia. cie. i. diuiniatio. et ab eo cōponit nicromācia: p̄romācia: eromācia: idromanācia: geomācia: ciromācia: ornipomācia. de quibus in suis locis: vide in nicromācia.

Mantica: a manus dicitur hec matica. ce. i. sarcina. s. mola. et ide manticatus ta. tum. i. mantica ornatus. et cor. ti.

Maticula. le. dimi. parua. matica. maticula et dicitur pera pasto Manticulus. li. dimi. paruus mātellus. et hinc mā. (ralis. ticulo. las. i. fraudare vel furari: et cor. penul.

Mantile. a mādo. dis. dicitur hoc mātile. lis. penl. pdu. et h^o mātele. lis. in eodē sensu. s. velamē mēse vñ mapa. et dicitur sic q̄si mādele: vñ mādile. vñ mātile siue mātēle q̄si manu tergile. et sz h^o p̄p̄e sic dicitur gausape: qz i tergēdis māib^o p̄bef. vñ et dicitur mātile vel mātēle q̄si man^o tela. et est etymo.

Mantos: a manu qd ē videre: et thesis qd ē positio: cōponit mātōs. i. diuiniatio. vñ hec mātē. tes. illud idez. s. diuiniatio. s. visio positioz. i. p̄uisioz a deo. Et hinc filia thiresie dicta est mātēs q̄si diuinatrix: vel mantos dicta est tā diuiniatio q̄ filia thiresie a manes et tueor: qz manes tueatur.

Mantua. tue. quedā ciuitas lōbardie de qua oriundus fuit Virgilius. vñ dicit Qui. Mantua virgilio gaudet verona catullo. Peligne gētis gloria dicar ego. Uñ mantuanus. na. num. gentile vel patrum.

Mantus. a manus dicitur hic mantus. ti. quia manus tegat trā. est enim breuis amictus. vnde et dicitur mantus. ti. q̄si manū tegens. et est etymo. nō compositio.

Manu aduerbiū admirantis apud grecos vel hebreos q̄si qd signū est: vel qd est hoc: Exo. i6. ca. Dixerūt adinuicē manu qd significat qd est hoc: Et acuitur in fine.

Manual. a manu dicitur h^o manual. et h^o le. ad manū ptinēs. et hoc manuale lis. p quodā libro q̄si sp̄ h̄ ad manus.

Manubie. a manu dicitur he manubie arū. i. excubie q̄ p spacia noctis vigilāt. et dicitur sic: qz p man^o. i. cateruas fiūt. Manubie et dicitur spolia exuue q̄ victis extrahunt sic dicte: qz manibus victorum extrahunt fm Dug. Pap. vō sic dicit. Manubie spolia: rapine res de preda manu collecte. Manubie dicte sunt: qz manib^o detrahunt. i. veste mortuoz. Ezech. 38. Et diripies manubias ifinitas.

Manubriū. a manu dicitur h^o manubriū bry. s. manica vñ manū cū cuiusq; ferri: qz manu teneat. vñ manubriat^o ta. tuz. Et videt eē p̄positū a manu et bria. qd est mēsurā: qz ita p̄mēsurat q̄ possit teneri in manu: sic p̄z in cultello et securi. vñ manubrio as. i. manubria alicui rei facere.

Manulea. a manu dicitur manulea lee. i. manica. vñ manuleat^o

Manū grece latine dicitur bonū. (ta. tū. i. manicatus.

Manumitto. a manu et mitto cōponit manumitto tis. si. sū. mittere. i. manu emittere vel liberare. vñ hec manumissio onis. et manumissus sa. sum. q̄si manu emissus. Antiquus. n. quoscūq; manumittebāt eos alapa p̄cussos circumagebāt ad modū monachoz et liberos cōfirmabant. vñ et sic manumissi dicti sūt q̄si manu emissi: qz manu emit

Manupiarū ry. i. gausape q̄si man^o pians. (terent.

Man^o. a mun^o dicitur h^o man^o n^o. nui. qz toti^o corpis ipa sit mun^o. ipsa. n. ori cibū ministrat et facit et dispēsat: oia dat et accipit. Uñ et ab Arist. man^o appellat organū organoz. Uñ manū^o ta. tū. magnas h̄ns man^o. et cor. p̄mā. Prouer. ii. Man^o in manu nō erit inocēs malus: q̄si di. man^o si fuerit in manu. i. ad horā cesset a mala opatiōe: nō erit innocens malus nisi cesset a mala voluntate.

Manutergiū. a manu et tergo gis. cōponit hoc manutergiū gy. et est togilla cum qua tergitur manus.

Manzer zeris. maf. ge. et dicitur manzeres filij scortū vel adulterini vel scelerati. Deutro. 33. Nō ingredietur manzer hoc est de scorto natus in ecclesia dñi vsq; ad decimam generationē. et corripit penultimā genitiui. Et a manzer dicitur manzerin^o na. num. i. adulterinus.

Mapa. a manu dicitur hec mapa pe. i. togilla: q̄si mane pia. i. manu pians. vnde hec mapella le. vel mapula le. vñ mapellula dimi. Mapa etiā dicitur pictura vel forma ludorum. vnde dicitur mapa mundi.

Mapalia: in magalia exponitur.

Maranatha acui in fine. Et sicut dicit qdaz glo. sup illud Apli ad Cor. i. 6. ca. Sit anathema maranatha. Sit anathema. i. separat a deo vel adēnar. maranatha. i. donec veniat dñs: vel in aduētū dñi. Maranatha enī interpretat dñs venit. Anathema grecū est: et interpretat adēnat. v. l. separatus. Dug. vero dicit. Hoc maranatha indecli. est: et hebreū: et interpretat aduētus dñi. vñ illud apli. Anathema maranatha. i. perditio in aduētū domini.

Marceo. ces. cui. cere. i. putrere vel arescere. et ē floz. Et cōponit: vt cōmarceo. ces. dimarceo. ces. emarceo. ces. permarceo. ces. remarceo. ces. A qb. oib. inchoa. Marceo cū oibus suis cōpositis est neutrū: et facit pteritū in cui. et caret supi. Et a marceo. ces. marcesco. scis. inchoa.

Marcescibilis: a marcesco qd est vbu ichoatiuū de marceo ces. deriuat h. et h. marcescibilis et h. le. i. putrescibilis. vñ marcescibilr aduer. et h. marcescibilitas. tatis. et p cōpositionē imarcescibilis. le. imarcescibilr: imarcescibilr.

Marcha dñ comitat. terre alicui. vñ ipse (tas. tatis. marchio dñ pnceps vel dñs marche. marcha et est qdā pōdus. s. media libra: vt dñ marcha argēti.

Marcion ge. neu. genus ynguēti: et dñ a mars.

Marcidulus. la. lū. aliquātulū marcidus: a marcidus dñ.

Marcidus: a marceo. ces. dñ marcid. da. duz. i. putrid. are scēs vñ lāguēs. et ppat marcid. dioz. sim. vñ h. marciditas. tis. et marcido. das. i. marcidū facere. et ē actiuū: et cor.

Marcoz: a marceo. ces. dñ h. marcor. coris. i. marciditas (ci. vel defect. qdā. vñ marcorosus. fa. suz. plenus marcor.

Marculus. li. i. pusillus vel malle. et ē dimi. de marc. qd et Marc. ci. dñ malle. vñ marcellus dimi. (marcellus dñ.

Marcus ē maior qm malle. et dñ marc. a mollio. lis. sic et mal leus. vel qz maior ē et fortior ad cedēdū. Marc. et dñ qdā euāgelista: et interpretat excelsus mādato. Excelsus vti qz pp euāgeliiū altissimi qd pdicauit. vel sublimis mādato dñ rōne pfectiōis in vita: qz nō solū seruauit mādata cōia: s. et sublimia: sic sūt p̄silia. Et vt dñ i qdā chronica.

Laudi. impat. Marc. euāgelista scribit: apli p orbe diuidunt. marcus alexādie martyriū cōpleuit. Et scribit marc. sine aspiratiōe. Et scias qz marcus in figura leōis ostēsus ē Ezechieli. Narrat. n. Ezechiel se vidisse aialia q̄ttuor. q̄ttuor facies vni: et q̄ttuor pene vni: et pedes eoz pedes recti: et facies et pēnas p q̄ttuor pedes hēbant: iuncte qz erāt pene eoz alteri. ad alterū. Similitudo aut vultus eoz erat facies hois: et facies leōis a dextris eoz q̄ttuor: facies aut bouis a sinistris ipsoz q̄ttuor: et faciesagle desup ipsoz q̄ttuor. Ista visio exponit a Hreg. de euāgelistis: de xpo: et de quolibet viro iusto. De euangelistis sic in q̄rta homel. Ezech. Qz inqt Hreg. ab hūana gnatione cepit iure p hoiez matthe. qz a clamore in d̄cto: recte p leonē marc. qz a sacrificio: recte p vitulū Lucas. qz a diuinitate vbi cepit: digne p aquilā signat Joānes.

Sic enī agla cūctis auib. altius volat: et irreuerberatis oculis radios solis ituef: sic iste alti. ceteris ascēdit: qd dī cēs. In pncipio erat vbu: et vbu erat apud deū: et de. erat vbu: dū in ipsaz deitatis subaz itēdit: q̄si moreagle i solem oculos fixit. De xpo et exponit. Un dicit Hreg. in. 3i. moza. Quāuis singula ad vnūqueqz euāgelistā recte pueniāt: p̄nt tñ hec q̄ttuor aialia ipsuz suū caput cui. sūt mēbra signare. Ipse nāqz et hō est: qz nām n̄az veraciter suscepit. et vitulus qz p nobis occubuit patienter: et leo: qz p fortitudinē deitatis suscepte mortis vinculū rupit. Et ad extremū agla est: qz ad celuz de quo venerat redyt. Dō gnascēdo: vitulus moriēdo: leo resurgēdo: et agla ad celos ascēdēdo vocat. est. De quolibet et viro iusto pōt exponi. Nā vnusqzqz vir bon. xpian. hō est rōnabilr viuēdo: vitulus ē semetipsuz mortificādo: leo

est fortiter et diabolū dimicando. vñ Salomon. Iustus tanqz leo p̄fidēs absqz terrore erit. Agla est terrena de spiciēdo: et celestia appetēdo. vñ dicit ibidē Hreg. in q̄rta homel. Ezech. Qm iust. qsqz p rōnē hō. p sacrificiū mortificatiōis sue vitulus: p fortitudinē securitatis leo: p cōtēplationē vō efficiē agla. Recte p hec scā aialia signant vnusqzqz pfect. pōt. Itē dicit qz facies leōis et hois erāt in dextris aialii: et facies bouis a sinistris. Nā fm Hreg. p hoiez xpi natiuitas: p leonē xpi resurrectio figurat: p bouē vō xpi passio designat. p dextrā vero p̄speritas. p sinistrā aut tristitia designat. vnde et sinistrū aduersum dicimus. Quia ergo natiuitas et resurrectio xpi leticiam discipulis p̄buit quos passio cōtristauit: qz tristes erāt apostoli de nece sui dñi. A dextris homo et leo iure dicitur. vitulus vero a sinistris recte dicit. Jure autē locusagle nō iuxta sed desup eē describit: qz p hoc qz ei. ascēsiōne designat: seu qz verbū patris apud patrē eē denūciat: sup ceteros virtute cōtēplationis exercuit. Itē dicitur. quattuor facies vni: et quattuor penne vni: sicut exponit Hreg. in tertia omel. Ezech. Per facies intelligit fides humanitatis xpi: per pēnas vero cōtēplatio deitatis. Merito ergo vnūqzqz istoz animalii dicitur habuisse q̄ttuor facies et q̄ttuor pēnas: qz vna est fides humanitatis xpi et icarnatiōis in oib. et par cōtēplatio diuinitatis eius in singulis. Itē dñ qz facies et pēnas per q̄ttuor ptes mūdi habebāt: qz in cūctis mūdi regiōib. pdicantes demōstrāt qcqd de deitate: et qcqd de hūanitate nō redēptoris sentiūt. Itē dñ. Jūcteqz erant pene eoz alterius ad alterū: qz videlz ois euāgelistaz virt. ois sapientia q̄ ceteros trāscēdūt vicissim ibi in charitatis atqz cōcordie pace sociat. Et qz nlla v̄tus eēt si fidē icarnatiōis et cōtēplationē diuinitatis habuissent et recta opa nō haberēt: apte illis dicit. Et pedes eoz pedes recti.

Mare. a meo as. dñ hoc mare ris. q̄si meare: qz semp est in motu. et fm hoc mare pōt dici aqz p̄gnalis collectio. Quia enī aqz collectio siue salsa sit siue dulcis sit abusuē dñ mare. Un in Heñ. q̄gregatiōes aqrum appellauit maria. S. pprie mare dñ cui. aq̄ amare sūt. et dñ sic q̄si amare ab amaritudine vñ a meo as. qz p̄cipue sup oēs alias aq̄ est in motu. Idē dñ equoz pelag. fretū pōt. ocean. abyssus. De his significatiōib. habes v̄sus in fretum. A mari deriuat marin. na. nū. et mariari. ria. riū. q̄si iuxta mare existēs. Et scias qz sunt m̄tra maria q̄ nō pmiscenē sibi ipsis adinuicē nisi in radice: qz oia p̄tinuant ad oceanū. Et s. 3. descriptōz factā sub iulio cesare maria mediterranea i toto orbe habitabili. sūt trigita. Itē nō. qz oia elementa in loco vbi p̄tīgūt se alterant a sua nā: vt sit qdā motus p̄tūatiōis iter ea. Et exinde in mari catur falsedo ex admixtōe vaporis terrestris sil cū adustione rady solaris. et hoc p̄cipue ppe terrā: et in superficie maris. In p̄fundo. n. pelagi iuenit aq̄ dulcis. vt p. 3. ex v̄bis phi dicentis in libro de aialib. qz qdā piscis qd dñ malestie iuenit vnde de magn. i locis pelagosis in qb. abūdāt aq̄ dulces. Un qdā volunt et v̄ez est forte qz mare nō est falsuz nisi iuxta littus: s. vbi est in medio littoz per aque distātiā ibi oceanū dñt esse aquā simplicē s. ispidā. Et vt dñ in primo caplo Ecclesiastes: oia flumina intrāt in mare: et mare nō redundat. Cui. cā est fm quosdā qz additio ad redundantiā nō apparet cū sit receptaculū oīuz aq̄rū et locus quietis eoz. Receptaculū. n. naturale qd est locus rei fm nām nō redundat ex ingressu rei q̄ fm nām debet eē in ipso: qz loc. adequat ei qd icludit fm naturā. et isti dixerūt veritatē. Est tñ alia cā vt dicit frater Alber. q. s. de aque itroeuntib. multuz consumit per vapores elcuiatos in aerē et cōtinue tandē inde effluit ab ipso mari ad ostia fluminuz quātū influit ex ipsis fluminibus.

ideo n
eni acci
fusus v
dat illa
sumat
illo loco
ita pa
ci: s. v
rib. in
ma:
ibi aq
ue: et eg
gd add
Aia
gef ing
Cōgreg
perio o
regb.
tractā
tas ma
oīuz re
Dare
se p̄tin
lunt: et
ryber
berias
Exo. n
bea ē:
decer
dit. ob
eter
vide i
caluz
mortu
gnit v
bz: n
queci
sa stat
tur. b
Margar
erym
ritā a
tnr. J
scis la
pore
marg
garit
ta. te.
gēm
cādie
Margit
Margit
icert
rās. i
vel g
litr.
iustit
et hoc
glose
ferē
Maria
tē. v
genū
paf:
scā q
exce

ideo nō potuit redūdare. Est autē hō videre p̄ sile. Si
 enī accipiat vas aq̄ puū ⁊ aspgat̄ ex eo loc⁹ amplius dif-
 fusus valde. aspgat̄ aut̄ successiue pars post ptē ⁊ nō effū-
 dat̄ illa aq̄ i cū sil: s; successiue ps post ptē donec tota cō-
 sumat̄ nō apparebit vnq̄ aliqd nisi forte madefactio in
 illo loco: q; p̄ma asp̄sio exsiccata ē anteq̄ sc̄da adueniat:
 ita parua ē aq̄ respectu loci q; nō sufficit ad ifūdēdū lo-
 cū: s; vix ad madefactionē. Eodē aut̄ mō ē de ags fluen-
 tib⁹ in locū amphitritis. Illa enī fluūt sup loca amplissi-
 ma: q; vix ipse sufficerēt humefacere i superficie si nō eēt
 ibiaq̄ in vētre maris oceani. In sup ⁊ resoluunt̄ successi-
 ue: ⁊ egrediunt̄ ad ostia fluminū. Et iō nō appet̄ vtrū ali-
 qd additū sit ex ifluxu aq̄rū: ⁊ iō nō redundat oceanus.
 ¶ Aduerte q; Ambro. dicit in. 3. Hexameron. Cōgre-
 get̄ ingt̄ añ in 3ª die dictū ē: ⁊ gregata ē. ⁊ frequēter dī.
 Cōgreget̄ ppls ⁊ nō gregat̄. Nō mediocris pudor est i
 perio dei insensibilia elemēta parere: ⁊ hoīes nō obedi-
 re: q; sensus ab ipso tribut⁹ auctore ē. Itē remigi⁹ dicit
 tractās illud Mat. Impauit vētis ⁊ mari: ⁊ sc̄a ē trāqlli-
 tas magna. Ea in q; nobis isensibilia sunt deo creatori
 oīz rerū sunt sensibilia. Et sicut dicit Hreg. in. 5. mora.
 Mare viua corpa i semetipso retinet. naz mortua extra
 se ptin⁹ expellit. Quidā tñ dñi subditos viuos a se expel-
 lunt: ⁊ retinēt iuxta se mortuos in pctis. Itē iuenit̄ mare
 tyberiadis: ⁊ idē qd lacus tyberiadis: de quo dicā in ty-
 berias. Itē iuenit̄ mare rubrū: ⁊ vt dī in historys super
 Ego. mare rubrū nō ē aq̄ rubea: s; oīs terra circūstās ru-
 bea ē: ex q; vitiaf gorges ⁊ ificif. vñ miniū acutissimum
 decerpi. q; qd ē ad esuz in fructib⁹ est in hūc colorē ca-
 dit: ob hoc ibidē gēme rubeē iueniunt̄: q; humo inolute:
 ⁊ iter harenas attrite terre colorē ⁊ maris hñt. De hō ē
 vide i rubeo. bes. vbi nos dicim⁹ rubeū: hebreus h; cau-
 caluz eo q; cāne in littorib⁹ abundāt. Itē iuenit̄ mare
 mortuū: ⁊ dī mortuū: vt dicit Isid. ppter hoc q; nihil gi-
 gnit̄ viuū: nihil recipit ex genere viuētū. Nā neq; pisces
 h; neq; assuetas ags: ⁊ letas mergēdi vsu patif aues: s;
 quecūq; viuētia mergēda tētaueris: q; cūq; arte demer-
 sa statim resiliēt: ⁊ q;uis vebemēter illisa statim excutiū-
 tur. hoc ⁊ mare salinaruz vocat̄: qd est in iudea.
 Margarita ē gēma p̄ciosa cādida a mari dictā. vñ diē Isid. is.
 etymol. Margarita p̄ cādida ⁊ gēmarū quā ide marga-
 ritā aiūt vocatā q; i p̄chylis maris hō gen⁹ lapidis iuenia-
 tur. Inest. n. i carne coclee calculus nat⁹: sic i cerebro pi-
 scis lapillus. Signif̄ aut̄ de celesti roze: quē certo anni tē-
 pore coclee hauriūt. ⁊ declinat̄ hec margarita. te. Et hoc
 margaritū iuenitur. puerb. 25. ca. In auris aurea ⁊ mar-
 garitū fulgēs q; arguit sapiētē. Inuenit̄ etiā hō margare-
 ta. te. p quadā v̄gine glorioza: a margarita gēma dicta: q;
 gēma ē cādida: parua ⁊ virtuosa: sic btā margareta fuit
 cādida p virginitatē: parua p humilitatē: virtuosa p mi-
 Marginalis: in margo vide. (raculoz opationē.
 Margo: mare p̄pōit̄ cū giro. ras. ⁊ dī hō aut hō margo. ginis.
 icerti ge. l3 qdā dixerit q; ē cōis. ⁊ dī margo q; si mare gi-
 rās. i. litt⁹ maris. Ut dī margo q; si mare regēs: v; agens:
 vel gerēs. Trāfferē ē hō nomē vt margo dicat̄ qdlibet
 litt⁹ vel limb⁹: ⁊ gnāl̄r extremitas: vel extrema pars cu-
 iuslibet rei. vñ margine⁹. nea. neū. ⁊ hō ⁊ hec marginalis
 ⁊ hoc. le. qd ptinet ad marginē: vel qd est in margine. vñ
 glose dicunt̄ marginales q; sūt in marginib⁹ libri ad dif-
 ferētiā iterlineariū glosarū: q; sūt iter lineas textus.
 Maria: a mare deriuat̄ hō maria. rie. mī dñi ppter clarita-
 tē. vñ ⁊ maria illuminatrix siue stella maris iterptat̄: q;
 genuit lumē mūdi. Sermone aut̄ syro maria dñia nūcu-
 pas: ⁊ hō pulchre. q; oīz dñz genuit. ⁊ fuit v̄go maria añ
 sc̄a q; nata ex vtero. Et scias q; sc̄ificatio btē marie v̄gis
 excellētior fuit sc̄ificatiōib⁹ alioz. Quod sic p; In sc̄ifi-

catione enī que fit p legē cōem in sacris tollit̄ culpa: sed
 remanet fomes s; q; est inclinās ad peccatū mortale ⁊
 veniale. sed in sc̄ificatis ex vtero nō manet fomes s; q;
 est inclinās ad mortale: s; tñ remanet inclinatio fomitis
 ad veniale: vt p; in Hieremia ⁊ Joāne baptista q; pctm̄
 actuale habuerūt: nō aut̄ mortale: s; veniale. sed in bea-
 ta v̄gine inclinatio fomitis oīno fuit ablata: ⁊ q; tū ad ve-
 niale: ⁊ q; tū ad mortale. ⁊ qd plus est gr̄a sc̄ificatiōis: vt
 dī nō tñ rep̄sit mot⁹ illicitos in ipsa: s; ē in alijs effica-
 ciā habuit: ita vt q;uis eēt pulchra corpe a nullo vnq; vi-
 tiose cōcupisci potuit. Uide in obūbzo: ⁊ in v̄tus: ⁊ in ho-
 nozo. ¶ De viris ⁊ filijs duarū mariarū sozoz btē ma-
 rie m̄ris dei hēs in Joānes: ⁊ acuit̄ penl. in psa: s; qñ ma-
 ria ē plurale de mare grauat̄. vñ qdā. Trāsiuit maria cū
 fratre btā maria. Pōt tñ in vsu hoc nomē maria corripē
 penl. vñ p̄rudētins. Nec mea post maria potis ē p̄strin-
 gere iura. S; in psa semp hō noīa habēt accētū acutus:
 vel circūflexū sup penl. p Hrecif. qd cā maioris boat⁹ vi-
 def̄ p̄tingere: q; dictiōes grece plate magis ore rotūdo
 Maris est genitiuus de mas ⁊ de mare. (sonant.

Marisan octauus mensis est: ⁊ acuit̄ in fine.
 Marisca: a mas dī hō marisca. sce. p̄pe vesica q; circa podicē
 mariū ex nimio fricatu ⁊ vsu agēdi op⁹ sodomiticuz so-
 let eructuare. Un̄ June. Si podice leui Scidunt̄ tūide
 medico ridēte marisce. Dī tñ qñq; marisca q; vesica q;
 ex assiduo carnis fricatu nascit̄. (vxoꝝ siue marita.
 Maritellus li. dimi. paruus marit⁹: ⁊ hec maritella le. pua
 Maritim⁹. a mari dicit̄ maritim⁹ ma. muz. q; si iuxta mare
 existēs. vñ hec maritima me. dī terra q; iuxta mare est.
 Uel dic q; maritima dicunt̄ loca mari vicina sic dicta
 quasi maris intima. ⁊ est etymo. ⁊ cor. penul.
 Marit⁹. a mas ris. dī hō marit⁹ ti. vñ hec marita te. i. vxoz. ⁊
 marit⁹ ta. tū. ptinēs ad maritū vel maritā: vel marit⁹ ta-
 tū. In eligēdo at̄ marito q; tuoz expectari solent. s. v̄t⁹ ge-
 n⁹: pulchritudo ⁊ sapiētia. Ex his sapia potior ē ad amor-
 ris affectū. Silt̄ in eligēdavyxoze q; tuoz ipellūt hoīez ad
 amorē. s. pulchritudo gen⁹ mozes ⁊ diuitie. meli⁹ tñ si in
 ea mozes q; pulchritudo q; rant̄. Nūc aut̄ ille q; runt̄ qe-
 diuitie aut forma nō q; p̄bitas vel mos p̄medat. Item
 trib⁹ de cāis ducit̄ vxoz: cā plis: cā adiutoꝝ: ⁊ cā icon-
 nētie. De p̄ma cā dī i Hei. Crescite ⁊ mltiplicamini. De
 sc̄da in eodē. Nō ē bonū hoīez eē solū: faciam⁹ ei adiuto-
 riū sile sibi. De tertia diē Paul⁹ ad Corin. q; si se nō p̄ti-
 net nubat. Itē aut̄ femie sub viri ptate p̄sistūt: q; leuita-
 te aī plerūq; d̄cipiunt̄. vñ ⁊ equū erat eas viri auctorita-
 te rep̄mi. Proinde veteres voluerūt feminas innuptas
 q;uis p̄fecte eēt etatis pp ipaz animi leuitatē in tutela
 p̄sistere. Qualr aut̄ marita siue vxoz se h̄re debeat erga
 virū ⁊ familiā habet̄ Thob. io. ca. vbi raguel ⁊ āna parē-
 tes sare vxozis thobie iunioris b̄ndicētes ei monuerūt
 eā honorare sacros: diligere marituz: regere familiā: gu-
 bernare domū: ⁊ seipaz irrephēsilē exhiberē. A marit⁹
 deriuat̄ hō ⁊ hō maritalis: ⁊ hō le. Et marito tas. v̄bū acti-
 unz cū oib⁹ suis p̄positis. ⁊ pdu. ri. Uide in vxoz.
 Mars. a mas ris. dī hic mars tis. deus belli: ⁊ pro ipso bello
 iuenit̄. ⁊ dicit̄ sic q; mariū sit mars. Ad hō. n. q; sit mars.
 i. bellū p viros pugnat̄ maxime apud nos: vbi soli ma-
 res pugnat̄. Uide in amazones. ⁊ in cometa.
 Marsia sic. qdā terra ē. vñ marsus sa. sū. vel marsi sūt dicti
 q; si martē sciētes vel sitiētes: q; bellicosi sūt. Et q; mar-
 si multū valēt in icātatiōe serpētū: iō qñq; iuenit̄ mar-
 sus p icātatoze serpētū: qñq; gnāl̄r pro incātatoze.
 Marsilia lie. quedam prouincia est siue regnum.
 Marsupiu py. sacculus pecunie siue bursa. ⁊ dicitur a mar-
 supo greco quod greci sic vocant.
 Martellus li. dimi. mediocris malleus.

Martyr. ris. cōis ge. grece: latine dī testis. vñ ⁊ testimonia grece martyria dicunt. ide martyr testis dī: qz pp testio- niū xpi passioes sustinuit: ⁊ vsq; ad mortē p vitate certat. Et ide hoc martyriū. ry. cruciat⁹ martyris: vel locus vel tēplū martyris: qz in memoria martyris sit constructū vel qz sepulchra ibi sūt scōz martyriū. Et hinc martyrio as. ⁊ martyriso. zas. ⁊ sūt actiua. Et vt dicit Aug. Pena nō facit martyrē s; cā. Et scias q; s; Hreg. duo sunt gña martyry: vnū in mēte: ⁊ aliud in mēte sil ⁊ actiōe. Itaq; martyres eē possum⁹: et si nullo ferro pcutiētū trucidemur. Mozi qppe a psequēte manib⁹ martyriuz in apto est. Ferre vō stumelias: ⁊ odiētē diligere martyriū ē in occulta cogitatiōe. Zebedei fili⁹. i. Jacob⁹ ⁊ Joānes: nō vterq; p martyriū occubuit: ⁊ tñ q; vterq; calicē biberet audierūt. Joānes nāq; nequaq; p martyriū vitā finiuit: s; tñ martyr extitit: qz passionē quā nō suscepit in corpore seruauit in mēte. Et nos q; hoc exēplo sine ferro martyres eē possum⁹ si patiētā veraciter in aīo custodim⁹. Itē Bern. distinguit tria gña martyriū. i. volūtate nō nece vt Joānes. volūtate ⁊ nece vt Stephanus: nece ⁊ nō volūtate: vt inocētes. De aureola martyriū regre i vgo.

Marti⁹ ⁊ mars dī marti⁹. tia. tiū. i. ad martē ptinēs: vl' bellifcosus. ⁊ h marti⁹. ty. qdā mēsis sic dicit⁹ pp martē romane gētis auctorē. Sūt enī pī romuli: ⁊ iō romulus in honozē pīs pmū mēsez ab eius noie martiū vocauit. Vel iō marti⁹ dī a marte: qz in eo ē festū martis: ⁊ ei psecrat⁹ est mēsis ille: qz eo tpe cūcta animātia ad martē agantē scūbedi volūtate. ⁊ idē dī mēsis nouoz: qz martius oliz erat initium anni. Et inde martius. tia. tium.

Mas. ris. maf. ge. i. masculus vl' marit⁹. i. cū ponit sine adiectiōe. Numeri. z. s. Mares filios. ⁊ cor. ma. Uindocinensis. Illibata timet fossorē gleba. timescit Ad maris accessus. Illibata timet fossorē gleba. timescit Ad maris accessus.

Masculus: a mas dī masculus. la. lū. (suz vgitatis honoz. i. masculini sexus. vl' fortis: vl' baro: vl' vir. Et hic masculinus. na. nū. Et pponit cū con. ⁊ dī cōmasculus. la. lū. s; Dug. Et fm Papi. masculus est diminutiū a mas.

Masloth liber est: q dicit puerbia Salomonis.

Maspiter: mars cōponit euz pī: ⁊ dī hic maspiter. teris. vel maspiteris. i. martis pī. vl' maspiter dī maris pater. ⁊ tūc cōponit a mas ⁊ pater. ⁊ cor. penul.

Massa villa vel casula: vl' massa apō hebreos graue pōdus dī. ⁊ ppe metalli alicui⁹. vñ h massari⁹. ry. cui cōmissa ē cura toti⁹ familie. ⁊ h massaria. rie s; Dugu. Itē massa palatarū iuenit: ⁊ dī massa palatarū pōdus ficuū. Sicut enī iter palas cōpresse dicunt palas. Vñ magī in histoz. ry. in. z. Reg. ca. i. s. Onerati massis palatarū. i. ficuū: qz inter tabulas quas palas dicimus presse cōpinguntur.

Massagete: a massa qd ē pōdus graue: ⁊ geta qd ē goth⁹ cōponit massageta vel massagetes. ⁊ dicunt massagete qū graues. i. fortes gete. ⁊ sūt massagete vt dī gētes habitātes iter scythas ⁊ albanos. ⁊ cor. penul. Luca. in. z. Agmina massagete scythius nō alliget iste. Diero. in epla. ad Paulinū ca. i. Pertrāsuit caucasuz albanos scytas mas

Masarius: in massa est. (sagetas.

Massicus. ci. mōs ē vbi optimū vinū abūdat. ⁊ ponit qūq; p vino. vñ massicus. ca. cū. ⁊ massicū. ci. p optimo vino.

Mastico. cas. in mastix. cis exponit.

Mastigia: a mano. nas. dī h ⁊ bec mastigia gie. masculus ⁊ nequā seru⁹ vl' ancilla qū a stige manās. Itē mastigia pt deriuari a mastico. cas. ⁊ tūc mastigia ē fe. ge. ⁊ est corrigia balthei: vl' q matellus aglutinat ante: s; ponit qūq; p flagello. vñ mastigo. gas. i. mastigia ligare vl' vberare.

Mastix. cis. maf. ge. gen⁹ coloris ē: ⁊ vt dī lēti arboris gutta est. vñ bec masticina. ne. qdā vestis: qz colorez mastix cis habeat. Dug. Et vt ferī mastix est genus gūmi soli dans dētes. Itē a mastix deriuat mastico. cas. i. comede

re: vel poti⁹ iter dētes ducere ⁊ pterere. ⁊ ponit qūq; p obliberare vl' excutere. Et pponit qūq; cū cō. ⁊ cū de. ⁊ dī p mastico. cas. demastico. cas. i. sil' vl' valde masticare: Et est actiū cū oib⁹ suis ppositis. (S; dubitat d h⁹ noie mastix an pdu. penl. i. obligs. Dicit qdā q; sic. ⁊ istos qz dicere mastico. cas. pe. pdu. Aly dicunt cū qb⁹ ego q; h⁹ nomē mastix cor. penl. in obligs: sicut fornix. cis. ⁊ inde mastico. cas. penul. cor. Et hoc sentit magister Bene.

Mastruca. ce. vestis sardoꝝ ex pellibus ferarū: ⁊ dī a monstrū: qū mōstruosa: qz q ea vti qū in ferarū habitū. trāsf format. vñ mastrucatus. ta. tuz. i. mastruca indutus.

Matematicus. in mateffa sine aspiratione vide.

Mater: matros grece: latine aut dicit h⁹ mater. tris. Qd aut dī mater qū mamas tritas habēs etymologia est. ⁊ ide bec matercula. le. dimi. parua mater: vel in statura: vel diuitijs. ⁊ matern⁹. na. nū. ⁊ h ⁊ h⁹ maternalis ⁊ hoc. le. vñ bec mīnalitas. tatis. ⁊ produ. pmā mater nālī. vnde Quid. in epi. Mater eris sauro seuioꝝ ipse truci. vñ materfamilias. lie. vel materfamiliarū fe. ge. i. mater sup familiā: vel q p quādā iuris solēnitatē i familiā trāsit mariti. Tabule enī matrimoniales istra sūt sue emptiōis. Vel materfamilias est illa que plures enixa ē. qz familia ex duob⁹ eē icipit. ⁊ acuit vl' imā pīfamilias ⁊ mīfamilias fm Dug. qz familias ē gūs grec⁹. Et pīf. dī in .6. li. qū in pncipio. Prime declinatōis femininoꝝ gūm in as. greco more solebāt antiquissimi terminare. vñ ⁊ ad huc pīfamilias ⁊ mīfamilias p familia solem⁹ diceret: frequē hoc h; vsus. Dī tñ pīfamilie ⁊ pīfamiliaz ⁊ pīfamiliā.

Matercula. le. in mī vide. (milyo. Uide i honoz.

Materia. a mater dī bec materia rie. qū mater rei. Et ide bec materiola. le. dimi. ⁊ ē materia in vocibus ⁊ sciētij. s; materies in aly reb⁹. Itē a mā materiat⁹. ta. tū. qd ex materia cōstat. ⁊ materio as. i. mām cōstruere. ⁊ h ⁊ bec materialis ⁊ hoc le. ad māz ptinēs vel ex mā constās vl' in sua materia designāda posit⁹. vnde ⁊ illud vocabulū dicit materialiter positū: qd ponit ad designādū mām suā. i. seipm vel qlitatē inuipius. Itē a materia dicit bec materies rie. i. materia: ⁊ declinat in singulari ⁊ in plū numero p oēs casus. Et scias q; duplex est mā. i. in q; ex qua: ⁊ et addunt qdaz circa quā. Vñ cā mālis sic describitur. Lā mālis ē illa ex q aliquid fit: vt ex ferro fit cultellus: ⁊ ex elemētis corpora vel in q aliquid fit: vt in corpore fit vel ē color. Lā aut ex q aliquid fit alia pmanet in materiato: vt ferrū in cultello. alia trāsit. vt aq ⁊ farina trāseunt in panē: ⁊ in vitrū fenū ⁊ filix. Materia aut sic dī finitur. Materia est que est in potentia tñ.

Matertera. a mī dī h⁹ mītera re. soroz mīs: qū mī altera sic amita dī soroz pīs: ⁊ cor. te. siue penul. matertera.

Matesis. mato grece latine dī disco vel doceo. vñ bec matesis sis. pe. pdu. ⁊ sine aspiratōe. i. dimiutio. vñ matesius ca. cū. i. diuinator. Juue. Nemo mathematic⁹ geminū idēnat⁹ habebit. Itē a matho deriuat bec matesis pe. cor. ⁊ aspirata. i. doctrina. i. qdruuū. Vñ vsus. Scire scē mathesis. sed diuinare matesis. Et ide mathematic⁹ ca. cū. cū aspiratōe. i. doctrinalis vel qdruuial. ⁊ bec mathematica ce. scia qdruuial siue qdruuū: qū doctrinal' scia: vel qz p illā venit ad theologia: q est doctrina doctrinarū: ⁊ scia sciarū: vel qz maior doctrina sit in mathematica q; in aly: ⁊ cū in aly artib⁹ solo fmone sit doctrina. In hac et visu fit: qz qd vbo dī ⁊ rōne sub figuris oculis ostēdit. Vel dī doctrinalis: qz circa posteriora pstitit: qz ibi fit doctrina de corpib⁹ p ea q circa corpa sūt. vñ mathematica dat initiū: p hycā puctū: theologia psumat.

Mathematicus ca. cū. i. doctrinalis aspirat. (iperfectū. Uide in matesis sine aspiratione.

Mathesicentru. matho vel matesis pponit cū cētrū qd ē

punctus quo circulus voluit: et dicitur hoc matheficentru
tri. i. disciplinarius vel doctrinalis punctus circuli.
Mathefis penl. cor. et aspirata. i. doctrina: ut dixi in mateffis
Mathe grece. i. disco vel doceo latine. (sine aspiratiōe.
Matricida: a mtr et cedo. dis. cidi. pōit h et h^c mtricida. de. pe
nul. pdu. q. vlt q. occidit mtrēz. vñ h et h^c mtricidalis et hoc
le. res mtricide: vlt ptinēs ad mtricidā: et h^c mtricidū. dy.
Matricula. le. penul. cor. est dimi. de matrix. cis. qd etiā pro
cartula iueni: et pprie p cartula pmissiōis. vñ in vita bti
Siluestri legit q. habebat noia viduaz et orphanoz in
matricula sua scripta: hoc est in pmissiōis cartula.
Matrimes: a mtr dī h et h^c mtrimes. trimis. q. vlt q. viuut sup
stes defūcta mtrē. vel mtrimes dī puer filis mtrī. vñ et dī
te mtrimes q. mtrēz imitās. et pōit a mtr et imitor. tatis.
Matrimoniu: a mtr dī hoc matrimoniu. ny. Et diffiniē sic.
Matrimoniu ē viri et mulieris legitima iunctio: indiui
duā vite p̄suetudinē retinēs. Cōiunctio. s. aīoz et matrimo
nialis. vñ non dī viroz et mulieris: nec viri et mulierū: qz
nec vn^o vir plures vxozes: nec vna mulier plures viros
sib̄re pōt. Indiuīduā vite p̄suetudinē retinēs: hoc ē q.
neuter absq. p̄sensu alteri^o p̄t p̄tinētiā p̄fiteri: vlt oīoni
vacare: et q. iter eos dū viuūt viculū p̄manet iugale vt
neutri liceat se alteri copulare: et vt inuicē alter alteri ex
hibeat: qd qsq. sibi exhiberi desiderat. Et scias q. q.
uis p̄ sit dignior mtrē: tñ circa p̄lez magis officiosa ē mtr
q. p̄. Vñ matrimoniu dī q. si matris muniū. i. officiu: qz
femis maxime icūbit officiu educāde plis. vel iō deno
minat matrimoniu a mtrē poti^o q. a p̄re: qz mulier ad h^o
p̄ncipalr facta ē: vt hoī sit in adiutoriu: nō aut pp h^o vir
fais ē. vñ magis pertinet ad rōnē matrimony mtr q. p̄.
Et nō. q. de matrimonio possum^o loqui duplr. Vno^o
q. tū ad forū p̄scie: et sic in rei vitate carnalis copula n̄ bz
q. p̄ficiat matrimoniu: cui^o spōsalia p̄cesserunt p̄ vba de
futuro si p̄sensus iterior desit: qz vba et de p̄nti exp̄men
tia p̄sensuz: si p̄sensus mēris deesset nō facerēt matrimo
niu. Cōtrabit enī matrimoniu solo p̄sensu: q. solus si de
fuerit. cetera et cū ipso coitu celebrata frustrant. Alio^o
possum^o loqui de matrimonio q. tū ad iudiciū ecclie: et
qz in exteriori iudicio p̄m ea q. foris patēt iudicat: cū ni
hil possit exp̄ssius significare p̄sensuz q. carnalis copula:
p̄m iudiciū ecclie carnalis copula p̄ns sponsalia matrimo
niu facere iudicat: nisi aliq. signa exp̄ssa doli aut frau
dis appareāt. Ille tñ q. carnalr cōmiscet factō in carna
lē copulā p̄sentit s̄z rei veritatē: s̄z in matrimoniu nō cō
sētir ex hoc ipso: nisi s̄z itēptationē iuris. si tñ spōsa spon
suz admittit credēs cū velle matrimoniu p̄sumare exu
satur a pctō: nisi alia signa exp̄ssa fraudis appareant vel
doli. Nō est autē p̄tereudū q. matrimoniu est signū cō
iunctiōis xpi et ecclie. vñ dicit apls in eplā ad Ephe. 5. c.
Relinquet homo patrē et matrē et adherebit vxozī sue: et
erūt duo in carne vna. Sacrm hoc magnū est. ego autez
dico in xpo et ecclia. Et ad hoc itelligēdū scias q. matri
moniu ē sacrm sacre rei. i. iunctiōis xpi et ecclie signum.
Nā iter iuges est iunctio aīoz et cozpoz: sic ecclia xpo
copulat volūtate et nā: qz idē vult cū eo: et ipē nām hoīs
assūpsit. vñ copulata ē spōsa spōso spūalr et cozpalr. i. cha
ritate et nāe p̄formitate. Vñ in matrimonio attendit du
plex sacrm p̄pter duplicē cōiunctiōnē q. in eo est: saltē in
matrimonio p̄ carnalē copulā cōsumato. Prima est cō
iunctio aīoz que significat iunctiōnē fidelis aīe ad deū
Dec dissoluit p̄ p̄sequēs peccatū: sicut iunctio cozpoz
ante carnalē copulā per religiōis ingressuz. Secda ē iun
ctio cozpoz que significat iunctiōnē xpi et ecclie. Item
vniōnē diuinitatis et humanitatis factā in vtero virgina
li: et bec nunq. dissoluit. et qz postq. xps humanā nām si
bi vniuit in vnitāte p̄sone nunq. relinquet: sic et matri

moniu post carnalē copulā nunq. pōt separari q. tuz ad
vinculuz matrimony si verū fuit: nisi aliquo accidēte su
perueniēte. Et scias q. matrimoniu est relatio equiparā
tie: et talis relatio in vtroq. est equalr. ergo si sit ipedimē
tuz ex parte vnus: q. s. nō p̄sentiat: vel timore mortis co
actus cōsentiat: nō erit matrimoniu ex parte alterius. s.
ex parte cogētis: s̄z ipse p̄sentiat: et certū est q. nō ex par
te coacti vel non consentiētis. Matrimoniu siquidem
est quedā relatio: vt dixi: et non pōt innasci in vno extre
moz sine hoc q. fiat in altero. et ideo qcqd ipedit matri
moniu in vno ipedit ipsuz in altero: qz nō pōt esse q. ali
quis sit vir nō vxozis: vel q. aliq. sit vxoz nō habēs virū:
sicut nec mater nō habēs filiū. Et ideo consensus viri et
vxozis dz simul eē: qz matrimoniu nō claudicat. Quare
nō benedicant secūde nuptie: vide in bigam^o. qñ sit se
parādū matrimoniu rōne p̄sanguinitatis: dixi in cōsan
guinitas. Itē quō cōputent gradus in matrimonio. dixi
in cōsanguinitas. Qualiter aut vxoz se habere debeat. er
ga virū dicit in maritus. Qualiter votū impedit matri
moniu. vide in votū. De matrimonio etiā regre in vxoz
An cathecismus ipediat matrimoniu: habes i cathesis.
Itē de cōiugibus respectu clericoz status. vide in ordo.
Matrīa. a mtr dī h^c mtrīna ne. q. aliq. d. sacro fōte leuat: vlt
i eccliaz itroduc. Itē mtrīna. i. nouerca. et pdu. pe. siue tri.
Matrīso. a mater dī matrīso fas. i. matrez in dictis vel fa
ctis imitari: vel matri assilimari. Vñ qdā. Si bñ matris
fas luxuriosus eris. Et forma a matre e. mutata in is. et
addita so. et est verbum morale siue imitatum.
Matrīx. a mtr dī hec matrīx cis. loc^o p̄ceptiōis: vel pellicula
q. puer iuoluit in vtero matris. et dicit sic: qz fetus in ea
generat. Semē enī receptū matrīx p̄sonet. p̄fotū cozpo
rat. cozpozatū in mēbra distinguit. et p̄ducit penul. gtī.
Matrona. a mtr dī hec matrona ne. q. iā nupsit et genuit q. si
mtr nati: vel pōt fieri mtr. vñ h et hec matronal: et hoc le.
Matros grece latine dicitur mater.
Matruelis. a matertera dī hec matruel^l lis. idē qd materte
ra: et h et h^c matruelis et hoc le. ptinēs ad materterā. Ma
truelles et dicunt filij matertere vel filie. et pdu. penul.
Matthe^o in hebreo dōat^o exp̄mif. Idē et appellat leui ex
tribu a q. ort^o ē: in latino at ex ope publicani nomē acce
pit. qz ex publicanis fuit elect^o: et i aplatū trāslat^o. Et vt
vlt p̄a. Mat. scribit p̄ duo t. sic et matthias. Et scias q.
vt tāgit Beda matthe^o fuit bīomi^o. Nā dicit^o ē matthe^o
et leui. Matthe^o. n. itēptat^o donū festinatōis vel dona
tor p̄sily: vel dī matthe^o q. si magn^o dō: vel q. si magn^o dī.
fuit. n. donū festinatōis p̄ festinā p̄uersionē: donator p̄sily
p̄ salubrē p̄dicationē: magn^o dō p̄ vite p̄fectōez: man^o
dei p̄ euāgely p̄scriptionē. Leui vō itēptat^o assūpt^o vel
applicat^o siue addit^o aut apposit^o. Sicut. n. assūpt^o a dño
p̄ electionē ab extractōe vectigaliū: applicat^o nūero apo
stolorū: additus p̄sortio euāgelistarū: et apposit^o cathalo
go martyru: vt habet in qdam chronica de morte mat
thei. Matthe^o in ethiopia in altari lancea perforatur.
Matthias q. iter aplos sine cognominamento solus habet
itēptat^o donat^o: vt subaudiat^o pro iuda. Iste enī in loco
iude electus est ab aplis: cui^o p̄ duob^o foris mitteret. vñ
et matthias pōt dici a manū qd est bonū. et thesis qd ē po
sitiō. idē matthias q. si bonū positiū p̄ malo. s. p̄ iuda: et vt
dī in qdam chronica matthias in iudea pro xpo patit: qz
vt dicit crucifix^o fuit. Et vt dicit Grego. in moza. lib. 32.
omne pctm vndenariū ē: qz dū p̄uersa agit p̄cepta deca
logi trāsit. Dinc petr^o in vndenario numero remanere
aplos metuēs matthiā duodecimū sorte missa regituit.
Nisi. n. significari culpā p̄ vndenariū cerneret: impleri
aploz nūez tā festino duodenario nō curaret. Et scias
q. duodenari^o nūer^o ē sup̄excrecēs: qz ei^o p̄tes aliquote

excedūt totū: qz surgūt in sedecim. vñ dāt itelligi q nō solū duodecim apostoli: s; z oēs q eoz vitā sequūtur iudicabūt duodecim trib⁹ israel. vide in numerus. Itē in vigilia beati Mathe d; ieiunari: sicut dixi in ieiunū.

Matureo. res. in matorus exponitur.

Maturus: a mado. dis. dī matorus. ra. rū. qsi mandurus. i. ad mādēdū aptus. Et cōparat. Itē matorus. ra. rū. i. festin⁹. **Matur⁹** cōponit: vt cōmaturus: z imaturus. i. non matorus: vel acerb⁹. z vtrūq; cōparat: vt bec cōmaturitas. tatis. z imaturitas. Et facit suplatinū de mator⁹ matorim⁹. vñ dicit **Pris.** in. 3. li. **Maturim⁹** cui⁹ cū positiuus mator⁹ sit: tñ qsi a ntō. i. mator: q nūc in vsu nō est: nascat in r. desinētiū regulā seruauit. i. in rim⁹ terminatur. Inuenit tñ et matorissim⁹ s; analogiā in us. terminatiū. A matorus deriuat matoro ras. i. matorū facere. Et ē actiuū cū oib⁹ suis ppositis. z ide matoro. res. rui. i. eē vel fieri matorū. **Joelis.** 3. ca. **Maturuit** messis. qdam tñ biblie hnt ibi. **Maturauit** messis. **Quid.** meta. ii. **Lepit** z vt p mū pleno matoruit anno. Et pponit: vt pmatureo. res. i. pfecte matorare. Et hic inc hoatina matorresco scis. pmatureo scis. Et nō q s; p dictā significationē matorare ponit p discedere cū trāglitate z gete: vt ille matorat hoc: qsi cū matoritate trāglitate z lenitate facit hoc. vñ **Uirg.** **Matorate** fugam vestroq; h⁹ dicite regi. q. d. **Cū** trāglitate recedite. Itē a mator⁹ dī matoro. ras. i. festino: z tūc ē neu. Inuenit etiā matorio turis. turui. pro matorare fm vtrāq; significationē.

Matoralē iterptat mortu⁹ ē: euidēs etymo. ē nois. Quidaz tñ eū cū patre trāslatū fuisse z diluuiuz pterisse putauerūt. z ob h⁹ signāter trāsserūt mortu⁹ ē: vt oñderet eū nō vixisse post diluuiū: s; i eodē cathaclismo fuisse defūctū. **Soli.** n. octo hoies i archa post diluuiū euaserūt. s. qtuoz viri: z qtuoz femine. **Vixit** eni **Matoralē** filius **Enoch** nōgentis sexagintanoue annis: vt dī **Heñ.** ca. 5.

Matura: a mane dī matuta. te. penl. pdu. i. auroza vel dea: q pest illi hore. s. q ē inter noctē z diē. vñ **matutin⁹.** na. nū. z h⁹ **matutinū.** ni. tā p ipso officio: q p ipsa hore: in q canit: vel pulsāt. sed pluralr hi matutini. noz. ipsa officia. vnde hic z bec matutinalis z hoc. le.

Matutinus. in matuta vide.

Mauozs: a mars dī h mauozs. tis. i. mars. vñ **mauozti⁹.** tia. tiū. ptinēs ad mauoztē: vl bellicosus. Dī et mauozs matoronale opimētū. qsi mas: vel qsi mars. signū eni matorialis dignitatis z ptātus ē caput i q⁹ ē. Caput eni mulieris vir ē. vñ z sup caput mulieris ē. **Idē** z stola dicit.

Maurici⁹. cy. dī a mauron qd est nigrū. fuit. n. niger pp sui dīspetionē z mūdi pceptū. **Maurici⁹** martyr vir iclit⁹ ē: in scīssima legiōe q **Thebea** dī dux exitisse phibe⁹. Et d; scribi p c. z forma⁹ vtūs a ntō remota us. vñ p; q d; scribi p c. z nō p t. maurici. vñ vsus. Dicere mauriti mul ti voluere periti. Sed puto maurici iub; ars z reglā dici

Maurisia: a mauron vel maurus dī bec maurisia. ste. eadē terra q z mauritania. vñ maurisi⁹. sia. siū. adiectiue.

Mauritanus. in maurus vide.

Mauron grece: latine dicitur nigrū.

Maur⁹ ra. rū. dī qdā pplis a mauron qd ē nigrū: qz hoies illius ppli nigri sūt. Estifero qppe calore afflati spēm atri coloris trabūt. z ide bec mauritania. nie. terra quā possidebāt. z hinc mauritan⁹. na. nū. z maur⁹. ra. rū. qcuq; est de terra illa: siue sit niger siue nō. **Uel** maurus dicit⁹ ē a medis qsi medus. **Medi.** n. i africa trāssretauerūt: z mixti sūt cū libys: quoz nomē libyes paulatiz corūpe ceperūt: barbara lingua mauros p medos appellātes.

Mausoleū. lei. dī sūptuosuz nocumētū a mausoleo rege sic dicit. **Uñ** dīc **Isi.** etymo. is. **Mausolea** sūt sepulchra regū siue monumēta: dca sic a **Mausoleo** rege egyptioz. nā

eo defuncto vxoz ei⁹ mire magnitudinis extruxit ei sepulchru intātū vt vsq; hodie oia monumenta piosa ex noie eius mausolea nūcupent. z pdu. penul. vñ **Luca.** **Piramide** claudunt indignaq; mausolea. Itē quidaz. **Qui** mausoleū pnuunciat aut canopeū. **Sut** theoloneū baud reoz esse reum.

Mauult. i. magis vult: z est tertia psona de malo manis.

Maxilla. a mala dī h⁹ maxilla. le. di. vñ h⁹ z h⁹ maxillaris z hoc. re. z hic maxillaris hui⁹ maxillaris dens molaris.

Maxim⁹ est suplatiu⁹ de magn⁹. z cōponit: vt q; maxim⁹: pmaximus: tāmaximus. i. valde maximus.

M ante E

Meandrus: a meo. as. dī hic meādrus. dri. vel meāder. dri. i. flexuositas cuiuslibet amnis: qd etiā gnāliter p quolibet tortuositate z deceptiōe inuenit. vñ **Prudētius** in libro hymnoz. **Tortuose** serpēs q mille p meādroz frangit flexuosas agitas quieta corda. Et inde etiā dicit hic meāder vel meandrus quidā amnis **Asie** flexuosus sic dicitur: qz sit flexuosus: z nunq; currat rectus.

Meapte pnomē est. i. mea cā. z est spēi deriuatiue a mea. z est figure simplicis. z ē pte. syllabica adiectio. **Nā** vt dicit **Pris.** in. ii. lib. bec syllabica adiectio pte. addit q; ablatiuus femininis possessiuoz pnomiū: vt meapte tuapte suapte: nostrapte: vestrapte. Et expōit. **Pa.** meapte. i. mea tua sua pprie mea cā. vel meapte. i. meo vsu vel more. **Vide** in meatim.

Meatim est aduer. psonale: non tñ ei accidit psona. **Adner** bys. n. nec accidit numer⁹ nec psona: lz qdam aduerbia sint numeralia: vt bis. ter. z qdā psonalia: vt meatituum: qz nō hnt numerū z psonā p accidēte seu p significationē: vt dixi in tertia parte in ca. de numero noim. Et ponunt tales vsus i grecismo. **Dic** ideoma meū significare meatim. **Uñ** vel mores dic insnuare meapte. vl expones sicut exponit tuatim. vide ibi in tuatim.

Meatus. a meo as. dī hic meat⁹ tus. i. trāst⁹ vel decursus. Itēz cōduct⁹ per quē aliqd trāst⁹ dicit⁹ meatus.

Mechanic⁹. a mebus dicit⁹ mechanic⁹ ca. cū. i. adulterin⁹. vñ artes dicunt⁹ mechanice qsi adulterine respectu liberaliū qcuq; remouēt defectū: z sferūt vtilitatē vel comoditatē. vnde bec mechanica nie. i. scia humanoz operuz necessitati corporum obsequentium.

Mechia chie. i. adulteriū: z mech⁹ dī. z accētna⁹ penul.

Mechoz aris. atus. suz. chari. i. adulterari. z largi⁹ itelligit. vñ etiā carnalis cogitatio q subtrahit mentē a deo: z ois libidinosa cupiscētia: z ois adulterina actio: z ois illicita cupiditas pōt dici mechatio. vñ h⁹ mech⁹. i. adulter⁹ h⁹ mecha. i. adultera: z moech⁹ cha. chū. i. adulter ra. rū. z scribit⁹ p oe moech⁹: sic dīc **Pa.** **Mechoz** cōponit: vt p mechoz ris. z est depo. cū oib⁹ suis ppositis: z pdu. me.

Medela. a medeo; deris. dicit⁹ bec medela. le. i. medicatio siue medicamentum. z pdu. penul.

Medeo; deris. caret sup. z suppletioe pteriti. i. medicari. z dī a mō. i. tpmēto: qz cū mō qd d; mederi fm **Dug.** Et magr bñ. dicit **Medeo;** caret suppletioe pteriti p quo dicim⁹ medicat⁹ sum. **Medeo;** pponit: vt remedeo; deris. vñ hoc remediū dy. z vt dī i grecista. **Actm** medico; medeo; dīm **Exigit:** ac medico; hūc casū pscit z illū.

Medianus na. num. i. medicus. z dicit⁹ a medius.

Mediarcitus ra. tum. i. in medio statutus z artatus. z cōponitur a medius z arceo ces.

Mediator. a medio as. dī hic mediator tozis. q cōiungit: et inter aliquos est medius vt eos cōiungat z pacificet. vñ **iesus christus** dicit⁹ mediator dei z hominuz: quia inter deū z hominē cōstitutus est medius vt hoies ad deum perduceret. Et scias q mediator debet cōuenientiā habere cū illis quos p iungit z pacificat: z xpe cū hoie hūit

possibilitate: cum deo beatitudine et immortalitate.
 Medica. ce. a media puincia deriuat medicus ca. cu. et hec
 medica. ce. qdā gen^o legumis sic dicta: qz a Medis est
 translata in grecia tpe quo ea Herpes rex psaru iuast.
 Hoc semen legumis semel serit: et decē annis pmanet: et
 trib^o: et qter vel sexies p anū pōt rescidi. Et h^o herba abū
 dat in venetia: et est triū folioz: et semp virescit. Quidaz
 tū dicūt q sūt illō legumē qd vulgo dī triscū. Itē medi
 ca ē qdā arbor pmū asportata a medis. vñ et dicta ē. hāc
 greci bydromellā: latini citrū vel citrā vocāt: qz ei^o po
 ma et folia citri odorē referāt: malū ē inimicū venenis.
 Dec arbor pene oī tpe plēa ē pomis partī maturis partī
 acerbis: partī adhuc ī floze positis: qd ī alyz arborib^o ra
 rū est. Et dicūt q reuera h^o arbor ē citrus. s; Apulegi^o h^o
 negat. Itē iuenit h^o medic^o. ci. phisicus. et h^o medica. ce.
 et adiectiue medic^o. ca. cu. et tūc deriuat a medeoz. deris.
 Medicina: a medic^o dī hec medicina ne. qsi modicia: qz cū
 mō d; ex h^o beri. vñ h^o et hec medicinalis et h^o. le. vñ medi
 cinalr aduer. et cōponit: vt imedicinalis imedicinale.
 Medico: a medic^o deriuat medicor. caris. cat^o. suz. dicari.
 et eodē sensu dī medico. cas actiuū. vñ h^o medicator. to
 ris. et h^o medicatio. onis. et h^o et h^o medicabilis et h^o. le. et h^o
 medicamē. minis. et h^o medicamētū. ti. et struit cū actō
 medico. s; medicor pōt strui cū dō et actō: vt dixi ī me
 distin^o. na. nū. i. in medio stās: vel mediū te. (dicoz.
 nēs et pponit a sto stās: et teneo. nēs. et medi^o. Itē medie
 stin^o. na. nū. i. in medio ciuitatis existēs. et tūc pponitur a
 medi^o et a stin: qd ē ciuitas. Un^o Hora. in epi. Tu medie
 stin^o tacita pce rura petebas. Itē mediestin^o dī balnea
 Medimin^o: medi^o cōponit cū mi. (toz. Idē et mediustin^o.
 na. vel emina: et dī h^o mediminus. ni. qsi media mina: vel
 mēstura gnq; modioz: sic dicta: qz mediet gnq; modys
 g sūt pfecti numeri medietas. Et iuenit mediminū pro
 mediminoz p syncopaz. Un^o dicit Prif. in. 7. li. vbi agit
 de grō plurali scōe declinatiōis. Inuenit igt mediminū
 p mediminoz p syncopā. Licero in frumē. S; tritici se
 pies mediminū ex nymphōis oīonib^o tollit. mediminū
 p medimioz p syncopā posuit: sic iugerū p iugeroz.
 Medio: a medi^o dī medio. as. auī. are. i. in medio locare: vel
 pmediū diuidere: vel medietatē auferre: vel coniūge
 re: vt pacificare in aliquo: et cōponit: vt dimidio. as. i. di
 uidere per mediū: vel medietatē auferre. et est actiuū cū
 oibus suis cōpositis. et cor. di.
 Mediocris: a medius deriuat hic et hec mediocris et h^o cre.
 cui mediū qd sufficit qsi q accedere vult vltra vel citra:
 sed in medio. i. in virtute consistere. vñ mediocriter ad
 uerbiū. et hec mediocritas. tatis. et cor. o. naturaliter.
 Mediocriculus. la. lū. i. aliquātulū mediocris. et cor. penul.
 Mediolanū. ni. ciuitas in lōbardia: et cōponit a medi^o et la
 na: qz sus media lanea fuit iuēta in eius significatione: et
 fuit factū mediolanū a gallis illucolim venientib^o ex
 pulsīs indigenis. vñ hic et hec mediolanēsis et hoc se.
 Medioxim^o: a medi^o dī medioxim^o. ma. mū. qd ē iter me
 diū et extremū: vt due habitabiles zone q sūt iter extre
 mas et torridā q media ē medioxime sūt. et dy q sūt iter
 aereos et terrestres: vel inter aereos et celestes medioxi
 mi sunt. Unde Plaut^o in cistellaria. Atq; ita me dy su
 peri inferi et medioximi. Et Martialis Lapella. Quos
 greci demones latini medioximos vocant.
 Meditatiuncula. le. dimi. parua meditatio.
 Meditatiū. in meditor vide.
 Mediterrane^o. nea. neū. Mach. li. z. c. 2. s. Per mediterr
 neū fugiēs. Et vt dicit Papi. mediterrane^o diuersis ex
 casib^o pponit: sic mltā alia. i. a medio et terre. Et scias q
 maria mediterranea in toto orbe habitabili sunt trigin
 ta: vt dixi in mare. Quidā tū dicūt q et a teneo pponit.

quia mediterraneus dicit qsi mediū terre tenens.
 Meditor: a melos dī meditor. tatis. tat^o sū. et ē meditari qsi
 meloditari. i. modulari dulciter et qbusdā melodys de
 cātare. vñ Uir. Siluestre musā tenui meditaris auena.
 Itē meditari. i. putare: excogitare: delirare. vñ h^o medi
 tatio. onis. i. excogitatio. et meditatio. uia. uū. vñ verba
 dicunt meditatio q designāt meditationē: de qbus di
 xi in tertia parte vbi de spēbus vboz in ca. de vbo medi
 tatio. Meditor componitur: vt cōmeditor: permedi
 tor. vnde pmeditatus. ta. tū. et cōponit impremeditat^o.
 et est depo. meditor cū oibus suis ppositis. et cor. di. vnde
 quidā. Peruigili cura semp meditare futura.
 Meditulliu^o: a medi^o. dia. diū. et tollo. lis cōponit hoc medi
 tulliu^o ly. i. medietas. s. id qd in medio est: vt in ouo vitel
 lus. et qd eminet in medio rote dī meditulliu^o: et emi
 nens locus in medio campo.
 Medi^o. dia. diū. idē hec medietas. tatis. et medio. as. et cor. p.
 mā. Inuenit et h^o media die p qdā puincia vel regiōe a
 Medio rege sic dicta. a quo medus. da. diū. et pd. pmā p
 media regiōe: sic medus a quo descendit. Itē medi^o dī q
 diuidit et sequestrat. mediator vero q cōiungit et pacifi
 cat. Medius cōponit cū fidus: et dicit mediufidius ad
 uerbiū iuradi. i. p mercurium q mediator ē et fid^o iterps
 deoz et hoīuz. vñ mediufidi^o pponit a medi^o et fides qsi
 Mediustin^o. i. balneator qsi ī media vstio (mediāte fide.
 ne positus. Item dicit mediestinus.
 Medo. a mel dī hic medo onis. potio melle mixta qsi me
 lo. Idē et med^o qsi melus: qz ex melle fit: sic calamitas
 p cadamitas dicit. Idē et mulsum quasi melsum: vel a
 mulceo. Sed mulsum ex aqua cruda vel vino: s; medo
 vel medus ex aqua decocta fit.
 Medulla. a med^o dī hec medulla le. qz in medio fit. q aut
 dī medulla qsi in medio latēs: vt medulla qsi madefa
 ciēs ossa etymo. sūt: fm Dug. Et scias q medulla ppe et
 stricte dī illud molle qd ē in cavitāte ossis iteri^o. Sed
 sumit qnq; medulla large p itimis lignoz: p adipe fru
 gum et h^o. vnde et dicit medulla cedri: et medulla tritici.
 Medullin^o. a medulla dicit medullin^o na. nū. penul. pdu.
 ad medullā prinēs: vt de medulla existēs. s; hec medul
 lina ne. pprie nomen est cuiusdā femine.
 Medullitus aduer. loci a medulla dicit. et cor. penul.
 Medus di. qdā rex: a quo dca ē media regio vel puincia: a
 q dī med^o da. diū. gētile. et pducit pmā medus et medea
 ab eo descendēs. Dan. 5. ca. in fine. Dari^o medus successit
 in regnū. Itē hic med^o di. est qdaz potio. Vide in medo
 Mega vel megalon grece dicit longum. (donis.
 Megacosmus. a mego vel megalon et cosmos qd est mūd^o
 componitur hic megacosmus mi. i. maior mūdus. Itē
 alio nomine dicitur macrocosmus.
 Megalon dicit longum: et acuitur in fine.
 Megera re. qdā furia infernalis: et interpretat magna etētio. et
 Megistus. i. maximus. (hec est pua opatio.
 Meio. a mingo gis. dī meio is. iere. i. mingere. et est defecti
 uuz. de hoc dixi in tertia parte vbi egi de pteritis tertie
 cōiugationis quasi in pncipio. et deficit omnino in prete
 rito imperfecto indicatiui modi.
 Mel mellis p geminū ll. in genitiuo. Nā vt dicit Prif. in. 6.
 li. i. el. desinetia correpta latina sūt et neutra: et addita lis
 faciūt genitiuū: vt mel mell: fel fellis. vñ melle^o lea. leū.
 mellin^o na. nū. et mellic^o ca. cu. et dicit mel a melesse qd
 est apes. et dicit Auicē. vbi loquit de simplicib^o medicinis
 sic dicit: q mel ē occult^o ros cadēs sup flores et alias plā
 tas: et sup lapides que apes recolligūt: et aliqñ ē ros ma
 nifest^o que pnt colligere hoīes. in idē. n. redit generatio
 mānatis: qz māna fm Auicēnā est ros: et est de gñe mel
 lis in terris calidis cadēs spissi^o melle cōi. vñ et exicat: et

multa virtute contrahit ab eo. supra quod cadit.
Mel siluestre dicitur mel in silua reptu s; Diero. Quidam autem ex
 positor Arnolfus sic dicit. In deserto iudee sunt arbores
 folia lata et rotunda habentes lactei coloris et mellici sa-
 poris que non fragilia manibus africanis et edunt. Chryso.
 autem sic dicit. Mel siluestre iuenebat in truncis siue ar-
 dinibus. sunt enim quedam arundines plene melle nati: de
 quo fit zucarum. Vide in ros rozis.
Mela. le. quedam vestis a melan dicta: quod sit nigro colore.
Melan grece: latine dicitur nigrum.
Melancholia. a melon et cholera quod est fel dicitur hanc melancholia
 lia. licet quod sit ex nigri sanguis fece admixta abundantia fel-
 lis. unde melancholicus ca. cum. i. quod melancholia dicitur. Melan-
 cholici est uersatione humanam refugiunt: et amicorum charo-
 rum suspecti sunt. Et est melancholia frigida et sicca. videtur in estas.
Melanur. ri. quedam piscis dicitur a melan quod est nigrum: quod nigra
 habeat caudam: et nigras penas: et in corpore lineas nigras.
Melchisedech. interpretatur rex iustus: rex qui impauit saltem iustis:
 quod discernens sacra legis et euangelii non pecudum victimas:
 sed oblationem panis et calicis in sacrificium obtulit.
Melchisedechiani dicitur sunt quedam heretici: a melchisedech: quod
 melchisedech sacerdotem dei non hominem fuisse: sed virtutem dei
Melculu. li. dimi. puum mel. et cor. penul. (arbitrabantur esse.)
Melesse grece dicuntur apes: et scribitur per unum l. et per duo ff.
Melicus ca. cum. in melos vide.
Melior: a mollis vel molior liris. dicitur hanc et hanc melior et hoc me-
 lior: quasi mollior et non durus. et ideo hec memorabilis tatis.
Melioro ras. rari. rare. verbum actiuum. i. meliorem facere. a meli-
 or dicitur: et per duo o.
Melipepo: a melo et pepo componitur hanc melipepo ponis. quedam
 genitio peponis. et per duo. penul. tam in nomen quod in genitio.
Meliusculus: a melius addita culus fit meliusculus la. lu. i.
 parum vel aliquatulum melius. et est dimini. unde dicitur per tres. in
 .3. li. Sciendum quod apud latinos diminutionem accipiunt quedam
 comparationem quod apud grecos non inuenitur: ut gradiusculus.
 meliusculus. Dia autem hanc a neutro comparatiui adiectioe cu-
 lus inuenio fieri: ut meliusculus: sic et cetera que sunt filia.
Mella: a mel dicitur hec mella le. quam greci laton vocant: que vul-
 go pro forma et colore faba syriaca dicitur. Arbor enim est ma-
 gna fructum ferens et comestibilis: et gustu dulcis. unde et mella
 dicta est: de qua in laudem sapientie dicitur. Et super mellam dulcis est.
 Item inuenitur hec mella le. per quedam fluuium. et componitur cum a. et
Mellates: a mello dicitur hanc mellates tis. (dicitur hec amella le.
 quedam lapis melleum et dulcem succum emittens.)
Mellariu: a melle dicitur hoc mellariu ry. vas in quo mel com-
 seruat: vel in quo vinum ponitur: vel vne calcantur.
Mellifico cas. caui. care. i. mel facere verbum neutrum. a mel et facio
Mellifluus flua. fluu. i. fluens et abun- (componitur: et cor. fi.
 dans melle vel dulcedine: a mel et fluo fluus componitur.
Mello indecli. et accretuat in fine. et ut habet in historiis mel-
 lo erat principium et quasi profunda vorago vallis. et postea ipsa
 ciuitas vocata est mello. Andreas vero super illud Re. 3. ca. ii.
 Salomon edificauit mello: et coequit voragine ciuitatem
 Dauid patris sui sic dicit. Idem est voragine coequere et mello edi-
 ficare. Precedentis enim expositio est. quod autem supponitur et pro-
 id est accipi dicitur. mos. n. syon in quo arxerat que ciuitas Dauid
 dicebat. iter motum et ciuitatem erat quedam vasta profunditas et
 vorago mello nomine. hac repleti et reliquo solo coequere con-
Melodia. in melos vide. (stituit Salomon.
Meloflos: a malum et flos componitur meloflos fe. ge. arbor quedam
 in Africa: quia habeat flores in similitudinem malorum. vel
 dicitur sic punica lingua. ex hac profluit letus succus: qui
 a loco armoniacus dicitur.
Melon grece rotundum dicitur latine.
Melopeus: a melos et poio quod est fingere componitur hic me-
 lopeus. pei. i. dulcis cantus: vel cantus fictor.

Melos: a melon rotundum dicitur hec melos quedam insula ex nume-
 ro cicladum omnium rotundissima. unde hanc melinum ni. genitio colo-
 ris: quod eiusdem metalli ferax fit melos. Item melos potest veri-
 uari a mel. et declinat hanc melos odis. vel hic melos inde-
 cli. i. dulcis cantus: dulcis modulatio neu. ge. et ideo hec me-
 lodia dicitur. et hoc melodiam matris. in eodem sensu. et dicitur
 melos vel melodia quasi mellea oda. i. dulcis cantus. unde vi-
 detur esse etymo. non compositio. et per duo. penul. melodis vel
Melofonus na. nu. penul. cor. qui dulciter (melodia
 sonat: et componitur a melos et sono nas.
Melota: a mel dicitur hic melus li. vel melo lonis: vel melo-
 ta. te. quoddam animal. s. taxus. Et dicitur sic quod fauos perat:
 et assidue mella captet. et dicitur sic a melon quod est rotundum
 quod rotundissimo membro sit. Melo etiam olim dictus est
 lus. et a melo dicitur hic melotes tis. et hec melota te. quedam ve-
 stis de pilis vel pellibus illius animalis facta a collo pedum
 usque ad lumbos qua monachi vtuntur. Et iste habitus est no-
 cessarius prope ad operis exercitium: eadem et perat dicitur.
 Unde Hebre. iz. Circuierunt in melotis et in pellibus capri-
 nis. Quidam dicunt quod melota est vestis aspera de pilis
 camelorum facta. et perducit penul. Unde in grecismo dicitur.
 Dic si precedat: et idem melota vocatur.
Melus. a melos dicitur melus la. lu. i. dulcis vel dulciter sonans.
 vel pertinet ad melodias: vel quod consistit in melodis: vel quod
 tractat de melodis: et ideo melus ca. cum. in eodem. melus li.
 est ponitur per quedam animalis: de quo dictum est in melota.
Membrana. a membrum dicitur hanc membrana ne. illa pell tenuis-
 sima que est in alis vesperilionis. dicitur et membrana charta vel
 pergamenum: quod ex membrum animalium excorticentur. et sic sumitur
 epla. z. ad Thimo. Maxie membranas affer. Hlos. vt ibi
Membranula le. dimi. puam membrana. (scribitur. et per duo. pe.
Membrum bras. in membrum est.
Membrulum li. dimi. paruum membrum.
Membri. a metior ris. dicitur hanc membri bri. ps. corpus. et ideo membra
 et ra. tu. magna hanc membra. et membrum sa. lu. idem: vel membra
 plen. unde hanc membrum tatis. membrum magnitudo vel ple-
 nitudo et abundantia. Membrum dicitur: vt hanc et hanc membrum
 et hanc bre. s. l. r. bimembris bre. trimembris bre. quadrimembris bre.
 sexmembris bre. emembris bre. Item a membro dicitur membro bras.
 au. are. i. membris forma. et dicitur: vt dimembro as. et eme-
 bro as. i. membras videre: separare: emembro as. i. eodem sensu.
Merere. i. tristis esse. (et est actiuum cum omnibus suis propositis.
Memeris idem est quod meris. i. diuisio vel ps. et cor. penul. Et com-
 ponitur cum pertha. quod est gnus: et dicitur hanc perthimemeris ris. vel
 componitur a meris diuisio: et hemis dimidium: et pertha gnus.
 et ideo hec perthimemeris. i. media ps versus penthament.
 Item perthimemeris est quedam ps cesure que in principio tertii
 pedis syllaba natum correpta perducitur. Item componitur memo-
 res cum anti. et dicitur hec antimemeres quedam alia ps cesure
 quam vocal natum correpta perducitur in principio secundi pedis.
 Item memeris componitur cum hepta quod est septem: et dicitur hanc hepti-
 memeris alia spes cesure que septima syllaba natum correpta
 per duo. Et componitur cum post: et dicitur hec postheptimemeris alia
 spes cesure que perducitur syllaba natum breuis post heptimo-
 merim. i. in principio anti pedis sic per heptimemerim in
 principio quarti. De quibus in suis locis require.
Memini nisi. nit. i. recordari: recolere: memorare. et est defec-
 tiuum in presenti et formatum a presenti: nisi quod in futuro impariter
 inuenitur memeto et memetote. s. peritum et que formatum a pre-
 terito bz. Formationem autem et litteraturam presentis sequuntur omnia presentia
 et omnia preterita imperfecta et plusquamperfecta: et omnia futura preter-
 futurum subiunctiuum. Formationem vero et litteraturam preteriti se-
 quuntur omnia preterita perfecta et plusquamperfecta: et futurum subi-
 iunctiuum. s. peritum perfectum istud ubi accipitur quicquid in presenti preteriti:
 quicquid in presenti presentis. s. l. r. peritum plusquamperfectum accipitur quicquid in
 sensu preteriti plusquamperfecti: quicquid in sensu preteriti imperfecti.

vi memini inuenit quicquid copulatum cum prout: et memineram cum prout ipso facto. et sicut ostendit in tribus alijs verbis de factiuis. vnde vsus. Bis duo sunt odi noui cepi meminiq. Que retinet sensum proutis proutitio. Que forman ab his pariter sensum duplicabunt.

Memoria grece latine dicitur memoria vel monumentum.

Memoria a memoro ras. dicitur hanc et hec memoria moris. et est memoria que memoria tenet: et que memoria tenet. vnde memoria/ter aduer. Memoria proutit: vt memoria: imemoria que obli/ tus est: et cor. me cum suis proutis memoria. vnde quidam. Imme/ moria accepti non timet esse boni. et facit ablitus memoriae vel memoria. vnde recte vt quidam dicitur est ois generis. Constructio et etiam declinatione: tamen neutrum plurale in a sicut vsus non inuenit.

Memoria a memoro dicitur hanc memoria rie. et est memoria firma proutitio moris in mente. vnde quidam volunt que memoria deriuat a mora. Quod autem dicitur memoria quasi in mente mora etymo. est. et hic memoriosus scilicet. scilicet que bone est memoriae. Et scias que memoria proutita retinet: mens futura prouidet: cogitatio proutia proutit. Item a memoria deriuat hanc et hanc memoriale et hanc le: quod est dignum memoria: vel quod reducit aliquid ad memoria. vnde memoriale lis. quod dicitur vel dicitur vel fit vt aliquid habeat in memoria: et non obliuioni tradat. Et scias que duplex est vis imagiatiua. scilicet intelligibilis et sensibili. Intelligibilis est in anima separata et demonibus: et actum habet extra corpus. Sensibilis vero non sic et memoria est in parte sensitua: et est in parte intellectua sicut Augustinus. et hec memoria non est ois nobis et brutis: quia sola intellectua anima in se retinet quod accipit: scilicet sensitua in organo corporali. vide in voluntas. Et non. que sicut dicitur Aristoteles in. z. et hanc non parum confert ex iuuenes proutit assue fieri: scilicet multum. Et Plato in Timaeo dicit in primo li. Tertium illud exptus scilicet tenacior est fore memoria

Memoria a memini dicitur me. Memoria que in prima etate discunt. memoria ras. i. recordor. et proutit: vt commemoro ras: rememoro ras. imemoro ras. et sunt actiua. Inueniunt tamen et de/ ponentia in eodem sensu. scilicet memoro rarior: commemoro rarior: rememoro rarior. imemoro rarior. Unde in psal. Rememorati sunt quia deus adiutor eorum est. Et non. que memorant pauca: memorant multa. et cor. memoro mo. cum oibus suis

Mephis. i. egyptus. et dicitur egyptus mephis a mephi proutitio. ciuitate egypti quam edificauit mephus filius iouis: vt dicitur in. et declinat hanc mephis huius mephis vel mepheos. Vnde Dicere. z. ca. Sily thancos et mepheos: vnde mephitic ca. cu. vnde Diero. in epla ad Paulinum: Sic pictagoras adyt mephiticos vates. i. phos egyptios. Et cor. pent. mephi/

Mena a mene quod est luna vel defectus dicitur hanc me/ ticus. na ne. quidam piscis que cum luna crescit et decrescit.

Menandriani quidam heretici qui mundum non a deo sed ab angelis factum asserunt: et dicuntur a Menandro.

Menas nadius. fe. ge. i. sacerdos bacchi. dicta a mene quod est defectus: quia deficiat in sensu.

Miceps. capio vel capto proutit cum mente: et dicitur hic et hanc et hoc miceps pitis. i. mente capto: isan. Quoties. n. capto copo/ nit vel iugit cum dictione designate mepz semp designat caritatem istius mepzi: vt miceps mente captus: oculiceps ca

Meda a medax deriuat hanc medu di. et hec proutit oculis et. meda de. i. macula maxie illa que solet esse in libris nodum emedatis: scilicet medu in alijs reb. scilicet ponit quicquid p menda/ cio vel culpa corporis. et a meda dicitur med da. du. i. sordidus: maculosus. Et comparat. Vnde Qui. de reme. Tunc aio si gna quodcumque in corpore mendu est.

Mendaculum li. dimi. paruum mendacium.

Mendacium a medax cis. dicitur hanc mendacium cy. Et vt dicit Augustinus. mendacium est falsa signatio vocis cum intentione fallendi. vt quod mendacium sit necesse est vt falsus proutit: et cum intentione fallendi. hoc enim malu est proprium mentis aliud hanc clausus in pectore: aliud proutit in lingua. Mentiri vero est loqui hoc

quod in animo sentit quod: sicut illud sit verum sicut non. Dis ergo quod meda/ ciu loquitur mentis: quia loquitur hanc quod animo sentit. i. voluntate fallendi. scilicet non ois que mentis mendacium dicit: quia quod verum est aliqui loquitur mentis: sicut e contrario falsum dicitur aliqui verum est. Vnde si iudeus dicit christum esse deum cum non ita sentiat animo: non est mendacium quod dicit: sed aliter teneat animo: verum est tamen quod dicit. et ideo non est mendacium. mentis tamen illud quod verum est dicens. Et scias que vt dicit beatus Augustinus in li. de mendacio: octo sunt genera mendaciorum. Primum est quod fit in doctrina religionis vt christus non esse natum de virgine: vel non esse passus: vel sicut articulos fidei. Secundum vt aliquem ledat iniuste: quod tale est vt nulli proutit et obfit alicui: vt est mendacium detractiois: et falsus testis in causa criminali. Tertium quod alicui proutit ita vt obfit alicui quibus non ad imudicia corporale vt mendacium testis in causa pecuniaria. Quarta quod fit sola mentis fallendi libidie sine causa et utilitate quod verum mendacium est. Quintum quod fit sola placendi cupiditate: vt mendacium adulatoris. Sextum quod nulli obest. et proutit alicui ad vitandum piculum pecunie: vt si quis pecuniam alicui iuste tollenda a fure vel proutit vbi sit nescire se mentis. Septimum quod nulli obest: et proutit alicui ad vitandum piculum persone: vt si quis mentis nolens perdere boies quasi ad mortem. Octauum est quod nulli obest: et ad hanc proutit vt ab imunditia corporali aliquem tueat: vt volenti corrupe virgines mentis ea esse coniugata. In his autem quibus minus peccat cum mentis quanto magis a primo recedit. Et scias que ille que disputando loquitur falsum quibus sciet non mentis nisi asserendo dicat: quia non ex sua persona falsum enunciat: sed gerens personam veritatem negatis Item nota que Gregorius in. io. homel. Ezech. sic dicit. Quisque expositio in explanatio sacri eloquii vt fortasse auditoribus placeat aliquid mentis proutit: sua et non dei verba loquitur: si tamen bene placendi non seducendi studio mentis. Nam si in verbis domini virtute regres ipse aliter quibus is proutit que plata sunt senserit: et si sub intellectu alio edificatioz charitatis ingrat domini sunt verba que narrat: quia ad hoc solum dominus proutit tota nobis sacra scriptura loquitur: vt nos ad suum et proximi amorem trahat: et vt dicit Augustinus. ois mendacium ideo dicitur esse peccatum: quia hoc dicitur homo loqui quod animo gerit sicut illud verum sit: sicut putet et non sit. Verba enim ideo sunt instituta: non vt per ea boies iuice fallat: sed per ea in alterius notitia suas cogitationes ferat. vnde ergo vt ad fallacia non ad quod instituta sunt peccatum est. Nec ideo est illud mendacium non esse peccatum putandum est: quia possumus aliqui alicui proutit esse mentis. Possumus enim. et furado diuiti proutit esse pauperi. non enim facienda sunt mala vt eueniant bona. Vide in mentioz ris.

Mendaculus la. lu. dimi. aliquotulum mendax. (et i loq. la.

Mendax a mentioz tiris. dicitur hanc et hanc et hanc mendax cis. quia mente alterius fallat. Et dicitur iter mendacem et vanum: quia mendax dicitur que gratia et spe lucri vel voluntate decipiendi mentis. scilicet vanum que sine causa vel utilitate mentis. Et proutit mendax cioz. sim. vnde mendaciter eius. sime. aduer. et hanc mendacitas tatis. Item mendax. i. fragilis et mutabil. Vnde propheta. Dis homo mendax. quod verbum tractas Ber. in li. de gradibus humilitatis dicit. Quid est ois homo mendax: ois homo infirmus: ois homo miser et impotens: que nec se nec alium saluare possit: sicut dicitur fallax equus ad salutem: non que equus aliquem fallat: sed quia is seipsum fallit que in fortitudine eius proutit. sicut ois homo dicitur mendax. i. fragilis et mutabil a quo salus non possit nec sua vel aliena sperari: que non potest maledictioz icurrat que spem suam in boies ponit. neminem excipit propheta ne que decipiat scies que ois peccauerunt: et egent gratia dei: non se excipit propheta a coi miseria ne excipiat a misericordia.

Mendiculus la. lu. i. pauper: tenuis: a medicus deriuatur.

Mendic. man. proutit cum dico vel duco: et dicitur medicus ca. cu. ex toto pauper quasi medicus: quia mos erat antiquus egenuz os claudere: et manum extendere quasi manu dicere: vel quasi manu ducere. Quod autem dicitur medicus quasi mese diuitis cupidus vel mendicus quasi minus degens: quia minus habet vnde degat etymologie sunt. et hic hec mendacitas tatis. vel mendic dicitur a mene

quod est defectus: et dico cis. quasi defectus suus voce vel signis dices: sed potius etymo. est. Item a medicus dicitur medici co cas. aui. are. i. hostiati cibum querere: vel quocumque alio modo sed ponit simpliciter per acquirere. unde hanc et hec medicabilis. et hanc le. et medicabiliter aduer. et hoc medicabulum li. locus medicantiu. Medico in primo significatio est neu. sed translative acceptum est actiuum m. et produ. di.

Medofus. a meda deriuat medofus sa. su. i. maculosus sordidus: spurc. turpis: in scis: vel medax in ybis. unde medofe aduer. i. maclose: turpiter: medaciter. Dora. i. epi. Gal. sus bonos iuuat: et medax ifamia terret. Que in dosu re.

Mene. i. defectus. unde apud hebreos luna dicitur mene: quia singulis mensibus deficiat. et sic mene. i. luna vel defectus.

Menia. a munio nis. dicitur pluraliter hanc menia niu. nibus. quasi munia. quia muniat ciuitatem. et sunt menia proprie muri ciuitatis a muniendo. sed abusiue dicuntur menia omnia edificia ciuitatis. et scribitur per oe diphtongum moenia.

Menianu. a menia deriuat hanc menianu ni. i. solariu: quia menib. solet addi. vel menian. collega crassi. in foro pectit macerias ut eent loca in quibus spectantes insisterent que ex nomine ei menia appellata sunt. hec et solaris dicitur: quia patet soli. et ideo inoleuit postea consuetudo ut meniana domibus adiacerent. unde meniat. ta. tu. i. menialis ornat. et prepat.

Meniat. a menia dicitur meniat. ta. tu. i. menibus circudat. vel construct. vel abudans. (parare: et dicitur a menia niu. nibus.

Menio nis. niui. i. menia construere: vel menibus circudare et per

Menonides. Meno fuit filius Aurore rex orientalis. unde menoni. nia. niu. hanc i troia bello pugnat. et fanille rogi mutata sunt in aues que ab eo dicte sunt menonides. hec cateruati ex egypto ad ilium volare dicitur iuxta menonis sepulchrum. et ideo eas ilieses menonides vocat. Quito autem anno ad ilium veniunt: et cum biduo circueuolauerit: tertia die ieiuntes pugnam vicissim se vnguibus et rostris dilacerant.

Mes. a memini deriuat hanc mes tis. (cor. ni. menonides. Et ponit cum a: et dicitur ames tis. Item cum de: et dicitur demens tis. Et puidet mes futura sed Dug. Uide in memoria. Papi. vo dic. Mes vocat quia emineat in aia: vel quia meminit.

Mesa se. proprie pauperum est: dicitur a mene quod est defectus. multa. n. solent ibi deficere: unde a defectu rex dicitur. sed tabula diuitum est quasi tenabula: quia tenet multa. vel mesa dicitur quasi mensurata: quia mensuratum ibi res ministrant. vel mensa quasi comesta a comedo dis. Et a mesa deriuat hanc et hanc mesalis: et hoc le. ad mesaz ptines. et hoc mesale lis. i. matile. et pdu. sa.

Mensalis in mensa vide.

Mensculus li. dimi. paruus mensis.

Mensis. a mene quod est luna dicitur hic mensis sis. quia secundum lunationes menses olim fuerunt distincti: sic dicitur in gentilis. Quod autem dicitur mensis. i. mene saltus: etymo. est. Quot autem dies glibet mensis habeat his versibus declarat. Juni. aprilis septemque nouemque tricenos. Plus unum reliquum: sed hinc februus octo vicenos. Cui si bisextus fuerit supaddit unum. Si autem vis scire que sit prima luna cuiuslibet mensis: et etiam in qua feria semper glibet mensis itret disce hunc versum. A. dam. de. ge. bat. er. go. ci. flos. a. dri. fes. In hoc versu sunt. iz. syllabe: et quilibet syllaba deseruit suo mensi: ita quod prima primo: scda secundo etc. sumpto initio a. ianuario. ubi gra. A est prima syllaba istius versus: et deseruit ianuario. unde prima luna ianuarij est a: et sic de alijs Et scias quod mensis nouorum dicitur martius: quia anni initium hic mensis est apud hebreos: quod olim erat apud romanos.

Mensoz. a metior tiris mensus sum. dicitur hanc mensoz sozis. quod mensurat. Zach. z. ca. In manu eius funiculus mensoz

Mensoziu. a mensa dicitur hoc mensoziu ry. quod est in mensa: ut mantile et vas escarium.

Menstruu. a mese dicitur hoc menstruu strui. quod solet euenire sed mensum: vel secundum circuitum lune: sic dolor capitis: et pfluus sanguis mulieris. proprie menstrua sunt supfluus sanguis

mulieris dicta a circuitu mensis vel lune quo solet hanc puenire pfluuium. hanc et mliebria dicitur: quia sola mulier aial menstruale est: cuius cruoris contactu fruges non geminat: accescunt musta: moziunt herbe: amittunt arbores fetus: ferunt rubigine corrumpit: nigrescunt era: siq canes inde ederint in rabie efferunt: glutinum assalti quod nec ferro nec alio dissoluit: cruore ipso pollutum sponte dispigit. unde hanc et hanc menstrualis et hanc le. quod patitur menstruu: vel ptines ad menstruu. et menstruosus sa. suz. et menstruat. ta. tu. i. menstruis pollutus: vel menstrua patiens. Item a mensis dicitur mesurn. na. nu. et est menstruu strua. struu. in eodem sensu. Uide in tercia pre in tractatu possessiuorum desinetiu in nus. Hreg. i. homel. quod quagesime. Luna inquit in sacro elogo per defectum ponit carnis: quia dum menstruis moritis decrescit defectum nae mov

Mesula le. dimi. penl. cor. parua mesa. (talitatis designat.

Mesura. a metior tiris dicitur hanc mensura re. i. res aliq suo modo vel tpe circumscrip. ta. vel mensura est quicquid potest: capacitate. longitudie: latitudie: aiaque finit. hanc at est per corpus: aut tpe. Corpis ut huius: lignorum: columnarum: et filium longitudie vel breuitas. Tpe ut horarum: dierum. annorum. Prope autem mensura dicitur quia ea metiamur aliqd: ut vna vel aphora. Amesura deriuat mesuro ras. rani. unde mesurat. ta. tu. et mesuratum aduerbiu. Et est actiuum mesuro cum omnibus suis propositis secundum Dug. Item et dicitur: Prope autem mensura vocata est quia ea fruges mesurant atque frumetu. i. humida et sicca.

Mensurnus exponitur in menstruum.

Mensus sa. sum. in metior tiris. exponitur.

Meta te. herba odorifera est. De qua Macer. Trita cais mor

Mentat. ta. tu. in metu est. (su supaddita cum sale curat.

Mentior. a mens dicitur metior tiris. titus. su. tiri. i. in mente ire et dicere. s. alr dicere que in mente existimare: siue verum dicat sine falsum. unde et dicitur vey potest aliq metiri: et dicitur fallu potest non metiri. Item iter medaciu dicere et metiri est dicitur: sic dixi in medaciu. Et scias quod metiri et falsum dicere hinc se ut excedetia et excessa: quia non ois quod metiri dicitur falsum: et aliq dicit vey: sed ipse intendat dicere falsum: et e conuerso non ois quod dicit falsum metiri: imo aliq credit se dicere vey: licet dicat falsum. quod quod metiri semper fallit voluntate: sed quod fallit in facti veritate: et ideo semper peccat. quod vobis dicit falsum non semper peccat. aliq. n. dicit falsum cum intentione fallendi: et tunc est peccatum et medaciu. aliq. et dicit falsum et credit se dicere vey: et tunc si adhibuerit diligentiam debitam non peccat: si nau tez peccat saltem venialiter. quod autem dicit medaciu semper peccat. Et scias quod dicere falsum est dicere aliqd ita esse quod non est ita: non distincto vtru intendat dicere vey vel falsum. Et nota. quod ille qui iurat aut simpliciter aut dolose iurat. si dolose ex duabus partibus potest culpa sequi. ex fractione iuramenti: ex dolo. quod quis ex ipsa ratione iuramenti in quantum iuramentum non obliget a deseruadu ipm nisi secundum suam intentionem: tunc ex necessitate iuramenti in quantum fuit dolosus obligat ad deseruadu talr: ut ex dolo aliter non ledat: et hoc est quod secundum intentionem recipietis implet iuramentum. et sic intelligit illud Item. Quocumque arte vobis quod iuret: de tunc quod scientie testis est ita hanc accipit sic ille cui iurat intelligit. Si autem simpliciter iuret absque dolo: tunc in foro scie non obligat nisi sed intentionem suam: sed in foro pretioso ubi intentio ignorat: obligat sed quod vba coiter accipi solent: ut dicit frater Thomas.

Mentu. a moueo dicitur hoc metu ti. quasi mouentiu. quia spiritus est in motu: vel dicitur mentu: quia ideo mandibule oriuntur: vel quia ibi iungantur. unde metosus sa. su. et metat. ta. tu. i. hinc magnu metu.

Meo as. aui. are. i. manare: decurrere. unde hic meat. tus. et hanc et hanc meabilis et hoc le. Meo componit cum co: et dicitur comeco as. i. sil meare. Item cum circum: et dicitur circummeo as. Item cum de: et dicitur demeco as. Item cum per: et dicitur pmeo as. Item cum re: et dicitur remeco as. Item cum trans: et dicitur transmeo as. i. ultra meare. Meo meas neutrum est cum omnibus suis compositio.

Meraca. a merax dicitur hec meraca ce. q̄dā potio de vīo ad vi-
tiatū cerebrū purgādū sc̄tā. vñ merac^o ca. cū. i. purgato-
ri^o. r̄. p̄du. penl. Persi. Antichiras meli^o forbere merac^o.
Meracul^o. a merax dicitur meracul^o la. lū. aliq̄stulū merax. r̄ b^o
meraculū li. q̄dā potio de vīno sc̄tā: idē q̄d meraca ce.

Merax. a mer^o q̄d ē pur^o dicitur merax cis. ge. ois. i. pur^o clar^o:
defecat^o. Et parat^o merax cioz. sm^o. vñ meraciter. ci^o.
cissim^o. aduer. r̄ hec meracitas tatis. i. puritas claritas.
Unde Deu. 32. Et sanguinē vīe biberēt meracissimū.

Mercator tozis. in mercor caris. est.

Mercat^o. a mercor aris dicitur mercat^o tus. cetus. multoz vñ
dētū vel emētū: vel locus vbi vedit^o r̄ emitur. Ezech.
26. Et auro q̄d p̄posuerūt in mercatu tuo. r̄ hoc merca-
tū ti. res. q̄ vedit^o r̄ emit^o: r̄ ponit^o q̄nq; p̄ mercatu.

Mercedari^o. a merces r̄ do das cōponit^o h̄ mercedari^o ry.
seruus vel alius qui distribuit pecuniā sub dño suo.

Mercedoni^o. a merces r̄ dono nas. cōponit^o mercedonius
ny. dñs q̄ soluit mercedē operarijs suis.

Mercedula le. dimi. parua merces. r̄ cor. du. Quō aut for-
metur mercedula dixi in apicula.

Mercenari^o ry. p̄cio p̄duct^o. i. q̄ accipit mercedē. Idez r̄ ba-
ro. qz fortis ē in laborib^o. a bari. q̄d ē grauis. i. fortis: cui
p̄trari^o ē leuis. i. i firm^o. r̄ ē scribēdū p̄ vñ n. qz d̄riuat^o a
merces cedis: r̄ d. mutat^o in n. Quidā tñ dicūt qz d. muta-
tur in duo n. r̄ d̄r mercenari^o fm̄ eos q̄lis mutatio fit se-
pe: vt a sedeo d̄r sella: vbi d. in duo l. mutat^o: vt cedo cessi
vbi d. in duo s̄. mutat^o. s̄ p̄s dictuz magis mihi placet.

Merces. a mercor vñ merx cis. dicitur h̄ mer. Uide ē r̄ q̄stor.
ces dis. p̄miū vñ p̄ciū. s̄ p̄ciū cū par p̄ pari dat^o: merces
cū min^o. Et scias qz bt̄us Aug. in ser. de p̄uersi. sc̄i Pauli
de mercede eterna dic̄. Opus cū fine merces sine fine.
Nā opari^o deficeret in via nisi attēderet qd acceptur^o
ē. Jō Jacob^o dic̄. Qd̄ gaudiū existimate fr̄es mei cū i
tētatiōes varias icideritis. Qd̄. i. plenū r̄ p̄fectū itellige
qz vt dic̄ Greg. cōsideratio premij minuit vim flagelli.

Mercicula le. dimi. parua merx.

Mercidius. a merx r̄ dico cis. p̄ponitur hic mercidius dy:
p̄pter mercedē dicens vel loquēs.

Mercimoniū. a merx cis. dicitur hoc mercimoniū ny. idē quod
merx: vñ res q̄ de vna p̄ria portat^o ad aliā vt charius vñ

Mercor. a merx cis. dicitur mercor caris. cat^o. sum. cari. (dat^o.
i. v̄dere vel emere: mundinari. vñ hic mercator tozis. r̄
hec mercatio onis. r̄ h̄ r̄ hec mercabilis: r̄ hoc le.

Mercurialis. a mercuri^o dicitur h̄ r̄ hec mercurialis: r̄ hoc le. i.
res mercurij: vel res p̄tinēs ad mercuriū. Inuenit^o etiaz
hic mercurialis p̄ p̄prio noie cuiusdā viri.

Mercuri^o. mercatū p̄ponit^o cū kirios q̄d ē dñs: r̄ d̄r h̄ mer-
curi^o ry. dñs mercatoz. vñ mercurius d̄r q̄si mercatoz
kyrios. i. dñs. Et it̄p̄taf̄ fm̄o vel eloquētia. nā merca-
tozib^o maxime necaria ē affabilitas. vel d̄r mercuri^o q̄si
mercator chere. i. aue. illi enī ad rez venaliū coemptio
nē pace salutatiōis alliciūt. vñ mercuri^o d̄r q̄si medi^o cur-
rus: qz fm̄o medi^o currat iter auditorē r̄ loquentē: vñ r̄
Dermes grece d̄r. i. it̄p̄res. Et s̄z hoc bñ d̄r de^o merca-
toz: qz iter emētes r̄ v̄dētes fm̄o ē medi^o. iō fingit^o ha-
bere p̄nas: qz cito discurret q̄cito exit ab ore loq̄ntis: r̄
replet aures audiētis. Nunci^o d̄r qz p̄ fm̄onē oia cogita

Merda de. r̄ b^o merdū di. dicitur a mer^o ra. r̄. p̄. (ta enūcian^o.
d̄riū: qz nō sit mera. vñ d̄r a meris q̄d ē diuisio vñ ps: qz
sterc^o in digōne diuidit^o ab eo q̄d icorpozat^o: r̄ p̄ secessuz
emittit^o. r̄ inde turpia deriuata. s̄. hec merdula. le. dimi. r̄
merdosus sa. suz. r̄ b^o merdositas tatis. r̄ merdo das. da-
ui. dare. i. merda ingnare: stercoreare. Et ē actiū cū oib^o
suis p̄positis. Et p̄ponit^o: vt merdifer ra. r̄. penl. cor. i.
merdā ferēs: r̄ p̄ponit^o a merdo r̄ fero fers vel ferens.

Merdifer ra. r̄. penul. cor. exponit^o in merda.

Merēda. merus ra. r̄. cōponit^o. cū edēdus da. dū. r̄ d̄r hec
merēda cibus q̄ in nona sumit^o. Idē r̄ antecenia: r̄ d̄r sic
q̄si mere edēda: qz tūc pur^o panis dat^o de cōsuetudie. vel
p̄ponit^o a meridies r̄ edēda: Itē merenda q̄si post meri-
diez edenda. r̄ inde hec merendula le. dimi. r̄ merendo
das. i. merendā sumere: quasi post meridiem edere. r̄ ē
tractum a nona quo tpe romani vocabant^o ad cibos.

Mereo res. i. dolere: flere. s̄z p̄prie merere est cū silētio do-
lere r̄ caret p̄terito r̄ suppletōe p̄teriti r̄ supini. Qd̄ eniz
v̄bū q̄d caret p̄terito caret etiā supino r̄ participio p̄ter-
iti t̄pis: r̄ futuri in rus: s̄z nō p̄uertit^o. Itē inuenit^o mereo
res. rui. ritū. r̄ mereoz reris. deponē. in eadē significatio-
ne. s̄. merito acgrere: lucrari. Nō. ḡ qz antiq̄ dicebāt me-
reo res. rui. vbi nos dicimus mō mereoz reris. r̄ ita me-
reo res. rui. r̄ mereo p̄ dolē p̄cidebāt i eadē vocē i p̄nti:
q̄nis d̄ria eēt ibi i tpe: qz meref̄ p̄ dolere p̄^{am} p̄du. s̄z ali-
ud meref̄ p̄^{am} cor. vñ v̄sus. Ne mea merētē faciūt ma-
la p̄la merētē. Tū qz illa d̄ria nō erat nō. oib^o: iō grāma-
tici moderniores cā d̄rie ad mereo p̄ dolere tacuerunt
mereo p̄ acgrere in p̄nti r̄ in oib^o tēporib^o q̄ sequūt^o l̄ra-
turaz p̄ntis: r̄ mutauerūt illud in verbū deponē. r̄ dede-
rūt illi suppletōe p̄teriti: r̄ dixerūt mereoz reris. rit^o.
sum. p̄teritū v̄o p̄dicti vbi retinuerūt. s̄. merui ruiisti.
qz i p̄terito nlla erit p̄cidentia. nā mereo p̄ dolore caret
p̄terito r̄ suppletōe p̄teriti. nō. n. dicim^o mest^o suz vt qdā
voluerūt: qz mest^o tm̄ nomē est r̄ nō p̄ticipiū. Licz ergo
merui nō sit p̄teritū h̄ vbi deponētis mereoz: tm̄ ad d̄ri-
gnādū qz fuerit p̄teritū illi vbi mereo qd̄ fuit mutatū i
mereoz: sic faciēda ē d̄clinatio. Mereoz reris ritus. suz.
vel merui: merit^o es vel meruisti: merit^o ē vñ meruit r̄c.
Si ḡ iueniat^o mereo res. in p̄nti r̄ in ei^o seq̄cib^o: attribuē
dū ē antiq̄tati. S̄l̄r si iueniatur mereoz fm̄ qz olim fuit
passiū ei^o. s̄l̄r attribuēdū ē antiq̄tati. Itē scias qz me-
rui r̄ mereoz d̄po. significāt passiōe s̄z ad modū actōis.
qz ḡ significāt passiōe h̄nt cōstructionē passiūoz: cū ab-
latiuo. n. cōstruunt^o mediāte a. vel ab. p̄pone: s̄z qz illaz si-
gnificāt ad modū actōis. iō h̄nt cōstructionē actiūoz. cō-
struūt^o. n. cū accusatiuo: vt merui vel mereoz p̄miū a te.

Mereoz reris. rit^o. sum v̄bū depo. iuenit^o ē mereo res. rui.
ritū. in eadē significatiōe. s̄. merito acgrere: lucrari. Et cō-
ponit^o cū cō. r̄ d̄r cōmereoz reris. i. sil^o mereri. Demereoz
reris. i. valde mereri vel nō mereri: q̄si deorsuz a merito
eē vñ fieri. p̄mereoz reris. q̄si p̄ aliquo mereri. r̄ ē depo.
cū oib^o suis p̄positis. r̄ est sc̄de p̄iugatōis. Uide ē in me-

Meretricula le. dimi. pua meretrix.

Meretrix. merces p̄ponitur cū trico cas. r̄ d̄r hec meretrix
cis. s̄. scortū: q̄si p̄ mercede hoiez tricās. i. ipediens r̄ de-
cipiens: vel simplr deriuat^o a mercor caris. qz mercatur
p̄ciū libidis. vñ meretrici^o cia. ciū. r̄ hoc meretriciuz cy.
domus meretriciū: vel turpis act^o eaz vel offm̄. r̄ mere-
tricoz caris. catus. sum. v̄bū deponē. r̄ p̄du. tri.

Merga. a merges tis. dicitur h̄ merga ge. i. furca cū q̄ cona sege
Merges. a mergo gis. dicitur h̄ merges tis. i. gar- (tis portat^o.
ba segetis: s̄z gonon^o siue cona vel manipulus: r̄ d̄r sic qz
ligatus mergit^o in terra. r̄ cor. penul. genitiui.

Mergo gis. si. sū. r̄ p̄ponit^o cōmergo gis. d̄mergo gis. emer-
go gis. i. extra mergere. imergo gis. remergo gis. s̄. imer-
go gis. Mergo r̄ ei^o p̄posita sūt actiua s̄z sepe iueniant^o i
absoluta r̄ passiua significatiōe. Et oia faciūt p̄teritū i s̄.

Mergulus li. mas. ge. pe. cor. ē dimi. de merg^o (r̄ sup. i sū.
r̄ est equiuocū ad ferz qd̄ mergit^o in lampade: r̄ ad tenē-
dum papirum: r̄ ad auem mergentem.

Mergus gi. mas. ge. qdā anis dca ab assiduitate mergendi.
vñ a mergo gis. d̄r. frequēter. n. se mergēs querit cibum.

Mergus gozis. neu. ge. sicula cum qua aqua de puteo trahi-
tur: r̄ dicitur a mergo gis.

Meridies. a medi^o et dies componit hic meridies dici. i. me-
di^o dies. Un^o dicitur p^{ri}mo in p^{ri}mo li. maioris q^uo d. mutat i r. in
meridies. Q^uo aut^{em} d^{icitur} meridies q^uasi mer^o dies: q^uo t^uc me-
rus dies e. i. purior. etymo. e. Et ide meridians na. nu. Et
fm p^{ri}mo. meridiu p^{er} aduerbio accipit cu sit nomen.
Meridior aris. atus. suz. ari. verbu deponē. d^{icitur} a meridies
et t^um valet q^uo in meridiu gescere. Un^o Job. 24. Inter
Meris. i. diuisio vel pars. (aceruos eoz meridiati sunt.
Merisce dicti sunt q^uo heretici: q^uo separant scripturas et
partiu nō credētes in oibus pphetis dicētes alyz et
alyz spiritib^{us} pphasse. et d^{icitur} a meris q^uo e diuisio vl ps.
Meritoziū. a mereoz reris d^{icitur} hoc meritoziū ry. domūcula
vbi ciues res suas faciūt vel vēdūt: et vbiq^{ue} mercimo-
nia tenent: vel taberna: vel locus tenebrosus vbi patrā-
tur adulteria et fornicatiōes d^{icitur} meritoziū. et hinc hec me-
ritozia d^{icitur} meretrix: sic et caupona tā p loco q^uo p femina.
Eadem d^{icitur} et meraria: vel a merendo: vel a mero. i. vino.
Item meritozius ria. rium quod meretur: vel quod di-
gnum est merito vel remuneratione.
Meritus. a mereoz d^{icitur} merit^o ta. tū. et componit: vt emeritus
ta. tū. et imerit^o ta. tū. Itē a mereoz h^{oc} meritū ti. Et scias
q^uo e meritū cōdigni: et meritū cōgrui: et sic extra charita-
tē existēs aliqd mereri pōt: vt dicā in opus.
Merops ropis. d^{icitur} q^uo auis viridis coloris: q^uo etiā apiaſter
d^{icitur}. q^uo libenter apes comedit: et etiā galus d^{icitur} merops ro-
pis. Merops etiā fuit p^{ri}mo nomē cuiusdā hoīs.
Merosus. a mer^o d^{icitur} merosus sa. suz. Merosus dicim^{us} vinū
meracā potionez. pōt et dici merosus sa. sum. vinosus a
merum meri.
Merotheca. a mez q^uo e vinū: et theca q^uo est positio: p^{ro}ponit
h^{oc} merotheca ce. penl. pdu. f. meri. i. vini custodia vl re-
positioziū. vñ h^{oc} merothecari^o ry. i. vini custos vl et repo-
sitor. vnde hec merothecaria rie.
Mersito tas. vñ frequē. a merso sas. et cor. penul.
Merso sas. frequē. i. frequēter mergere. et forma^{ta} a mersu
ultimo supi. de mergo gis. u. mutato in o.
Merula. a mer^o ra. rū. deriuat h^{oc} merul^o li. et h^{oc} merula le.
q^uo solus vel sola volet: q^uo si mera volās. vel mer^o q^uo me-
re cātat. Un^o merula d^{icitur} q^uo si modula: q^uo modulef. vnde et
oli mēdula dicebat. Et hic merulin^o na. nu. pen. pdu. f.
Mez. a meris q^uo e diuisio vl (merul^o et merula penl. cor.
ps d^{icitur} h^{oc} mez ri. i. vinū: et p^{ro}pe bonū et clar^o: et a fece segre-
gatū. Et ide mer^o ra. rū. i. pur^o: clar^o: manifest^o. Et p^{ro}para-
tur mer^o rior. rissim^o. vñ mere ri^o. rissime. aduer. et h^{oc} me-
ritas tatis. i. puritas: claritas f^{er} Dug. Papias vero dic^{it}.
Mez vinū p^{ro} significat. nā mez dicim^{us} q^uo q^uo p^{ro} e
sic aq^uo mera nllū vtiq^{ue} rei iniecta vel admixta. et cor. me.
Un^o in Aurora d^{icitur}. Nāq^{ue} mez reddit cor. letū: speraq^{ue} figu-
rat. Et Qui. de remedys. Nō stupeāt mlto corda sepul-
Mery cis. d^{icitur} a mereoz reris. et e mery ipa res q^uo (ta mero.
vēdit. f^{er} ntūs nō e i vsu. Apoca. is. Mercē argēti nemo
Mespila. malū p^{ro}ponit cū pila: et d^{icitur} mespila (emet ampli^o.
le. arbor spinosa fructū i similitudinē pomi faciens: f^{er} pau-
lo breuiorē: vñ e dca: q^uo pillule formā habeāt ei^o poma.
Messias hebraice grece xps: latine vnctus dicif.
Messicula le. dimi. parua messis. et cor penul.
Messio onis. fe. ge. a meto tis. d^{icitur} Job. 29. Et ros morabit^{ur}
in messione mea. et cor. penul. messio.
Messis sis. fe. ge. i. seges. seges a serēdo dū semiaf. messis a
metēdo dū matura colligit. Messis et d^{icitur} tps vl actus
Messor. a meto tis. d^{icitur} h^{oc} messor foris. q^uo metit. (metendi.
Messorziū ry. i. vas escariū a mēsa dictū e q^uo si mēsoziū.
Messorzius ria. rium. aptus ad metēdū: a meto tis. dicif.
Messulus. a messis dicitur messulus la. lum. i. maturus ad
messē. et cor. penul.
Mestifico. a mestus et facio componit mestifico cas. penul.

cor. i. mestū facere. Et inde mesticus ca. cū.
Mestus. a mereo res deriuatur mestus sta. stuz: et est tantū
nomen nō participiū vt q^uo dam volunt. et est mestus nāli-
ter: tristis vero casu. idē et merēs. Itē mestus vel merēs
aio: tristis aspectu. Et cōparatur mestus stior. stissimus.
vnde hec mesticia cie. et hec mestitudo dinis. et est mesti-
cia cordis: tristitia vero vultus. Item tristitia ipsius spi-
ritus est: et fit quandoq^{ue} ex aliquo accidenti dolore: sed
mesticia vitium naturale perpetuū est.
Meta. a metioz. tiris dicitur hec meta te. i. circuitus vel ali-
cuius rei finis vel terminus. Meta etiā dicitur p^{ro}missio
vel conofigio. i. obligatio in die nuptiarū. Itē meta p^{ro}-
positio greca est et tantum valet quantum trans vel de
vel iuxta. Vide in meto tis.
Metacismus est m. lre p^{ro} scansionē collisio f^{er} Dug. et est se-
cunda lra o. sicut velle videt Dug. Itē Papias in mo-
dic. Metacismus est m. lre p^{ro} geminata collisio. Itē mo-
tacismus est quotiēs m. lra vocalis sequit. S^{ed} in me. di-
cit idē Papias. Metacism^o est quotiens vocalis sequi-
tur m. vt bonum aurum. et ita vult q^uo secunda littera sit
o. in vno loco: in alio vero loco q^uo sit e. Sed cōter in do-
nato in ca. de barbarismo in fine scribit per e. in scōa lit-
tera vbi dicif: sunt etiā male cōpositiōes. i. cacofinthe-
ton q^uo nonnulli barbarismos putant: in q^uo bus sunt me-
thacismi: labdacismi: et iotacismi: et hoc magis mihi pla-
cet. Et cōponit a meta q^uo e m. et scisma q^uo e discordia: vl
scismos q^uo est corruptela: diuisio: scissio: vel vitium.
Metaleusis exponit in quarta parte. in ca. de tropis.
Metallū. a metallon q^uo iterpta^t spes d^{icitur} h^{oc} metallū
li. q^uo nā eius ea est vt vbi vna vena apparuit ibi sit spes
inueniēdi aliā. et iō d^{icitur} a spe inueniēdi. Septē aut^{em} sūt ge-
nera metalloz: aurū: argētū: es: electrū: plūbū: et q^uo do-
mat oia ferrū: spāliter tū hoc noie d^{icitur} q^uo dam metallū.
Et inde metallic^o ca. cū. Et scias q^uo q^uo q^uo h^{oc} noia p^{ro}plexi-
ua: vt es et metallū sunt noia generalia: q^uo q^uo spālita: put
sunt generalia in vtroq^{ue} numero declinantur: q^uo multe
sunt species metalloz: put sunt specialia declinant in
singulari numero tū: vt aurum et ferrum.
Metamorphosis. a meta q^uo e trans: et morphosis q^uo e mu-
tatio: et p^{ro} p^{ro}ie sube: componit hec metamorphosis hui^{us}
metamorphosis vel metamorphoseos. i. trāsmutatio.
Unde in titulo ouidiano d^{icitur}. Incipit liber metamorpho-
seos. Possunt tū ibi eē due partes p^{ro} appositionē: vt In-
cipit liber metamorphoseos. i. de mutatione substātie.
Greci. n. carentes ablatiuo genitiuū ponūt pro eo p^{ro}stru-
ctum cum p^{ro}positiōe ad modum ablatiuū.
Metaphora exponit in quarta parte in ca. de tropis.
Metaplasmsus est trāsmutatio vel lre in lraz: vel syllabe in
syllabā. Et vt breuiter ei^o significatio aperiaf metaplas-
mus d^{icitur} barbarismus: figura. f. aliqua rōnali de cā in me-
tro vel p^{ro} factus. Duius quatuordecī sunt spēs: de q^uo
bus dictū est in quarta pte in ca. de metaplasmo.
Metarpus. a meto: taris. dicitur hic metarpus metarpi. i.
castrorum metatoz.
Metatesis exponit in q^uarta parte in ca. de metaplasmo.
Metatoz. a meto: taris. d^{icitur} hic metatoz tozis. q^uo castra desi-
gnat. et pdu. penul. tam in noiatiuo q^uo in genitiuo.
Metarus ta. tū. in meto: taris. exponitur.
Metaxarius. meta cōponit cum taxo: et d^{icitur} hic metaxarius
ry. i. qui i foro imponit rebus q^uo vendunt metā pcy. Idē
etiā licitator et taxator dicitur.
Metellus. a meto tis. d^{icitur} h^{oc} metellus li. mercenari^o q^uo metit.
Meticulosus in meticulus est.
Meticulus. a metus dicitur meticulus la. lum. penul. cor. et
meticulosus sa. sum. formidolosus.
Metioz tiris. titus. suz. vl mēsus sū. metiri. i. mensurare. vñ

mētus sa. sū. qđ aliqñ accipit in passiuā significatione. s. p mēsuratus. Metior pponit vt cōmetior tiris. dime-
tior tiris. emetior tiris. vñ emētus sa. sū. remetior tiris.
Metior et ei? pposita sūt deponētia et faciūt pteritū i ti-
tus: s; frequētius in sus. vñ. Mētus ē terrā: et supinum
in titū: sed frequētius in sum. et h; qñq; participia. vñ
pītis et pteriti impfecti. s. metiens: et duo pteriti. pfecti et
plusquāpfecti. s. metit? et mētus: et duo futuri. s. metitur?
a metitū tu. et mēsur? a mēsur? su. addita rus. et hoc etiā i
cōpositis accidit. et pdu. p mām metior. vñ Doza. in epi.
Metiri se quēq; suo modulo ac pede verum est. i. pue-
niēs. s; meto tis. eā cor. vñ metit? qñ venit a metoz teris.
vel metere metit? cor. p mām et mediā. vñ vsus. Dic metoz
et metit? metit? metior affert. Et scias q; futuz idicatiui
de metior iuenitur in bor. vñ psal. Letabor et partiboz si-
chīmā et uallē tabernaculoz metiboz. sic dixi in tertia
parte vbi egi de pteritis q̄rte coniugationis.

Metis titis. fe. ge. dī a mitto tis: et dī metis q̄lib; loc? de se
fetoze emittēs: vñ vt dīc Serui?. Metis ē ppe fetoz ter
re q; ex ags sulfureis nascit? et in siluis plimū abūdat p
dēfite arboz. vñ Persi?. Suture sulfureas lente exa
Metitur a metoz teris. cor. penul. s; a me- (lante metites.
tior tiris. eā pdu. vide in metior.

Metitus ta. tum. exponitur in metior.

Meto tis. messui messuz dī a metior tiris. et est metere seca
re et ppe segetes colligere. vñ messus sa. sū. et hec messio
onis. Meto pponit vt demeto tis: vt dīs p ppham. De-
metā p posteriora tua. Emeto tis. i eodē sensu. i. destrue
re: abscidere. Meto cū oib? suis ppositis ē actiuū et fac
pteritū in sui. et supinū in sus. et cor. me. vñ Prosp. Qđ se-
rim? metim?: qđ dam? accipimus. s; meta te. pdu. p mām
vñ vsus. Cū tua rura metis: vicinis parcto metis.

Methodica a merodus qđ ē remediū dī hec methodica ce. q;
dā spēs medicine q̄ remedia sectat et carmina: vñ meto-
dici dīr bi q; nec elementoz rōnē obseruāt: nec tpa nec
etates: nec cās: s; solas morboz substātiās.

Methodus a meta qđ ē circuit? vñ alicui? rei finis vel termi-
nus dī hec methodus di. i. remediū vel via vel poti? fina-
lis termin? a meta et oda qđ ē finis pponit. vñ Aristo. in
pncipio topicoz dīc. Propositū qđā negocy ē metoduz
inuenire a q̄ poterim? syllogizare de oī pblemate ex pba-
bilib?. vel metod? pponit a meta qđ ē trās et oda via: in
methodus. i. trāsitiuū. i. breuis via. ide dialectica trāsūpri-
ue dī metod?. q; ad oīa metodoz pncipia viā h; sola. n.
dialectica pbabilr disputat d pncipijs oīuz artiu. et ē fe.
ge. methodus et cor. penul.

Metonomia ē qđā trāsnoiatio de q̄ dixi i q̄rta pte in ca. de
Metoz metaris metat? suz. dī a meta. et ē metari (tropis.
terminari terminū ponere. et metā pstituere vel locare.
Itē metari idē ē qđ metiri: s; metari terre puenit: meti-
ri alyz reb?: et ppe metari est diuidere castra et assignare
loca militib? i castris vñ ponere castra vel mutare: et tūc
deriuat a metior vñ moueo. q; aut dī metior q̄si metam
ago: etymo. ē. et ē vñ deponēs cū oib? suis ppositis me-
toz: et pdu. me. vñ Luca. in p. Audax hesperios veniam
metat in agros. et ide pponit castrametoz taris.

Metreta. a metior dī hec metreta te. qđā mensura: vel me-
tron grece: latine dī mēsurā. ide hec metreta te. qđā mē-
sura: et est liquidoz. et h; vna et amphora et q̄cqd plus vel
min? capit: sic dī possit dici metreta: tñ idē hic spāl r sibi
b? nomē assūpsit: q; sit mēsurā pfecti nūeri. i. denary. vñ
et illō Joann. Sapientes singule metretas binas vel ter-
nas. Eadē dī metron et pdu. penul metreta.

Metricus a metrū dī metricus ca. cum. vñ ars metrica dī
q̄ ē vel tractat de metris: vel ptnēs ad metra. et pponit
vt bimetric? ca. cū. trimetricus ca. cū. q̄drimetricus ca.

cum. iambimetricus ca. cū. et cor. tri.

Metron vel metros grece. latine dī mēsurā.

Metropolis. a metros qđ ē mēsurā et polis ciuitas pponit
hec metropolis lis. ciuitas ad cui? mēsurā alie ciuitates
disponunt. s. vbi ē archieps. vñ metropolitan? na. nus. et
hic metropolitan? ni. archieps illius ciuitatis sic dictus.
Singulis enī puincys metropolitani pteeminēt: quoz
auctoritati et doctrine ceteri epi subiecti sunt: sine q̄bus
nil alyz epis agere licet. sollicitudo enī totius puincie
eis cōmissa est: sic dicit Dugu. Uel a metropolites for-
matur metropolitanus na. num. sicut dicit Prisci. in. z.
maioris: i tractatu de possessiuis. Gentilia apud grecos
in tes. definētia mutata es syllaba in a. accipiunt nus. cū
in hanc formam veniunt vt metropolites tanus. neapo-
lites tanus. vñ metropolis dicit quasi matropolis: a ma-
tros qđ ē mater: et polis ciuitas quasi mater aliaz ciuita-
tū vel sit etymo. et cor. penul. siue po. (Nota. hic q; me-
tropolitani et archiepi idē sunt. isti tñ non hñt iurisdicio-
nē in subditos suffraganeoz suoz: nisi in casibus in iure
expressis. vñ sicut. Primas pōt iudicare et punire metro-
politianū: nō tñ suffraganeos eius: nisi in casibus. ita me-
tropolitian? pōt iudicare ac punire suffraganeos suos nō
tñ subditos eoz nisi in casib?. Epi subsūt metropolita-
nis: et nihil pñt statuere vel dispōere de his q; spectāt ad
cōez statū puincie absq; metropolitanis: sic nec ecōuerso
metropolitan? absq; p̄silio epoz. s; spālia q; p̄tinent ad
suos epat? sic archieps i sua diocesi sine p̄silio epoz: ita
et ipsi epi licite pñt facere singul epatib? sine p̄sensū me-
tropolitani. Sūt at ista p̄secrare ecclias et v̄gies: ordiare
clericos: eriger altaria i ecclia p̄secrata: signare baptiza-
tos cū crismate i frōte: p̄ficere crisma: recōciliare solēni-
ter penitētes: iras dimissorias dare. Itē iter subditos iu-
dicare. Itē anathematizare cū solēnitate. Itē vna dīde-
re eccliaz i duas: duas vnire i vnā: vna aly subycef: et no-
uas ecclias erigere. Ex cā tñ p̄t b? facere: nō alr: et nibilo-
min? req̄sito p̄sensū illoz quoz itere: etsi forte nō ob-
tento. Itē epalē synodū celebrare: reuertētes ab heresi
recōciliare. Itē canonē late snie p̄dere quo ad suos sub-
ditos. Hec oīa nō debēt p̄sumi ab inferiorib? epō. Et ita
in aperto est differentia iter epm et inferiores platos.

Metropolitanus in metropolis exponitur.

Metrū a metron dī hoc metrū tri. qđ constat ex vno pede.
vñ ille vsus ex ameter dī vbi sunt sex pedes. Itē metrū
dī legitima pedū coniunctio. Et fm hoc metrū qñq; dicit
vsus qñ p̄stat ex duob? iambis. Itē metrū dī q̄cqd mē-
sura syllabaz p̄ficiē vt in rithmis. Et fm quālibet ei? si-
gnificationē cōpetenter dī a metros: q; mēsuris peduz
vel syllabaz fit. i. mēsurādo syllabas lōgas et breues: vñ
nūero syllabaz in p̄stitutiōe ei?. Metrū cōponit vt bi-
meter tra. trū. vbi sunt duo metra. trimeter tra. truz. te-
trameter tra. trū. p̄tameter tra. trū. iābimeter tra. trū.
exameter tra. truz. i. vbi sūt duo: tria: q̄tuor: qñq; vel sex
metra: et cor. metrū p̄mā nāl r: vt p; i his vsib?. Ambulat
in tenebris errādo cleric? oīs. Qui sine metroz lege le-

Metuo tuis. tui. tuere. i. timere et caret supino (gēda legit.
fm vsū. Deberet tñ facere metutū vel metuitū. vñ h
metus tus. et est actiuū metuo: et cor. p̄mā. Prosper. Pau-
periez xpo diuite nō metuā. Et diffiniē sic metus a iuri-
stis. Metus est instantis vel futuri periculi mētis trepi-
datio: et fm Prisci. in. 8. li. Actiua spēs q̄dem semp actum
significat: et facit ex se passiuū absq; etiam duob? verbis
metuo et metuoz: timeo et timeoz. hec enī dīas vocibus
videntur habere significationes: q̄uis etiam ad sensus
quinq; corporis p̄tinetia verba siquis alterius p̄sideret
in actiuis vocib? passionē: et passiuē actionē fieri iueniet
vt audio te: video te. tango te. ostēdo tibi me pati aliqd

in ipso actu. Cū enim dico audio te, ostēdo q̄ vocis tue actū patianf aures mee: et ecōtrario, audior a te, dico q̄ vox mea agit aliqd̄ in aures tuas. Et subdit P̄isci, Uideor a te, passiuū ē: videor esse bonus deponēs.

M ante I

Mica, a minut^o ta, tu3. d̄r̄ hec mica ce. et ē mica relige panis vel qd̄ cadit de pane dū frāgīf et comedit: et d̄r̄ sic q̄si minutatim cadēs: et ē etymo, vñ micatus ta, tū, i. p̄ritus: et in micas diminutus et p̄fractus.

Mica ēt ponit̄ p̄ pane modico q̄ fit i curys magnatoz vel i monasterijs: et pdu. p̄mā mica nomē: s3 mica v̄bū ipatiui modi cor. p̄mā. vñ vsus. Chare p̄bebe mica dabit̄ ti

Michael michaelis vel michael idecli. (bi cū sale mica, iterptat̄ q̄s vt de^o: et quotiēs mire virtutis aliqd̄ agitur: michael mitti phibeē: vt ex ipso actu et noīe d̄r̄ itelligi: q̄ nullus pōt facere qd̄ facere p̄ualet de^o: vt d̄r̄ btūs Greg. Et iccirco eidē michaeli multa q̄ sunt mire virtutis attribuunt̄. Ipse enī vt Daniel testat̄ in tpe antixpi p̄surgat p̄ electis: et tāq̄ defensor et p̄tector astabit. Ipse cū dracone et angelis ei^o pugnauit: et ipsos de celo eyciēs victoriā magnā fecit. Ipse cū diabolo de moysi corpore altercat^o ē: ex eo q̄ diabolus corp^o moysi p̄dere vellet: vt ipsuz p̄ deo iudeoz ppl̄s adoraret. Ipse scōz aias recipit et in paradysuz exultationis pducit. Ipse oli fuit p̄nceps synagoge: vt habet̄ Daniel. io. S3 nūc p̄stitut^o ē a d̄no in p̄ncipē ecclie. vñ d̄r̄ eē de ordine p̄ncipū. Ipse vt d̄r̄ plagas egyptys de imperio itulit: mare rubz diuisit: ppl̄m p̄ desertū duxit: in terrā p̄missiōis itroduxit. Ipse iter scōz angeloz acies signifer xpi habet̄. Ipse ad d̄ni iussuz antixpm̄ iterficiet: in mōte oliueti in papilione et folio suo: illo in loco circa quē d̄ns ascēdit ad celos. Itē in voce ipsi^o archangeli Michaelis mortui resurgent. Ipse crucē: clauos: lanceā: et coronā: spineā: in die iudicij vt d̄r̄ p̄sentabit. vide ēt supra in antexps.

Michanemites tis. mas. ge. i. michanator: vt p̄nceps michanataz. et deriuat̄ a michania.

Michania nie. i. ingeniositas. vñ michanic^o ca. cū. i. ingeniosus.

Micheas iterptat̄ q̄s hic: vel q̄s iste: q̄ mīat̄ Samarie cauisam simulacroz illo mō quo d̄r̄ de belia q̄s ē iste inuolues snias sermonibus imperitis.

Mico cas. caui. caret supi. ad d̄rias istius verbi migo quod facit mictū. et accipit̄ micare in duab^o significacionibus. s. p̄ splendere et salire ascēdere vel tremere. Et p̄ponit̄ vt dimico cas. caui. i. pugnare. Emico cas. cui. i. valde vel sursum vel extra micare. i. splēdere salire ascēdere. Diero. in epi. ad Paulinū. 7. ca. Scintille inqt̄ emicant.

Mico cas. et eius p̄posita neutra sunt: et faciunt p̄teritū in cui et caret supi. p̄ter dimico qd̄ facit p̄teritū in caui: s3 mutato ui. in tū. facit supinū in catū. Si v̄o simplex vel alia eius p̄posita fm̄ antiq̄tatē iueniant̄ facere p̄teritū in aui facient et supinū in atū: sicut d̄r̄ Aug. P̄ris. aut̄ dicit q̄ mico cas. fac̄ micui: et supinū debuit facere mictū s3 dubitationis cā qz mingo facit mictū: in vsu nō iuenitur: q̄nis ab eo verbū p̄positū dimico cas. caui. fac̄ et dimicatū: quāq̄ emico. cui. faciat. et cor. p̄maz mico. vnde Qui. de remedio. Utricus et gladys et acuta dimicet ha-

Micolor laris. i. fabulari. (sta.

Micon interpretatur celsum.

Microcosmus. Cosmus. i. mūdus p̄ponit̄ cū megalon. i. lōgū vel magnū: et cuz micron qd̄ est minor vel breuis. vñ hic megacosmus. i. maior mūdus. s. id quo viuimus: et h̄ microcosmus. i. minor mundus. s. h̄o q̄ dicit̄ minor mūdus. mior: qz nō cōstat ex quattuor elemētis itegraliter sicut maior mūdus. Mundus vero d̄r̄ p̄pter expressaz similitudinē quā h̄z cū maiori mundo.

Microlog^o. a micros et logos fmo p̄ponit̄ h̄ microlog^o gi. g

breuiter loquit̄: vñ q̄ magnā rē annulare cupiēs q̄si par uā despiciēdo narrat: vñ h̄^o micrologiū gy. i. breuilogus
Micros vñ micron iterptat̄ breuis siue mior. (et cor. lo. Microsichus chi. mas. ge. i. pusillanīm^o. et p̄ponit̄ a micros. i. minor: et sicbe qd̄ est aia.

Mictū ē supinū de migo gis. vide i migo gis. et i mico cas. **Micturio** ris. v̄bū medita. Et format̄ a mictu vltimo supino de migo addita rio. Et ponit̄ simplr p̄ migerere: et cor. u. añ ri. Juue. Noctib^o hic ponit̄ lecticas micturiūt hic.

Migale lis. penl. cor. aial ē natū ad deridendū: dolosum rapax igluuiosuz: sic d̄r̄ glo. Leuit. xi.

Migma matis neu. ge. cor. a. añ t. Est aut̄ migma ordeū cū palea. Isa. 30. Et pulli asinoz qui operantur terram cōmixtum migma comedent: sicut in area vētilatuz ē. vñ d̄r̄ iterlinearis. Pulli asinoz. i. apli et aplici viri duces gregis: q̄ opantur terrā. i. eccliam vbi vnusquisq̄ corp^o suū exponit vt fructificēt: cōmixtuz migma comedēt. i. historiā cū spūali sensu sic in area scripture ventilatū ē. i. examiatū a spūscō. Et ē spūalis ista expositio vt ēt ad lram exponit̄ illa glosa. vñ d̄r̄ cōmixtū migma: migma est ordeū cū palea. Et scias q̄ iuenit̄ Dan. 13. smigma p̄ vnguento: et tunc est s. p̄ma lra. vide in s. littera.

Migro gras. in trāsmigro est.

Miles: a mille d̄r̄ h̄ et hec miles tis. qz in vno nūero erāt oli mille: vtpote p̄ millenariū distincti: vel qz vix vn^o de mille erat electus vt militiā exerceret. vñ h̄ et hec militaris et h̄^o tare. Et d̄r̄ scribi miles p̄ vnū l. pduc̄ tñ p̄mā. vñ q̄ dā. Miles pūgit equū: s3 index iudicat equū. Et nō. q̄ miles iustitie n̄ro tpe pōt esse vna dictio cōposita: et tunc p̄tinet ad qd̄dā officiū reddēdi iustitiā: sed qñ sunt due partes miles iustitie: dicit̄ q̄cunq̄ est miles iustus.

Miletū ti. quidā locus de quo habet̄ in Acti. et pdu. penul. vñ in auroza. Leti cū paulo puenimus vsq̄ miletum.

Milia milium in mille exponitur.

Miliarium: a mille d̄r̄ hoc miliarius ry. vel miliare ris. spatium mille passiuū vel mille equitū: et dicit̄ sic quasi millenarium. Mensuras viaz nos dicimus miliaria: sed greci stadia. galli leucas.

Militia. a miles d̄r̄ hec militia tie. vel d̄r̄ a ml̄^o q̄si ml̄tia. qz negociū multoz ē: vñ mole rez d̄r̄ q̄si molitia: et ē militia offm̄ militis. vñ cū vn^o miles pcutit alius et deq̄it d̄r̄ militiā facere. Et militia d̄r̄ expeditio: et ē qd̄dā locus rome sic vocat^o ē: vbi olim milites post militiā solebat̄.

Militaris: a miles d̄r̄ hic et hec mili (regefcere et curari. tatis et hoc re. i. res militis: vel qd̄ p̄tinet ad militē.

Milito: a miles d̄r̄ milito tas. et p̄tinet tā ad amātē q̄ ad militē: vterq̄. n. exercet militiā: s3 iste nocturnā: et iste d̄ die et vtriq̄ icūbit castrū expugnādū. vñ Qui. Militat ois amans: et h̄z sua castra cupido. Et componit̄ vt p̄milito tas. tani. Et est neu. cū oib^o suis p̄positis. et scribitur per vnum l. sicut miles: et tñ pdu. primaz.

Milito onis. mas. ge. i. miles et deriuatur a miles tis.

Miliū ty. d̄r̄ a mille pp̄ multitudinē fruct^o: qz vt d̄r̄ q̄ vñ granū mily semiat: id postea fac̄ mille. vñ mile^o lea. leū. et milin^o na. nū. et mileace^o cea. ceū. Et cor. p̄mā milium.

Mille. a multus d̄r̄ mille quasi multe: ge. ois pluralis nūeri indecli. vñ pluraliter hec milia hoz miliū. Et p̄ponit̄ vt duomilia triamilia quatuormilia: et sic d̄ ceteris. Itē a mille d̄r̄ milies aduer. numeri. et differt mille a milia. nā mille copulat millenariū: milia v̄o p̄les millenarios copulat indeterminatē. vñ recipit hec adiūcta duomilia triamilia. et tūc potest esse oratio: et sic cōstruit̄. Duomilia hominū currunt. et potest esse vna dictio et tunc sic cōstruitur. Duomilia homines currūt: s3 sit tñ neu. gene. Jungit̄ tñ imediate et it̄rāsiue cū mas. et fe. et neu. ge. vt duomillia boies: duomilia mulieres: duomilia aialia. et

hoc iō: qz: vt ait A. gellius. Antigtus mille erat singula-
ris numeri: et milia suū plale. et sic struebat. Mille ho-
minū iterficiū q̄si millenarius hoīum. S; mō mille fa-
ctū ē oīs ge. et pluralis numeri. vñ milia strabit ab illo
qz fuit suū singulare vt pposita a se struatur itrafitiue
cū quolibz genere sic et mille. et scribit mille p duo l. sed
milia miles militia p vnū l. scribi debet.

Millen. a mille dī millen^o na. nū. et hic millenari^o aria. na-
riū. millesim^o. sima. simū. et h^o millenarius ry. et pdu. le.

Mille. a mille dī hic mille^o lei. i. calciamētū: et (millen^o.
ppe calci^o regis dī mille^o pp diuersos ei^o punctos.

Millies aduer. numeri. i. mille vicib^o: a mille deriuat.

Millo. a mille^o dī millo las. i. suere. vñ hic millus li. i. colla

Millus li. exponit in millo las. (re circa collū canis.

Miluus. a mollis dī hic milu^o ui. q̄si mollis: qz auis mol-
lis ē et virib^o et volatu. vñ et dī miluus q̄si mollis auis: et
est etymo. vñ miluin^o na. nū. et ē milu^o auis rapacissima:
et q̄si semp domesticis auib^o isidiat.

Mimilogus. a mim^o et logos qd ē pmo pponit h mimilog^o
gi. penul. cor. q mimos docet vel alloquitur vel mimis
loquēs. vñ hoc mimilogiū gy. locutio mimi.

Mim^o mi. maf. ge. i. ioculator: et ppe rex hūanaz imitator:
sic olim erāt i recitatiōe comediaz: qz qd vbo recitator
dicebat: mimi motu corpis expmebat. vñ h^o mima me

Minax. a mioz naris. dī miāx cis. ge. oīs. i. (i. ioculatrix.
iracūduz et feruid^o: et pparat miāx cioz. cissim^o. vñ mina-
citer ci^o. sime. aduer. et miacitas tatis. et pdu. penl. gti si

Mierua ue. i. pallas expōit. vide et i norma. (ue na. naris.

Mingo gis. xi. ctū. i. vzinare vl vzinā emittē. vñ mictim
aduer. et h mict^o tus. tui. Itē a migo micto tas. frequē. a
quo mictito tas. aliō fre. Migo pponit vt cōmigo. gis.
i. sil mingere vl mictu madefacere et deturpare. Dem-
go gis. i. valde vel deorsuz mingere: vel mictu pfundere
et deturpare. Emingo gis. i. extra mingere. Immingo gis.
pmigo gis. i. pfecte mingere vl mictu pfundere et detur-
pare. Remingo gis. i. itez vel retro mingere. Migo et ei^o
pposita faciūt pteritū in xi. et supinū in ctū. abiecta n. cā
euphonie. et oia sunt neu. pter pmingo demigo et pmigo
q̄ sunt actiua p mictu deturpare vel pfundere. Et scias
qz canis vel ifirmus q nō pōt surgere dī mingere ad pa-
rietē. Itē mictū ctū. est supinū de mingo et et deberet eē
supinū de mico cas: s; nō ē in vsu vt dixi in mico.

Miniator tozis. q minio describit vel pparat miniū. et dī a

Miniculor. miniculū li. i. auxiliū vel subsidiū. (minio as
vñ miniculor laris. lat^o. sum. lari. auxiliare vel admini-
strare: et p ppositionē adminiculū et admiculor. et cor. cu.

Minime aduer. in minimus est.

Minimus. a mioz dī minim^o ma mū. vel minim^o dī a nu-
mero monadis: qz post eū non sit alter. et a minimus dī
minime aduer. qd qnqz ponit p nō: qnqz p paz. vñ ver-
sus. Dac vocē minime reperim^o sepe negando. Dicas et
minime sepe signare parū. pōt etiā minime esse datiu
casus de minima fe. ge.

Miniographus. a miniū et graphos pponit h miniograph^o
pbi. q minio scribit. vñ miniographo phas. i. minio scri-
bere et hec miniographia phie. scriptura cū minio facta:

Minister. Minoz pponit cū sterion qd est sta. (et cor. gra-
tio: et dī hic minister stri. q̄si mioz in statione. vel mini-
ster dī qz officiū debitū manib^o exequat: et hinc hec mi-
nistra stre. et minister stra. strū. et h et h^o ministralis et hoc
le. res ministri vel ptinēs ad ministrū.

Ministerculus la. lū. oimi. paruus minister.

Ministerarches. Archos qd est pnceps pponit cū ministe-
riū: et dī h ministerarches. archis. i. pnceps mystery.

Ministeriū. a minister dī hoc ministeriū ry. seruitiū vl offi-
ciū ministri. vide etiā in mysterium.

Ministro stras. strauī. strare. dī a minister. Et cōponitur cū
ad et dī administro. stras. et cū con et dī ministro stras. et
cū sub et dī subministro stras. A ministrante obsequiuz
reddit. a subministrāte subsidiū p rogat. Et ē actiuū mi-
stro cū oib^o suis ppositis. (minoz naris. et cor ni.

Minitor taris. i. frequenter minari. et est frequentatiuū de

Miniū. a minuo nuis dī hoc miniū ny. gen^o coloris rubei:
qz minuat anteqz color inde efficiat. vñ minio as. i. mi-
nio preparare vel scribere minio: et h minius ny. dī qdā
fluui^o gallicie: et h et hec minia nie. qdā ppls.

Mino nas. nauī. nare. i. pcellere vel ducere. vñ Diere. Me-
minauit et adduxit in tenebras et nō in lucē. vñ hic et hec
et hoc minans tis. et pdu. mi. sed minans a mioz naris.
cor. mi. Et est actiuum mino cū oib^o suis cōpositis et pro-
du. mi. s; mioz naris. deponē. cor. mi. vñ vsus. Dū grex
minatur lupus illi dēte minat. Sai^o. Troia minans ce-
cidit non se bene minans.

Mioz naris. natus. suz dī a miniū. Mala minamur. bona
pmitrimus. vñ minator tozis. q nunciat aduersa: moni-
tor q bona pmittit. et dī minari a minio q̄si ab arbore et
rubore rubicūda acie oculoꝝ q̄si furiose ardescūt. et hic
h et mina ne. sed raro iuenit nisi in plali nūero. s. hemie-
narū. et minabūd^o da. dū. silis minanti: et cor. mi. he mie-
narū. sed mino nas. vñ pdu. mi. vñ vsus. Nolo timere
minas dū me sine vimie minas. Itē mina ne. ē qdā mē-
sura bladi vel fruct^o: vt mina grani valet decē solidos.
Mioz naris. pponit vt p mioz naris. i. sil minare vel
icrepare. Et est mioz depo. cū oib^o suis cōpositis. et cor.
mi. vide in mino nas. Itē mioz est pparatiu^o de paru^o.

Miozculus in minusculus exponitur.

Miozo: a mioz noie deriuat miozo ras. rari. rare. i. mi-
nozem facere. Et est actiuū. vñ hic et hec et hoc miozās
tis. Eccle. 31. Miozans virtutem et faciens vulnera: et
pdu. penul. miozo sicut miozes. vnde in auroza dici-
tur. Maestate patri patre miozat eum.

Minotaurus monstruz dcm est: qz ex hoīe. i. pasiphe et tau-
ro natus fuit: caput taurinū: p cetera mēbra hō fuit.

Minfatorium in minso fas. est.

Minso. a mingo gis. dī minso fas. i. frequēter mingere. vñ h
minfator tozis. et hec minfatio onis. et hic et hec minfabi-
lis et hoc le. qd facile mingit vel qd cito emingit^o: sicut
nimis aquosū et parū coctū. Itē a minso minfatio tas. ali-
ud frequen. Itē a minso fas. hoc minfatoriū tozy. locus
vel vas ad mingēdū. s. qd recipit vzinā: et inde minfate-
riū quasi nimia minfatione tritum.

Minutia. a minut^o ta. tū. dī hec minutia tie. i. mīma cuiuslz
rei portio. vñ i passiōe bti Vincēty martyris legit. Sa-
les ignib^o sparsi crepātib^o minutys p mēbra dissiliunt.

Minuo is. nui. nutū. nuere. vñ minut^o ta. tū. et pparat minut^o
tioz. sim^o. vñ minute tius. sime. aduer. Et componit mi-
nuo cū con. et dī cōminuo is. et cū dis: et dī diminuo is.
per duo. m. pro disminuo is. et mutat s. in m. Potest etiā
cōponi cū di et dī diminuo is. sine s. et tūc scribit p vnuz
m. Itē minuo is. cōponit vt iminuo is. reminuo is. san-
guinuo is. i. sanguinē minuere. Minoz et eius compo-
sita oia sunt actiua: et faciunt pterituz in ui. diuisas sylla-
bas. et supinū in nutū. vide in diminuo nuis.

Minurrio. a minuo is. dī minurrio ris. riui. rire. i. minutim
cantare: et est oīum minutissimaruz auiculaz. vñ minur-
ritio onis. i. cantilena minutissimaruz auicularum.

Minurritio onis. in minurrio ris. exponitur.

Minuscul^o. a minuo nuis. dī h et hec mioz et hoc min^o. vñ
minusculus la. lū. i. paz mioz: et miozcul^o la. lū. idē: et hec
miozitas tatis. et fm p̄ris. minusculus forma^o a min^o
cōparatiuo addita culus: sicut a maius maiusculus.

Minutal. a minuo nuis. dī hoc minutal talis. i. minutū fru-

stū vel gen^o cibi sic dictū qz fiat de piscib^o z micis z mi-
nutis olerib^o minutatim cōcisis. vñ Juuenalis. Dester-
nū solitus medio seruare minutal.

Minutulus la. lū. aliq̄tulū minutus: z dī a minutus.

Minutū. a minuo nuis. deriuat hoc minutū ti. quoddā pon-
dus. s. media pars q̄drātis. vñ paup vidua misit duo mi-
nuta. i. q̄drātē. z in alio euāgelio dī: q̄ misit in corbonā
vñū q̄drantē. Itē a minuo dī minut^o ra. tū. vt dixi in mi-
nuo uis. minutū tu. u. mutato in o. fit minuto tas. verbū

Mioparo. Paro onis. dī nauis pirataz. Inde p̄ (freque.
z positionē dī hic mioparo onis. q̄si minim^o paro. est enī
nauicula pirataz ex vimine z crudo corio z exta. vñ le-
gī in historys. Hēs saxonū mioparonib^o nō virib^o vtū
tur fuge potius q̄ bello parati sūt. z pdu. pa. vt pz ī isto
vñū Grecismi. Barca celoz paro dent muscul^o mioparo.

Mirabilis. a miroz aris. dī h^o z h^o mirabilis z h^o le. z para-
tur. vñ mirabilr lius. sime. aduer. z h^o mirabilitas tatis.

Miraculū. a miroz aris. dī h^o miraculū (vide ī miraculū.
li. Et lz mlta nālia q̄ q̄tidie fiūt aliq̄ dicāt miracula: p̄-
prie tñ dī miraculū qd fit z̄ suetū cursum nāe: vt part^o
v̄ginis: resuscitatio mortui z cōsilia. vñ miraculosus sa-
suz. i. miraculis plen^o fm̄ Hug. ¶ Dic nō. q̄ sic ex v̄bis
p̄hi habet in p̄n. meta. Admiratio ex duob^o causat. s. ex
eo q̄ alicui^o effect^o cā occulta ē: z ex eo q̄ aliqd in re vi-
det^o qd aliter deberet. Cōtingit q̄ aliqd eē mirabile sim-
pl̄r: z aliqd eē admirabile quo ad hoc. Admirabile quo
ad hoc ē oē illud cui^o cā ē sibi: z cui videt^o fm̄ suā estima-
tionē aliqd obuiare: q̄re nō ita eē deberet q̄uis in re ni-
bil sit repugnās: nec cā in re sit minus occulta: z hoc pōt
dici mix illi. Admirabile aut in se est cui^o cā simpl̄r in se
occulta ē: ita ēt q̄ in re ē aliq̄ virt^o fm̄ rei veritatē p̄ quā
aliter deberet z̄tingere. Duiusmodi aut sunt q̄ imedia-
te a virtute dīna causant: q̄ est cā occultissima z alio^o q̄
se habeat ordo causaz nālium. s. q̄ cecus itez videat: q̄
mortu^o resurgat: z h̄s. z hec pprie miracula dicunt^o q̄si ī
seipsis z simpl̄r mira. hec aut q̄n̄z sūt supra nāz: q̄n̄z p̄-
ter nām: q̄n̄z z̄ nāz. Supra nām dī miraculū: q̄n̄ nā in
īpsam subam facti nō pōt: sic diuisio maris rubri: suscita-
tio mortuoz z h̄s. Illa vero dīr preter nām fieri que q̄
dem pōt q̄tū ad subam facti: s̄z tñ preter opationez nāe
fiūt iussu dīno. Et q̄ hec dicant^o miracula z̄tingit ex tri-
bus. Primo p̄pter excessum z quendā singularē modū
sicut rane p̄ducte in egypto in tanta multitudine sic an-
te visum nō fuerat. Sc̄do p̄pter hoc q̄ hora determina-
ta z̄tingunt ad iuocationē diuini nois: sic q̄ manus Die-
roboam extensa z̄ p̄betam arefacta fuit z ara ei^o diui-
sa. 3. Reg. ca. 13. Tertio q̄n̄ aliqd vniuersalr z̄tingit: sicut
in veteri lege Numeri. 5. de aq̄ zelotipie q̄ post potū v̄-
ter illius adultere dīno miraculo putrescebat. Cōtra na-
turā aut dicebat^o aliqd fieri q̄n̄ est in re aliqd z̄trariū ei
qd fit sicut si graue sursum moueret: vel si virgo pepit: v̄l
aliqd h̄s: ita q̄ miraculose datur actus manēte cōtraria
nā que. s. est p̄n̄ cipiū z̄trary actus. Itē scias q̄ miracula
siue signa facta per bonos possunt distingui ab his que
per malos fiunt tripliciter ad minus. Primo ex effica-
cia virtutis operantis qz signa facta per bonos facta di-
uina virtute sunt in illis etiā ad que virt^o nature se nul-
lo mō extēdit: sicut suscitare mortuos z h̄s: q̄ demones
fm̄ veritatem facere non possunt: sed in p̄stigijs tantuz
que diu durare nō possunt. Sc̄do ex vtilitate signoz: qz
signa p̄ bonos sc̄a: sunt de rebus vtilib^o z in curationib^o
īfirmantiū z h̄s. signa aut p̄ malos facta sunt de reb^o no-
cuiis vel vanis: sicut q̄ volant in aere: vel reddunt mē-
bra boiūm stupida z h̄s. Et h̄c dīaz assignat brūs Pe-
trus in itinerario clemētis. Tertia dīa est q̄tum ad fi-
nēz: qz signa bonoz ordinant^o ad edificationē fidei z bo-

noz mox: sed signa maloz sunt in manifestū nocumē-
tū fidei z honestatis. Etiam q̄tū ad modū dīnt: qz bo-
ni operant^o miracula p̄ iuocationē diuini nois pie z re-
uerenter: sed mali quibusdā delyramētis: sicut q̄ inci-
dunt se cultris: z faciūt h̄s turpia: z ita signa p̄ bonos sc̄a
manifeste possunt discerni ab his q̄ vtute demonū fiūt.
Dat aut ēt malis talis ptās a deo: als aut nihil p̄sit face-
re s̄z b̄m̄ Aug. vel ad fallēdū fallaces: sic ī egyptios: z
in ipsos ēt magos data ē: vt ī eoz spūz opatione. s. sedu-
ctione viderent^o admirādi a q̄b^o fiebat dānandi: vel ad
monēdos fideles ne tale aliqd facere p̄ magno deside-
rent: pp̄ qd ēt nobis in scriptura sunt pdita: vel ad exer-
cendā pbandāq̄ ac manifestandā iustoz patiētā: vide
in p̄phia z in diomedes. Et vt dīc̄ Hreg. in qdā homel.
sup̄ illud matth. 10. Infirmos curate zc. Ad hoc q̄ppe vi-
sibilia miracula choruscāt: vt corda audiētū ad fidē in-
uisibiliū p̄trabant vt p̄ hoc qd mix foras agit: hoc qd ī-
tus lōge mirabili^o eē sentiat. vñ nūc q̄n̄ cū fidelū nū-
rositas excreuit iter sc̄az ecclīaz mlta sūt q̄ vitā vtutū te-
nēt: z signa vtutū n̄ h̄nt: qz frustra miraculū foris oñ dif-
si deest qd īt^o opet. Itē sup̄ illō Mar. vlti. Signa at eos
q̄ crediderit h^o sequent^o zc. Dīc̄ idē Hreg. Nūqd fratres
mei: qz ista signa nō facitis mīme creditis: s̄z h^o necaria
in exordio ecclīe fecerūt: vt. n. ad fidē cresceret miracul^o
fuerat nutriēda: qz z nos cū arbuta plantam^o tādiū eis
aquā fūdīm^o quousq̄ ī terra zualuisse videam^o: at si se-
mel radicē fecerit irrigatio cessabit. Dīc̄ ē eteni q̄ Pau-
lus dīc̄. Lingue ī signū sūt nō fidelib^o: s̄z ī fidelib^o. Dio-
ro. ēt ī omel. Erat iesus eyciēs demoniū: sic dīc̄. Eycere
demōes cōe ē op^o iter mīstros dei z mīstros diaboli. v̄-
tatē z̄fiteri z iustitiā facere p̄uatū op^o ē tñ sc̄toz: iō sig-
dē videris d̄monia eyciētē: si nō ē cōfessio vitatis in ore
ei^o nec iustitia ī manib^o ei^o: nō ē hō dei. Si at videris vi-
tatē z̄fiterē z iustitiā faciētē: et si d̄monia nō eycit hō dī-
ē. ¶ Dīc̄ ēt nō. q̄ ī fine mūdi signa fidelū cessabūt. s̄z si
gna anti xp̄i z ei^o satellitū patebūt: vt dīc̄ Hrego. moral.
. 32. tractās illō Job. 40. Strigit caudā suā sic cedrum.
Quid at beemoth isti^o cauda nisi illa antiq̄ hostis expe-
mitas dī: cū nimiz vas p̄p̄iū illō pditū boiez igredīq̄
sp̄alr anti xp̄s noiat: que qz mō honoribus seculi: mō si-
gnis z pdigijs fite sc̄itatis ī tūore potētie leuare p̄mit-
tīt: recte voce dīnica cauda illi^o cedro z̄paf. sic. n. cedrus
arbuta cetera ī altū crescēdo d̄serit: ita tūc anti xp̄s mū-
di glīaz t̄palr obtinēs: mēsuras boiuz z honoris culmie
z signoz p̄tate trāscēdet. ¶ S̄z z̄fiderādū valde ē eoz
beemoth iste caudā suā sic cedrū subleuet in q̄: tūc atro-
cior q̄ nūc se exercet surgat. Que. n. gnā penaz nō nomi-
m^o: q̄ nō iā vires martyru exercuisse gaudem^o: Lū igit
beemoth iste caudā suā ī fine mūdi nequī^o dilatat: qd ē
qd ī his tormētis atroci^o crescit nisi h^o qd ī euāgelio p̄ se
īpaz vitas dīc̄. Surgēt pseudo p̄p̄he z pseudo xp̄i: z da-
būt signa magna z pdigia: ita vt ī erroz mittent^o si fieri
p̄t ēt electi. Nūc. n. fideles n̄i mira faciūt cū pueris pa-
tiunt^o: tē at beemoth h^o satellites ēt cū pueris īfert mira-
facturi sūt. P̄sem^o q̄ erit hūane mētis illa ītentio q̄n̄
pi^o martyr z corp^o tormētis subycit: z tñ añ ei^o oculos mi-
racula tortoz fac̄ c^o tūc vt^o nō in ipo cogitationū fundo
q̄tiaf: q̄n̄ is q̄ flagris cruciat: signis choruscāt. Dī ḡ recte
Strigit caudā suā sic cedrū: qz nimiz z alt^o tūc erit ve-
neratōe pdigy: z dur^o crudelitate tormēti. Dīc̄ p̄ p̄p̄he
tā dī. Insidiat ī occulto sic leo ī cubili suo. recte leo ī
sidiās dī īsidiās p̄ miraculoz sp̄ez: leo p̄ fortitudinē se-
cularē: vt. n. eos q̄ apte inig sūt p̄trabat: secularē poten-
tiā ostētat: vt vō ēt iustos fallat signis sc̄itatez simulat.
Illis. n. suadet elatio magnitudis: istos decipit oñsio sc̄i-
ctitatis vide in anti xp̄s: z etiā in diabolus.

Mirica ce. nomē arboris q̄ genesta dī: ⁊ deriuat̄ ab amar^o ra. rū. q̄ valde amara ē: ⁊ nascit̄ ī deserto ⁊ ī saxosa hūo. **Diere. 17.** Quasi mirice in deserto. ⁊ pdu. pe. vii **Quid.** metamoz. Perpetuoq; vīres baxus tenuesq; mirice.

Miridicus ca. cū. i. mira dicēs. ⁊ cōponit̄ a mirus ra. rū. ⁊ dī co cis. ⁊ cor. dī. l3 dico cis. p̄mā pducat: q̄ t3 nām huius p̄teriti dixi: q̄ nāliter p̄mā cor.

Mirifico cas. caui. care. i. mirū facere: ⁊ cōponit̄ a mirus ra. rū. ⁊ facio cis. ⁊ ide mirificus ca. cū. q̄ mira facit: ⁊ mirificans tis. in eodē sensu. ⁊ cōparat̄ mirificēs tior. sim^o. sed mirificus subit locū hui^o positiui mirificēs: q̄ nō est in vsu. vñ mirifice vel mirificēter tius. sime. aduer. ⁊ h^o mi

Mirmica: a mirmidon vel mir^o (rificētia tie. ⁊ cor. fi. min dī h^o mirmica ce. i. formica. ⁊ hīc mirmice^o cea. ceū. i. formiceus: ⁊ hec mirmicea ce. i. verruca corporis.

Mirmicites a mirmica dī hīc mirmicites tis. quedā gēma: que formice. reptātis effigiē imitatur.

Mirmicoleon: a mirmica ⁊ leon: q̄ est leo cōponit̄ h^o mirmicoleon tis. idē q̄ formicoleon. **Job. 4.** Tigris peryt eo q̄ nō hēret p̄dā. vñ fm aliā l̄faz mirmicoleon. vñ dīc Hreg. in moza. **Trāslatione** aut̄ septuaginta iterptū nequaq; tigris dī: s3 mirmicoleon p̄yt. **Mirmicoleon** qp̄ pe parū est ⁊ valde aīal formicis aduersuz: q̄ se in puluere abscondit: ⁊ formicas frumēta gestātes iterficit: interfectasq; sumit. **Mirmicoleo** aut̄ latine dī vel formicariū leo. vel certe exp̄sius formica pariter ⁊ leo. **Recte** aut̄ formica ⁊ leo noīat̄: q̄ volatilib^o siue qbusdaz alyp minutis aīalib^o formica est. **Ipsis** aut̄ formicis leo. has enī q̄si leo deuorat: s3 ab illis q̄si formica deuorat̄. **Quū** enī elephas dicit: mirmicoleon peryt. qd̄ in btō **Job** sub mirmicoleontis noīe nisi fauozē ⁊ andaciā rephēdit: ac si ei apte dicat. **Nō** iniuste p̄cussus es: q̄ circa erectos t̄midus: ⁊ tra subditos audax fuisti: ac si apte dicat. **Lōtra** astutos te formido p̄ssit: s̄ simplices temeritas inflauit: sed p̄dā iā mirmicoleon nō h3: q̄ timida vel tumida tua elatio dū vberib^o p̄mīf ab aliena lesiōe phibet. **C**po test etiā s3 bt̄m Hreg. exponi de diabolo. vñ dicit Hreg. **Recte** leo ⁊ formica noīat̄: q̄ volatilib^o siue qbuslibet alyp minutis aīalib^o formica ē: ipsis aut̄ formicis leo: sic p̄dicit: has enī q̄si leo deuorat: s3 ab illis q̄si formica deuorat̄: q̄ nimirū antiqu^o hostis sicut s̄ cōsentiētes fortis ē ita s̄ resistētes debilis. **Si** enī ei^o suggestionib^o assensus p̄bet q̄si leo tolerari nequaq; p̄t. si aut̄ resistit q̄si formica atterit̄: alyp ḡ leo ē: alyp formica: q̄ crudelitatē illius carnales mētes vix tolerāt. spūales vō ifirmitatē illi^o pede vtutis calcāt. vide ēt ī formicoleon: ⁊ ī diabolus.

Mirmicon vel mirmion grece: latine dicit̄ formica.

Mirmion grece: latine dī formica.

Miro onis. mas. ge. i. mirator. ⁊ deriuat̄ a miroz aris. **Item** miro onis. i. vnguētarius: sed tūc deriuat̄ a miron greco q̄ latine dicit̄ vnguentum.

Myrobalanū: miron cōponit̄ cū balanū q̄si redolens balanū: q̄ ex glāde balani odorata fiat. ⁊ cor. lo.

Mirocopus: miron cōponit̄ cū copos q̄ est labor: ⁊ dī hīc mirocopus. pi. i. vnguētarius: qui laborat circa vnguēta faciēda vel vēdēda. **Et** idē dī cirocopus. pi. a ciros q̄ ē manus ⁊ copos labor: ⁊ cor. co.

Myron grece: latine dicitur vnguentum.

Myropola: myron cōponit̄ cū pole q̄ est vendere: ⁊ dī hīc ⁊ hec miropola. le. qui vel que vendit vnguēta. vnde h^o miropoliū. i. domus vnguētaria vbi vēdunt̄ vnguēta. **Eadē** domus dicit̄ ⁊ propola. le. a pro. ⁊ pole q̄ est vendere: quasi pro vēdere facta. hoc etiā noīe potest dici q̄ libet domus ad vēdēduz aliquid facta. ⁊ pdu. po. quia pole pro vendere etiā pdu. primā.

Miroz raris. ratus. sum rari. i. p̄spicere: vel laudare: vel pro

miro hīc. **Et** ponit̄ sepe p̄ cupe cū suis cōpositis qbusdā .i. p̄ suo p̄sequēti aīcedēs. **Primit^o** enī miramur: postea mirata cupim^o. **A** miroz deriuat̄ hīc ⁊ hec mirabilis ⁊ h^o le. ⁊ cōparat̄. vñ mirabil^o lius. sime. aduer. ⁊ hec mirabilitas tatis. **Miroz** cōponit̄ vt admiroz raris. i. valde mirari vel cupe. **Admiroz** vtutes: miroz opa. **Lōmīroz** aris. i. sil^o mirari. **Demiroz** aris. i. valde mirari vel deozsum. **Et** ē depo. miroz cū oibus suis cōpositis: ⁊ pdu. hāc syllā **Mirotheca** ce. i. vnguētōz repositoriū. ⁊ cōpo. **C**ham mī. nitur a miron ⁊ theca: ⁊ produ. te.

Mirra arbor est q̄ grece smirnia dicit̄: cuius virgulta arabes exurūt vt melius exsudent ⁊ fructificent: vt dicit̄ in hīstozis. **Itē** myrra ē gūmi illius arboris: ⁊ dī myrra q̄ si amara. vñ **Isido.** **Myrra** est arbor arabie altitudis gnq; cubitoz: silis spine: cui^o gutta viridis est: ⁊ amara. vñ ⁊ nomē accepit. **Et** myrra gutta eius spōte manās p̄ciosior est: elicita corticis vulnere vilior iudicat̄. ex dcis p3 q̄ myrra dicitur tam arbor q̄ gutta illius.

Mirru. ri. vnguentū est odoriferū ex myrra factū. **Judi. io.** Unxit se de myrro optimo.

Myrtetū. teti. locus vbi myrtus crescit. ⁊ deriuat̄ a myrt^o: ⁊ pdu. penul. vide in myrtus.

Myrteus tea. teū. i. de myrto exīs vel ad myrtū ptinēs: et Myrtosus sa. sum. in myrtus vide. **(dī a myrtus.**

Myrtus a mari deriuat̄ hec myrt^o ti. vel myrt^o ēt qdaz arbor est q̄ in litoze maris abundat. vñ ⁊ a grecis myrene dicitur: vel dicitur myrtus: q̄ mire redoleat. vnde myrtosus sa. sum. p̄enus myrtis.

Misach iterptat̄ gaudiū vl̄ risus. **Idē** ⁊ misabel q̄ iterptat̄ Misael in misach vide. **(p̄plus dñi.**

Miscelio onis. q̄ nouit artē miscendi diuersos cibos vel potus. ⁊ est mas. ge. ⁊ deriuat̄ a misceo ces.

Miscelane^o: a misceo ces. dī miscelane^o nea. neū. ⁊ miscelane^o na. nū. i. eodē sensu. i. mixt^o. vñ h^o miscelaneū. i. mixtū sic cib^o gladiatorū. vl̄ miscelaneū dī vas ī quo p̄dā gladiatorū miscebant̄. vñ **Iuue.** Sictile sic veniunt ad

Misceo ces. cui. mixtū qd̄ ad mixturā **(miscelanea ludi.** ptinet. **Et** miscere. i. potare vl̄ vinū p̄bere. **Et** ē tractū ī de q̄ antiq̄ miscebāt calida frigidis ⁊ frigida calidis in calice. vñ calix dicit̄ ē a calida potatōe: sic ad huc nos miscem^o aquā vino vl̄ ecōuerso: ⁊ hinc mixtim aduer. **Mi** sceo p̄pōit̄ vt admisceo ces. cui. vñ admixtiz ⁊ admiscu^o tua. cui. i. cōmixt^o. **Lōmisc** ceo ces. cui. i. sil^o miscere. vñ cōmixtim: ⁊ p̄miscu^o tua. cui. i. mixt^o. vñ hec cōmixtura re. **I**mmisceo ces. cui. vñ imixti: ⁊ imiscu^o tua. cui. **P**ermisceo ces. cui. vñ pmixtim: ⁊ pmiscuus tua. cui. **P**romisceo ces. cui. i. p̄cul vl̄ añ vl̄ p̄ aliq^o miscere. vñ pmixtiz ⁊ pmiscu^o tua. cui. vt lep^o ē pmiscui ge. remisceo ces. cui. itermiscio ces. **M**isceo ⁊ ei^o p̄posita faciūt p̄teritū in scui. ⁊ sup. in ctū. ⁊ oīa sūt actiua. **S**cōz vō aliā significationē fm quā ptinet ad potationē vl̄ admistratōez vī ni neu. sūt s3 **Dug.** In vincio cis. dīc̄ ēt **Dug.** q̄ mixtio p̄nūciat̄ in sono de t. q̄ p̄cedit t. **Et** ista est opio cōmunior. **Quidā** tñ dicit̄ q̄ misceo sces. facit mistū p̄ s. ⁊ vident̄ hoc habere a **Pris.** q̄ dicit̄ i. ii. li. in tractatu de participio. **X** quoq; antecedēte vnū inuenio in tus. vt a textu textus. **Sed** p̄t dici q̄ **Priscianus** intelligit de verbis que habent x. in p̄terito perfecto.

Misellus la. lum. dimi. paruus miser. vnde misellulus la. lum. similiter diminutiuum penul. correpta.

Miser ra. rū. dī a mitto tis. fm vocē: sed fm significationē miser deriuat̄ ab mitto. p̄prie qd̄ miser dī q̄ oēm felicitatē amisit. miser ēt dī tristis. **Q** aut̄ dī miser q̄si min^o seruās etymo. est. **Et** p̄parat̄ miser serioz. rimus. vñ misere rius. rime. aduer. ⁊ hec miseria rie. erūna vbi nulla est felicitas. ⁊ format̄ miserrim^o a miser addita rim^o.

Miseratio onis. in misericors est.

Misereor: a miser dñ misereor reris. miser⁹ suz. Et est misereri sup miseriam alicui⁹ cōdolere et cōpati. et ostriuit cum gto et dō qñq; s; raro cū actō i eodē sensu. et misereo res. qd antiq⁹ fuit i vsu: et nō hēbat pteritū. vñ miseret et miseret ipsonalia. Miseret ostriuit cū actō et gto: vt miseret me tui. Sitr et ostriuit miseret: vt me miseret tui: et me miseretū ē tui. Et nō q misereo in eodē sensu: et i eodē mō ostrebat quo misereor s; Du. Et scias q ista qñq; vba ipsonalia ostriunt cū actō et gto. Penitet: et tedet: miseret: pudet: et piget. Ista actis iūgunē cū gtiis. S; qñ ponunt cū ifinitis regrūt tm actm: vt penitet me peccare. tm ista duo miseret et tedet nō hnt pteritū: s; tm supplementō: vt miseret miserebat misertū tu. tedet tedebat te: suz est. et ostriuit cū vtrog; casu s; Prist. trāsitiue: qz exponit sic. Penitet me pcti. i. pnia pcti hz me. Quidaz tm dicūt q ostriuit cū actō ex vi cāe mālīs: et claudūt in se sup positū: vt pudet me tui. i. pudor tui hz me. hoc est de te. Dicūt et q ista qñq; vba ipsonalia nō adiūgunē cū ifinitis nisi ipsonalr. et rō est: qz ille ifinitiu⁹ ponit loco gti: vt penitet me peccare. i. pcti: et iō nō pōt supponere vbo psonali. et hec fuit opinio magistri bñ. vide in peniteo.

Miseresco scis. inchoatiuū de misereo. res.

Misericors. cor cōponit cū miserū vel poti⁹ miserās: et dñ h et h⁹ et h⁹ misicors dis. a cōpatiēdo aliene misie dicit⁹ qñ miserū vel miserās cor habēs sup aliquē afflictū ppatiēdo. vñ misicorditer aduer. et hec mīa. die. qz miserū vel miserās fac cor dolētis aliēa misia. et differt a misatione: qz bñ velle mīa ē: et bñ facere misationis. est enī miseratio mīe actio: qz mīa tm affectus cordis est quo cōpellimur vt miseris subueniam⁹ vel cōpatiamur si succurrere nō valeam⁹: sed miseratio ex ope cōprobat. vide in pius vbi ponit differētia inter misericordiā et pietatē.

Miseroz raris. rat. sū. a miser vel misereor dñ. et ē miserari idē qd misereri. s; misereri tm cordis ē et si subuenire nō possum⁹: s; miserari ex ope pprobat. et ostriuit cū actō: vt misereor te. i. signū et opus mīe tibi exhibeo. vñ hic et hec misabilis et hoc le. dignus misatione qñ mīe vel misie habilis. vñ miserabilr aduer. et hec miserabilitas tatis.

Miserrimus ma. mū. in miser vide.

Missa: a mitto tis. dñ hic missus. si. i. nūci⁹: et h⁹ missa. se. i. nūcia. et hic in ecclia dñ missa: qz pces nras ferat et mittat ad deū. s; missa dñ ppe in tpe sacrificij qñ cathecumini foras mittunt clamāte leuita. Sigs remāserit cathecuminus exeat foras: et ide missa: qz sacris altaris interesse non pnt: qz nōdū regenerati noscunt. Et s; pōt qñ an sacerdos ples missas dicere possit in die. Ad h⁹ dico q nō d; plies i die cōicare: vt saltē qñtū ad vnū diē representē vnitatis dñice passiōis: et vt qñtū ad aliqd reuerētia sacro exhibeat semel tm sumēdo: sacerdos tm ē qñ psona publica: et iō o; q nō solū p se: s; p alyz et celebret: et iō necessitate cogēte posset plies celebrare in die. si aut necessitas nō cogat s; q dñ de se. dist. i. sufficiat sacerdoti semel in die missaz celebrare: qz xps semel passus ē et totū mūdū redemit. Et sex aut casus excipiunt in qbus sacerdos pōt pluries missaz in die celebrare. Unus in die natalis dñi: i quo pōt cātare tres. in alyz vō dieb⁹ pōt cātare duas in sequētib⁹ casib⁹: vnā p defūctis: et aliā de die si necesse fuerit. Itē pp necessitatē pegriz et hospitū pmeatiū et ifirmoz: et forte pp necessitatē nuptiarū vbi tps laberet: ita tm q nunq; celebret vltra duas pp aliquā necessitatē: nec aliq cā adulationis vel cupiditatis: qz tunc peccaret grauiter. vñ vsus. Una dies missaz tm mō postulat vnā. Excipiē defūct⁹ certe cū pegrino. Infirmus cōmeās dñi natalis et hospes. Et mulier nubēs cū tēpus labit illi. Tres vult natalis: nisi binas cetera querunt.

Cōsuetudine et qñ vtrū degradat⁹ possit celebrare missam. Ad h⁹ dñm est s; theologos et veritatē q et degradat⁹: qz ordinē nō amittit ptates psecrādi retinet: s; ins psecrādi sibi auferit: et iō si psecrat peccat mortāl: tm cōsecratū est. Et si dicas sacerdos a ptate epi accepit posse psecrare. qñ ab epō degradat⁹ videt hoc posse amittere. Dico q eps nō dedit ordinē: s; de⁹ p ministeriū epi: et de⁹ posset auferre: s; nō eps: qz nō ē pstitut⁹ minister auferēdi ordinē: sic pferēdi: qz pp efficaciam psecrationis d; eē ordo ppetuus. Et scias q de missa possum⁹ loqui duplr: aut qñtū ad id qd ē essentialē in ea. i. corpus xpi: et sic a quocūq; dicat bona est eq̄lr. qz opus opatū eq̄lr bonū ē et virtuosuz. vel qñtū ad id qd annexū est sacro et qñ scōariū: et sic missa boni sacerdotis ē melior qz missa mali: qz nō solū h; efficaciam ex ope opato: s; ex ope operāte: et iō ceteris parib⁹ meli⁹ ē audire missaz boni sacerdotis qz mali. Itē nō q iterdictū sacerdoti leproso ne celebret publice corā pplō pp horrores. tm in secreto bñ pōt ex deuotiōe celebrare: nisi sit adeo corrupt⁹ q miniliorū sine piculo explei nō possit. leprosus tm ad sacerdotiū pmoueri nō d;. Pōt et qñ an fornicarij et excōicati et heretici sacerdotes possint h⁹ sacz dispēfare: et an dbeat eius dispēfatio a subditis recipi. Ad h⁹ dñt doctores: qz si aligs cū pctō ad sacz eucharistie accedat: magis cedit ei in nocumētū qz in pfectū. Quicūq; aut p ordinatōes ecclesie accedit p iobediētiam peccat. Simoniaci vō et scismatici et excōicati ex statu ecclie a dispēfatiōe hui⁹ sacri sunt suspensi: qz sunt extra vnitatē ecclie: in q sacra cōse runt. Et sitr interdictū est cōcubinary sacerdotib⁹ pp spūalitatē maxime q in hoc sacro requirit. vñ canon dicit di. 33. Nullus audiat missaz sacerdotis que scit indubitanter p cubinā hēre. vñ si aligs ab aliquo pdictorum sacm suscipiat peccat. et sic grāz nō cōsequit: tm differt a fornicarijs et alyz pdictis. qz alyz nō d; hō cōicare in diuinis scienter qñtū qz sint occulti: sed p cubinary sacerdotes nō sunt vitādi nisi sint notoz. Et dñr notoz tribus modis: vel p sniam qz conuicti sunt: vel per pfectionē in iure factā. vel per rei euidentiā. f. quādo est ita manifestū q nulla pōt tergiuersatione celari. Ab alyz autē peccatoribus licet sacramēta recipe. De notozio tm plenius dicā in notozio. Itē vide in cōmunio.

Missalis. a missa deriuat⁹ h et hec missalis et hoc le. ad missā pertinens: et hoc missale lis. pro quodam libro vbi cōtinetur mysterium misse. et producit sa.

Missaticus a misso sas. dñ missaticus ca. cū. penul. cor. q frequenter mittit: et h⁹ missatic⁹. i. nūci⁹: et hec missatica. i. nuncia: et hoc missaticū. i. nūciū qd p missaticuz mandamus. Itē inuenitur hic missaticus tici. q frequenter canit missam: et tunc deriuat⁹ a missa.

Missia. a messis deriuat⁹ hec missia sic. qdā puincia qñ missa sic dicta a messiu; puentu. vñ et eam veteres cereris horreū appellabāt. et inde missius sia. siū. et cor. si.

Missilis. a mitto tis. dñ h et h⁹ missil⁹ et hoc le. ad mittēdū habilis. vñ et qdā iaculū hoc missile dñ. et cor. penl. p. iudētius. Missile de multis que frustra miserat vnum.

Missic⁹cia. ciū. ad mittēdū apt⁹ vel q militiaz exhibet. et

Missito tas. penl. cor. in misso sas. vide. (dñ a mitto tis.

Misso sas. i. frequenter mittere: et est frequ. de mitto tis. missi. missū su. u. uersa in o. a quo missito tas. aliud fre. i. frequenter mittere. vñ Macrobi⁹. Placetas mutuo missitāt. Itē inuenit⁹ misso sas. saui. i. missaz cāere: et tūc deriuat⁹ a missa: a quo missito tas. fre. i. frequenter missaz canere.

Missozium ry. conca modica vbi aliquid liquoris imittit. et dicitur a mitto tis.

Mysta ste. cōis ge. i. secretarius vel mystery actor. et dicit⁹ a mystis greco qd latine dñ mysterium.

Mysteriū a **mystis** vel **mysticē** grece: qđ latine dī secretū. dī h° mysteriū ry. i. secretū diuinūz z figuratiuū: seu oc- cultū. vñ mysticus ca. cū. i. sacer diuin⁹: occult⁹ z figura- tiuus: qz in se secretā z recōditā habeat itelligētiā. s. quū aliud dī: z aliud itelligit. z h° mysteriū ry. i. sacm sacriū: vel absconditū: vñ pfiguratio occulta: vel occultū secretū: qz secretā z recōditā hz disputatiōē z itelligētiā. Et dif- fert a ministeriū: qz ministeriū in tpalib⁹ attēdit. s. my- steriū in spūalib⁹: vt fuit icarnatio Jesu xpi: z sicut ē pse- cratio panis z vini in altari z silia: q secretā i se oīnēt i- telligētiā ppe mysteria dicunt. vñ apls. i. ad Cor. ii. Ec- ce mysteriū vobis dico. Qēs qđē resurgem⁹: s. nō oēs i- mutabimur. Et scias q pducit e. in mysteriū. vñ dicit magī z bñ. E. ante riū. d. corzipi: vt ministeriū: philate- riū: tñ mysteriū pducit. vñ Doza. Pādīm⁹ interdū do- ctis mysteria regū. Sed corripit in lib. sacrificioz. My- steriū ferē pcinuisse cruci: s. hoc ppter necessitatē metri

Mysticus ca. cū. penl. cor. i. mysteriū exponit. (accidit. **Mystis** vel **mysticen** grece: latine dicit secretū.

Mystriū a **mystis** dī hoc **mystriū** stri. i. latens odium.

Miteo tes. tui. esse vel fieri mitē. vñ mitesco scis. inchoati- uū z deriuat a miteo tes. z pdu. mi.

Mitia tie. i. māsuētudo. Itē mitia est plurale neutrū de mi-

Mitifico a **mitis** z **facio** cōponit mi- (tis. vide in mitis. **Mitifico** cas. i. mitē facio. Et mitigo in eodē sensu dī. i. mol- lire: tēperare vel humiliare. z cor. fi.

Mitigo gas. gau. gare. i. mollire: tēpare: humiliare. z videt ē simplex: q aut dī mitigo qđ mitē ago poti⁹ ē etymo. qz ppositio. Et cōponit vt demitigo gas. i. demulcere vl- pcutere. z cor. penl. z pōt deriuari mitigo a mitis.

Mitilena ne. qđā loc⁹ de q° hī i Act. aploz. z s. z pdu. penl. vñ i Auroza. Post tātas clades nos isula que mitilena.

Mitis a **mollis** deriuat hic z hec mitis z hoc te. i. humilis mollis: benign⁹: non durus: z maturus. vñ dicunt poma mitia matura z mollia. Et ppat mitis tior. simus. vñ mi- titer: s. nō ē i vsu. miti⁹. sime. aduer. z hec mitia tie. i. mā- suētudo: qđ in expōne Daimonis sup eplās Pauli repe- rit. Mitis cōponit vt imitit. i. non mitis: z pducit mi. z scribit tñ p vñū t. s. mittis verbū p geminū t. Quid. de arte. S. caret isidys hoīuz qz mitis byrūdo. Et scias qz mititas z māsuētudo vel mitis z māsuētus idēz vident esse in eēntia: z differūt in efficacia: qz mititas attēdit in affectu. Mitis enī vt dicit glo. sup illud Matth. 5. capi. Bri mites qm ipsi possidebūt terrā. Mitis ingt ē quez mētis aspitas seu amaritudo nō afficit: s. simplicitas ad oēs inuriā sustinēdā patiēter instruit. Mitis ē que nī rā- cor nec ira afficit: s. oīa eqnimitē sustinet. mansuetudo vero attendit in effectū. vñ dicit Cassiodorus sup psalte- rium. Mansueti: quasi manu assueti. i. tolerātes iniuri- as: nō malū pro malo reddētes. Et attēde qz p hoc qz di- cit possidebūt: notat securitas. p hoc aut qđ subdit terrā innuī eternitas. qz Eccl. i. Terra autē in eternū stat.

Mitos grece: fabula dicit latine fm Papi.

Mitra tre. fe. ge. i. pilleū frigiū caput pcingēs: qle ē ornamē- tū capitis duotarū: s. pilleū viroz ē: mitra feminaz. mi- tra ēt ē epoz: z mitra funis ē quo medio nauis vincit.

Mitridates rex ponti dicit fuisse: z corripit penul. vñ in au- roza dī. Antonius marcus z mitridas aurem.

Mitto tis. misi. missus. mittere. i. intromittere. z mittere. i. mādare: sed mittimus res aīatas: mandamus inaīatas: sed hec ppetas sepe cōfundit. Mitto cōponit vt admit- to tis. i. peccare: accipere: assumere: exlassare: z cū quada- z velocitate z agilitate equū vertere vl ducere. z pōit ex- ad z mitto. Itē mitto cōponit cū a. z dī amitto tis. si. sus. i. pdere. Itē cū con. z dī cōmitto tis. Itē cū circū: z dicit circūmitto tis. Itē cū de. z dī demitto tis. i. deorsus mit-

tere vel iclinare. Itē cū di. z dī dimitto tis. Itē cū e. z dī emitto tis. i. valde vel extra mittere. Itē cū in z itro. z di- cit imitto tis. z itromitto tis. in eodē sensu. z itromittere vulgariter. i. itra mittere: qđ in rē se mittere. Itē cū iter. z dī itermitto tis. i. iter aliq: vel interpolatim: vel interim dimittere vel relinqre. Itē cōponit cū manus. z dī ma- numitto tis. i. manu emittere vel liberare. Itēz cū p. z dī pmitto tis. Itē cū pre. z dī premitto tis. i. ante mitto. Itē cū pter. z dī ptermitto tis. i. deserere vl derelinqre. Itē cū p. z dī pmitto tis. i. cedere vl psetire. Itē cū ob. z dī obmitto tis. subtracta b. i. ptermittere. Itēz cū re. z dī remitto tis. Itē cū sub. z dī submitto tis. i. suppono. Itē cū trās. z dī transmitto tis. i. vltra mittere. Mitto z ei⁹ cōposita faciūt pteritū in si. z supi. in sū. z oīa sūt acti- ua pter cōmitto z admitto p peccare vel exlassare: z pre- ter dimitto z remitto p parcere que sūt neu. z oīa gemi- nant t. z in pterito scribunt p vñū s. sed i supino p duo s. vt misi missus. A mitto dī misso sas. frequē. a quo missi- to tas. aliud frequē. i. frequēter mittere. Inuenit ēt mit- tito tas. i. frequēter mittere. ¶ Nō h q mitto z destino z vba q ad missionē ptiēt recipiētia post se actm si ille actūs designat rem rōnalem: recipiunt aliū accusatiuū mediāte pōne ad: vt mitto nunciū meū ad te. Si vero actūs ille q a vbo regit notat aliā rē q rōnalē: tūc vñ nī regit aliū actm s. dīn: vt mitto tibi centū solidos: vt dī xi in tertia pte vbi egi de regimine in ca. de actō.

Mitus: a **mitis** dī h mit⁹ miti. i. fabula iocosa z relatu dul-

Mixtus ta. tum. in misceo sces. est. (cis.

M ante N

Mna mne pond⁹ est. Et ē nomē grecū: z qñqz ponit p obu- lo. Inuenit ēt iperatiuū d no. nas. sed tūc scribit sine m. vñ vsus. Si vis mnā vir. na. dabit tibi nantis in ir mna. Et vt dicit mna duas libras z semis appendit.

M ante O

Moab z **Amon** filij Loth: a quibus moabite z amonite di- cti sunt. z acuitur in fine moab.

Moderat⁹: a **moderor** raris. dī moderat⁹ ta. tū. nomē. i. tpa- tus. z ppat moderat⁹ tior. sim⁹. vñ moderate tius. sime. aduer. z ē moderat⁹ q nec pls nec min⁹ fac qz debeat. Et pponit vt imoderat⁹ ta. tū. q pls vl min⁹ fac. z sīr ppat.

Modern⁹: a **mod⁹** dī modern⁹ na. nū. i. isti⁹ tps: z ppat mo- dern⁹ nior. sim⁹. vñ moderne nī⁹. sime. aduer. z hec mo-

Moderor. a **mod⁹** dī moderor raris. rat⁹. (dernitas tatis. sus. rari. i. regere vel gubernare. z in eodē sensu cōstruēt cū dō z actō. vñ hic moderator tozis. z hec moderatio- nis. z h z h moderabilis z h le. vñ moderabilr aduer. z h: moderamē minis. z h: moderamētū mēti: z modera- tim aduer. z moderāter aduer. z cor. de. moderor.

Modestus. a **mod⁹** dī modest⁹ sta. stū. i. tpatus z discretus nec plus quicqz nec minus agēs: nec ēt irascens: z cōpa- ratur modestus stior. sim⁹. vñ de modeste stius. sime. ad- uerbiū z hec modestia stie. modestia est in facto. sed mo- dus in dicto vel concupiscentia.

Modic⁹: a **mod⁹** deriuat modic⁹ ca. cū. i. rōnalis mēsurat⁹ vel moderat⁹: z modic⁹. i. paru⁹: s. iproprie z abusive dī vñ modice aduer. z hec modicitas tatis. z modico cas. i. tpare vel modificare. q aut dī modicus qđ modū ca- piēs vel qđ modi custos etymo. ē. Et pōit vt imodic⁹ ca. cū. i. intpatus vel imēsurat⁹ z corripit pdicta di.

Modifico: a **modus** z **facio** componit modifico cas. cauī. care. i. temperare vel alicuius modi facere. vñ de modi- ficus ca. cum. z cor. fi.

Modiolus li. dimi. paru⁹ modius s. Dug. Dicit ēt modio- lus pe. cor. illud grossū lignū in rota p qđ caput axis im- mittit in quo radij in circuitu infixi sunt: z dī tunc mo- diolus a mō: qz in modū modij capax est z concauus.

Modius a modus dicitur hic modius dicitur quod sit in suo modo perfectus: et est mensura librarum quadraginta quatuor et sextarioz vigintiduo: cuius numeri causa ide tracta est: quod in principio deus vigintiduo opa fecit. Nam prima die septem opa fecit. scilicet. mares in formam: angelos: lucem: superiores celos: terram: aquam et aerem. Secunda die firmamentum solis. Tertia die quatuor. scilicet. maria: femina: satyres: et plataria. Quarta die solis: luna et stellae. Quinta die tria. scilicet. pisces: et reptilia aquarum: et volatilia. Sexta autem die quatuor. scilicet. bestias: pecudes: reptilia terre: et hominem. et facta sunt omnia vigintiduo generum in sex diebus: et vigintidue generationes sunt ab Adam usque ad Jacob: ex cuius semine nata est omnis gens israel: et vigintiduo libri veteris testam. usque ad Hester: et vigintiduo sunt scripturae elementa: quibus constat diuine legis doctrina. His igitur exemplis modi vigintiduo: sextarioz a Moyse et sacre legis doctrinam effectus est: et quibus diuersae gentes huic mensurae pondus vel adiaciat ignoranter vel detrahant: tamen apud hebreos constitutione diuina tali ratione seruatur. Item modius est cui arbor nauis insistit ob similitudinem mensuralis vasis sic dicitur.

Modo aduerbium: in modum vide.

Modulo a modulus quod est cantus dicitur modulo laris. tus. sus. laris. i. cantare vel dulciter melodias facere. Inuenitur etiam modulo las. in eodem sensu. unde hunc modulamen minis. cantatio dulcis et mellica. et modulans tis. omnis generum. unde modulater aduer. et hec modulancia tie.

Modulus a modus deriuatur hic modulus li. dimini. paruus modus. unde hic modulus li. i. tropus vel catus quod pincit in principio misse vel matutini vel vespertini. et cor. du.

Modus di. terminus: finis: mensura: maneries: conditio: vel temperamentum. Et ponitur dicitur et ablutus istius nominis. scilicet. modo aduerbium: primum: vel aliquid: vel paulo ante: vel terminum. Et ponitur ut amodo. i. deinceps: terminum: solummodo: et postmodum. i. postea: et admodum. i. valde. Item iste terminus modi componitur ut istiusmodi: illiusmodi: aliusmodi: huiusmodi: no mina ideclina. et omnis generum. De hoc plenus dixi in 3a parte i ca. de figura et posita nominis. Modus et est accidens vbi: et hic sunt quatuor modi. scilicet. indicatiuus: imperatiuus: optatiuus: subiunctiuus: et infinitiuus. Quot autem tempora hic glibet modus dixi superius in tertia parte in tractatu vbi vbi egi de modis verborum. Utrum autem: quod nullomodo: vllomodo: quodammodo: sint vna pars vel due supra determinari in secunda parte vbi egi de accedtu aduerby: in ca. de compositis a modo.

Moy grece: latine dicitur aqua: et acuius in fine.

Moy saicus ca. cu. res moysi: vel ad moysen pertinens. pe. cor. et dicitur a moyse: et taceat in pronuntiatione: l3 scribatur.

Moy ses. a moyse quod est aqua dicitur hic moyse si. i. aquicus: quod in aqua fuit iuuetus: et ex aqua sumptus. unde moyse interpretatur sumptus ex aqua. i. uenit enim eum ad ripam fluuij expositum filia pharaonis. quem colligens adoptauit sibi et vocauit eum moyse: quod de aqua sumpsisset eum. Et videtur quibusdam quod sit nomen compositum a moyse et iesus quod est saluator: quod saluat fuit ex aqua: et cor. pe. unde in Aurora dicitur. Quod petis o moyse viuenti non datur vlli. Sed de syllaba vltima potest dubitari an acuat. Dicitur quod non dicitur acui quum sit declinabile: sicut nec vlyxes vlyxis. Alij dicunt quod dicitur in fine acui: et hoc versus maxime lombardorum approbat. Et scias quod sepe inuenitur achilli p achillis: et moyse p moysis in gto p apocopam.

Mola a molo lis. dicitur hec mola le. vbi ferrum molitur et acuius: et mola le. puls ex farina aqua et sale: qua olim victime iter cornua pfundebant: et si patietes erant bone erant. et si recalcitrabant male erant et reuiciebant. unde Iesus christus fuit bona victima: quod non recalcitrauit: sed quasi ouis non sapiens os suum dicitur ad occisionem: et inde ponitur imolo las. i. sacrifico. Item a molo lis. hec mola le. vbi frumentum teritur. vel dicitur mola quasi mala a molo. i. a rotunditate sui. Mola asinaria dicitur: quod cum ea molitur asinum: quod in quibusdam molendinis asinus

voluit rotam cum mola. vel mola asinaria dicitur gratis et ponderosa farcia: quod onerat asinum. et cor. mo. vide in moles. Molaris a mola deriuatur hic et hec molaris et hoc re. ad molarum pertinens. et hic molaris lapis mole: vel unde fiunt mole vel magnus ad modum mole: et hic molaris dens maxillaris: quod cibum illis dentibus quasi mola molimus

Molendinum a molo lis. dicitur hoc molendinum ni. unde hic molendinarius ry. hec molendinaria rie.

Moles lis. fe. ge. i. difficultas magnitudo: vel magnus pondus: et pdu. prima. sed molo molis: et mola. le. cor. mo. unde versus. Que frumenta molitur mola sit: moles tibi pondus. Non leuitate mole: sed aqua currit rota mole.

Molestus a moles dicitur molestus ta. tu. i. eger: tristis: vel turbatus: quasi a mole turbationis sic dicitur. et molestus etiam dicitur molestia inferens: vel ingratas: et parat molestus stior. simus. unde molestus tius. sime. aduer. et hic molestia stie. et hic molestiosus sa. sus. i. molestia inferens. unde molestus tas. tau. ta. re. i. molestum vel molestiam facere: vel ingnare: et est actiuum.

Molimen a molioz liris. dicitur hoc molimen nis. i. conamen. potest et habere significaciones de molioz: et pdu. li.

Molimetur a molioz liris. dicitur hoc molimetur ti. i. conamen.

Molioz a moles deriuatur molioz liris. litus. sum. liris. i. cum difficultate conari: et dicitur proprie de magnis rebus: vel moliri. i. machinari parare fabricare excogitare disponere vel cum difficultate vel ingeniose aliquid facere. Molioz componitur cum a. et dicitur amolioz ris. i. remouere vel auertere. Item componitur ut demolioz ris. emolioz ris. i. valde vel extra moliri. et est depo. molioz: et pdu. primam: scribitur tamen per vnum l. Lucanus in. 5. Deum quantum fortuna humeris iam pondere fessis Amolitur onus etc.

Molitor a molioz ris. dicitur hic molitor tozis. artifex vel fabricator. et pdu. li. Qui. i. io. meta. Primeque ratis molitor Job.

Molleo a mollis dicitur molleo les. lui. lere. i. ee vel fieri molle. Et ponitur ut emolleo les. et hic mollesco scis. ichoa. et emollesco scis. ichoa. Remolleo les. i. itez molere: et inde remollesco scis. et scribuntur per geminum l.

Mollestra stre. pellis ouina: a mollis lis. dicitur quod sit mollis.

Mollicia cie. in mollicies vide. (in eodem sensu.)

Mollicies a mollis dicitur hec mollicia cie. et hic mollicies cie.

Molliculus: a mollis dicitur molliculus la. lu. aliquid molle.

Mollifico a mollis et facio ponitur mollifico cas. (et cor. pe. caui. i. molle facio. et est verbum actiuum: et cor. mi.)

Mollis liui. litu. lire. i. temperare mitigare blandire enervare vel molle reddere. Job. 33. Deus molliuit cor. meum. unde mollito tas. frequens. penul. pdu. Mollis componitur ut comollis lis. i. sit molle. Demollis lis. i. valde vel deorsum molle vel iduere. Emollis lis. i. valde vel extra molle. Permollis lis. i. perfecte molle. Premollis lis. i. pre alius vel ante molle. Remollis lis. i. itez molle. Submollis lis. i. subtus vel parum molle. Et est actiuum mollis cum oibus suis compositis et quarte coniugationis.

Mollis a mollis lis. deriuatur hic et hec mollis et hoc le. quod virgo sexus enervati corporis dedecoret. et quasi mulier emollia: et parat. unde molle lius. sime. aduer. Mollis componitur ut pmollis. qmollis. pmollis. Et inuenitur mollis nomen et verbum: et vtrique prima pdu. positione. unde quidam Tu verbis mollis me blandis femina mollis.

Molo lis. lui. lere. caret super. aut facit multum vel molitum penul. cor. Et est molere acuire et proprie ferrum: et molere. i. terere sicut triticum vel aliam annonam. Et molere. i. subagitare vel coire. unde in li. Jud. Sansone clausum in carcere molere fecerunt. vbi dicit magister in historiis. Molere fecerunt quasi ope seruili eum affligentes. Hebrei tamen tradunt quod philistei fecerunt eum dormire cum mulieribus robustis ut ex eo plebs robusta susciperent: et est tracta hec significatio a predicta. Qui enim coit quasi molere et terere videtur. Molo

cōponit: vt cōmolo lis. i. sil. molere. Demolo lis. i. male molere. Emolo lis. i. extra vel valde molere. imolo lis. i. valde vel ir. molere. pmolo lis. i. pfecte molere: vel subagitare. remolo lis. i. iterū molere. Molo et ei. cōposita faciūt pteritū in lui. et carēt supi. et fm q. p. tinēt ad actuz molarū neu. sūt. s. s. q. accipiunt trāsitiue p terere vel subagitare actiua sunt: ita dic. Du. et cor. mo. vii. Doza. in sermo. permolere vxores nolim ladarfer inquit. Sed moles p. mā. pdu. vii. qdā. Que frumēta molit mola: moles sit tibi pōdus. Dic nō q. molo lis. nō h. supi. i. frequēti vsu ad d. riam hui. nois multū. possum. tñ dicere molitū. sic volo qd deberet facere vultū: sic p. p. nomen pncipiale vult: qd s. p. n. nascit ab eo: et tñ ē i. i. vsu vo Moloth qdā idolū fuit. (litū apud theologos.

Molosus a molo lis. d. h. molosus si. i. magn. canis: q. si ad molādū apt. seu parat. vel Molosus fuit fili. Pirrhi. vii. dicta ē h. molosia qdā terra. s. epirus vel ps. epi. vii. molosus sa. suz. et molosi. sia. siū. et h. molosus. si. qdā pes p. stas ex trib. lōgis: dicit. a saltatiōe molosoz. quā exer. cierūt armati. et h. molosus pro cane: q. optimi et magni abūdāt canes. et hinc molosicus ca. cū. i. mordax. vel rapax. hic et videt dicit h. molosus qdā lapis viridis et grā Molucru. cri. d. illud cū quo mola vertit: (dis. et pdu. lo. et molucru. i. tumor ventris: et d. mola. le.

Momen a moueo ues. d. h. momē. minis. i. momētū: tā p. mo tu q. spacio t. pis. et cor. penul. genitiui.

Momētū a moueo ues. d. h. momētū ti. q. si mouimētū: q. cito et in transitu moueat tā breue spaciū t. pis. vii. et sepe ponit. p. mutatiōe vel momēto. Momētū ē d. stilus i. quo momēta colligunt: q. cito ad modū momēti iclina tur. Itē momētū statere. Isa. 40. d. stilus vel lingua in. trāsuerfali ligno posita p. quā dinoscit vtrū lāces i. truti. na cōst. pōderēt. Et scias q. hora ē vigesima q. rta ps. diei nālis. p. ctū ē q. rta ps. hore. Momētū ē decima ps. p. ctū: vel q. dragesima pars hore. Ex h. p. q. momētū cito mouet. A momētū deriuat momētane. nea. neu. et mo. mētari. ria. riū. i. trāsitori: cito trāsitēs: parū durans.

Monachus a monos qd ē singularitas d. h. monach. chi. q. singularis sit et solitari: q. monachi a singularib. acti bus et vita segregati q. si soli morant. Si g. solitari. iter. p. taf. vocabulū monachi qd fac. i. turba q. solus ē: d. at d. monach. q. si vni. aie. custos etymo. ē. Et sunt plura g. na monachoz. s. cenobite: quos i. cōi. viuētes possum. appel. lare anachoretas: ydē et heremite. Et a monach. d. h. bec monacha che. et fac. d. rūs et abltūs p. lalis monachab. et h. et h. monachalis et h. le. et monasticus ca. cū. et cor. mo.

Monalis. in monas exponit. (p. dicta. Uide i. eps.

Monar. i. stultus.

Monarcha monos pponit cū archos qd ē pnceps. et d. h. hic monarcha che. i. pnceps vni. ciuitatis vel singularis p. n. cept. s. q. singularē possidet pncipatū: sic Alexāder apud grecos: et Juli. ap. d. romanos. vii. h. monarchia chie. i. sin. gularis pncipat. vel ptās. et acuit. penl. in monarchia.

Monarsculus moneo pponit cū ardeo v. l. ardoze: et d. h. hic monarsculus li. i. stultus vel iracūdus: q. cito mouet ad irā. vii. Plau. Quid tu monarscule psumis: et. et cor. pe.

Monas a monos qd ē vni. d. h. bec monas nadis. i. singula. ritas vel pncipiū. s. numeri q. d. vnus vel vnitas. i. singula. ritas. et monialr. aduer. i. vnialr: singulariter. Et scias q. monas cor. p. mā. in Anticlaudioano vbi d. Et monas nu. meri de se parit vnica turbas: sed vsus ille pducit. Mo. nade subtracta dicit apocopa facta. hoc aut. iō. cōtingit: q. nō bene scit a latinis nā vocabuli greci. sed scimus q. deriuata a monade breuiat. mo. vt monachatus.

Monasteriū monos cōponit cū sterion qd ē statio: et d. h. hoc monasteriū ry. quasi singularis et solitaria statio: q. ibi

habitātes a secularibus segregati actibus et vita q. si soli morant. vnde monasteriū li. dimi. et h. et bec monaste. rialis et hoc le. Monedula a moneta d. h. bec monedula (rialis et hoc le. le. quasi monetula: q. cū aurū vel aliquā monetā inue. nit aufert et occultat: et cor. penul.

Moneo nes. nui. et componit vt admoneo nes. net. monet q. p. cipit: admonet q. qd acciderat memorie reducit. Itē monem. futura admonem. p. n. tia. Itē pponit: vt cōmo. neo nes. i. sil. monere. Monem. minores: cōmonemus pares: rogamus maiores. Itē cōponit: vt pmoneo nes. pmoneo nes. remoneo nes. submoneo nes. i. latēter vel parū vel post monere. Moneo actiū est cū oibus suis cōpositis: et cor. h. ac. syllabā mo. Quid. de arte. Disce bo. nas artes moneo romana iuuentus.

Moneta a moneo dicit h. moneta te. q. monet ne q. frans in metallo vel pōdere sit. vnde hic monetarius ry. et mo. netarius ria. riū. et hoc monetariū ry. locus monete: qui etiā hoc monetuz dicitur. Item moneta dicta est Juno q. monuit romanos p. anserē. Unde Lucan. Numina castrensis miscebis flāma monete.

Monialis a monas d. h. bec monialis lis. pdu. penul. i. mo. nacha. vii. h. et bec monialis et hoc le. Et pponit: vt sancti

Monibilis. a moneo nes. d. h. hic et bec monibilis (monial. et hoc le. qd cito monetur: et corripit bi.

Monile. a munio nis. d. h. monile lis. qdā ornamētū pe. ctoris mulieris: q. muiat pect. m. liez. ne leccatores ma. nū possint mittere i. sinū ei: v. l. d. mōlle a mōeo: q. mo. neat castitatē. monet. n. vidētes illā eē marito copulatā et āpli. nō debere ab alio tāgi. oliz. n. nō solebāt monilia nisi maritate dferre. Uel d. h. monile a munere: q. p. mu. nere solebat dari. h. et spētū d. r. q. stat. ex amphozufis gbusdā aureis et varijs gēmis in modū tracture spētis. Plerūq. et p. mōile oia ornamēta muliez signāt: q. cūq. illis p. muere dan. et pdu. ni. monile. vide vsus i. torq. s.

Monimē minis. cor. pe. tā. nti. q. s. gi. Uñ Grecif. Momētū dicas t. ps. monimē monimētū. Uide in monumentū.

Monimētū. a mōeo nes. d. h. hoc monimē nis. et h. monimē. tū ti. p. qd ad aliqd monemur: et nobis aliqd reducit ad memoriā. vii. historie d. h. monimēta: q. p. terita nos mo. nēt et ad memoriāz reducūt: et ēt indicia amoris. s. q. nob. relinquunt in signū amoris et memoriā monimēta d. h. et d. h. hoc monimētū q. si monēs mētē. et est etymo.

Monitoriū. a moneo nes. d. h. hoc monitoriū ry. loc. monē. di: sicut scola vbi discipulos docemus et monem. Inue. nitur etiam monitorium pro monimen.

Monocētaur. a monos qd est vni: et cētaurus d. h. hic mo. nocentaurus ri. monstrum caput habens ouis.

Monoceros. monos qd ē vni. pponit cuz ceros qd ē cornu et d. h. monoceros rōtis. i. vnico. nis: q. vni. cornu i. me. dia frōte h. et est idē aial. qd rinoceros. Pōt. et d. clinari latine monocer. ri. rinocer. ri. pe. cor. vide i. rinoceros.

Monocolos cōponit a monos et colon. vide etiāz in colon.

Monocosm. mi. gen. vehiculi qd ab vno iumēto trahit. et h. monocosmū. i. carr. vni. tñ pōtās. Et pōit. a monos

Monocul. ocul. pōit. cū monos qd ē vni: et (et cosmus. d. h. monoculus. i. vni. h. is oculum tñ. et cor. penul.

Monogam. mi. penul. cor. dictū: q. tñ vni. vxori nupserit. Et pponit a gamos qd ē nuptie: et monos qd est vni.

Monopolis. a monos qd est vni: et polis ciuitas pponit h. monopolis h. lis. ciuitas h. is sub se ciuitatē vni: vel q. vnica et singularis ciuitas. s. q. reliquis in aliq. regiōe me. lior sit et liberior. et cor. penul.

Monopolium ly. est statio vbi vna res vendit: et dicit a mo. nos qd est vnum. et pole qd est vendere.

Monoptotus. ptotus qd est casus componitur cuz monos. et d. h. monoptotus ta. tū. i. vni. casuz habēs. et cor. penl.

Monos grece latine dicitur unum vel singularis. et acuit in fine.
 Monosticon a monos quod est unum: et sticon versus ponitur hoc monosticon vel monostichum: opus unum versus: et acuit in fine.

Monostrophus. in strophos vide.

Mons a moueo dicitur hic mons tis. altus terre tumor. et diuiditur in tria. scilicet radice: latitudo et iugum: quod est summitas montis. Ideo et collis. et dicitur a moueo: quia terra quasi in altum moueatur. Vel per dicitur dicitur mons a moueo: quia minime mouetur de loco ad locum. Vel dicitur a munio: quia munit nos. vel ab emineo: quia emineat. Nam sicut Isidorus. montes sunt tumores terrarum altissimi dicti: quia sunt eminentes. Quod autem dicitur mons quasi moles opposita nascetur soli etymo. est. et est mons species primitiue et deriuatiue. primitiue quasi ad motum. deriuatiue quasi ad moueo ues. Et ut dicit frater Albertus ex monte quod vocatur caucasus oriuntur flumina magna aquarum multarum. hoc autem mons maior est omnibus montibus orientibus ad aglonem tendentibus. de hoc dictum est in caucasus. Item scias quod sunt quedam montes quod dicuntur summi alti: in quibus non grauat ros vel pluuia: nec vetus sentit. De hoc montibus legitur in chronicis: quod pharaones ascendentes in eos cum philosophis secum tamen portauerunt aquam in uasis et spogias: ut spogias in aquam missis et ori applicatis attraherent sibi superius et crassiorer aerem ad refrigerium pectoris ut ibi aliquantuulum subsistere possent. Ad hoc facit quod Papius dicit. Olympus inquit mons macedonie tate altitudinis est ut in eius cacumine nec vetus sentiat: nec nubes se colligant: quia excedit istum aerem humidum in quo aues celi volitant: quod ab eis perditur est quod solebant nescio quorum sacrificiorum causa memoratum ascendere montem: et alique notas in puluere scribebant quod ab alio anno integras iueniebant: quod fieri non posset si locum ille ventis aut pluuie pateret. deinde tanta est tenuitas illius aeris ut non suspirare duraret. Illud. n. ire non poterant nisi spogias humectatas naribus applicaret. unde crassiorer et consuetum spiritum duceret. Diuina indicauerunt et nullam aue in illo loco se aliquando uidisse. Uide et in nubes. Item non quod mons quedam dicitur oliueti per copiam oliuarum. unde Actus. i. ca. Tunc reuersi sunt hierosolyma a monte quod dicitur oliueti quod est iuxta hierosolimam: sabbati huius iter: et per unum miliare distat a hierosolimam: ut dicit magister in historiis. Uetus editio habet a monte trium luminum: sic autem dicitur est mons oliueti: quia de nocte ex parte occidentis illuminabatur igne teplo quod erat iugis in altari. mane in parte orientali primos recipiebat radios solis antequam illustraret ciuitatem. habebat et copiam olei: quod est et fomentum luminis. In glo. autem sic dicitur. Mons oliueti ab antiquis mons trium luminum vocabatur: lucerne. scilicet de templo resplendetis: ac solis ex altera parte orientis: et olei in ipso monte naturalis lucis: quod tria conueniunt perfectioni per diuini uerbi lucem de ecclesia fulgentem: propter solis iustitie fulgorem et propter pure conscientie nitorem. Uide in prima.

Mostro stras. strauis. strare. id est ostendere. unde hoc monstrator toris. et monstrabilis le. et hoc monstrum stri. quia monstrat aliquid futurum: sicut prope monstrum quod statim monstrat: quod appareat. unde monstruosus scilicet. et monstruosus scilicet. omnia eodem sensu. et hoc duo comparantur. unde hoc monstruositas tatis. et hoc monstruositas tatis. Mostro ponitur: ut demostro stras. primo mostro stras. et est actiuum cum suis propositis. Item dicitur non quod Augustinus in 16. li. de ciui. dei loquens de monstruosis seu monstris sic dicit. Perhibet quibusdam platas uersas esse post crura: quibusdam ueriusque sexus esse natus: dextram matrem uirilem: et sinistram muliebre: uicissimque iter se coeundo: et gignere et parere. alius ora non esse: eosque per nares tamen modo halitum sumere. uide in hermafroditus. Item ferunt esse gete ubi singula crura in pedibus habent nec poplite flectunt: et sunt mirabilis celeritatis. Ante anos aliquot nostra certa me moria in oriente natus est duplex homo superiozibus membris: inferioribus simplex. nam duo sibi erant capita et duo pectora: quatuor manus: ueter autem unus: et pedes duo sicut uni homini: et tamen uixit ut multos ad eum uidentem fama traheret. Item sicut potest quod an predicta hominum genera monstrum

osa traxerit originem ab Adama. Ad hoc respondet Augustinus. Quia genera hominum que dicuntur esse credere esse non est necesse. uerum quodque uisibilis am nascitur homo. id est animal rationale mortale qualibet nostris iustitiam sensibus gerat formam corporis seu colorem: seu motum: seu sonum: seu quilibet uisibilis: quilibet parte: quilibet qualitate natus ex illo uno protoplasto originem ducit nullis fidelium dubitauerit. appetit tamen quod in plerisque non obtinuerit: et quod sit ipsa raritate mirabile.

Monstrum. in mostro stras est. Uide etiam in portentum.

Motanus a mos dicitur motanum. nam. unde quedam. pro uanis uerbis motanis utimur herbis. item a mos dicitur motana. nox. tamen in pluri numero. id est motes: et prope motes magni. unde in Luca. Abijt in motana cum festinatione. et motani dicti sunt quedam heretici: quia tempore persecutionis in motibus latuerunt quod occasione se a catholice ecclesie corpore diuiserunt. hinc motanus dicitur est quedam uir prope noie. et per du. penul. motana.

Moticulus a mos dicitur moticulus li. dimini. paruus mos. unde moticulosus scilicet. unde hec moticulositas tatis.

Motuus a mos dicitur motuus tua. tuum. et hinc motuosus scilicet. sum. in eodem sensu. id est plenus montibus. et motuosus comparatur. unde hec motuositas tatis.

Monumentum: a moneo nes. dicitur hoc monumentum ti. id est sepulchrum mortuorum: quia presentium mentes moneat. ad hoc debere transire: uel quia moneat mentes ad defuncti memoriam: uel et ad sui contemptum. unde dicitur monumentum quasi mones mentes. scilicet. transentium ut cogitet de morte aut ad memoriam defuncti et contemptum sui: uel monumentum dicitur eo quod moneat. id est. admoneat mentem ad uenerationem sancti ibi sepulti: quia sicut Remigius dicit nos consideramus sanctorum monumenta quod sua corpora prope tradiderunt monemur uenerationem illis impendere.

Mora. a moroz raris. dicitur hoc mora re. mora autem est que impedit tarditas que impedit. Item mora in re. tarditas in homine. unde hoc morala le. dimini. et morosus scilicet. unde tardus. Et comparatur. unde morose si. sime. aduer. et hoc morositas tatis. et cor. prima mora cum suis propositis. et a mora dicitur morat. ta. tum. et cor. prima. sicut quod deriuat a mos. et per du. prima. Inuenit et hoc moroz. ri. per quedam arbore. et hoc morum. pluraliter hoc mora pro fructu. et per du. tunc mo. unde uisus. Sunt matura mora pira plura coctana mora

Moracia. a mora dicitur hoc moracia cie. id est nux dura diu seruata.

Moral. a mos hoc et hoc moral. et hoc le. quod pertinet ad mores: uel quod habet mores: uel quod tractat de moribus. unde hoc morale lis. per quedam libro quod tractat de moribus. et hoc moralia lium. pro eodem librorum hoc moralitas tatis. et per du. ra. Item scias quod morale uerbum sine imitatione dicitur uerbum designat. mora rei sui primitiuum: ut patet sol. id est. more prois gero. De hoc supra dixi in 3. parte. id est. ca. d. ipse

Morat. a mos dicitur morat. ta. tum. id est moribus instructus. unde uerborum. et informatus: et bonos huius mores. Item morat. id est. sequens mores. Item morat. id est. secundum mores descriptus. id est. secundum propterates. et per du. prima. Unde Mora. in poetria. Interdum spaciofa iocis. morataque recte. Item morat. ta. tum. potest deriuari a mora. Est etiam participium de moroz raris. et tunc cor. prima. unde uisus. Nos me moratum: mora facit esse moratum.

Morb. bi. id est. infirmitas. et dicitur a morte: quia inferat mortem. unde morbidus. dum. id est. infirmus uel infans: et morbosus scilicet. unde plenius morbo et assuetus: uel quia sua corruptio morbum inferat. unde porci et capre et hominibus animalia dicitur morbosus. quia corruptio aeris morbum inferunt. Et utrumque comparatur. unde hec morbolitas tatis. et est mascul. ge. prope lesionem: imitatur. n. nam maris: est. n. quasi mas in

Mordax. a mordeo des. deriuat mordax cis. (agendo. ge. ois. Et comparatur. cioz. cissum. unde mordaciter ci. sime. aduer. et hec mordacitas tatis. Et componitur: ut primordax cis. id est. ualde mordax. et per du. penul. genitiui. Et a mordax dicitur mordaculus la. luz. aliquantulum mordax.

Mordeo des. momordi suz. Et componitur ut comordeo comordi: demordeo di. emordeo di. imordeo: primordeo: remordeo: primordeo. Et est mordeo actiuum cum omnibus suis compositis. et eius composita omnia amittunt geminationem simpliciter

In preterito: et faciunt preterituz in di. et supinū in sum.
Morditus aduerbiū. i. mordēter vel mordiliter: vel mordaciter. et cor. di. et dī a mordeo des. vel a morsus.
Mori infinitiuus de morioz riris. et cor. p̄mā. vñ cōmori pe nūl. cor. sed mori dīus de mos moris pdu. vñ vsus. Est i amore mori veneris se subdere mori.
Morbūdu a morioz dī moribūdu da. dū. i. silis mortuo: vñ mori icipiēs. h̄. n. noia i būdu d̄sinētia signāt silitudinē vñ aptitudinē. vñ vsus. Osus plena notat būdu siliger ra. rū. i. morigeror ē. et cor. pe. (milat: bilis aptat. Morigeror a mos et gero ris. p̄ponit morigeror raris. rat. sum. i. mozes bonos gerere. et morigerari. i. morē gerere: obedire: subycere: facere volūtate alicuius. ille enī gerit morē alicui⁹ q̄ facit volūtate eius. Est ḡ gerere morē alicuius volūtate facere. et inde moriger ra. rū. i. obediens.
Morio onis. dī a morte. Vñ dicit Papi. Morioz a mens: morio a morte vocat⁹ ē eo q̄ n̄ vigeat itellectu. Morio vulgo dicunt fatui nō multū a pecozib⁹ distātes. et pdu. mo. Vñ qdā. Nō ē yngēdu furiosus morio paruus.
Morioz reris. vñ riris. rif. s̄. tertiā et q̄rtā iugationē iuenit fere vbiq̄: et caret supi. deberet tñ facere mortuū tuu. qd̄ exigit mortu⁹. vel moritū. tu. qd̄ exigit moritur⁹ ra. ruz. neutru tñ ē in vsu. et dī morioz a mors: ita vult Du. P̄rif. aut in. io. li. vbi agit de v̄bis desinētib⁹ in rior. sic dīc. Deponētia in rior. desinētia: vt ozioz: morioz: tā fm tertiā q̄ s̄ q̄rtā iugationē declinauerūt auctozes. ozioz riris. et oziris. morioz riris. vñ riris. eoz supi. et ortū et moritū: q̄ v̄tis ozitur⁹ et nō ortur⁹ iueniat p̄cipiū futuri: s̄ p̄teriti ortus nō ortit⁹ dicit. A morioz quoq̄ notādū q̄ cū moritur⁹ s̄ analogiā facit p̄cipiū futuri: mortu⁹ facit p̄terituz geminata u. qd̄ i nullo alio p̄cipio iuenies p̄ mort⁹ vel morit⁹: qd̄ p̄portio magis exigebat. et h̄ verū est s̄ anti quoz: qd̄ P̄rif. dīc. vñ dīc q̄ s̄ modernos morioz oliz fu it q̄rte iugatōis: s̄ nūc ē tertiā. facit tñ irregulariter mortuus: sed supi. moritū tu. et ide moriturus. Morioz cōponit: vt cōmorioz: emorioz: imorioz. i. iuigilare: i. s̄istere: ista recludare: p̄morioz: p̄morioz: remorioz. et ē morioz depo. cū suis cōpositis. et cor. mo. s̄. mos ozis. pdu. mo. vñ ver. sus. Est in amore mori: veneris se subdere mori.
Moroz raris. rat. s̄. p̄ponit cū cō. de. i. re. et dī cōmoroz raris. demoroz raris. et imoroz raris. i. valde morari. vñ i. morari. remoroz raris. i. iterū morari. Moroz et ei⁹ p̄posita cōia sūt: et sūt oia fere eiusdē significationis. i. ipedire: detardare: detinere: vñ ipediri: tardari: detineri. ponuntur tñ q̄ncq̄ absolute p̄ s̄istere: vñ morē facit: et cor. mo. moroz. vñ Qui. de arte. Errat et i nulla pte morat⁹ amor.
Morosus a mos deriuat⁹ morosus sa. suz. i. lasciuus: fastidiosus: supb⁹: vel nobilis. tñ morosus poti⁹ ponit in mala significatione q̄ i bona: q̄si malos h̄ns mozes. et pdu. p̄mā. Itē morosus pōt deriuari a mora: et tūc cor. p̄mā. vñ ver. sus. Mos me morosum: mora facit me esse morosum.
Morphea a morphe qd̄ est mutatio dī hec morphea p̄bee. quedā infirmitas. s̄. q̄n aliq̄ mutat in aliū colozes.
Morphesis a morphe qd̄ est mutatio et v̄stos qd̄ est substantia cōponit hec morphe sis. i. mutatio p̄prie substantie. et simpliciter ponit pro mutatione.
Mors a mordeo des. dī h̄ mors tis. dissolutio aīe et corpis. et ponit p̄ q̄libet destructiōe et corruptione: et dī mors a mordeo: qz mors mordet. vel dī a morsu p̄mi hoīs q̄ v̄tite arboris pomū mordēs mortē icurrit. vñ dī mors q̄ si amaroz: qz sit amara. Et sūt tria ḡna mortis. s̄. acerba: imatura: et merita. acerba ifantiū. imatura iuuenū. merita. i. nālis senū. Itē alr s̄ ternariū distinguūt mors. alia est nālis: alia fatalis: alia casualis. Nālis ē q̄ de nā p̄rigit cui v̄ltra cētū viginti annos nō ē p̄cessum: qz cētū viginti annis pōt hō viuere. Fatalis ē et p̄rigit fato. i. stellatio

ne. tali. n. stellatiōe pōt q̄ nasci vñ disponi q̄ viuūt p̄s vñ min⁹ fato. 90. annis si tres cursus saturni exitū creat: nisi forte benignitas aliaz stellaz ei⁹ supent cursū. Casualis. i. acc̄talis: ē q̄ p̄rigit vel p̄rigit p̄t aliq̄ acc̄ti. s̄. p̄ occasione vñ submersiōe: vñ ruina: et h̄. ita dīc Dug. **Dic** nō q̄ corpa celestia effectū h̄nt i corpa iferiora. Vñ dīc Dio. in. 4. ca. de di. no. de radys solis tractās: q̄ sol ad gn̄ationē visibiliū corpoz p̄fert: et ad vitā ipa mouet: et auget: et nutrit: et p̄ficit. Hoc ēt ipse sensus ondit p̄cipue ad effectū solis et lune. Virtutē aut coactiua sup li berū arb. sufficiēter nō h̄nt corpa celestia. De hoc supra dixi i astrū. Itē vide i sol. Scire ēt te volo q̄ sic dīc glo. sup illud Ma. 38. Dispone domui tue. i. ordina q̄ i regno tibi succedat: qz morieris tu. et sic d̄s s̄ Grego. sniaz mutat: s̄ nō s̄. Sniaz debem⁹ itelligere sensū v̄boz. vñ si liū v̄o ab eterna dispōne ē. Sniaz v̄o fuis d̄s reuelat: nō tñ p̄siliū. Itē d̄s duob⁹ modis res p̄siderat. s̄. s̄ merita et s̄ rei nāz q̄ dicūt iferiores cāe eē: et s̄ suū p̄siliū. Unde Ezechia moriturū d̄ns p̄uiderat s̄ meritū s̄ p̄siliū. i. s̄ nāz: s̄ nō futurū et nō moriturū s̄ p̄siliū suū. vtrūq̄ enī erat scriptū i lib. vite. s̄ alterū suo p̄phete p̄misit legēdū. alter v̄o n̄ p̄missū ē. v̄z dixit p̄pha nec ē d̄cept⁹ qz sic legit: nec ē m̄rit⁹: qz sic credidit. Et fm illas iferiores cās locut⁹ ē q̄uis simplr et sine additamēto. velut si q̄s videret cecū et diceret. Itē apli⁹ n̄ videbit. et si vino p̄silio lumē recipet: ille v̄o n̄ m̄rit⁹: qz rē p̄siliū secu t⁹ eēt. Eodē mō ēt Jonas subuersiōe niniuitaz vidit i m̄te d̄na: q̄ tñ futura nō erat: qz illd̄ qd̄ vidit s̄ merita eoz vidit: q̄ v̄o p̄uersi sūt p̄siliū dei fuit: qd̄ ip̄e nō vidit. **Itē** nō q̄ dies m̄tis n̄ necitate singul sit: s̄ volūtate dei et ignozis mortalib⁹ cāis vñ viuat aliq̄ vñ moriat⁹: p̄sertiz cū tūc i Ezechia statuta s̄ nāz mortis necitas dīferat. Et post mortē ēt plimos resuscitados legim⁹. D̄nt ēt qdā q̄ vñ male viuēdo n̄ mereat⁹ q̄s ad vite sue terminū nālē puenire: vñ b̄n agēdo añ tps mereat⁹ rapi ad p̄mia vite. Vñ p̄pha. Uiri sanguinū nō dimidiabūt dies suos. Et i. 4. ca. Sap. dī. Just⁹ rap⁹ ē ne malitia mutar⁹ cor. vel itelctm ei⁹: aut ne fictio d̄cipet aiaz illi⁹. De h̄ ēt **Mors** a morsus dī h̄ et h̄ morsil et h̄ le. qd̄ dīcā i p̄bia. aptū est ad mordēdū. ide morsiliter aduer. et cor. si. **Morsito** tas. tau. tare. i. frequēter mordere. et cor. si. Inuenitur etiam morsico cas. Vide in morsio sas. **Morsio** sas. frequē. de mordeo des. A quo morsito tas. aliō frequē. Inuenit ēt in eodē sensu morsico cas. Et a morsio sas. dī h̄ et hec morsatil et hoc le. i. ad mordēdū habit. **Morsus** a mordeo des. dī hic morsus sus. sui. actus vel passio mordēdi: vñ vuln⁹ qd̄ fit mordēdo vñ bol⁹. vñ h̄ morsellus li. dimi. Itē morsus sa. suz. inuenit in actiua significatione q̄ mordet et comedit: q̄si nō ieiun⁹. vñ p̄ponit i morsus sa. suz. i. ieiun⁹: qz nihil momordit. Vñ Mora. in ser. Flagitat imorsus refici. Inuenit etiā morsus sa. suz. in passiuā significatione a mordeo deris. **Mortalis** a mors deriuat⁹ hic et hec mortal et hoc le. i. mortis subiacēs: q̄cūq̄. n. sunt luna iferi sunt mortalia. i. mortis et corruptōi subiacētia. Et hic mortal aduer. et hec mortalitas raris. et hic h̄ et hec mortal substantiue. i. hō in cōi ḡne. Et q̄uis mlta alia sint mortalia: dicit tñ hō mortal p̄ excellētiā miserie et angustie. Plurib⁹. n. mortib⁹ passionib⁹ angustys miserys tribulatiōib⁹ dolorib⁹ et infirmitatib⁹ subiacet miser hō q̄ aliq̄ alia res. vñ cū iuenit mortal positū substantiue in mas. vñ se. ge. vñ in cōi ge. tūc nō designat nisi boiez. Et p̄ponit h̄ et hec imortal et h̄ le. vñ a d̄to imortali addita tas. format hec imortalitas: et imortal ēt ponit p̄ deo excellētiā imortalitatis et icorruptionis. et iō format mortal a ḡto mortis is mutata in a. iōgā et addita lis. sicut dixi in tertia parte in tractatu de

specieb' noius: in ea. de denotatiuis desinētib' in alis.
Mortariū. a mors dī mortariū ry. qz ibi iā semia i puluerē redacta z mortua cōdianf. vel pponit a mors z tero ris. qz ibi gēgd terit' moziū. vñ hoc mortariolū li. dimi.
Morticin'. mors pponit cū cedo dis. cecidi. z dī morticin' na. nū. penl. pdu. i. morte cesus z iterfect' z pdu. tūc pe. itē mors cōponit cū cado: z dī morticin' na. nū. i. morte cadēs: sicut qñ est mortalitas aialū. z tūc. coz. pe. vñ ver sus. De cado morticinū: de cedo morticinū. itē **Mortici na** ferro cadūt: morticina morte. **Morticina** de cedo co medunf: morticia de cado comedi nō debēt. morticinū nō ē nomē nisi mortuoz: s3 mortalia nomē ē viuētū coz poz. Et ide h' morticinū ny. talis mortalitas vl' mortici nū. Et scias q morticina Jsa. 4. vbi dī. **Morticia** cor rū pdu. pe. qz glo. diē. **Morticia** coz pstrata a romanis. Itē morticina Diere. 7. pdu. penl. Et erit morticinū po **Mortifico** cas. caui. pponit a morte: vl' (puli hui' in cibū. potius a mortuis z facio. z coz. penul.
Mortuus est participiū de morioz reris. z cōponit vt semi mortu' tua. tuū. i. q ex pte mortu' ē. Et imortu' tua. tuū. i. nō mortu' vl' valde mortu'. Uide i morioz. De cogni **Morus** ri. qdā arbor: z dri. (tiōe mortuoz dixi i defūctis. uat a greco. s. mauron: qd latine dī nigrū: qz eius fruct' sit niger. vñ hoc moz. ri. fruct' ei': hāc arborē latini ru bū appellāt vel celsam: qz fruct' ei' vl' virgultū rubeat.
Mos a moro dī h' mos ozis: z est mos cōsuetudo. vñ Talis mos ē i p'ib' n'is. i. talis p'suetudo. z iste seqt' morē p'ie sue. i. p'suetudinē. s3 differūt: qz mos est qd fec' morā. vñ z diffiniē sic mos. **Mos** ē lōga p'suetudo de morib' tracta tūmō. Uel sic. **Mos** est qdā lex viuendi nullo vinculo astricta: siue lex nō scripta: s3 tm vsu cui retēta. vl' mos ē vetusta z pbata p'suetudo: siue lex nō scripta. S3 p'suetu do ē qdā ius morib' institutū: qd p lege suscipit cū lex deficit. Itē mos. i. vt' hois: s3 ppe in plurali h3 hāc signi ficationē: vt iste h3 bonos mores: z ppe dī de bono sicu ti vitiū de malo. **Mali** g' mores nō sunt mores s3 vitia. z est ibi oppositū in adiecto: sicut cū dī hō mortu'. inde morosus sa. sum. z pdu. pmā mos moris cū suis deriuatiuis. vñ mori otūs pdu. pmā: s3 mori ifinitiuus de mo rioz reris. coz. mo. vt dixi in mori. De more. i. de p'suetu **Moscillus** li. di. i. mosculus vide. (dine dixi i p'suetudo. **Mosculus** li. ē di. de mos ozis. i. pu' mos. Et ide moscillus **Moro** a moueo ues. ui. motū. tu. u. in o. fit (li. aliud dimi. moto tas. vñ frequē. i. frequēter mouere: z pdu. mo.
Motus a mōueo ues. ui. motū dī h' mor' tus. Et adiectiue ēt declināt mor' ta. tū. Et sic dī i p'dicamētis Az. Sex sūt g'na mor'. i. gnatio: corruptio: augmētatio: diminutio: alteratio: fm locū mutatio. Sex g' modis mouēt res. i. vel generādo: vel corrupēdo: vel augmētādo: vel dimi nuēdo: vel alterādo: vel fm locū mutādo. Et scias q ge neratio est exit' a nō esse in eē. Corruptio ē pgressio ab eē ad nō eē. Augmētū ē pexistētis quātitatis additamē tuz. Diminutio ē pexistētis quātitatis minozamētū. Al teratio ē mutatio a d'ria q'litare ad d'ria vel in mediā: vt cū qs pmutat ab albedine i nigredinē: vl' in medios co lores. **Mot'** aut s3 locū ē mutatio ab vno loco ad alte rū. **Mot'** s3 locū sex sūt spēs siue d'rie. s. sursuz: deorsuz: aū: retro: dextrū: sinistrū. ad oēs enī has ptes fit motus.
Moueo ues. ui. tū. uere. pponit cū ad. z dī admoueo ues. i. aduicinare: aduigere. vñ admotim aduerbiū. i. aduicina tim: aduictim. Itē pponit cū a. z dī amoueo ues. i. remo nere: auertere: absentare: separare. Itē cū cō. z dī cōmo ueo ues. i. sil' mouere: vel pturbare: iratū facere. Itē cuz di. z dī dimoueo ues. i. in diuersas ptes vel diuersis mo dis mouere: auertere: separare. itē pponit emoueo ues. i. valde vel extra mouere. imoueo ues. i. valde vl' intro

vel itus mouere. vñ imot' ta. tū. participiū. z pōt eē ppo sitū ab in z mot': qñ nō mot'. itez pmoueo: pmoueo: p moueo. itē remoueo ues. vñ remot' ta. tū. nomē. z ppat vñ remote z remotiz aduer. i. sepatiz. itez semoueo ues. i. seorsuz mouere vel separe. vñ semotiz. i. separati: z se mot' ta. tū. sūmoueo ues. i. remouef: auferre. **Moueo** z ei' pposita oia actia sūt: z faciūt pteritū i moui: z supi. in motū. z oia coz. i p'iti hāc sylla. mo. s3 in pterito eā pdu cūt. Uñ **Prosper.** S3 q leserūt dulcia amara mouent.
Mozina a modus dī h' mozina ne. gen' repository: qñ mo dina. 3. p. d. sic ātiq'ssimi solebāt dicere hozie p bodie.
M ante **V**
Mucidus a mucus dī mucidus da. dū. z dī panis mucidus g h3 mufaz vel mucū. Uñ **Iuvena.** Uix fractū solide iā mucida frustra farine. vñ mucido das. i. mucidū facere.
Muco cas. in mucus est. (z est actiū.
Mucor a mucus dī h' mucor cozis. z ē mucus mufa panis: s3 mucor ppe mufa vini. Et hinc mucorosus sa. sum. Uñ **Mucro.** mucros grece latine dī lōgū. vñ (de in mucus ci. h' mucro onis. i. cuiuslibet rei acumē. z dī sic a lōgitudi ne. vñ sepe inuenit' p gladio. Et sūt ista noia synonyma .i. ensis: gladius: mucro: spata: romphea.
Muculētus a mucus z lētos qd est plenū pponit muculēt' ta. tū. i. sordid': mucoplēn'. Et ppat muculēt' tior. sim'. vñ muculēte ti'. sime. aduer. z h' muculētia tie. i. abudā **Muc'** a marceo ces. dī h' muc' ci. z (tia z plēitudo muc. ē muc' putredo i pane ex verustate pueniēs: z dī muc' qñ marc'. vñ h' mucor cozis. idē. s3 ppe muc' i pane mu cor i vīo z aq. s. mufa vini. Itē muc' pōt d'riuari a mūgo gis. z tūc muc' ē putredo q de naso extrahit' z pyci.
Mufa fe. idem est quod mucus vel muca.
Mugil. a multū z agilis pponit hic mugil lis. qdā piscis: qz sit ml'tū agil in fugiēdo retia piscatoz. nā vbi dispositas senserit isidias p'festim retrozū rediēs: ita trāsilit: retbe vt volare piscē videas. z coz. penul. genitiui mugilis.
Mugillo las. i. clamare: onagro: est: z dī a mugio.
Mugio gis. gire. gitū. i. boare: stridere: z est bouz. Et pponi tur vt admugio gis. i. ad vocatē vel ad mugietez mugio re: z mugio gis. i. sil' vel cuz alio mugio. i. mugio gis. i. val de vel itus vel itra mugire. obmugio gis. i. z mugire. re mugio gis. i. iteruz vel retro: vel z mugientem mugire. Et est mugio neutru cū oib' suis ppositis. z pdu. mu.
Mugit' a mugio gis. dī h' mugit' tus. pe. pdu. i. vox boue.
Mulcebris in mulcibilis vide. (stridor: voloz.
Mulceo ces. mulsi mulsū cere. i. linire: mitigare: delecta re. Et pponit. vt demulceo ces. pmulceo ces. remulceo ces. z est actiū mulceo cū oib' suis cōpositis.
Mulciber qñ mulcēs imbrē. Uide in mulcifer. z coz. penl.
Mulcibil. a mulceo ces. dī h' z h' mulcibil'. z h' le. z hic mlcibil' aduer. z h' mlcibilitas tatis. Itē a mlceo dī h' z h' mlcebris z h' bre. i. suauis: dlectabil': mlcibil'. Et h' mul **Mulcifer.** mulceo ppoit cū ferz (cedo dinis. i. suauitas. z iber: z dī h' mulcifer feri. z hic mulciber beri. vel bā. z vtroqz hoz noius vocat' vulcan': z ē faber iouis: z iō dī ct' ē mulcifer. i. mulcēs ferz. Idē z mulciber: qz mulcet ibzē. i. aquā t'pando ferrū: vl' qz mulcet ferz ibzē. i. aq. z coz. pe. mulcifer tā noiatiui qz gti: sicut z mulciber beri.
Mulcto. a mulceo ces. dī mulcto ctas. z est mulctare mul cere: lenire: mitigare: blādīs v'bis seducere: curuare: vo xare: vel verberare: litigare: vel pugnīs siue calcib' tun dere. z est trāslatū a ml'fo qd acceptū lenire fauces solz dolentis: vel completū sordibus stomachum.
Multrale. a mulgeo ges. mulxi suz: z mulctū iuenit' mul ctrale lis. z h' mulctū tri. z h' mlctra ctre. vas i quo it' mulgef. i. lactaf. **Mulctū** ēt vel mulctra dī hozā mul gēdi. z h' mulgariū: z h' mulctū idē. s. vas in quo mulge

tur. vel mulcrū dicit nouū lac. Uide etiā in mulsa.

Mulcrum ctri. in multrale est.

Mulgarium in multrale est.

Mulgeo ges. mulsi. geo in si. et si in suz fit mulsi pteritum: et mulsi supinū. et ē mlgere lac de vberē extrahere. Mulgeo pponit vt demulgeo: emulgeo: cōmulgeo: imulgeo: pmulgeo: remulgeo. et ē mulgeo actinū cū oib' suis ppositis. et fac pteritū in si: et supinū in suz: lz qñz iueniat ml'ri et mulcrū apd antiquos. hñt enī mulgeo et mulceo idē pteritū et supinū in eadē voce mulsi et mulsiuz fm Dug. Prif. et in. s. li. diē. Mulgeo quoq; mulsi fac qñz dñe cā qdā mulxi ptulerūt. Dis visis dico q; mulceo et mulgeo hñt idē pteritū et supinū s; modernos. s. mulsi et mulsum. Uide etiā in mulsi.

Muliebria briū. pluralr dicunt menstrua: q; mulier solum aial mēstruale ē. et vt diē magr in historys sup illō Ben. Desierāt Sarre fieri muliebria. i. mēstrua: q; b' deficiēti b' vis deficit pariendi. Uide in mēstruū.

Muliebris. a ml'ier abiecta extrema lra r. et addita bris. fit ml'iebris: et decli. h' et h' ml'iebris et h' bre. et pdu. penl. sic salubris. Et idē ml'iebriter aduer. et h' ml'iebritas tatis.

Mulier eris. dñr a mollis qñz mollior: q; mollis est et debilis respectu viri. iō viri' viri ē maior: et ml'ieris minor vt paties viro eēt. s. ne feminis repugnātib' libido cogeret viros alias appetere: vel in aliū sexū puerere. Dñr igit ml'ier s; femineū sexū: nō s; corruptionē itegritatis. et h' ē ex sacra scriptura. nā Eua stati scā de latere viri nodū ptaeta a viro mulier dca ē ibi. Et formauit eā in mulierem. Qu aut dñr mulier qñz mulcēs viz: vel qñz molliēs virum etymo. ē et pdu. penl. in obligo. Un Stati'. Siq; deū soboles: siq; mulieris origo. h' ē et pprobat cōis vsus q; emuladus ē. s; videt q; cor. penl. q; vt diē Prif. in maio. oia latina definetia in er: si crescūt in gto cor. penl. i obligo: vt paupis. S; dic q; Prif. excipit illō nomē mulier in li. de accētū a regula illa gnali. et h' cōiter tenet. Dic pt qñz qñz mulier scā ē de costa viri: Ad h' ē dōz. q; sic dñr in li. sen. et iō de latere viri scā fuit ml'ier vt ondereē q; in cōfortiū creabat dilectiōis: ne forte si fuisset de capite scā: viro ad dñationē videreē pferēda: aut si de pedibus ad feruēdū subyeciēda. q; q; viro nec dñia nec ancilla parabat s; socia. nec de capite nec de pedib' fuerat pduceda: vt iuxta se ponēdā agnosceret: quā de suo latere sumptā didicisset. Qu aut post pctm mulier sub viri dñio ē: h' accidit ex culpa: nō ex nā: nō sine cā. Viri quoq; dormiēti poti' q; vigilāti detracta ē costa de q; mulier i adiutoriū gnationis viro formata ē. s; vt in eo nullā sensisse penaz pbareē et dñe sil' potētie op' mirabile mōstrareē: q; hominis dormiētis lat' apuit: nec tñ a gete soporis excitaui. in quo et ope et sacm xpi et ecclie figuratū ē: q; sicut mulier de latere viri dormiētis formata ē: ita ecclia ex sacris q; de latere xpi in cruce dormiētis pfluxerūt. s. sanguis et aq; q; redimimur a penis atq; abluimur a clpis.

Mulierari'. a mulier dñr h' mulierari' ry. i. frequēs muliez appetitor: vel voluptati mulieris dedit'.

Muliercula. a mulier dñr h' muliercula le. dimi. pua ml'ier.

Mulio. a mul' dñr h' ml'io onis. ml'oz custos vl' sessoz vl' ducoz. et h' muli' ly p eodē. et a mulio dñr mulionie' ca. cū.

Mulle' lei. mas. ge. ē gen' calciamētoz. et dicti sunt mullei a ml'o pisce siue a calore rubro qlis ē color nulli piscis Itē adiectiue dñr mulle' lea. leū. qd ptinet ad nullū pi

Mulsa. a mulceo ces. dñr bec mulsa se. potio qdā ex vi (scē. no vl' ex aq; et melle scā. eadē dñr et hoc mulsiuz silr a mulceo vel a melle qñz melsuz. Inuenit et hoc mulsiuz p no

uo vino Desdre. s. Lomeditē pingua et bibite mulsiuz. i. vinū nouū. vel s; glo. ml'tū. i. vinū melle dulcoratū. Itē mulsiuz idē ē qd medo. Poniē et mulsiuz in alia significa

tiōe i Hrecismo. i. p lacte a mulgeo ges. mulsi ml'suz. vñ ibi dñr. In quo mulgeē lac tps multra vocat. Uas ē ml' trale ml'suz qd defluit ide. Ut dic sic dixi in multrale

Mulsi ē pteritū de mulceo ces. et de mulgeo ges. (s; Du. sic dixi i geo. vñ et tales vsus ponunt in Hrecismo. Mulgeo dat ml'si: sic dat ml'ceo ml'si. Dat ml'cere suū sic mulgere supinū. Qd pbo. nā ml'sū sibi sūpsit vtrūq; supinū.

Mulsiuz est supinū de mulgeo et mulceo vt dixi in mulgeo. Quid aut sit mulsum dictū est in mulsa.

Multa te in multo tas. vide.

Multatio onis in multo tas. vide.

Multatus ta. tū. in multo tas. exponit.

Multiciū cy. et sūt multicia vestes subtiles et lucidissime facte de nobili serico vl' nobilissima lana vl' lino. et dñr sic a multitudie coloz: vel a multitudine ptextiōis filoz. quo enī vestis ē subtilior eo plus et fila ptextunt. vel dñr sic: q; sua lenitate coz' hoīs demulceat suauiter. Juue. Quid faciūt aly cū tu multicia sumis.

Multicolor lozis. i. multoz coloz. et pponit a mult' ta. tū. et coloz lozis. et ē cōis ge. et cor. co. naz gnaliter composita a coloz: vt bicolor: et a dcoze: vt dedecoz: et a cozpoze: vt bicozpor: sūt cōis ge. inueniunt tñ aliqñ in neu. ge. in plali numero: vt bicoloria: discoloria: multicoloria. Ezech. iō. Et sumpsisti vestimenta tua multicoloria.

Multifariam in multifarius vide.

Multifari'. a multū et for faris pponit multifari' ria. riū. i. multū vel ml'ta loqns et varijs modis. vñ ml'tifarie aduer. et iuenit et actūs qñz aduerbialr posit' multifariā p ml'tifarie: et nō mutat accētū siue sit nomē siue aduer. et est multifarie. i. multis modis: multiplici sermone.

Multifidus da. dum. i. fissus in multas partes. et cor. etiā fi.

Multiformis. forma ppoit cū bis. tris. qtuor septē et mult' ta. tū. et dñr h' et h' biformis et h' me. triformis me. et abycif s. a bis. et tris. i biformis et triformis. Itē ppoit qdrifor mis me. et septiformis me. et h' et h' ml'tiformis. et h' me. i. duaz vl' triū vl' qtuor formaz: vel septē vel ml'taz for rū: et hinc biformiter: et h' biformitas tatis. triformiter. et

Multiloqu'. a mult' ta. tū. et loquoz (h' triformitas tatis. pponit multiloqu' qua. quū. q ml'ta loqñ. vñ hoc multiloquiū. i. multa locutio. et cor. lo. (des. et cor. ti.

Multipes pedis. mas. gen. i. vermīs capitis multos hñs pe

Multiplica ce. fe. ge. i. vestis multas habēs plicas. et pponit a multus et plica ce. et cor. pli.

Multiuolus. a mult' ta. tū. et volo las. pponit multiuol' la. lū. qñz per diuersa volans. vñ mulier dñr ml'tiuola q; p di uersa loca volat. Itē multiuolus la. iū. i. multa volens: et tunc componit a mult' et volo vis. et cor. uo. semp.

Multo tas. tati. dñr a ml't' ta. tū. et ē ml'tare vberare: punire dānare. Et in h' ml'ta te. i. vidicta: pena. Un in. 4. li. Re. Imposuit ml'tā terf cētū talēta argēti. Et a ml'to tas. dñr ml'tat' ta. tū. i. vberat': punit': dānat': et ide bec multatio nis. i. vberatio: pūitio: dānatio. Quidā tñ dixerūt q; ml'to tas. dñr a ml'tu u. i. o. qd dberet eē supi. h' vbi molo lis. Pēa. n. qñz molit et pterit tribulatū et scribit sine c. vt pz

Multo magis sunt due ptes sic dixi supra in se. (in Pap. cunda pte vbi egi de accētū aduerbioz. in ca. magis.

Multus. a moles dñr mult' ta. tū. qd. n. multū ē molē fac. vñ et dñr mult' ta. tū. qñz molē tenēs vl' tuēs: et etymo. vñ h' multitudo dinis. Mult' pponit: ml'timod': ml'tiloqu'. multigrad': multifid': multipes: multifari': multiplico. Mult' ppaē: s; irregulariter. s. ml't' plim': ml'ta plima: multū pls plimuz: et in aduer. multo pls plime. ponunt qdē aduerbialr multū et ml'to: plimū et plimo: s; nō sunt aduerbia: et nō mutat accētū ml'to vl' plimo qñ ē nomē: et qñ pōit aduerbialr. Et scias q; pls in hac termiatōe ē tñ neu. ge. vñ in ntō hoc pparatiuuz deficit in mas. et fe.

ge. s3 in alyc casib⁹ ē oīs ge. in vna vel in pluribus termi nationib⁹ tā in singulari q̄ in plurali. vñ pluris pluri est oīs ge. 7 fac actūs hūc 7 hāc plurē: 7 hoc pls. vtō in mas. 7 fe. ge. caret. 7 ntūs plālis fac bi 7 he plures: 7 hec plura vel pluria: gūs pluriū. s3 Dug. tñ cōiter dī q̄ pl⁹ ē neu. ge. in trib⁹ casib⁹. s3 in ntō. actō 7 vtō: s3 in alyc ē oīs ge. 7 fac ntūs plālis i neu. ge. pla s3 modernos. iueniēt ēt apō antiquos pluria. 7 ita credo vez. Uide in plus.

Mulus. a mola vel molo lis: dī h⁹ mul⁹ li. qz molēdo tarde ducat molas in gyz: vel mul⁹ ē nomē grecū. Industria gpe humana diuersuz aial in coitū coegit: sicqz aduete rina pmixtiōe gen⁹ aliō reppit: sic 7 Jacob s nāz colorū similitudies pcreant. nā tales fet⁹ oues illi⁹ picipiebāt q̄ les ymbas arietū desup ascēdētū in aqrū speculo pteplabant. Deniqz 7 hocipz in eqrū gregibus fieri solet vt gñosos abyciāt equos visib⁹ picipētū eqz vt eoz filēs pcipe 7 creare possint. Et ēt colūbaz dilectores dpictas ponūt pulcherrimas colūbas in illis locis in qb⁹ ille ver sant: vt rapiētes visa filēs generēt. Inde ē qz qdā grauidas mlīeres iubet nllōs itueri turpissimos aialiū vult⁹: vt cenophalos 7 simias rē. ne visib⁹ eaz pcurrētes filēs fet⁹ pariāt. Dāc. n. feminaz dūt eē nām vt qles pspexerit siue mēte pceperit i extremo voluptatis estu dū picipūt talē sobolē pcreent. eteni aia i vsu venereo formas extrisecas itro trāsmitit: eaz satiata tipis rapit spēs earū i ppiā qlitatē. Ad h⁹ ēt facit qd Aug. recitat in. s. li. s Julianū pelagianū: qz Solin⁹ auctoz medicie scripsit de rege Lypzio: qz cū ipē eēt vir deformis solebat pponere vxoz sue i cubitu formosam picturā ne ipsa deforme pareret filios. Diero. ēt narrat de qdā mlīere q̄ pepit filiū nigrū pp h⁹ qz in tpe coit⁹ imaginē vidit nigrā. A mulus dīuat h⁹ mula le. 7 fac dūs 7 abltūs plālis mulab⁹. Mul⁹ 7 mula spēs aialiū ab eq̄ 7 asino generant⁹ nec ge Mūdiū dy. ge. neu. i. dñiuz: 7 dī a mūdus. Cnerant.

Mundo das. in mundus da. dū. est. **Mūdus.** a mūdus di. deriuat mūdus da. dū. i. pur⁹: integer sine macula. Et pparat mūdus dior. dissim⁹. vñ mūde di⁹. dissime. aduer. 7 hec mūdicia cie. 7 h⁹ mūdū di. mūdicie pciū vel qd fac mūdicia. Un in Dester. Accipiunt mūdū muliebrē: 7 q̄ ad vsuz neāria sūt. i. vnguēta pigritā rē. qbus mulieres mūdiores 7 ornatiores hntur. Et a mūdus dī mūdo das. i. purificare vl puz facere. vñ mūdāt ta. tū. nomē. Et pparat. vl ē picipiū de mūdor daris. Mūdo pponit: vt emundo das. i. valde mundare. 7 est actiū cū oibus suis cōpositis.

Mūdus di. dī a moueo ues. qz sp ē i motu. 7 hic mūdān⁹. 7 h⁹ 7 hec mūdialis 7 h⁹ le. 7 p ppositionē mūdifag⁹ ga. gū. 7 dī mltipliciter mūd⁹. Dī. n. mūd⁹ vniuersitas creaturaz. s. illō qd pstat ex q̄ttuoz elemētis idēricis. 7 dī sic. qz ē in motu. Itē mūd⁹ qñz dī archip⁹: mūd⁹ qñz dī hō. vñ 7 microcosm⁹ dī. qñz ēt mūd⁹ dī supior 7 dignior ps mūdi. s. firmamētū p excellētiā: qz pcpue ē i motu: 7 qz precipue puz 7 mūdum est nihil habens terrene fecis 7 grauitatis. Mūdi ēt noie amatores mūdi designāt. vñ Jo. i. Mūd⁹ p ipz fact⁹ ē: 7 mūd⁹ eū nō cognouit. in pmo loco mūd⁹ designat hūc mūdū. in 2°. designat amatōes mūdi. Et scias qz mūd⁹ p u. i. pma syllaba scribit: s3 deriuet a moueo ues. qz mltotiēs lra q̄ ē in simplici dictione mutat i pposito: vt lego colligo. 7 vt dīc Jsi. mūd⁹ dūs ē a mouēdo: qz i motu ē. nulla enī reges ei⁹ elemētis cōcessa ē. vide in pax. Quot anni fluxerūt a pncipio mūdi vsqz ad icarnationē christi dixi in etas.

Munerari⁹. a mun⁹ dī munerari⁹ ry. qz munera dat. 7 mūerosus sa. sū. i. larg⁹ vl mūere dign⁹. Et ppar. Un h⁹ mūer Munero. a mun⁹ dī mūero ras. 7 ē mūera (rositas tatis, re donare: mun⁹ alicui dare p aliquo fuitio, vel p aliq

alia re. Et ppoit: vt remunerō ras. 7 ē actiū cū oib⁹ suis ppositis. 7 pdu. mu. Un Dome. Et pūs aiacē exaurōro Mūgo gis. xi. ctū. gere. i. purgare 7 sordes (munerat ense. auferre. 7 ppe ē mucū de naso extrahere 7 pycere: 7 qd remāet de p̄bustione cādele auferre. vñ 7 sepe ponit p decipe vl decipiēdo auferre aliqd vl expoliare. Mūgo pponit: vt p mūgo gis. demūgo gis. emūgo gis. imūgo gis. i. valde vl itus vl itro mūgere. pmūgo. remūgo. 7 ē mūgo actiū cū oib⁹ suis ppositis. 7 fac pteritū i xi. 7 su

Muniac⁹. a muniū dī muniac⁹ ca. cū. muniaci (pinū i crū. dicuntur regis p̄siliary: vl qui munia. i. officia sua adimplent: vel tributary: vel largi.

Municeps. a municipiū dī hic 7 hec municipalis 7 hoc le. 7 municipari⁹ ria. riū. 7 h⁹ 7 h⁹ 7 h⁹ mūiceps cipis. oia i eod sensu. h⁹. n. noie cēsēnt castellani i municipio nati 7 pmanētes: 7 ēt milites stipēdary qz p custodia municipy mūnera capiūt. 7 etiā originale ciues: 7 in loco officium gerētes dicunt sic. 7 etiā quoddā gen⁹ romanoz ciuiū oli dicebat sic. Un in actibus aplox. zi. Paulus cū cōp̄p̄ hēderē dixit. Ego suz paulus tarsensis nō ignore ciuitatis mūiceps: volēs eis signare qz eēt ciuis roman⁹: 7 statiz eū dimiserūt. Itē mūicipal le. vl mūicipal le. 7 mūicipiari⁹ vl mūicipari⁹ ria. riū. pōt dici qd p̄inet ad mūicipiū: vel municeps s3 qd capit mun⁹: 7 cor. pe. gri mūiceps. 7 format genitiū a noiatiuo interposita i. lra inter p. 7 s. 7 mutato e. an p. in i. cor. vt municeps cipis.

Municipalis vel municipalis le. in municeps exponitur. **Municiparius ria. rium.** in municeps exponitur.

Municipiū. muniū ppoit cū capio: 7 dī h⁹ municipiū py. 7 ē mūicipiū qñ manēte statu ciuitatis ius aliqd maioris vl minoris officy a pncipe ipetra⁹. 7 dī mūicipiū a mūicipi. i. officy: qz tñ mūia. i. tributa d̄bita vel mūera reddit. nā libales 7 famosissime cāe: 7 q̄ ex pncipe p̄ficiscūt ibi nō agunt. he. n. ad dignitatē ciuitatis p̄inet: vel mūicipiū dī castrū munitissimū: 7 ppe in p̄finio regionuz vbi solēt morari stipēdary milites p custodia. vñ 7 dī mūicipiū qñ capiēs munia. i. munera pp stipendarios milites ibi pro custodia manentes 7 munera capientes.

Municiū cy. a munio nis. dī h⁹ municiū cy. i. obsidio. Un i .4. li. Reg. dī. Rex assyrioz nō igrediet vrbē hanc nec circūdabit eā municio. (in munificēs.

Munifex cis. penl. cor. tā in noiatiuo q̄ in gto. 7 exponitur **Munificēs.** a mūifico cas. dī h⁹ 7 h⁹ 7 h⁹ munifex cis. pe. cor. tā in noiatiuo q̄ i gto. 7 h⁹ 7 h⁹ 7 h⁹ munificēs tis. in eod sensu. i. munific⁹. Et ppar munificēs tior. sim⁹. vñ munificēter tius. sime. aduer. 7 hec munificētia tic. i. largitas. Et nō. qz ppositiū munificēs nō ē in vsu: s3 i loco ei⁹ iubit munific⁹: 7 fit ppatio anoz mala munific⁹ cior. simus.

Munifico cas. pponit a mun⁹ 7 facio: 7 est munificare munerib⁹ honorare: munera alicui facere: vñ munific⁹ ca. cū. largus: qñ munera faciēs: vel qz muniū. i. offm qd d̄s adimplet. vnde munifice aduerbiū. 7 cor. fi. vide etiā in munificēs fm Dug. Pap. vō dicit. Munific⁹ honouificus largitor. liberalis: largus: copiosus: abundans.

Munimen. a munitio nis. dicit hoc munimē nis. i. defensio: firmamentū: auxiliū. 7 pdu. penul. nominatiui.

Munimentū. a munitio nis. dī hoc munimētū ti. i. defensio: firmamentum: auxiliū: 7 pdu. penul.

Munio nis. nūi. nire. nitū. i. firmare: vallare: d̄fensaculū facere. Munio cōponit. vt circūmunio nis. cōmunio nis. p̄munio nis. obmunio is. i. vndiqz vel p̄tra munire. re munio nis. i. iterū vel retro munire: vel destruere: vl munitiōē auferre. Munio 7 eius pposita oia actiua sunt: 7 pdu. mu. Un Esopus. Un perire queas hostē munire caueto. Et scias qz regula ē: qz pma p̄sona singularis p̄eriti p̄fecti idicatiui modi format in tertia 7 in q̄rta p̄i.

gatione in nō desinētib⁹ in eo a p̄ma p̄sona p̄ntis idicati
ni modi o. mutata in e. pdu. ⁊ addita bā. vt lego legebā:
audio audiebā. qđ videt fallere in munibā ⁊ polibā: qz
videlicet iuenit polibā ⁊ munibā p̄ muniebā poliebā.
s; p̄cipia p̄ntis ⁊ p̄teriti imp̄fecti formant̄ ab itegris. s.
a muniebā ⁊ poliebā. vñ muniēs ⁊ poliēs. vñ p̄ris. dicit̄
xi. li. A muniebā muniēs bā. mutata in ns. ⁊ a poliebā po
liens dicimus. ⁊ ita de similibus dicas.

Munitiuncula le. dimi. parua munitio.

Munitio. a munio nis. d̄r hoc munitio. ry. loc⁹ in quo
sunt munitiōta vel ip̄m munitiōta.

Muniū. a mun⁹ d̄r hoc muniū ny. i. debitū officii vel tribu
tū vel munus. ⁊ d̄r muniū. qz manu sit factū. Un̄ de b̄ro
Martino d̄r. Muniā tua deuotus implebo.

Mun⁹. a munio nis d̄r hoc mun⁹ neris. i. donū. ⁊ dat̄ mun⁹
ex merito: s; donū p̄ferit̄ ex gr̄a. Un̄ qđā. Dat̄ meritum
mun⁹ s; cōfert gr̄a donū. De d̄ria et doni a mun⁹ dixi in
Manusculū li. dimi. parua mun⁹: ⁊ forma t̄a mun⁹ (donū.
addita culū. ⁊ a munusculū d̄r munusculari⁹ ria. riū. qui
p̄ munere seruit: vel qui munus dat.

Murale. a mur⁹ d̄r h⁹ murale lis. idē qđ mur⁹. Uide in mu

Murena. a mus qđ ē terra d̄r h⁹ murena ne. qđā gē. (rus.
ma quā humore sub terra putat̄ densatū calore. vñ ⁊ no
mē assūpsit. Murena et d̄r qđā piscis. ⁊ tūc d̄r a mollis.
Uide in murenula. ⁊ pdu. re. De nā murene piscis dicit̄
Amb. in. 5. Hexameron. Uipera nequissimū gen⁹ bestie: ⁊
sup̄ oia que serpētini sunt gn̄is astutior: vbi coeundi cu
piditate assumpserit murene maritime notā sibi regit
copulā: vel nouā p̄parat: p̄gressa q; ad lit⁹ sibilo testifica
ta p̄ntia sui ad iugale amplexus illā euocat. murena at
imitata nō deest ⁊ venenato serpenti expeditos vsus sue
ipartit̄ iugatois. Quid sibi vult h̄mo h̄ nisi ferēdos eē

Murenula le. a mollis deriuat̄ h⁹ murena (mores iugū:
ne. qđā piscis crassus ⁊ mollis: qz nullū os h̄: vel qz mol
lis ⁊ suavis ē ad comedendū. Et inde h⁹ murenula le. di
mi. murenula et d̄r qđā ornamentū mulierū: qđ. s. auri
metallo i v̄gulas latefcere qđaz flexuosi ordis catbena
p̄textit̄ in similitudinē murene serpētis: qđ ad collū ornā
dū aptatur. hoc interdū auri ⁊ argēti cōtextitur virgulis
Unde in canticis d̄r. Murenulas aureas faciemus tibi
vermiculatas argento. ⁊ cor. mu.

Murex. a m⁹. deriuat̄ h⁹ murex cis. i. eminēs acutū ⁊ preru
ptū ⁊ excelsū saxū v̄l cacumē mōtis. vñ ⁊ murex d̄r fru
tex ⁊ virgultū aspez̄ i acutis ⁊ preruptis mōtib⁹. Et hic
h̄ murex d̄r qđā piscis. s. coclea maris: sic d̄ca ab acumie
⁊ aspitare: q̄ alio noīe cōchiliū vel cōcha d̄r. vel qz circū
cisa ferro lachrymas purpurei coloris emittit: ex qbus
purpura tingit̄. vñ ⁊ ostrū appellatū ē: qz bec tictura ex
teste humore elicit̄. Et hic murex sepe iuenit̄ p̄ ipsa tin
ctura: ⁊ sepe p̄ ipsa purpura. ⁊ cor. pe. i. obliqs. Un̄ Qui.
in epi. Scilicet ipsa gerā saturatas murice vestes. Itē in
li. de ar. Cōsule de gēmis de tincta murica lana.

Murgissor. a murmuro ras. dicit̄ murgissor foris. i. callidus
⁊ fallax murmurator.

Muria. a mur⁹ d̄r h⁹ muria rie. sup̄ior fex olei: qz sit oleo qđ
p̄ muro: qz nālius retinet liquore qđ si eēt sine fece.

Muricida. mus. p̄ponit̄ cū cedo dis. cecidi: ⁊ d̄r bec murici
da de. penul. pdu. qz mures iterficit ⁊ cedit.

Murileg⁹. mus p̄ponit̄ cū lego gis. ⁊ d̄r hic murileg⁹ gi. ⁊ h⁹
murilega ge. i. cattus vel catta: qz legit. i. colligit mures
Un̄ qđā. Murileg⁹ bñ scit cui⁹ genobarda lambit.

Murin⁹. a mus d̄r murinus na. nū. res muris: vel ad murē
pertinens. ⁊ pducit ri.

Muriscidus. mus p̄ponit̄ cū scindo: ⁊ d̄r hic muriscidus di.
bō ignauus ⁊ remissus ⁊ piger: ad nil aliud vtilis nisi ad
mures scindendos. i. excoziandos. ⁊ cor. sci.

Murmur. a mutio tis. d̄r hoc murmur muris. ge. neu. apud
modernos. Inuenit̄ etiā maf. ge. Un̄ Jo. 7. Et murmur
mult⁹ erat in turba. Et a murmur d̄r murmuro ras. qđ
p̄ponit̄: vt p̄ murmuro ras. demurmuro ras. imurmuro
ras. i. sil̄ v̄l valde v̄l itus murmurare. obmurmuro ras.
i. s; murmurare. remurmuro ras. i. itez v̄l s; murmurā
tē murmurare. submurmuro ras. i. subt⁹ latēter vel pa
rū v̄l post murmurare. Et ē murmuro neu. cū oib⁹ suis
Murmuro ras. in murmur ē. (p̄positis. ⁊ cor. mu.

Muretum. a morioz d̄r hoc muretū ti. i. aq̄ calida de terra
manās. s. balneū. ⁊ d̄r sic qđi moritetū: qz ibi morbi mo
riant̄ ⁊ pereant: vel qđi mortuetū. qz a mortuis. i. ab ife
ris tradit̄ venire. Un̄ Doza. i. epi. Sane murteta relig.
legit̄ h̄ ⁊ h⁹ murteta: ⁊ ponit̄ p̄ balneis myrtis obsitis.

Murus. a munio nis. d̄r h̄ murus ri. qz muniat. ⁊ d̄r murus
qđi muniēs robur. ⁊ est etymo. vnde h̄ murulus li. dimi.
⁊ h̄ ⁊ bec muralis ⁊ hoc le. qđ p̄tinet ad murū. ⁊ murat⁹
ta. tū. i. muro ornatus. ⁊ muro ras. i. muro ornare: murū
facere. vnde h̄ murator toris. i. faciēs murum.

Mus idē est qđ terra. vñ hic mus muris qđda; aial: qz sub
terra facit suū cubile fm̄ Dug. Pap. vō dicit. Mus ter
ra mus pusillū aial. i. soxex. aly dicit̄ mures: qz ex h̄uo
re terre nascant̄. Un̄ dicit̄ Basili⁹ in. 9. homel. Hexame
ron. Mures ⁊ ranas ex terra gn̄ari videm⁹. Deniq; in
egyptiacis thebis si pluuias largiores estiuo tpe fuderit
mox infinitis muribus regio tota complet̄.

Musa. a moys qđ ē aq̄ d̄r h⁹ musa se. ⁊ sūt fm̄ phos. 9. muse
i. nouē instr̄a loquēdi. s. duo labia: quoz dentes p̄cipa
les: plectrū lingue: arteria gutturis: ⁊ cauitas pulmonis
⁊ h⁹ instr̄a d̄r musa a moys qđ ē aq̄: qz sine h̄uectatiōe
istoz nō pōt nasci vox. Itē musa d̄r qñq; cātilena: qñq;
sapiētia. ⁊ a musa d̄r music⁹ ca. cū. ⁊ musatic⁹ ca. cū. Astro
logi vō nouē musas d̄nt nouē sonos q̄ celestē armoniaz
faciūt. p̄mi septē sunt septē planetaz. octau⁹ ē firmamē
ti. nouū qđē assignāt terre: q̄ lz n̄ moueat̄ p̄ se: mouet̄ tñ
circūactiōe aliaz speraz circa ip̄am. ⁊ adeo sonū h̄z rau
cum: vt vix et cōp̄tē inter alios sonos. vñ muse d̄r a
muso. i. canendo: qz p̄ eas sicut antiq; voluerunt vis car
minum ⁊ vocis modulatio quereretur.

Musach erat arca in q̄ repōebant̄ donaria regū v̄l p̄ncipū
ad reficiēda sartatecta tēpli: vt dixi in corbonā. De mu
sach d̄r in q̄rto Reg. cap. 16. Musach quoq; sabbati qđ
edificauerat in tēplo ⁊ igressus regū exteri⁹ p̄uertit̄ i tē
plo.

Musca. a mus p̄ terra vel p̄ forice d̄r bec musca (plū d̄ni.
sce. quasi muris esca: ⁊ est etymo.

Muscariū. a musca vel muscula d̄r h⁹ muscetū ti. ⁊ h⁹ mus
culetū ti. loc⁹ vbi abūdāt musce. ⁊ h⁹ muscariū ry. ⁊ hoc
musculariū ry. p̄ eodē loco: vel p̄ multitudine muscarū:
vel pro flagello quo muscas abigimus.

Musceraneus. a mus d̄r hic muscerane⁹ nei. aial exiguum
araneae forma ⁊ muris: qđ ⁊ solifuga d̄r: qz idēz fugiat: ⁊
d̄r muscenarius: qz eius morsu aranea interimitur.

Muscetum in muscarium est: ⁊ pdu. penul.

Muscio onis. maf. ge. qđi mustio: qz mustū bibat: ⁊ dicitur a
mustum. idem ⁊ bibo onis.

Muscipula. mus p̄ponit̄ cū capio: ⁊ d̄r h⁹ muscipula le. d̄ce
prio ad mures capiēdos: sic ⁊ mustricula. ⁊ ponit̄ gn̄ali
ter pro q̄libet deceptiōe. vnde muscipuloz laris. i. decipe
re. ⁊ hic hic muscipulatoz toris. i. deceptor. Itē muscipu
la ponit̄ pro pedica. i. laqueo quo pedes ligantur.

Musco. a musca dicit̄ musco onis. i. magna musca. ⁊ musco
sus. sa. suz. i. plen⁹ ⁊ abundans muscis. vñ h⁹ muscositas
tatis. i. abūdātia ⁊ plenitudo muscarū. Itē a musc⁹ pōt
dici muscosus sa. suz. musco plen⁹ ⁊ coopertus. Un̄ Uir.
Muscosi fontes ⁊ sōno mollioz herba. Et p̄parat̄. vñ h⁹

Muscosus sa. suz. in musco exponit̄ (muscositas tatis.

Muscula. a musca dñr hec muscula le. dimi.
Musculentū ti. penul. cor. exponit in muscarium.
Musculosus. a musculus dñr musculosus sa. sum. i. fortis: la-
 certus plen⁹ musculis. Et comparat. vñ hec musculo-
 fitas tatis. i. fortitudo: plenitudo musculorū.
Musculus li. penul. cor. paru⁹ mus. z ē dimi. de mus muris.
 z musculus ē dñr curuū gen⁹ nauigij. z musculi dñr capi-
 ta neruorū ex sanguie z neruis copulata. s. illa nodosa ca-
 ro q̄ ē in tibys z brachys. z dñr muscul⁹ a muriū silitudi-
 ne: qz lateat in mēbris sic mures sub terra. vel qz disposi-
 ta ē ad silitudinē muris. Idē dñr z lacert⁹. in hac signifi-
 catiōe iuenit a Palladio positū: vbi docz eligere bonos
 equos dicens: qz pulchritudo boni eg in his cognoscit: si
 corp⁹ ei⁹ ē vastū z solidū: lat⁹ lōgissimū clunes rotūde: z
 maxie pect⁹ late patēs: z totū corp⁹ musculorū densitate
 nodosus: pes siccus: cornu cōcauū: alti⁹ calciat⁹. Itē mu-
 sculi sunt coclee de q̄rū lacte recipiunt ostree. z dicuntur
 musculi q̄si masculi: qz sunt masculi ostreaz: z ē balena
 rū. eoz enī coitu recipere balene phibent. Itē musculus
 pōt deriuari a murus: z tunc musculus dicitur bellicū ma-
 chinamentū simile cuniculo quo murus ciuitatis perfo-
 dit z dissoluitur: q̄si murusculus.
Muscus. a marceo ces. dñr hec musc⁹ ci. qdā herba: vñ poti⁹
 qdā lanugo in fontibz z circa arbores crescēs.
Musica ce. ē vna de septem artib⁹ liberalibus. z dñr a moys
 qd ē aq: qz tractat de vocib⁹ vel de pportionib⁹ vocū: z
 sine hūoris bñficio nulla cātilena vel vocis stat vel sub-
 sistit delectatio. Et inde h⁹ music⁹ ci. qz tractat de musica:
 vel qui docet eā. z music⁹ ca. cū. z h⁹ z hec musicalis z b⁹
 le. in eodē sensu. Itē musica. i. sapiētia: z tunc deriuatur
 a musis q̄ sunt cā sapiētie z eloquētie. Un⁹ p̄ris. Quorūz
 vterqz possideat artē musice. i. sapiētie.
Muscio vocat aīal qd ex capra z ariete nascit. Est aut dux
 gregis. Muscio mōstrū sile simie s̄z p̄ap. Uide in bige
Musio. a mus deriuat musio onis. qz murib⁹ ifest⁹ (nus.
 sit. Dūc vulg⁹ cattū a captura vocat. Alij dñt qz captat
 .i. videt. nā tā acute cernit vt fulgoze luminis noctis te-
 nebras supet. vñ a greco venit catt⁹. i. igeniosus a kage-
 ste. vel catrus q̄si cautus. hūc vocat gattū corrupte. Itē
 a mus dñr hoc musius s̄z nidus muris.
Musim aduer. a musso sas. dñr. i. mussanter: latēter: lente vñ
Musito tas. pe. cor. vñ fre. i. frequēter. mussare. (leniter.
Musso. a mutio tis. dñr musso sas. saui. sare. z ē mussare dubi-
 tare: z mussare. i. silētio murmurare. vñ vsus. Musso qz
 dubitat: mussat qui murmurat idem. Itē inuenitur mu-
 so sas. i. scio. z tunc scribitur p̄ vnū s.
Mustaciū. a mus dñr hoc mustaciū cy. potus qui ex musso
 fit z alys potiōib⁹. Un⁹ Juue. Lā nec ē qre cenā z musta
Mustela. mus p̄pōit cū telon qd ē lōgū: z dñr b⁹ (cia p̄das.
 mustela le. q̄si mus lōg⁹ penl. lōga. Et sunt duo ḡna mu-
 stellaz. vnū ē siluestre distās magnitudine. altez in do-
 mib⁹ oberrās. Dec igenio subdola a domib⁹ vbi nutriē
 catulos suos trāffert mutatqz sedē: serpētes ēt z mures
 p̄sequit. Salso aut opinant qz dicūt mustelā ore recipere
 aure p̄tū effundere. z a mustela dñr mustelin⁹ na. nū. pe-
 nul. pdu. i. prinēs ad mustelā: vel de mustela exns: z b⁹
 mustelariū ry. fouea mustele: qz musteliū dñr. vide i ba
Mustelin⁹ na. nū. exponit in mustela. (silisc⁹: z ēt i ruta.
Mustricula. mus p̄ponit cū stringo: z dñr hec mustricula le.
 istrm ad mures capiēdos: dca sic qz strigit mures. z cor.
Mustū. a mus qd ē terra dñr b⁹ mustū sti. nouū vinū (cu.
 qz in se beat terrā z limū mixtū. Et inde must⁹ sta. stū. i.
 nou⁹. Oz aut dñr mustū q̄si mus tenēs ety. ē. vel pōt deri-
 uari mustū a mlceo ces: qz mlūz sit. i. suauē ad bibēdū.
Mutatoziū. a muto tas. dñr hoc mutatoziū ry. vestis p̄ciosā
 p̄ q̄ sumēda alia mutat. Un⁹ legit in. 4. li. Re. cap. 5. de

naaman. Qui cū tulisset decē mutatozia vestimētorum
 detulit l̄ras ad regē israel.

Muteo. a mutio tis. vel a mut⁹ deriuat muteo tes. z ē mu-
 tere eē vel fieri mutū: vel tacere. vñ mutesco scis. ichoa.
 Et p̄ponit: vt p̄muteo tes. demuteo tes. i. valde mutere
 vel cessare mutere: vel icipe loq. Itē p̄ponit: vt imuteo
 tes. obmuteo tes. i. ex toto vel vndiqz mutere: vel ob ali-
 quid mutere. vñ p̄mutesco scis. demutesco scis. obmu-
 tesco scis. imutesco scis. inchoa. Muteo cū oib⁹ suis p̄po-
 sitis ē neu. z pdu. hāc syl. mu. Un⁹ Macer de cepis. Ju-
 uabit illos subit⁹ quos facit obmutescere morb⁹.

Mutilo las in mutilus exponitur.

Mutilus. a muto tas. dñr mutilus la. lū. i. mintat⁹. trūcat⁹: si-
 ne cornib⁹ vel alia pte. Et a mutilus dicti sunt mutili q̄-
 draguli qui min⁹ hñt acutiei. z mutili dñr capita trabiū
 qz mutilata sūt. Itē a mutil⁹ dñr mutilo las. z ē mutilare
 mūere: velle: trūcare: vt hoīs caput vñ aliū mēbz am-
 putare: vel pte arboris auferre: vel boū cornua detrūca-
 re. Et p̄ponit: vt admutilo las. i. valde vel iuxta mutila-
 re. Demutilo las. i. dtrūcare. Et emutilo las. i. valde mu-
 tilare. Et ē mutilo actiuū cū suis p̄positis. z cor. pe. vnde
 Qui. de ar. Turpe pec⁹ mutilū turpis sine gramie cap⁹.

Muton. a mut⁹ ta. tū. dñr mutō tōtis. z ē mutire murmurare
 ad modū mutoz velle loq z nō audere. z ē p̄pe mutoz
 vñ loq nō audētū. Et ē neu. cū oib⁹ suis p̄positis. z pdu.
 mu. Un⁹ Esop⁹. Supplicat ille nimis mutiqz timore si-
 lendo. Et scias qz muton inuenit pro mutere: sed raro.

Muto tas. tani. tare. i. mouere: vñ ad aliū statū vertē: vñ ad
 aliū locū ducere: vel id qd hēm⁹ dare p̄ eo qd nō hēm⁹:
 vt cū dam⁹ dnarios p̄ vino: mutam⁹ denarios p̄ vino:
 nō vinū. vñ h⁹ z h⁹ mutabil⁹ z b⁹ le. vñ mutabil⁹ aduer. z
 b⁹ mutabilitas tatis. Muto p̄pōit: vt p̄muto tas. demu-
 to tas. emuto tas. imuto tas. p̄muto tas. remuto tas. trāf-
 muto tas. Muto actiuū ē cū oib⁹ suis cōpositis. z pdu.
 hāc syllabā mu. Dora. i. epi. Collū nō aiuz mutat qz trās

Mutuo est aduer. q̄litas: a mut⁹ dñr. i. iui. (mare currū.
 cem alterutro vicissim alterno fm p̄ap.

Mutuo. a muto tas. dñr mutu⁹ tua. tuū. i. mutuo dat⁹ vñ acce-
 pris. z dñr mutuū q̄si meuz tuū: qz id qd a me tibi dat⁹ et
 meo tuū fit: z sic mutuū pōt dici: qz ex meo fit tuū. z est
 etymo. z ita oē piculū rei mutuate ad te trāfferē. z a mu-
 tuus tua. tuū. dñr mutuo as. qd ē actiuū cū oib⁹ suis p̄posi-
 tis. z mutuo aris. depo. z dñr: qz mutuo as. dantis ē q̄si
 mutuo dare: vt mutuo tibi denarios. i. mutuo do tibi. s̄z
 mutuo recipiētis est: q̄si mutuo accipio a te: vt mutuo
 denarios a te. i. mutuo accipio a te. Un⁹ illd. Mutuabit
 pctōz z non soluet. Et in Exo. dñr. Precepit dñs filijs isrl
 vt mutuarēt vasa a vicinis suis z spoliarēt egyptū. Qui-
 libz q̄ caueat abuti istis v̄bis. Itē mutuo z p̄modo vñ ac-
 cōmodo dñr: qz p̄modam⁹ vñ accōmodam⁹ illas res q̄
 eedē in eēntia debēt reddi. s̄z nō trāseūt i possessionem
 recipiētis: vt equ⁹ mātelluz z h̄s. s̄z mutuo illas res q̄
 trāseūt i possessionē recipiētis: vt dnarios: vt accōmodo
 vñ p̄modo tibi equū. i. nō ad p̄petatē. s̄z p̄modū z utilita-
 tē: z silr vsuz ei⁹: quē ego habeo tibi do. i. ad eqtādū: n̄ vt
 sit tuus. vñ z p̄modare dñr q̄si cū mō t̄pis ad aliū trāffer-
 re z dare: z ē etymo. s̄z mutuo denarios tibi. i. cū sint mei
 dādo fiunt tui. Et ex his p̄z q̄ sit dñr iter mutuū z p̄mo-
 dū. Dec tñ p̄petas q̄qz apud auctores corrūp̄t. z vtrū
 qz p̄ponit: vt cōmutuo as. z cōmutuo aris. imutuo as. z
 imutuo aris. i. valde mutuo. z vt dixi mutuo ē dātis:
 s̄z mutuo recipiētis. vñ vsus. Mutuo vult dantē s̄z mu-
 tuo recipiētē. Itē mutuo credētis ē s̄z mutuo accipien-

Mutuo aris. in mutuo as. exponit. (tis.

Mutus. a mugio gis. dñr mut⁹ ta. tū. qz q̄si mugiat z nō loq̄
 tur. vox enī eius nō est sermo s̄z mugit⁹. vocalē enī spū

per nares quasi mugiens emittit.
Mutu^o tua. tuu. in mutuo tuas. est.

Nabilis. a no nas dñ h̄ r̄ hec nabilis
habilis: r̄ nabūd^o da. dū. i. facilis ad nan-
dum vel similis nanti.

Nablū bli. hebraice grece psalteriū: latine
dñ organū s̄z Papi. Ponitur tñ dñia iter
psalteriū r̄ nablū: qz psalteriū est canoza

cirbara decē chordis coaptata q̄ pcutit̄ cum plectro: na-
blū vō duodecī sonos habēs digitis tangit̄.

Nabulū. a no nas dñ hoc nabulū li. i. merces nautica. qz na-
tare videat̄ cū p mare trāsfert: r̄ cor. bu.

Nancio cis. in nanciscoz vide.

Noctus cta. ctū. in nanciscoz vide.

Nāciscoz. nācio cis. ciui. cire. dicebāt ātig: r̄ ide nos dicim^o
nāciscoz sceris. nact^o sū. i. acgrere adipisci v̄l iuenire r̄ ē
deponē. cū oib^o suis ppositis siq̄ h̄z. Mach. z. li. c. i. 4. dñ.
Tēpus aut̄ opportunū demētie sue nact^o.

Napocaulis. napus pponit̄ cū caulis r̄ dñ h̄ napocaulis ge-
nus olez: q̄ cū sit saporis silis napo: nō in radicē s̄z in tir-
sum cōdescēdit vt caulis.

Napta. in danielē legit̄ gen^o fomitis apd̄ p̄sas quo maxie
nutriunt̄ icēdia. Aly ossa oliuaz q̄ pyciunt̄ cuz amurca
arefacta: naptā eē dicūt s̄m Hug. Napta ē s̄m Pāp. dñ
purgamētū lini vel cuiuslibz rei. Plini^o aut̄ dic̄ naptam
circa babiloniā mō ligdi bitumis pfluere r̄ nutriendis
ignibus amicā esse: vt ēt longe admota ignē p̄cipiat. vñ
v̄sus. Ignē napta fouet: manatqz bituminis istar. Ossa p
banc olei reperta vocantur amurca.

Nap^o. a rapa dñ hic napus pi. q̄si rap^o. r̄ dñ sic ad similitudinē
rape: nisi q̄ folys ē latior: r̄ radicis gustu subacrior. No-
minis aut̄ affinitas ē ide q̄ vtriusqz semē in altez vicis-
sim mutat̄. Nā rapa in alio solo vt dñ p̄ biēniū mutat̄ in
napū. In alio vō solo nap^o trāsit in rapā.

Nar. a naris dñ h̄ nar naris: qdā fluui^o q̄ h̄z duos mea-
tus ad modū nariū: vel qz p nares erei tauri exit. vñ na-

Nard^o di. fe. ge. herba ē spicosa r̄ Crin^o na. nū. penl̄ pdu.
aromatica fragili radice: s̄z nigra r̄ folys densa quoz sū
mitates p̄surgūt i spicas. vñ hoc nardū di. dñ vnguentū
vel p̄fectio ex ea factū nardipisticū dñ. i. fidele puz sine
oi p̄positura r̄ p̄mixtura p̄positū nō adulteratū alyz ber-
bis. Pistis enī grece latine dñ fides: nardūspicātū dñ q̄si
spēs nardi in eo sit: v̄l qz d̄ spicis r̄ folys nardi ē p̄fectū.

Nario. a naris dñ nario ris. riui. r̄ ē narire subsannare v̄l na-
res fricare: r̄ ide naric^o rici. b̄ruc^o cui^o nares semp stillāt:
r̄ ide hec naricia cie. qdā regio. vñ narici^o ricia. riciū.

Naris. a nar^o ra. rū. dñ h̄ naris h̄i^o naris. Nares di-
cūt q̄si gnar^o: qz p eas cognoscim^o r̄ scim^o aliqd odorare
vel nares dñr a mano nas. qz p eas manat odor r̄ spūs r̄
sunt i eis tria officia: vnū ducēdi spm̄: aliū capiēdi odorē:
tertiū ducēdi purgamētū cerebri: r̄ pdu. p̄mā naris. vñ
Quid. de ar. Ferre noue nares tauroz terga recusant.

Narratio tionis. fe. ge. dñ a narro ras. r̄ ē narratio s̄m Tul-
liū rez gestaz aut̄ q̄si gestaz expositio. aliqñ enī res ge-
stas exponim^o: aliqñ nō gestas: q̄ tñ sunt ad narrationis
officiū q̄si geste. Debz aut̄ narratio eē breuis lucida r̄ ve-
rissis. Breuis ē qñ nō nisi neccaria p̄hendit habito re-
spectu ad quātitatē m̄ae. Lucida esse d̄z. i. itelligibilis r̄
aperta s̄z capacitatē igeny auditoroz: nihil h̄ns ambiguū
nihil tortū: nihil curuū: nō sumēs p̄ncipiū a r̄motis: nec
nimis lōge m̄am p̄sequēs. De his aut̄ q̄ p̄ncipalr̄ ptinēt
nil obmittens. v̄sillis ē narratio si reb^o r̄ p̄sonis debitas
circūstantias assignem^o narrātes vt mos r̄ opinio r̄ mā
videbi^o postulare. Notādū isup q̄ p̄noia p̄me r̄ scōe p̄-
sone sic nec in alyz eplē partibus nō sunt in narratione

ponēda. Nā vt dic̄ Paf. In v̄bis p̄me r̄ scōe p̄sone itelli-
git̄ ntūs cert^o r̄ determinat^o. Qñqz tñ p̄tingit q̄ tale p̄-
nomē de neccitate poni d̄z: puta cā determinationis v̄l d̄s-
cretionis. Cā determinationis ponit̄ cū nos tres vel plu-
res mittim^o epl̄as: at ego solus debeo tibi declarare. v̄bi
grā. Amico suo d. ioānes. i. salutē vobis ego b. duxi p̄nti-
bus declarādū r̄c. Cā vō discretionis p̄nomē p̄me vel se-
cūde p̄sone ponitur: cū aliqd alteri scribētū attribuitur
q̄d ab altero remouēt: nā discretio ē attributio actus v̄l
passionis alicui v̄l aliqb^o cū exclusiōe alicui^o vel aliquo
rū. v̄bi grā: si dicā. Sepe mihi d̄dec^o tu fecisti: s̄z ego red-
dā tibi talionē optime. Itē p̄t dici qñqz cā significātie:
vt si dñs dicat suo. Ego tibi sepe manib^o aquā dedi. Itē
cā zeumatis p̄t addi: vt hebrei sunt r̄ ego. r̄ ēt p̄ euoca-
tionē p̄t poni p̄grue: vt Ego petr^o tibi fui puro corde.

Narratiūcula le. dimi. parua narratio.

Narrito tas. i. freqn. narro: freqntati. de narro ras. r̄ forma-
tur a narratu supinuz a. mutata in i. correptā: r̄ u. in o. sic
ab imperatu imperito tas.

Narro ras. r̄ au. rare. i. dicere. vñ h^o narratio onis. r̄ h̄ r̄ hec
narrabilis r̄ h^o le. r̄ ide narrabilr̄ aduer. Et p̄ponitur vt
enarro ras. renarro ras. denarro ras. cōnarro ras. Et est
actiuū narro cum oibus suis cōpositis.

Narus. a nasco scis. deriuat̄ narus ra. rū. i. sciens perit^o. s̄. q̄
ex arte scit̄ q̄liter aliqd fiat vel sit ad faciēdū v̄l fieri de-
beat: siue illud faciat siue nō. Et scias q̄ g. qñqz apponit̄
huic nomini narus per p̄thesim: r̄ dñ gnarus.

Nasoz ceris. nat^o. sum nasci. i. de vtero exire v̄l decidere r̄
significat passionē ab alio illatā. i. pueniētē ex passione
p̄cedēte circa aliud suppositū. i. circa m̄ez. Nasoz p̄po-
nit̄ vt enasoz ceris. inasoz ceris. i. itus nasci: p̄nasoz ce-
ris. i. p̄re alyz nasci. renasoz ceris. i. itez nasci: sic fit i ba-
ptismo. r̄ nasoz cū oib^o suis cōpositis est deponēs.

Nasilis: a nasus dñ hic r̄ hec nasilis r̄ hoc le. ad nasuz perti-
nens r̄ pdu. penul. r̄ hoc nasale lis. q̄d nasum p̄tegit.

Naso sonis. dict^o ē Qui. qz magnū h̄iit nasū. vñ Lato. Na-
sonē petito r̄c. Itē a nasus dñ nasosus sa. sū. vide i nasus.

Nasso: a no. nas. deriuat̄ hec nassa se. qdā instrumentuz
ex viminib^o tanqz rhete p̄textū ad capiendos pisces.

Nastale: a nasus dñ nastale lis. cingulum vel fibula q̄d re-
stringit pallium circa collum.

Nasturciū. nasus cōponit̄ cū torqueo r̄ dñ hoc nasturcium
cy. qdā herba q̄ acrimonia sui nasum torqueat.

Nasus. a nar^o ra. rū. dñ h̄ nasus si. q̄si narus: qz sapiēs est in-
discernēdo res odore. vel dñ a nado: qz semp nat. i. fluit
putredinē: vel nasus dñ elatio. r̄ a nasus h̄ nasell^o li. r̄ na-
siculum r̄ nasitellus li. oia diminutiua. r̄ nasosus sa. sum.
r̄ nasutus ta. tū. in eodē sensu: magnū habens nasum.

Natale. a nasoz ceris. dñ h^o natale lis. r̄ h^o natal^o lis. in eodē
sensu. i. natiuitas. vñ Qui. de ar. Parcite natales timidi
nūerare deoz. Cesarib^o vt^o cōtingit añ diē. In kalēdario
tñ vt dic̄ Du. dñnt natal^o r̄ natiuitas: qz ibi natiuitas ap-
pellat̄ a m̄e in terra: vt natiuitas xp̄i: s̄acte Marie: s̄cti
Joānis bapti. Et scias q̄ btā Maria. r̄ ioānes baptista
i vtero i nouo testamto sc̄tificati sūt ide ē q̄ eoz natiui-
tatē ex vtero p̄ alyz sc̄tis eccl̄ia celebrat: s̄z natale v̄l na-
talis dñ obitus vel dies obitus sc̄toz: qz eoz obit^o in ter-
ra fuit natiuitas in celo. Tūc. n. de nō eē ad eē: de morte
ad vitā: de tenebris ad lucē: de exilio ad regnū trāsfert.

Natalicius: a natalis dicitur natalicius cia. ciuz. i. natalis.
vel ad natalem siue natiuitatem pertinens: r̄ hoc nata-
licium cy. i. natiuitas.

Natatoziū. a nato tas. dñ hoc natatoziū ry. i. loc^o in aq̄ vbi
freqnter nataf. dñ ēt hec natatozia rie. vñ in historia sup
Joānis. 9. dñ. Siloe fons ē ad radicē mōtis syon q̄ nō iu-
gib^o ags s̄z in certis bozis ebulit: cui^o aq̄ vt exciperentur

- Q**si stagnū nō lōge a fonte cōstructū erat: quā collectiōz mō natatoriā mō piscinā scriptura vocat. vel s3 quosdā dī natatoria a nato tas. p antiphrasim: qz ibi null' natabat: sicut 7 piscina qz piscibus caret.
- Nates.** a nitor teris. dī hec nates tis. qz in natibus nitimur dū sedem'. vñ 7 cōglobata est in eis caro: ne p̄mētis cor poris mole v' fasce ossa dolerēt: 7 pdu. p̄mā: s3 nato tas. eā cor. vñ qdā. Quāuis arte nates tñ apparēt tibi nates Et scribit grūs pluralis natiū p t. s3 accipit in p̄nūciādo
- Nathan** interpretat dedit siue dantis. (sonū de c.
- Nathanael** interpretat donū dei: qz dolus. i. simulatio dono dei in eo nō fuit.
- Nathine** hebraice: hypodiaconi grece: subdiaconi latīe dicunt. Et dicunt nathine. i. in hūilitate deo seruiētes.
- Natica.** a nates dī h' natica ce. i. nates. vñ naticosus sa. suz.
- Naticula** le. dimi. parua nates. (magnas hīs nates.
- Natio.** a nascor nascere dī hec natio onis. i. nascēdi pprietas. i. actus vel passio nascēdi. Proprie natio dī gens s3 ppriā cognationē 7 collectionē ab alia distincta. vt greci italici: franci. Et natio puincia eoz est. Et natio quāqz regio vel terra parū vel nihil habitata dī.
- Natiuncula** le. dimi. parua natio.
- Natiū.** a nat' tus. tui. qd ē natiuitas dī natiū' ua. nū. i. nālis vel gtūs. vñ natiue aduer. 7 h' natiuitas tatis.
- Nato** a no nas nauī nare natu u. in o. fit nato tas. fre. vñ natoz toris. Et h' 7 hec natabilis 7 h' le. 7 hoc natabile lis. 7 natabil' lis. 7 a nato tas dī natito tas aliō fre. Nato cōpōit vt ānato tas. i. nataf ad aliqd. Cōnato tas. i. fil' natare. Abnato tas. i. nataf ab. i. lōge. Denato tas. Enato tas. i. extra nare: euadere. Innato tas. Prenato tas. Per nato tas. Renato tas. Subnato tas. Trāsnato tas. Nato 7 ei' pposita sunt neu. 7 oia corripit hāc syllabā na.
- Natrix.** a no nas dī h' natrix cis. mulier q nat. Et natrix dī qdā serpens q veneno suo ificit aqs in qb' fuerit: 7 tūc est mas. ge. vñ Luca. Est natrix violator aq: iaculiqz volucres: vel s3 quosdā ē fe. ge. s3 lucan' ge. mas. f. violator retulit ad serpētē. Legit in qbusdā libris rinatrix.
- Natura.** a nascor sceris. dī h' nā re. i. natiuitas. Et nā dī dō. qz oia creauit 7 nasci fec. 7 natura dicitur quelibet creatura. 7 nā dī complexio. 7 nā dī qdāz vis nāliter reb' in fita de silib' silia pcreās. Nā ē dī qdā significatio vocabuli. 7 cā ē qre vocabulū nascat. i. iponat. nā ē dī ipositio vel iuentio vocabuli: qz vocabulū nasci nihil aliud ē qz virtus nālis ex pprio bñplacito ipm iueniri vel iponi. vide supra in miraculū.
- Nālis.** a nā dī h' 7 hec nālis 7 hoc le. i. ad nām ptinens vel de nā pcedēs. vñ nāles dicunt filij ocubinarū: quos sola nā genuit nō honestas dngy. 7 ide nāl' aduer. 7 pdu.
- Nat'** a nascor sceris. deriuat h' nat' tus. i. natiuitas. 7 (ra. nat' ta. tū. 7 nat' ti. i. fili': 7 hec nata te. i. filia. 7 sepe solēt iueniri p g. p. p̄besim. i. positionē: vt gnata gnate gnat'. vel sine g. ē. n. de nāli itegritate istaz dictionū: qz dī gnatus qsi generatus. 7 gnata qsi generata.
- Naualis.** a nauis dī hic 7 h' naualis 7 h' le. 7 h' nauale lis. loc' vbi naues stāt. s. port': v' loc' vbi fabricant: h' 7 tex trinū vocat. Itē naualis ad nauē ptinēs. vñ Aristo. Necesse est nauale bellū fore vel nō fore: 7 pdu. ua.
- Nauarchus** a nauis 7 archos. i. p̄nceps cōponit hic nauarchus chi. i. p̄nceps nauis. (Papia.
- Nauargus** gi. nauis magister. a nauis 7 argus pponitur fm
- Nauci.** a nux dī h' nauci indecli. i. putamen nucis: vel exterior cortex nucis: vel id qd ē itra nucleū nucis qsi in medio qd ē nigrus qñ nux desiccā: vel id in quo voluit nucle' qd qdē nihil valz. iō ponit p̄nibilo. 7 pponit vt naucipēdo dis. naucifacio cis. i. paz vel nihil appreciari.
- Naucifacio** cis in nauci vide.
- Naucipendo** dis in nauci vide.
- Naucler'.** Nauis pponit cū clerus qd ē fors 7 dī h' naucler' r'. v' naucler' g nauē in sorte 7 ptate hz. 7 pdu. cle. Act. 27. Leturio at magis credebatur gubernatori 7 nauclero.
- Naufragor.** Nauis pponit cū frāgo 7 dī naufragor. i. piclitari v' pati fractionē nauis. vñ naufragus ga. gū. i. nauē frangēs: q patit naufragiū vel piclītatus. vñ hoc naufragiū gy. i. fractio nauis: qd 7 naufragū dī. Inuenit ē naufragus gas. vñ qdāz. Naufragiū faciens naufragat illa si
- Nauicula** le. dimi. parua nauis: 7 forma a dīo nauī (des addita cula. dī ē hec nauicilla le. aliud dimi.
- Nauiculari'.** a nauis vel nauicula dī bic nauiculari' ry. nauis custos vel nauifex.
- Nauigabilis.** a nauis dī h' 7 h' nauigabilis 7 h' le. qd aptū natū ē ad nauigādū. i. vt nauiget vt hō: v' vt nauiget vt
- Nauigiū.** a nauis dī h' nauigiū gy. s. actio nauis. s. (mare. nauigatio vel nauis vel multitudo nauū.
- Nauigo.** a nauis dī nauigo gas. gaudi. gare. i. nauem agere. 7 dī nauigo gas. qsi nauē ago. 7 vide ē etymologia poti' qz cōpositio. 7 corzi. vi. Uirg. eneid. 5. Nauigat Eneas: siculas deferē ad oras.
- Nauis:** a no. nas. dī hec nauis. Greci dī nāis: ide nos dicimus nauis itersposita u. cōsonante. Vel nauis dī: qz gnarū. i. perituz rectorē querat. 7 fit actūs pluralis in es vel in is. vt has naues vel nauis: 7 actūs singularis in em v' in im. vt hanc nauem vel nauim: 7 ablatiuus singularis in e. vel in i. vt ab hac naue vel nauī: 7 pducit na.
- Nauta** re. in nauta vide.
- Naulū.** a nauis dī hoc naulum li. p̄cium pro transmeatiōe datum siue qd datur pro his que portant in nauī. 7 dicitur naulum quasi nauis lucrum.
- Naum** interpretat germē siue consolator orbis. Inreparat enī ciuitatē sanguinū 7 post euerfionē illius p̄solat spon dicens. Ecce super mōtē pedes euangelizantis 7 annū ciantis pacem. 7 acuitur in fine.
- Naumachia.** Nauis cōponit cum machia qd est pugna: dicit hec naumachia chie. i. naualis pugna.
- Naupicus** ci. nauis pater. i. dominus vel factor: 7 componitur a nauis 7 pater. 7 cor. pi.
- Nauplia.** Nauplus p̄ fuit palamedis: a quo nauplia dicitur est qdam ludus ab eo inuentus vel in honorez illi' p̄mo celebratus circa eius sepulturā: 7 fit de quatuor pomis duobus in aerē missus. vñ Qui. de arte. Disce ē duplici genitalia nauplia palma Uertere 7c.
- Nausea.** a nauis dī hec nausea see. i. vomit' in nauī ex turbatiōe cerebri pp aquā vel fetozē: vel potius nausea est voluntas vomendi sine effectu: 7 pprie in nauī. vñ hec nauseola le. dimi. 7 nauseo as. i. vomere: 7 pprie in mari vel in nauī: 7 ad vomitū puocari: 7 volūtate vomēdi habere sine effectu: 7 pprie in nauī. vñ Doza. in epi. Nauseat 7 locuples quē ducit p̄ma triremis. Itē nauseo ponitur pro fastidio vt iste nauseat sup bac re. i. fastidit.
- Nauseola** le. in nausea est.
- Nauitolog'.** gi. nauis dispēsator vel allocutor: v' exhortator. 7 cor. penul. 7 pponit a nauis 7 logos qd est sermo.
- Nauta:** a nauis dī hic nauta te. q̄cunqz ducit nauē: v' nauigando laborat: v' maior in nauē. vñ h' nauita te. p eod. hoc frequentius vtebant antiqui qz nos: 7 trāsīt. u. vocalis in cōsonantem: i. interposita: 7 cor. vi.
- Nautea:** a nauis dī h' nautea tee. aq̄ fetida in q̄ coria mace
- Nauticus:** a nauta dī nauticus ca. cū. sicut a nauī. (ranī. ta nauticus ca. cum. i. naualis. 7 cor. ti.
- Nautus.** a nasco scis. dī nau' ua. uū. i. doctus sapiens studio sus inuigilās strēnū' agilis vel ipiger: 7 parat nau' uioz sim'. vñ nauē vel nauiter ui'. sime. aduer. 7 h' nauia uie. i. sapia strēnuitas vel inuigilātia: 7 nauo uas. i. p̄pellere

fortiter exequi: vel opam dare. Et scias qd aliqui apponi-
turg. p. pthetim huic nomini nau: et dñ gnau: ua. nu.

Nazarenus. Nazareth qdā vicus est vel ciuitas in q̄ dñs nr̄
Jesus xps ceptus ē et nutritus. Et interpretat̄ flos siue
germē siue mūd. vñ nazarenus. na. nu. et nazareus. rea. reū.
vñ dñs nr̄ Jesus xps dñs ē nazareus vel nazarenus: et hic
qdā heretici dicti sunt nazarei: qz cū xpm q a loco dict̄ ē
nazarenus filiū dei p̄fiteat̄: oia tñ veteris legis custodiūt
mādata. Nazareus etiā dñ scūs vel mūd a merito. Naza-
reus oliz dicebat̄ q scimoniā nutrebat et nihil p̄amina-
tū accipiebat: abstinēs se a vino et oī siccera q̄ mētē ab ite-
gra sanitate p̄uertit. Et ē nazareus iterptat̄ scūs dei fm̄
Dug. Itē scias q dicebant̄ nazarei qdā q ex voto se ob-
ligabāt scimonie vsqz ad determinatū tps vñ iugiter vt
samuel: et p̄secrabāt se dñō: et q̄si sepabāt se a cōi vita ho-
minū sic qz mō p vnū annū vel duos seruit in hospitali
Ierusalem. Aug. aut tractās illud Matth. Quis naza-
reus vocabit̄. sic dic. Dñs ē nazareus samson vir potēs i
spū et v̄tute roboris. S3 in typo cui⁹ gesta si p̄siderem⁹
in eo quoqz exēpla dñi figurata cognoscim⁹. Ille septez
cries hūit: huic septiformis spūs et septē ecclie sacra sūt.
illi v̄tus ois in capite fuit: huic v̄t̄ ois in deo est. qz caput
xpi de⁹ ē: vt apls manifestat. In illo v̄tus obscura: in hō
celata dinitas. Samson iter faciēs: leonē manib⁹ eneca-
uit. et dñs et saluator nr̄ p suscepti corpis sacm̄ leonē ex-
tēsis in cruce manib⁹ interemit. Samson de ore leonis
fauū mellis extraxit: dñs de faucib⁹ diaboli plebē suā q̄
sibi p fidē fcā est dulcis: eripuit. Samson pplm̄ israeliti
cū debellatis hostib⁹ saluauit: dñs extinctis demonijs:
pplm̄ suuz de morte p̄petua liberauit. Samson obsera-
tis portis claudif i ciuitate: dñs ob signato claudif i mo-
nūto. Sāson fractis seris s̄tractisqz p̄tis securi: eua-
dit. dñs ruptis iferni obicibus aptoqz sepulcro recepto
corpe a morte liber egredit̄. Postremo samson moriēs
inimicos suos p̄cussis edificijs ruina cōprimis: dñs et cū
mori dignat⁹ ē: nō vna domo s3 toto mūdo p̄cussio diabo-
li cū suis āgelis vniuersis extirxit. et vt dic̄ Pāp. Xps dñ
nazareus a merito. i. scūs siue mūd: qz pctm̄ nō fec. Naza-
renus vō dñ a ciuitate nazareth: qz pctm̄ nō fec: vide i sam-
Nazareth nazareus in nazarenus exponif. (son.

N ante E

Ne fm̄ q dat rōnē ofonis iterrogatiue ē diunctio encliti-
ca: vt vtrū ne. Nā si ofo nō ē iterrogatiua nō est encliti-
ca: vt vide ne feceris. et hō inuere vñ p̄rif. q dic̄ in. i6. lib.
Ne postposita ē diunctio: p̄posita vō ē aduerbiū. Et scias
q ne nō p̄ponif cū vbo: qz nulla diunctio p̄ponif cū vbo
nec etiā cū noīe nisi si et ne: vt sigs nego.

Nea greci dicunt nouē.

Neapolis. a nea qd ē nouē et polis qd ē citas p̄ponif hō nea-
polis lis. qdā ciuitas q̄ sub se nouē alias ciuitates h3 vel
Neapolis p̄ponif a neos qd ē nouū et polis ciuitas inde
Neapolis. i. noua ciuitas. vnde neapolitanus na. nu. et h
neapolitanus ni. dñs vel eps illius ciuitatis: et cor. penl.
neapolis. vide in metropolis.

Nebel vter interpretatur.

Nebis bzidis fe. ge. est pellis lincis vel cerui.

Nebula. a nubes dñ hec nebula le. Exalant enī valles hūi-
de nebulas q̄ sursum ascēdētes nubes fiūt. Sūt enī pro-
prie nubes celi. nebule terre et circa terrā. Uel dñ nebu-
la a nubo: qz coopiat terrā: et ide nebulosus sa. sū. i. obscu-
rus: q̄si nebula plenus. vide in ros.

Nebulo. a nebula deriuat̄ h nebulo lonis. i. leccator. qz va-
nus est vt nebula et cito vanescit.

Nebulosus sa. sum. in nebula vide.

Necdu. i. nodū: nō adhuc: vulgariter nō statim dñ.

Necessarius ria. riū. in necesse vide.

Necesse. a necto ctis. dñ hō necesse ideclinabile. i. ieuirabile
vel qd aliter fieri nō pōt. et dñ necesse a necto: qz nexuz ē
et firmū: nec dissolui pōt. Itē necē ē. i. vtile: vt necē ē ora-
re deū. q̄ aut dñ necē q̄si nō cessans eē: ety. ē: et scribit̄ p
vnū c. cor. enī p̄m. vñ Qui. in epi. Ut culpēt aly tibi me
laudare necē ē. et hinc necessari⁹ ria. riū. i. ieuirabilis vel
vtilis: et hō necessari⁹. i. amic⁹ domestic⁹ vñ quottidianus
q̄si a quo nō ē cessandū. Et cōponif vt p̄necessari⁹ q̄ne-
cessari⁹: ambo p̄ valde necari⁹. Inuenit̄ et hō necessariū
p̄ ieuirabili vñ vtili positū substatiue. et ponif necessario
et necesse p̄ necessarie aduerbialr.

Necitas. a necē dñ hō necitas tatis: et hō necitudo. et dñt: qz
necitas aliqd fieri cogit: sed necitudo. i. amicitia dilectio
affect⁹ affinitas p̄pingtas vñ viculū p̄pingtatis: vt vxor
vel fili⁹. S3 hō p̄petas apd auctores sepe p̄fundit̄: et hic
necessitudinari⁹ ria. riū. ¶ Dic nō. q̄ triplex ē necitas. s.
absoluta sic necariū ē deū eē: vñ triagulū h̄re tres āglos
Alia necitas ē ex cā efficiēte q̄ dñ necitas coactiōis. Ter-
tia ē necitas ex suppositione finis. et hō ē duplex: qz vno
mō dñ necessariū sine quo aliqd nō pōt p̄seruari i eē: sic
nutrimētū alicui. Alio sine quo nō pōt h̄ri qd p̄tinet ad
bñ eē: sic equ⁹ dñ necessari⁹ ambulare volēti: et medicina
ad hoc q̄ hō sane viuat. Et scias q̄ hōi p̄mis duob⁹ mo-
dis nō dñ aliqd sacm̄ necitatis: s3 tertia necitate. qdam
qdē q̄tū ad p̄mū moduz fm̄ ille. s. sine qb⁹ nō pōt hō in
spūali vita viuere: sic ē baptismus et p̄nia: qdā aut et sine
qb⁹ nō pōt p̄seq aliqū effectū q̄ ē ad bñ eē spūal vite: et
hoc mō p̄firmatio et alia oia sacra sūt necaria: verūtñ cō-
tēptus hō et cuiuslibz sacri est piculosus. vide in sacm̄.

Necessitudo in necessitas est.

Necis. a neco cas. dñ hō nex cis. i. mors. s3 ntūs nō ē in vsu:
quē tñ Ambro. sup egisippū posuit dicēs. Et erit nex mō
tuoz plima. Itē Licero p̄ Milone. Insidiatori vō latro-
niqz p̄t iferri iusta nex. Et ide semicis p̄ p̄pōnē: et cō. ne.

Neco cas. caui. vel necui necatū vñ nectū. i. occidere: s3 ne-
caui ferro p̄imi: necui alia vi. vñ necat⁹ ferro: sed nectus
alia vi. p̄empt⁹. Neco p̄ponif vt eneco cas. caui. vñ cui. i.
valde necare vel extra: iterneco cas. p̄neco cas. i. p̄fecte
necare. Neco et oia ei⁹ p̄posita sūt actiua: et faciūt p̄teritū
in caui. vel in cui. et sup. i. carū vel in nectū. et cor. hāc sylla-
bā ne. vñ qdā. A neco dic. auī. ferro: necui reliqua vi. Et
Thobias. Dāc afflige fauet: huic famulare necat.

Nectar. a necto ctis. dñ hō nectar. tatis. i. dulcis liquor
vel vinū pigmētātū: qz necat linguas bibētū: vel qz ne-
ctit et allicit mētes bibētū: et ide nectare⁹ rea. reū. P̄rif.
āt videf velle q̄ sit speciei p̄mitiue: quū corripiat penl.
gti. dicit. n. in. 6. li. Neutra in ar si deriuata sūt producūt
a. i. oblige casib⁹: vt lupa hō lupanar naris. a calce: hō cal-
car caris. cū ḡ nectaris cor. pe. gti: nō videf q̄ sit deriua-
tium fm̄ P̄rif. l3 Dug. dicat q̄ nectar deriuat̄ a necto
ctis. vt dictum est. vñ Luca. Stripāt et dolci distentāt ne-
ctare cellas. Si autem vis sequi Dug. dic q̄ nectar cta-
ris. est deriuatum et excipiat̄ a regula.

Necto ctis. xi. vel nexui nexū. i. ligare adiungere i serere vñ
nodare: qd ēt faceret nectū nisi eēt differētia hui⁹ vbi ne-
co cas. necui nectū. vñ hec nexio nis. Necto cōponif vt
ānecto ctis. cōnecto ctis. inecto ctis. subnecto ctis. Et est
necto actiuuz cū oibus suis compositis. et faciūt p̄teritū
in xi. et q̄nqz in xui. s3 cōnecto ctis. p̄prie facit cōnexui et
supinum cōnexum. (sit in vsu.

Necula le. i. pua nex. i. mors: et ē dimi. de nex cis. l3 nex nō
Neemias p̄solator: sicut besdras interpretat̄ adiutor. Quo-
dam enim p̄sagio futuri noīa ista cōsortiti sūt. Suerūt
enim ad adiutorium et cōsolationem oī illi pplō redeūtī
ad patriam. nā et templū dñi reedificauerūt: et muroz
et turrium opus ipsi restaurauerūt.

Nefandus da. dū. a ne & fand^o pponit & exponit in fand^o.
Nefari^o. far pponit cū ne & dī nefari^o ria. riū. i. nō dign^o far
 re: quo cibi genere vita hoium pmo sustētabatur: vel ne
 farius. i. nefandus nec dicēdus. a ne & for faris: vel nefa
 rius. i. scelestus a nefas.

Nefas. a ne & fas pponit hoc nefas ideclinabile q̄si nō fas
 .i. illicitū. vñ & q̄nz pōit p scelere: qz illicitū ē. vñ nefari^o
 ria. riū. i. scelest^o: & cor. p̄mā nefas. & pōt scribi nefas p f.

Nefrēdiciū cy. in nefrēdus est. (vel p pb. nephas.

Nefrēdinū in nefrēdus vide.

Nefrēdus. frēdeo des. p̄pōit cū ne: & dī hic nefrēd^o di. por
 cus domesticus carēs testiculis: sic dictus qz nō frēdet
 dētibus. Dic alio noie dī maialis q̄ & cicurris dī nat^o ex
 apro siluestri & domestica porca. & hic hic & hec nefrēdis
 dis. porculus vel porcla adhuc lactēs: qz nihil frendeat
 .i. nihil dētibus pcutiat & cōminuat. Et eadē rōne nefrē
 dis dī ifans q̄si nō dētibus frēdēs. i. nō dētibus aliquid
 pcutiēs vel cōminuēs. Et a nefrēdus vel nefrēdis dī ne
 frēdin^o na. nū. & nefrēdicius cia. ciū. vt nefrēdina caro &
 nefrēdinū ferculū: & ide hoc nefrēdicius cy. i. ānuale tri
 butū qd rustici suis dñis circa natiuitatē vel alio tpe āni
 solēt afferre: & ē qd parui discipuli suis doctorib^o appor
 tāt dūtaxat sit carneū. s. porcellus vel huiusmodi

Nephresis. nephresim dicūt greci renes. vñ h^o nephresis q̄
 dā morb^o. s. dolor renū: a renū angore dicit^o. & hic nephre
 ticus ca. cū. penl. cor. q̄ talē dolozē patit: & cor. nephresis
 penul. vñ Macer de viribus herbaruz. vñ nephreticis
 exilium sumere iussit.

Negatiūcula le. dimi. parua negatio.

Negligo. lego pponitur cū nec & dī negligo gis. xi. ctū. abie
 tra c. & assūpta g. p adiectionē. si enī mutaret c. in g. opoz
 teret q̄ g. eēt de p̄cedēti syllaba: qd eē nō pōt. & est negli
 gere p̄tēnere vñ d̄reliquere: q̄si nō legere: vñ quasi nō eli
 gere. vñ negligēs tis. ois ge. q̄si nō legēs vel quasi nō eli
 gēs. Et scias q̄ cōiunctio nō cōponit cū verbo vñ negli
 go nō pōt cōponi a ne cōiunctione & lego: s; componit a
 nec aduer. s. isto aut simplex est.

Nego gas. gaudi. gare. i. qd obycit nō pcedere: nō esse verū
 p̄tēdere: vel cōtradidicere. vñ h^o negator tozis. & hec nega
 tio nis. & negatiuus ua. uū. qd negat. q̄ aut dī negare q̄si
 nō: agere vel agere nō. i. ducere vel dicere hāc particulā
 nō: ety. ē. Nego p̄pōit cū ab & cū de: & dī abnego gas. de
 nego gas. i. valde negare. Nego & eius cōposita sunt acti
 ua: & cor. hanc syllabam ne. vñ quidam. Inficit itingens
 qui denegat ificiatur.

Negocita te. cōis ge. penul. pdu. i. negociator. i. institor opi
 fex vel mercenarius: & deriuat a negociū.

Negociū. nego vñ negās cōponit cū ociū: & dī hoc negociū
 cy. i. mercatus vel actus alicui^o rei cui cōtrariū est ociū.
 & dī hoc negociū q̄si negās ociū: vñ negociū q̄si nec ociū
 .i. sine ocio. Modo ē negociū signat actionē p modum
 cōmē qd ē iurgii litis. Est ḡ negociū in causis: negociatio i
 cōmērcus: vbi aliqd dat vt maiorā qs lucreē. & ide hoc
 negociolū li. dimi. & negociostus sa. sum. i. vtilis vel plen^o
 negocio & rebus agēdis itētus: & cōparat. vñ negociose
 sius. sime. aduer. & h^o negociositas tatis. & negocior aris.
 .i. mercari: verbū deponens.

Nemāceps. Māceps p̄pōit cū ne & dī h^o nemāceps cipis.
 .i. emāceps: ex ne & māceps vt dixi: q̄si q̄ iā nō ē māceps.
 & a māceps & nemāceps dī mācipi & nemācipi noia ide
 clinabilia & ois ge. Uel s; p̄ris. poti^o sunt datiuī p̄dicto
 rū noiz figuratiue p̄iuncti cū quolibet ḡne & cū vtroq̄
 numero: & cū quolibz casu it̄rāsiue. Uel sit compositū
 mācipi a manu & capio: qd pponit cū ne & dī nemācipi: &
 sunt noia ideclinabilia & ois ge. Res mācipi dī que cū
 alienat. i. que cū a ptate yēdētis trāsit in ptatez emētis

manu capi pōt vt equus. s; res nemācipi dī q̄ cum alie
 nat manu capi nō pōt vt ager.

Nemo: siue sit ex nō & hō ppositū vt q̄busdā videt siue nō
 ge. ē cōis: & o. mutata in i. & addita nis fit neminis ḡtis.
 & dī nō solū de hoibus s; ēt de dyz.

Nemus. a numē deriuat hoc nemus nemoris. i. silua qua
 si num^o. a numinib^o ibi sacratis & cultis. vñ nemorosus
 sa. suz. & hic nemorose situs. sime. aduerb. & hec nemorosi
 tas tatis. & cor. ne. vñ vsus. Donat ligna nem^o q̄ corde nu

Nenia nie. ē funebriū cāt^o. s. cātilena q̄ fit sup (mie nem^o.
 mortuū. Et ponit q̄nz p cātilena pueroz. qz pueroz est
 flere & facile mouent ad fletū. Itē nenie dī r viles & va
 ne fabule. vñ Diero. in plogo pēthateuci. Et biberas ne
 nias libris autēticiis p̄ferūt. Diberas nenias appellat fa
 bulas ab biberis. i. hispanis iuētis: vñ ap̄d eos vulgatas.
 & p b^o p̄z q̄ vana & fabulosa & erronea p̄ferunt autēticiis
 libris. Juxta illud apli. Et a vitate qdē audituz auertēt:
 ad fabulas aut cōuertēt. & pdu. penul. biberas. & a ne
 nia deriuat nenioz aris. i. vana loq: vel cātilenā sup mor
 tuū facere vel lamētari. Itē vt qdam dicūt nenia dī cā
 tilena que fit super mortuo vñ sup cunis pueroz vt dor
 miāt: Itē nenie fabule viles. Itē nenie. i. nuge. vñ vsus.
 Nenia nutricis dicit^o q̄si cātus inanis. Quē canit ifanti
 somnuz sic reparat illi. Itē i Hecrisimo dī. Nenia sūt nu
 ge funebria carmia nene. Dī nene: qz nenie nō potuit in
 vsu poni. & est nenia nomē onomatopeiū vel ficticiū q̄si
 fictū a sono: vt ne ne ne: & maxime q̄tū ad cātilenā que
 fit sup cunis pueroz pōt nenia dici nomē ficticiū.

Nenioz aris. in nenia est.

Neos nes neui netū nere. i. filare p q̄sdā ductionē filiū a co
 lo trahere. Et p̄pōit vt pneo nes. Et ē neutz neo. cū oib^o
 suis ppositis: & s; p̄ris. debuit facere neo. nes. nui. eo mu
 tata in ui. diuisas. vñ dīc^o p̄ris. in. 8. li. Cū oia yba scde cō
 iugatiōis in eo desinētia: in ui. diuisas faciūt p̄teritū p̄e
 ctum: vt teneo tenui. sed differētie cā maneo māsi facit:
 ne si dicereē manui datiu^o de man^o putareē esse. Et neo
 nes neui: ne si nui. diceremus a nuo eē videreē. Itē in. 9.
 li. dicit. Neui in ui. terminatiū seruat regulā in sup. p̄uer
 tēs ui. in tum. vt neui netū. vide in nuo & i maneo.

Neomenia. Neos pponit cū mene qd est lūa: & dī hec neo
 menia nie. qdādam festū iudeoz: qd faciūt in nouilunio.
 vñ & neomenia dī quasi noua lūa vel nouilunū: vñ neo
 menia sonat inouatio lune: & qz iudei in legitimis suis
 lunatōes pro mēsiibus habebāt ex lege: iō diē noue lune
 vocabāt kalendas legales: & erat dies solēnis apud eos.
 Et scias q̄ septē solēnitates legales erāt. s. sabbatū: neo
 menia: pasche: pēthecostes: festū clangozis: festū ppicia
 tionis: & scenophegia: & grauāt vltima de neomenia fm
 quozūdā vsuz. vñ in auroza ēt in versu cor. Martis mē
 se frēqns neomenia p̄reit. Pōt ēt pduci sic maria. Alias
 festiuitates adiecerūt his hebrei propter varios enētus:
 sicut est encenia & furim. i. festū hester: sed nō dicūtur le
 gales. i. lege it̄stitute. vide etiam in pasche.

Neophicus. Neos p̄pōit cū phicos qd est fides. & dī h^o neo
 phic^o ci. grece. i. nouellus nouici^o rudis fidelis vñ nup re
 nat^o: vel pponit a neos & phico qd ē q̄ro: q̄si poti^o q̄sitor.
 q̄ enī ad fidē nup cōuersus est. de fide querere solet.

Neos grece nouum latine: & acuitur in fine.

Neotericus: a neos dī neotericus ca. cū. penl. cor. Neoteri
 ci aut dicūtur hoies hui^o t̄pis nouity recētes vel cōes.

Nepa nepe se. ge. qdā serpēs q̄ natos suos cōsumit excepto
 eo q̄ in dorso eius isederit vel inbaserit: postea ipse q̄ ser
 uatus est cōsumit p̄rez: & dī nepa q̄si necās part^o. i. necās
 filios vel nepa dī q̄si necās patrez: qz necat patrez: & hic
 est tractum q̄ hoies q̄ bona parētuz per luxurias cōsu
 munt nepotes dicūtur. i. luxuriosi & pdigi.

Nepbi. i. purificatio.
Nepos: a nascor. sceris. dñ hic nepos. potis. vñ dñ nepos q̄ si natus post. s. post filiū. z est etymo. vñ nepotulus. li. di mi. z nepos. potis. paruū virgultū: qz de pomo q̄si de filio nascit. Nepos p̄ponit vt h̄ p̄nepos fili⁹ nepotis: q̄si p̄pe nepotē. hic abnepos filius p̄nepotis: qz adiungit a nepote. hic adnepos filius abnepotis. trinepos fili⁹ adnepotis: q̄si tetranepos. i. q̄rtus post nepotē. Idē ordo z cōpositio est in hoc noie neptis. s. p̄neptis: abneptis: adneptis: trinepotis. Itē nepos dñ luxuriosus: z tūc ē cōis ge. z deriuat a nepa. vide in nepa. z cor. ne.
Nepotatio. onis. i. luxuria: a nepos qd̄ est luxuriosus dñ.
Neptis: a nepos dñ hec neptis. tis. vñ hec neptacula. le. di. z cōponit neptis vt p̄neptis: abneptis. vide in nepos.
Neptunus. Nubes p̄ponit cū tono. nas. z dñ h̄ neptūn⁹. ni. deus maris: vel ipsuz mare: z dñ sic q̄si nube tonās. Ma re enī vaporat̄ eleuatū nubes facit: z dñia vētoz pulsu: tonitrua creat: vel deriuat̄ neptunus a nubes. bis. qz nub̄ bit z regit terrā. qd̄ aut̄ dñ neptun⁹ q̄si nubēs terraz ety mo. est. vñ neptuni⁹. nia. niū. z pdu. penul. neptunus.
Nequā: a nequeo. gs. dñiaat̄ nequā ois ge. z idecli. i. malus: sed malus: vt dicūt nāl̄: nequā vō q̄ neq̄ se p̄tinere a sce lerib⁹. Itē nequā dñ luxuriosus: qz icōtinēs ē. z cōparat̄ nequā quoz. sim⁹. vñ neq̄ter qus. sime. aduer. z hec neq̄ tia. tie. i. malitia z luxuria. vñ qd̄. Negtia est que te non sinit esse senē. vñ nequitiola. le. dimi.
Nequeo: ex nō z queo cōponit̄ nequeo. gs. quiui. quitū. pe nul. cor. in supi. z est idē nequeo qd̄ nō queo. i. nō possum. Et scias q̄ nequeo nō pōt cōponi ex ne z queo: qz nulla p̄iunctio cōponit̄ cū verbo. Itē cū nō tria tñ verba cōponūt̄. s. nequeo: nescio: nolo: z cor. ne. vñ Esopus. Te pore deleri gratia firma nequit.
Nequis: ex ne z quis cōponit̄ neqs: neq̄: neq̄d: vel neqd. z dñ neqs q̄si nō aliqs: z mutat̄ ae. diphthōgus in fe. ge. in singulari: z i neutro ge. i plurali i a. z dicimus i singulari neqs: neq̄. z i plurali: nequi: neque: nequa. de hoc tñ ple nius dixi in tertia parte vbi egi de figura cōposita nomi nis in c. de syllabicis adiectionibus.
Negto: a nequā deriuat̄ negto. tas. neu. z negtoz. taris. de po. i. nequā eē: vel potius nequiter agere. z cor. qui.
Nereis nereidis fe. ge. nimpha marina fm̄ Papi. z cor. pe nul. tam nti q̄ gti. vide in nereus.
Nereus. rei. mas. ge. dñ deus maris. z ponit̄ p̄ ipso mari: z i terptat̄ motus: qz mare semp̄ est in motu. vñ hec nereis: huius nereidis: nimpha marina: q̄si nereis filia: z hec ne rina. ne. z hec nerinis. nis. dñ filia nereis fm̄ Dug.
Neruiceus: a neruus dñ neruiceus. cea. ceū. i. de neruo exi stens. vñ in lib. Judi. i. Si septē neruiceis funibus liga tus fuero. vel fm̄ aliā lram neruicis: z tūc est ablatiuus pluralis de neruicus. ca. cum. qd̄ idez est qd̄ neruiceus. z cor. penl. tā neruicus: q̄ neruiceus. z dicit̄ a neruus.
Neruicus. ca. cū. in neruiceus vide.
Neruo. uas. in neruus vide.
Neruus. ui. ē vinculū mēbroz dicit̄ a greco. Greci enīz ner uos neur vocāt. vñ neruus dñ q̄si iheru⁹ ab inherēdo: qa eo arctūū p̄iunctiōes sibi iuicē iherēat. vñ h̄ neruulus. li. di. z neruosus. sa. sū. i. plen⁹ neruis vel fortis: z q̄si sic di cū supb⁹: z p̄parat̄. vñ neruose. sius. sime. aduer. z h̄ ner uositas. tatis. z neruat̄. ta. tū. z neruulosus. sa. suz. idē qd̄ neruosus. Itē neru⁹ ponit̄ p̄ cipo quodā pedū tormēto. vñ in Job. Posuisti in neruo pedē meū. Itē a neru⁹ deri uat̄ neruo. uas. i. neruis p̄iungere: vel neruos alicui dare. Et cōponit̄ vt deneruo. uas. i. dissoluere: debilitare vel valde neruare. Itē eneruo. uas. Neruo. uas. actiuū ē cū
Nescio. scis. scini. scitū. cōponit̄ ex Coib⁹ suis cōpositis. nō z scio scis. vide in nō: z dñ nescire quasi nō scire. i. igno

rare. z nescius. scia. scilū. z nesciēs. tis. ois ge. z a dñ nesciē ti addita a. forma h̄ nesciētia. tie. z differt ab ignoran tia: sicut dixi in ignorātia ignorātie.
Nestoriani qd̄ heretici dicti sūt a nestorio ep̄o cōstātinopo litano: q̄ beatā vginē nō dei: s̄ hois tñimodo genitricem asseruit: vt aliā p̄sonā carnis: aliā faceret d̄itatis: nec vnū xpm̄ in vbo dei z carne credidit: separatim z separatim z seiunctim alterū filiū dei: alterū filiu hois p̄dicauit.
Netus: a neo. nes. neuī netū dñ netus. ta. tuz. i. filatus. z hic netus nerus tui. filamē. vñ Martialis capella. Ex can dētis byssi netibus ludebantur.
Neui. uisti. neuit est p̄terituz de neo nes.
Neuma. matis. ge. neu. z hec neuma. me. i. vocū emissio vt modulatio. z hinc neumaticus. ca. cuz. i. modulator: dul cis: suavis: z cōsonās: z est vitū scriptoz cū iuenit̄ pneu ma vt scribat̄ p. z est ibi barbarismus: qz vitiose addit̄ il la littera ibi. z cor. penul. gti in tertia declinatione. vñ in auroza. Xpus mons vite cū sancti neumaticis igne.
Neumaticus. ca. cū. penul. cor. in neuma vide.
Neuter: ab vter p̄ p̄ponē dñ neuter. tra. trū. gto neutrius. i. nec iste nec ille. i. nlls. Et scias q̄ antiqui dicebāt neuter tra. trū. gto. tri. tre. tri. dñ neutro. tre. tro. vñ ad huc dici mus. Linius generis: neutri. est enīz neutri bic casus gti.
Neuterpassiuus ua. uū. z neutropassiu⁹ ua. uū. a neuter vel neutro z passiu⁹ ua. uū. cōponit̄. Neutropassiuua vba sūt gnq̄: sed neutropassiuua sūt q̄tuoz sicut dixi in tertia pte in tractatu de verbis: vbi egi de generib⁹ verboz.
Neutrobi. neuter cōponit̄ cū ibi z dñ neutrobi. i. in neutra pte. s. i neutro loco: qd̄ etiā dicit̄ neutrobiq̄. Plau. Neu trobiq̄ habeo stabile stabulum.
Neutropassiu⁹ ua. uū. z dclinat̄ ex pte finis cū cōponat̄ ex obliquo z nō q̄ ponit̄ i fine. d̄ h̄ et vide i neutropassiu⁹.
Neuulus li. dimi. paruus neuus.
Neuus ui. mas. gen. i. macula q̄ nascit̄ in corpe hois: z q̄si p̄ponit̄ p̄ culpa vel offensa. vñ h̄ neuulus li. dimi. z neuo sus sa. sū. i. plen⁹ neuus. vñ neuose sius. sime. aduer. z hec neuositas tatis. Ber. in can. sermōe. 7i. di. Si in cōsciē tia neuus fuerit: nec qd̄ ex eo prodierit carebit neuo.
Nex cis. i. mors: sed ntūs nō est in vsu. vide in necis.
Nexibilis: a necto ctis. dñ h̄ z hec nexibilis z hoc bile. qd̄ z hic z hec nexilis z hoc le. iuenit̄. z est nexibilis vel nexi lis: qd̄ pōt necti vt qd̄ multis nexibus est nexū vt rhete z hinc nexibiliter vel nexiliter aduerbium.
Nexilis le. penul. cor. in nexibilis exponitur.
Nexim aduerbium. i. cōiunctim: a necto ctis. dicitur.
Nexo: a necto ctis. dñ nexō xis. xui. xū. i. necter: z nexō xas. xui. z deberet facere sup. nexitū: s̄ facit nexū sic z suum simplex siue p̄mitiuū. s. necto a quo deriuat̄. z vide esse frequētatiuū fm̄ Du. P̄ris. aut̄ diē in. 9. li. Nexō xas. vt nexō xis. necto tñ ei⁹ p̄mitiuū est. Nā q̄to a p̄icipio am plexus qd̄ a verbo nascit̄ amplector: fit verbū frequēta tiuū amplexoz xaris. sic a p̄icipio nex⁹ qd̄ nascit̄ a vbo necto fit frequē. nexō xas. vñ māifestū est q̄ rōnabilius hoc vbu fm̄ p̄mā cōiugatōez p̄fertur. s. nexō xas. z post pauca subdit̄ P̄ris. Nexō xas. xui. facit nexum: qd̄ babz p̄teritum z sup. sui p̄mitiuū. s. necto ctis.
Nexo xas. in nexō xis. est.
Nexus: a necto ctis. dñ hic nex⁹ xus. xui. vñ nexosus sa. suz. i. nexibus plenus. vñ nexuose aduer. z hec nexuositas tatis. z nexus xa. xum. mobiliter declinatur.
N ante **I**
Nibatus: a niue dñ nibatus ta. tū. i. splēdidus: z hec nibata te. aqua ex nubibus vel ex niuibus.
Nice vel nicos grece: latine dicit̄ victoria vel victus.
Nicea: a nice dñ hec nicea ce. qd̄az ciuitas q̄si victorialis quā Alexander condidit in india post victoriam.